

EØS-tillegget

ISSN 1022-9310

til De Europeiske Fellesskaps
Tidende

Nr. 6

6. årgang

4.2.1999

I EØS-ORGANER

1. EØS-rådet

2. EØS-komiteen

99/EØS/6/01	EØS-komiteens beslutning nr. 39/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	1
	Kommisjonsdirektiv 97/19/EF av 18. april 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 70/221/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tanker for flytende drivstoff og om underkjøringshinder bak på motorvogner og deres tilhengere	2
99/EØS/6/02	EØS-komiteens beslutning nr. 40/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	22
	Kommisjonsdirektiv 97/30/EF av 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 76/758/EØF om lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak og lykter for stopplys på motorvogner og deres tilhengere	23
99/EØS/6/03	EØS-komiteens beslutning nr. 41/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	48
	Kommisjonsdirektiv 97/31/EF av 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 76/760/EØF om lykter for kjennemerke bak på motorvogner og deres tilhengere	49
99/EØS/6/04	EØS-komiteens beslutning nr. 42/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	63
	Kommisjonsdirektiv 97/32/EF av 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 77/539/EØF om lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere	64
99/EØS/6/05	EØS-komiteens beslutning nr. 43/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	78
	Kommisjonsdirektiv 97/21/EF av 18. april 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 80/1269/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om motorvogners motoreffekt	79
99/EØS/6/06	EØS-komiteens beslutning nr. 44/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	89

	Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF av 16. desember 1996 om beskyttelse av fører og passasjerer i motorvogner ved frontkollisjon og om endring av direktiv 70/156/EØF	90
99/EØS/6/07	EØS-komiteens beslutning nr. 45/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	137
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/73/EF av 16. desember 1996 om visse metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger	138
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF av 16. desember 1996 om navn på tekstilprodukter	183
	Kommisjonsdirektiv 97/37/EF av 19. juni 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg I og II til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF om navn på tekstilprodukter	201
99/EØS/6/08	EØS-komiteens beslutning nr. 46/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	203
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/4/EF av 27. januar 1997 om endring av direktiv 79/112/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om merking og presentasjon av samt reklame for næringsmidler	204
99/EØS/6/09	EØS-komiteens beslutning nr. 47/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	207
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 194/97 av 31. januar 1997 om fastsettning av høgstinnholdet av visse ureinande stoff i næringsmiddel	208
99/EØS/6/10	EØS-komiteens beslutning nr. 48/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	211
	Rådsforordning (EF) nr. 434/97 av 3. mars 1997 om endring av forordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse	212
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 716/97 av 23. april 1997 om endring av vedlegg II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse	213
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 748/97 av 25. april 1997 om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse	216
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 749/97 av 25. april 1997 om endring av vedlegg I, II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse	219
99/EØS/6/11	EØS-komiteens beslutning nr. 49/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	223
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/16/EF av 10. april 1997 om 15. endring av direktiv 76/769/EØF om avgrensning av marknadføring og bruk av visse farlege stoff og preparat	224

99/EØS/6/12	EØS-komiteens beslutning nr. 50/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) 227
	Tjuande kommisjonsdirektiv 97/1/EF av 10. januar 1997 om tilpassing til den tekniske utviklinga av vedlegg II, III, VI og VII til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter 228
	Kommisjonsdirektiv 97/18/EF av 17. april 1997 om utsetjing av datoen for forbod mot dyreforsøk for delemne eller kombinasjonar av delemne i kosmetiske produkt 230
99/EØS/6/13	EØS-komiteens beslutning nr. 51/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) 232
	Kommisjonsvedtak 95/467/EF av 24. oktober 1995 om gjennomføring av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF om byggjevarer 233
	Kommisjonsvedtak 96/603/EF av 4. oktober 1996 om utarbeiding av lista over byggjevarer som høyrer inn under klasse A "Bidrar ikke til brann" i vedtak 94/611/EF om gjennomføring av artikkel 20 i rådsdirektiv 89/106/EØF om byggjevarer 240
	Kommisjonsvedtak 97/161/EF av 17. februar 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til metallankerboltar til festing av lette system i betong 243
	Kommisjonsvedtak 97/176/EF av 17. februar 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til konstruksjonstrevarer og tilhøyrande varer 245
	Kommisjonsvedtak 97/177/EF av 17. februar 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til injeksjonsboltar av metall til bruk i murverk 250
99/EØS/6/14	EØS-komiteens beslutning nr. 52/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) 252
	Kommisjonsvedtak 97/462/EF av 27. juni 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til trebaserte plater 254
	Kommisjonsvedtak 97/463/EF av 27. juni 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til plastankerboltar til bruk i betong og murverk 258
	Kommisjonsvedtak 97/464/EF av 27. juni 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sanitærtekniske varer 260
	Kommisjonsvedtak 97/555/EF av 14. juli 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sement, byggjekalk og andre hydrauliske bindemiddel 265
	Kommisjonsvedtak 97/556/EF av 14. juli 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til samansette system/modular for utvendig varmeisolasjon med puss 269
	Kommisjonsvedtak 97/638/EF av 19. september 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til festeinnretningar for konstruksjonstrevarer 271

99/EØS/6/15	EØS-komiteens beslutning nr. 53/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIX (Forbrukervern)	273
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/55/EF av 6. oktober 1997 om endring av direktiv 84/450/EØF om villedende reklame til også å omfatte sammenlignende reklame	274
99/EØS/6/16	EØS-komiteens beslutning nr. 54/98 av 3. juni 1998 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige	279
	3. Parlamentarikerkomiteen for EØS	
	4. Den rådgivende komité for EØS	
	II EFTA-ORGANER	
	1. EFTA-statenes faste komité	
	2. EFTAs overvåkningsorgan	
	3. EFTA-domstolen	
	III EF-ORGANER	
	1. Rådet	
	2. Kommisjonen	
99/EØS/6/17	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1381 - Imetal/English China Clays)	280
99/EØS/6/18	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1423 - CRH/Ibstock)	281
99/EØS/6/19	Melding om et fellesforetak (Sak nr. IV/E-2/37.359)	282
99/EØS/6/20	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1410 - Deutsche Post/Danzas)	283
99/EØS/6/21	Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1335 – Dana/Glacier Vandervell)	284
99/EØS/6/22	Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1387 – Lufthansa/Menzies/Sigma at Manchester)	284
99/EØS/6/23	Anmodning om negativattest og melding med sikte på unntak (Sak nr. IV/36.551 - Financial Times Information Ltd., Dow Jones Information Publishing Inc. og Knight Ridder Business Information Inc. (nå Dialog Corporation plc.)	285
99/EØS/6/24	Melding om en samarbeidsavtale (Sak nr. IV/F-2/37.145 - MTU - Volvo Aero)	285
	3. Domstolen	

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

99/EØS/6/01

nr. 39/98
av 29. mai 1998

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 29/98 av 30. april 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 97/19/EF av 18. april 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 70/221/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tanker for flytende drivstoff og om underkjøringshinder bak på motorvogner og deres tilhengere⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg II kapittel I nr. 4 (rådsdirektiv 70/221/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 L 0019:** Kommisjonsdirektiv 97/19/EF av 18. april 1997 (EFT nr. L 125 av 16.5.1997, s. 1).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 97/19/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 26. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbato

⁽¹⁾ EFT nr. L 310 av 19.11.1998, s. 13, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 48 av 19.11.1998, s. 211.

⁽²⁾ EFT nr. L 125 av 16.5.1997, s. 1.

KOMMISJONSDIREKTIV 97/19/EF

av 18. april 1997

om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 70/221/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tanker for flytende drivstoff og om underkjøringshinder bak på motorvogner og deres tilhengere(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 70/221/EØF av 20. mars 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tanker for flytende drivstoff og om underkjøringshinder bak på motorvogner og deres tilhengere⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsdirektiv 81/333/EØF⁽²⁾, særlig artikkel 3, og

ut fra følgende betraktninger:

Direktiv 70/221/EØF er et av særdirrektivene etter den EF-typegodkjenningsrutine som ble innført ved direktiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽³⁾, sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF⁽⁴⁾. De bestemmelser som er fastsatt i direktiv 70/156/EØF med hensyn til kjøretøysystemer, deler og tekniske enheter får derfor anvendelse på direktiv 70/221/EØF.

Særlig artikkel 3 nr. 4 og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 70/156/EØF krever at hvert særdirrektiv skal være vedlagt et opplysningsdokument samt et typegodkjenningsdokument med de relevante numre i vedlegg VI til direktiv 70/156/EØF, slik at typegodkjenningen kan behandles elektronisk.

Disse endringene berører bare de administrative bestemmelsene i direktiv 70/221/EØF. Det er derfor ikke nødvendig å oppheve eksisterende typegodkjenninger gitt i henhold til direktiv 70/221/EØF, eller å hindre at nye kjøretøyer som omfattes av slike godkjenninger registreres, selges og tas i bruk.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 125, 16.5.1997, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 39/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 76 av 6.4.1970, s. 23.

(²) EFT nr. L 131 av 18.5.1981, s. 4.

(³) EFT nr. L 42 av 23.2.1970, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 18 av 21.1.1997, s. 7.

Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for tilpasning til den tekniske utvikling nedsatt ved direktiv 70/156/EØF -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

I direktiv 70/221/EØF gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

I dette direktiv menes med «kjøretøy» enhver motorvogn, med eller uten karosseri, som er beregnet på å kjøres på vei, og som har minst fire hjul og en høyeste konstruksjonshastighet på over 25 km/t, og dens tilhengere, med unntak av skinnegående kjøretøyer, landbrukstraktorer og alle mobile maskiner.»

2) I artikkel 2 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 endres «i henhold til artikkel 9a i direktiv 70/156/EØF og montert i samsvar med kravene i nr. II.5 i vedlegget» til «i henhold til artikkel 2 i direktiv 70/156/EØF og montert i samsvar med kravene i vedlegg II nr. 5».

b) I nr. 3 endres «i henhold til artikkel 9a i direktiv 70/156/EØF, oppfyller de aktuelle krav oppført i vedlegget» til «i henhold til artikkel 2 i direktiv 70/156/EØF, oppfyller de aktuelle krav oppført i vedlegg II».

3) I artikkel 2a gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 endres «i henhold til artikkel 9a i direktiv 70/156/EØF og montert i samsvar med kravene i nr. II.5 i vedlegget» til «i henhold til artikkel 2 i direktiv 70/156/EØF og montert i samsvar med kravene i vedlegg II nr. 5».

b) I nr. 3 endres «artikkel 9a» til «artikkel 2».

Artikkel 3

- 4) I artikkel 2b endres «nr. II.2.1 og II.2.2 i vedlegget» til «vedlegg II nr.2.1 og 2.2».
- 5) I artikkel 3 endres «avsnitt I» til «vedlegg I».
- 6) Vedlegget erstattes med vedlegget til dette direktiv.

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 30. september 1997. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 2

Fra 1. oktober 1997

— skal medlemsstatene ikke lenger gi EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 4 nr. 1 eller eventuelt artikkel 4 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF og

— kan medlemsstatene nekte å gi nasjonal typegodkjenning

for en ny kjøretøytype med begrunnelse i tanker for flytende drivstoff og bakre underkjøringshinder eller for en ny type bakre underkjøringshinder som teknisk enhet, dersom de ikke oppfyller bestemmelsene i direktiv 70/221/EØF, som endret ved dette direktiv.

Ved dette direktiv oppheves ikke typegodkjenninger som tidligere er gitt etter direktiv 70/221/EØF, og dette direktiv er heller ikke til hinder for at slike godkjenninger kan utvides på vilkårene i det direktiv de opprinnelig ble gitt etter.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 18. april 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

LISTE OVER VEDLEGG

Vedlegg I: Tanker for flytende drivstoff

Tillegg 1: Opplysningsdokument

Tillegg 2: EF-typegodkjenningsdokument

Vedlegg II: Bakre underkjøringshinder

Tillegg 1: Opplysningsdokument (kjøretøy)

Tillegg 2: Opplysningsdokument (teknisk enhet)

Tillegg 3: EF-typegodkjenningsdokument (kjøretøy)

Tillegg 4: EF-typegodkjenningsdokument (teknisk enhet)

Tillegg 5: EF-typegodkjenningsmerke

VEDLEGG I

TANKER FOR FLYTENDE DRIVSTOFF

1. VIRKEOMRÅDE
 - 1.1. Dette vedlegg får anvendelse på kjøretøyer som er omfattet av direktiv 70/156/EØF.
2. DEFINISJONER

I dette direktiv med med:

 - 2.1. «kjøretøytype med hensyn til drivstofftanker», kjøretøyer som ikke har vesentlige innbyrdes ulikheter med hensyn til:
 - 2.1.1. drivstofftankens (-tankenes) struktur, form, dimensjoner og materialer,
 - 2.1.2. drivstofftankens (-tankenes) plassering på kjøretøyet (venstre og/eller høyre, foran, bak, midten),
 - 2.2. «drivstofftank», tanke(er) konstruert for å inneholde det flytende drivstoffet, som definert i nr. 2.3, som hovedsakelig brukes til framdrift av kjøretøyet, med unntak av tilbehør [påfyllingsrør (dersom det er en separat del), påfyllingsåpning, deksel, måler, rør til motoren eller innretninger til utligning av indre overtrykk osv.],
 - 2.3. «flytende drivstoff», drivstoff som har flytende form under normale omgivelserforhold.
3. SØKNAD OM EF-TYPEGODKJENNING
 - 3.1. Søknad om EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF for en kjøretøytype med hensyn til drivstofftankene, skal innsendes av produsenten.
 - 3.2. Et mønster for opplysningsdokumentet er gitt i tillegg 1.
 - 3.3. Følgende skal innsendes til den tekniske instans som har ansvar for å foreta typegodkjenningsprøving:
 - 3.3.1. et kjøretøy som er representativt for kjøretøytypen eller de kjøretøydeler som den tekniske instans anser som nødvendige for typegodkjenningsprøving.
4. TILDELING AV EF-TYPEGODKJENNING
 - 4.1. Dersom de aktuelle krav er oppfylt, skal det gis EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 4 nr. 3 og eventuelt artikkel 4 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF.
 - 4.2. Et mønster for EF-typegodkjenningsdokumentet er gitt i tillegg 2.
 - 4.3. Et typegodkjenningsnummer bestemt i samsvar med vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF skal tildeles hver kjøretøytype som gis typegodkjenning. Samme medlemsstat må ikke tildele en annen kjøretøytype samme nummer.

5. SPESIFIKASJONER

- 5.1. Drivstofftanker skal være slik laget at de er motstandsdyktige mot korrosjon. De skal kunne tilfredsstillе kravene ved den lekkasjeprøving som produsenten foretar ved trykk som tilsvarer det dobbelte av driftstrykket, og i alle fall minst 1,3 bar. Eventuelt overtrykk eller trykk som overstiger driftstrykket, skal utlignes automatisk ved egnede innretninger (åpninger, sikkerhetsventiler e.l.). Lufteåpninger skal være slik konstruert at brannrisiko unngås. Drivstoffet må ikke kunne slippe ut gjennom dekselet i påfyllingsåpningen eller gjennom innretningene som skal utligne overtrykk, selv om tanken snus helt. Drypping kan tillates.
- 5.2. Drivstofftanker skal være slik installert at de er beskyttet mot følgene av et sammenstøt i fronten eller i bakre del av kjøretøyet. Det må ikke være utstikkende deler eller skarpe kanter e.l. nær tanker.

6. ENDRING AV TYPEN OG TYPEGODKJENNINGEN

- 6.1. I tilfelle endring av den type som er gitt typegodkjenning i henhold til dette direktiv, får bestemmelsene i artikkel 5 i direktiv 70/156/EØF anvendelse.

7. PRODUKSJONSSAMSVAR

- 7.1. Som en hovedregel skal tiltak med henblikk på å sikre produksjonssamsvar treffes i samsvar med bestemmelsene i artikkel 10 i direktiv 70/156/EØF.

Tillegg I

OPPLYSNINGSDOKUMENT nr. ...

i henhold til vedlegg I til direktiv 70/156/EØF(*) om EF-typegodkjenning for en kjøretøytype med hensyn til tanker for flytende drivstoff*(Direktiv 70/221/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF)*

Følgende opplysninger skal eventuelt gis i tre eksemplarer og følges av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk, være tilstrekkelig detaljerte og leveres på et ark i A4-format eller brettet til den størrelsen. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

For systemer, deler eller tekniske enheter med mikroprosessorstyrte funksjoner må relevant ytelsesrelatert informasjon vedlegges.

0. ALLMENT

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og allmenn(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet er eventuelt slik merket for type (b):
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe (c):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.8. Monteringsanleggets/-anleggenes adresse:

1. KJØRETØYETS ALLMENNE SPESIFIKASJONER

- 1.1. Fotografier og/eller tegninger av et representativt kjøretøy (bare for ulike karosserityper): ..
.....

3. MOTOR⁽⁴⁾

- 3.2.2. Drivstoff: diesel/bensin/blanding/LPG/annet⁽¹⁾
- 3.2.3. Drivstofftank(er)
- 3.2.3.1. Hoveddrivstofftank(er)
- 3.2.3.1.1. Antall, volum, materiale:
- 3.2.3.1.2. Tegning og teknisk beskrivelse av tanken(e) med alle koplinger og rør for utluftingssystem, låser, ventiler og festeinnretninger:
- 3.2.3.1.3. Tegning som tydelig viser plasseringen av tanken(e) i kjøretøyet:
- 3.2.3.2. Reservetank(er) for drivstoff
- 3.2.3.2.1. Antall, volum, materiale:
- 3.2.3.2.2. Tegning og teknisk beskrivelse av tanken(e) med alle koplinger og rør for utluftingssystem, låser, ventiler og festeinnretninger:
- 3.2.3.2.3. Tegning som tydelig viser plasseringen av tanken(e) i kjøretøyet:

.....
(Dato, mappe)

(*) Numrene og fotnotene i dette opplysningsdokument tilsvarer dem som er brukt i vedlegg I til direktiv 70/156/EØF. Numre som ikke er relevante for dette direktivs formål, er utelatt.

(¹) Stryk det som ikke passer.

Tillegg 2

MØNSTER

[Største format: A4 (210 x 297 mm)]

EF-TYPEGODKJENNINGS-DOKUMENT

Myndighetens stempel

Melding om:

- typegodkjenning⁽¹⁾,
- utvidelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- nektelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- tilbakekalling av typegodkjenning⁽¹⁾

for en type kjøretøy/del/teknisk enhet⁽¹⁾ i henhold til direktiv .../.../EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF.

Typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet/delen/den tekniske enheten er eventuelt slik merket for identifikasjon av typen ⁽¹⁾(²):
.....
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe⁽¹⁾(³):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkjenningssmerket for eventuelle deler og tekniske enheter:
- 0.8. Monteringsanleggets (-anleggenes) adresse:

AVSNITT II

- 1. Eventuelle tilleggsopplysninger: se tilføyelsen
- 2. Teknisk instans ansvarlig for prøvingen:
- 3. Prøvsrapportens dato:
- 4. Prøvsrapportens nummer:
- 5. Eventuelle merknader: se tilføyelsen
- 6. Sted:
- 7. Dato:
- 8. Underskrift:
- 9. Innholdsfortegnelsen for den opplysningspakken som er inngitt til godkjenningssmyndigheten, og som utleveres på anmodning, er vedlagt.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

⁽²⁾ Dersom merkingen for identifikasjon av typen inneholder tegn som ikke er aktuelle for beskrivelsen av det kjøretøy, den del eller den tekniske enhet som omfattes av dette typegodkjenningssdokument, skal slike tegn i dokumentasjonen angis med symbolet «?» (f.eks.: ABC??123??).

⁽³⁾ Som fastsatt i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF.

Tilføyelse til EF-typegodkjenningsdokument nr. ...

om typegodkjenning av et kjøretøy i henhold til direktiv 70/221/EØF (drivstofftanker), sist endret ved direktiv .../.../EF

1. Tilleggsopplysninger
- 1.1. Materiale:
- 1.2. Volum:
- 1.3. Plassering(er):
- 1.4. Drivstoff: dieselolje/bensin/annet⁽¹⁾
5. Merknader:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

VEDLEGG II

BAKRE UNDERKJØRINGSHINDER

1. ALLMENT

Kjøretøyer som omfattes av dette direktiv, skal være slik konstruert at de gir effektiv beskyttelse mot underkjøring bakfra av kjøretøyer i gruppe M₁ og N₁⁽¹⁾.

2. DEFINISJONER

2.1. Kjøretøytype med hensyn til bakre underkjøringshinder

Med «kjøretøytype med hensyn til bakre underkjøringshinder» menes kjøretøyer som ikke i vesentlig grad skiller seg fra hverandre med hensyn til følgende hovedelementer:

2.1.1. bredden på bakakselen, struktur, dimensjoner, form og materialer på bakre del av kjøretøyet, i den grad dette er av betydning for kravene i nr. 5.1—5.4.5.5,

2.1.2. egenskaper ved hjulopphenget, i den grad dette er av betydning for kravene i nr. 5.1—5.4.5.5,

2.1.3. type bakre underkjøringshinderinnretning, om montert.

2.2. Type bakre underkjøringshinderinnretning

Med «type bakre underkjøringshinderinnretning» menes innretninger som ikke skiller seg fra hverandre i vesentlig grad med hensyn til følgende hovedelementer:

2.2.1. form,

2.2.2. dimensjoner,

2.2.3. feste,

2.2.4. materialer.

3. SØKNAD OM EF-TYPEGODKJENNING

3.1. Søknad om EF-typegodkjenning for en kjøretøytype

3.1.1. Søknad om EF-typegodkjenning for en kjøretøytype i henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF med hensyn til bakre underkjøringshinder skal innsendes av kjøretøyetets produsent.

3.1.2. Et mønster for opplysningsdokumentet er gitt i tillegg 1.

3.1.3. Et kjøretøy som er representativt for kjøretøytypen som skal godkjennes, skal innsendes til den tekniske instans som har ansvar for å foreta typegodkjenningsprøvingen.

3.2. Søknad om EØF-typegodkjenning for en bakre underkjøringshinderinnretning som betraktes som en teknisk enhet.

3.2.1. Søknad om EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF for en bakre underkjøringshinderinnretning som betraktes som en teknisk enhet som definert i artikkel 2 i nevnte direktiv, skal innsendes av kjøretøyprodusenten eller produsenten av den bakre underkjøringshinderinnretningen,

(¹) Som definert i avsnitt A i vedlegg II til direktiv 70/156/EØF.

- 3.2.2. Et mønster for opplysningsdokumentet er gitt i tillegg 2.
- 3.2.3. Et prøveeksemplar av den type bakre underkjøringshinderinnretning som skal godkjennes, skal innleveres til den tekniske instans som er ansvarlig for typegodkjenningsprøvingen. Den tekniske instans kan, dersom den anser det for nødvendig, forlange ytterligere et prøveeksemplar. Prøveeksemplarene skal være påført søkerens varemerke eller handelsbetegnelse, samt typebetegnelsen, på en slik måte at det er lett å lese og ikke kan slettes.

4. TILDELING AV EF-TYPEGODKJENNING

- 4.1. Dersom de relevante krav er oppfylt, skal EF-typegodkjenning tildeles i henhold til artikkel 4 nr. 3, eventuelt artikkel 4 nr. 4, i direktiv 70/156/EØF.
- 4.2. Et mønster for EF-typegodkjenningsdokumentet er gitt i
- 4.2.1. tillegg 3 for søknadene nevnt i nr. 3.1, og
- 4.2.2. tillegg 4 for søknadene nevnt i nr. 3.2.
- 4.3. Et typegodkjenningsnummer bestemt i samsvar med vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF skal tildeles hver kjøretøytype eller hver bakre underkjøringshinderinnretning som er godkjent. Den samme medlemsstaten skal ikke tildele en annen kjøretøytype eller en annen type bakre underkjøringshinderinnretning samme nummer.

5. SPESIFIKASJONER

- 5.1. Alle kjøretøyer skal være slik konstruert og/eller utstyrt at de i hele sin bredde gir effektiv beskyttelse mot underkjøring bakfra av kjøretøyer i gruppe M_1 og $N_1^{(1)}$.
- 5.2. Alle kjøretøyer i gruppe M_1 , M_2 , M_3 , N_1 , O_1 og $O_2^{(1)}$ skal anses å oppfylle kravet i nr. 5.1
- dersom de oppfyller kravene i nr. 5.3, eller
 - dersom bakkeklaringen under det ulastede kjøretøyets bakpart ikke er større enn 55 cm i en bredde som på hver side ikke er mer enn høyst 10 cm kortere enn bakakselens bredde (bortsett fra dekkbulning nær bakken).

Dersom det finnes flere bakaksler, skal den som har den største bredde tas i betraktning

Dette kravet skal oppfylles minst i en linje over en avstand på høyst 45 cm målt fra kjøretøyets bakerste punkt.

- 5.3. Alle kjøretøyer i gruppe N_2 , N_3 , O_3 eller $O_4^{(1)}$ skal anses å oppfylle kravet i nr. 5.1
- dersom kjøretøyet er utstyrt med en særskilt bakre underkjøringshinderinnretning i samsvar med kravene i nr. 5.4, eller
 - dersom kjøretøyets bakpart er slik konstruert og/eller utstyrt at de enkelte bestanddelene på grunn av sin utforming eller sine særtrekk kan betraktes som erstatningsdeler for en bakre underkjøringshinderinnretning. Som bakre underkjøringshinderinnretning skal også anses deler som kombinert virker slik at de oppfyller kravene i nr. 5.4.
- 5.4. En bakre underkjøringshinderinnretning, heretter kalt «innretning», består som regel av en tverrgående bjelke og av deler som forbinder den med rammebjelkene eller det som erstatter dem.

(¹) Som definert i vedlegg II del A i direktiv 70/156/EØF.

Innretningen skal ha følgende kjennetegn:

- 5.4.1. Innretningen skal være montert så nær kjøretøyets bakpart som mulig. Når kjøretøyet er uten last⁽¹⁾, skal innretningens nederste kant ikke på noe punkt være mer enn 55 cm over bakken,
- 5.4.2. innretningens bredde skal ikke på noe punkt være større enn bakakselens bredde målt fra hjulenes ytterste punkt, bortsett fra dekkbulningen nær bakken, og heller ikke mer enn 10 cm kortere på hver side. Dersom det finnes flere bakaksler, skal den som har den største bredde, tas i betraktning,
- 5.4.3. høyden på tverrbjelkens profil skal være minst 10 cm. Endene på hver side av tverrbjelken skal ikke være bøyd bakover og heller ikke ha noen skarp kant på utsiden. Dette kravet er oppfylt når endene på hver side av tverrbjelken er avrundet på utsiden med en krumningsradius på minst 2,5 mm,
- 5.4.4. innretningen kan også være slik konstruert at det er mulig å endre dens stilling bak på kjøretøyet. I så fall skal driftsstillingen være sikret ved en sperre som utelukker en utilsiktet endring av stillingen. Innretningens stilling skal kunne endres av operatøren ved bruk av en styrke som ikke overstiger 40 daN,
- 5.4.5. innretningen skal ha tilstrekkelig motstand mot krefter som virker parallelt med kjøretøyets lengdeakse, og skal i driftsstilling være forbundet med kjøretøyets rammebjelker eller det som erstatter dem.

Dette krav er oppfylt dersom det påvises at den horisontale avstand mellom bakerste del av innretningen og det bakerste punkt på kjøretøyet både under og etter påvirkningen ikke overstiger 40 cm ved noen av punktene P1, P2 og P3. Ved måling av denne avstanden skal det ikke tas hensyn til de av kjøretøyets deler som er mer enn 3 m over bakken når kjøretøyet er ulastet.

- 5.4.5.1. Punktene P1 ligger 30 cm fra de lengdeplan som tangerer de utvendige sider på hjulene på bakakselen; punktene P2, som ligger på forbindelseslinjen mellom punktene P1, er plassert symmetrisk med kjøretøyets medianplan i lengderetningen, med en innbyrdes avstand på f.o.m. 70 t.o.m. 100 cm, en avstand som kan angis nøyaktig av kjøretøyprodusenten. Høyden over bakken for punktene P1 og P2 skal angis av kjøretøyprodusenten innenfor de linjer som avgrenser innretningen horisontalt. Denne høyden skal likevel ikke overstige 60 cm når kjøretøyet er ulastet. Punktet P3 er midtpunktet på den rette linjen som forbinder punktene P2.
- 5.4.5.2. En horisontal kraft tilsvarende 12,5% av kjøretøyets største teknisk tillatte totalmasse, med et maksimum på $2,5 \times 10^4$ N, skal gradvis påføres på begge punktene P1 og punkt P3.
- 5.4.5.3. En horisontal kraft tilsvarende 50% av kjøretøyets største teknisk tillatte vekt, med et maksimum på 10×10^4 N, skal gradvis påføres på begge punktene P2.
- 5.4.5.4. Kreftene som er fastsatt i nr. 5.4.5.2 og 5.4.5.3. skal virke hver for seg. Rekkefølgen de skal virke i, kan angis av produsenten.
- 5.4.5.5. Når det foretas en praktisk prøving for å kontrollere at kravene foran er tilfresstilt, skal følgende krav oppfylles:
 - 5.4.5.5.1. Innretningen skal være forbundet med kjøretøyets rammebjelker eller med det som erstatter dem.
 - 5.4.5.5.2. De fastsatte kreftene skal påføres ved hjelp av stempler med egnede ledd (f.eks. universalledd) parallelt med medianplanet i kjøretøyets lengderetning og via en flate med en største høyde på 25 cm - den nøyaktige høyden skal angis av produsenten - og med en bredde på 20 cm, der de vertikale kantene har en krumningsradius på $5 \text{ mm} \pm 1 \text{ mm}$, og med midten plassert suksessivt i punktene P1, P2 og P3.

⁽¹⁾ Som definert i nr. 2.6 i tillegg 1.

5.5. Som unntak fra bestemmelsene ovenfor behøver følgende typer kjøretøyer ikke å oppfylle kravene i dette vedlegg med hensyn til bakre underkjøringshinder:

- trekkvogner for semitrailere
- påhengsvogner og andre lignende tilhengere for transport av tømmerstokker og andre lange gjenstander
- kjøretøyer som med underkjøringshinder bak ville bli hindret i sin bruk.

6. EF-TYPEGODKJENNINGSMERKE

6.1. Alle bakre underkjøringshinderinnretninger som er i samsvar med en type godkjent som teknisk enhet i henhold til dette direktiv, skal være påført et EF-typegodkjenningsmerke.

6.2. EF-typegodkjenningsmerket skal bestå av et rektangel med bokstaven «e» innskrevet, fulgt av identifikasjonsnummeret eller nasjonalitetsbokstavene for medlemsstaten som har gitt typegodkjenningen:

1	for Tyskland	12	for Østerrike
2	for Frankrike	13	for Luxembourg
3	for Italia	17	for Finland
4	for Nederland	18	for Danmark
5	for Sverige	21	for Portugal
6	for Belgia	23	for Hellas
9	for Spania	IRL	for Irland
11	for Det forente kongerike.		

Nær rektangelet skal det være påført det «basisgodkjenningsnummer» som er beskrevet i del 4 av typegodkjenningsnummeret nevnt i vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF, og to foranstående sifre som angir løpenummeret som er tildelt seneste viktige tekniske endring av direktiv 70/221/EØF som gjaldt på tidspunktet da EF-typegodkjenningen ble gitt. For dette direktiv er løpenummeret «00».

6.3. Typegodkjenningsmerket skal være slik påført at det er lett leselig og ikke kan slettes selv når den bakre underkjøringshinderinnretningen er montert på kjøretøyet.

6.4. Et eksempel på EF-typegodkjenningsmerket er gitt i tillegg 5.

7. ENDRING AV TYPE OG TYPEGODKJENNINGER

7.1. I tilfelle endringer av den type som er godkjent i henhold til dette direktiv, får bestemmelsene i artikkel 5 i direktiv 70/156/EØF anvendelse.

8. PRODUKSJONSSAMSVAR

8.1. I alminnelighet skal tiltak for å sikre produksjonssamsvar treffes i samsvar med bestemmelsene fastsatt i artikkel 10 i direktiv 70/156/EØF.

Tillegg I

OPPLYSNINGSDOKUMENT nr. ...

i henhold til vedlegg I til rådsdirektiv 70/156/EØF(*) om EF-typegodkjenning for en kjøretøytype med hensyn til bakre underkjøringshinder

(Direktiv 70/221/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF)

Følgende opplysninger skal eventuelt gis i tre eksemplarer og følges av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk, være tilstrekkelig detaljerte og leveres på et ark i A4-format eller brettet til den størrelsen. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

For systemer, deler eller tekniske enheter med mikroprosessorstyrte funksjoner må relevant ytelsesrelatert informasjon vedlegges.

0. ALLMENT
- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet er eventuelt slik merket for identifikasjon av typen^(b):
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe^(c):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.8. Monteringsanleggets (monteringsanleggenes) adresse:
1. KJØRETØYETS ALLMENNE SPESIFIKASJONER
- 1.1. Fotografier og/eller tegninger av en kjøretøytype:
- 1.5. Materiale i rammebjelker^(d):
2. MASSER OG DIMENSJONER^(e)
(kg og mm) (se tegning dersom slik forekommer)
- 2.3.3. Bredde for den bredeste bakakselen:
- 2.4. Kjøretøyets hoveddimensjoner (samlede)
- 2.4.1. For understell uten karosseri
- 2.4.1.2. Bredde^(k):
- 2.4.2. For understell med karosseri
- 2.4.2.2. Bredde^(k):
- 2.6. Kjøretøyets masse med karosseri, og når det gjelder trekkvogner i en annen gruppe enn M₁, med kopling, i driftsklar stand eller understellets masse med førerhus dersom karosseriet og/eller koplingen ikke leveres av produsenten [med kjølevæske, smøremidler, drivstoff, alle øvrige væsker bortsett fra spillvann, verktøy, reservehjul og fører og, for busser og turvogner, mannskapsmedlemmets masse (75 kg) dersom kjøretøyet er utstyrt med et mannskapssete]^(o)^(e):
- 2.8. Største teknisk tillatte totalmasse oppgitt av produsenten (største og minste verdi)^(e):
-

(*) Numrene og fotnotene i dette opplysningsdokument tilsvare dem som er brukt i vedlegg I til direktiv 70/156/EØF. Numre som ikke er relevante for dette direktivs formål, er utelatt.

9. KAROSSERI

- 9.1. Karosseritype(*):
- 9.2. Materialer og konstruksjonsmåte(*):
- 9.15. Bakre underkjøringshinder
- 9.15.1. Tegning av de kjøretøydeler som har betydning for bakre underkjøringshinder, f.eks. tegning av kjøretøyet og/eller understellet med angivelse av hvor den bakerste akselen er plassert og montert, samt tegning av montering og/eller fester for bakre underkjøringshinder. Dersom bakre underkjøringshinder ikke er en særskilt innretning, skal tegningen tydelig vise at kravene til dimensjoner er oppfylt:
- 9.15.2. Dersom bakre underkjøringshinder er en særskilt innretning, gis en detaljert beskrivelse og/eller tegning (herunder montering og fester), eller typegodkjenningsnummeret dersom innretningen er gitt typegodkjenning som teknisk enhet:

.....
(Dato, mappe)

(*) Når en del av den bakre underkjøringshinderinnretningen eventuelt inngår i karosseriet.

Tillegg 2

OPPLYSNINGSDOKUMENT nr.

om EF-typegodkjenning av en bakre underkjøringshinderinnretning
som teknisk enhet*(Direktiv 70/221/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF)*

Følgende opplysninger skal eventuelt gis i tre eksemplarer og følges av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk, være tilstrekkelig detaljerte og leveres på et ark i A4-format eller brettet til den størrelsen. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

For systemer, deler eller tekniske enheter med mikroprosessorstyrte funksjoner må relevant ytelsesrelatert informasjon vedlegges.

- 0. ALLMENT
 - 0.1. Merke (produsentens firma):
 - 0.2. Type og handelsbetegnelse(r):
 - 0.3. Kjøretøyet er eventuelt slik merket for type^(b):
 - 0.3.1. Merkingens plassering:
 - 0.4. Kjøretøygruppe^(c):
 - 0.5. Produsentens navn og adresse:
 - 0.8. Monteringsanleggets (monteringsanleggenes) adresse:

- 1. ALLMENNE SPESIFIKASJONER FOR DE(T) KJØRETØY(ER) som innretningen er ment å monteres på, i den grad de berører bakre underkjøringshinder (fotografier og/eller tegninger vedlegges):
- 1.1. Minste sum av treghetsmomentene omkring rammebjelkenes vannrette akse i tverrsnitt:
-
- 1.2. Avstand mellom understellets rammebjelker ved innretningens monteringspunkter:
-

- 2. MASSER OG DIMENSJONER
 - 2.1. Største teknisk tillatte totalmasse:

- 3. KAROSSERI
 - 3.1. Fullstendig beskrivelse og/eller tegning av den bakre underkjøringshinderinnretningen (herunder montering og fester):

.....
(Dato, mappe)

Tillegg 3

MØNSTER

[Største format: A4 (210 x 297 mm)]

EF-TYPEGODKJENNINGSdokUMENT

Myndighetens stempel

Melding om

- typegodkjenning⁽¹⁾
- utvidelse av typegodkjenning⁽¹⁾
- nektelse av typegodkjenning⁽¹⁾
- tilbakekalling av typegodkjenning⁽¹⁾

for en kjøretøytype/del/teknisk enhet⁽¹⁾ i henhold til direktiv .../.../EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF.

Typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøy/delen/den tekniske enheten er eventuelt slik merket for identifikasjon av typen⁽¹⁾(²):
.....
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe⁽¹⁾(³):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkjenningsmerket for eventuelle deler og tekniske enheter:
- 0.8. Adresse til monteringsanlegg(ene):

AVSNITT II

1. Eventuelle tilleggsopplysninger: se tilføyelsen
2. Teknisk instans med ansvar for å foreta prøvingen:
3. Prøvsrapportens dato:
4. Prøvsrapportens nummer:
5. Eventuelle merknader: se tilføyelsen
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Innholdsfortegnelsen for informasjonspakken som er inngitt til godkjenningsmyndigheten, og som utleveres på anmodning, er vedlagt

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

⁽²⁾ Dersom merkingen for identifikasjon av typen inneholder tegn som ikke er aktuelle for beskrivelsen av den type kjøretøy, del eller teknisk enhet som omfattes av dette typegodkjenningsdokument, skal slike tegn angis med symbolet «?» (f.eks.: ABC??123??) i dokumentasjonen.

⁽³⁾ Som fastsatt i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF.

Tilføyelse til EF-typegodkjenningsdokument nr. ...

om typegodkjenning av et kjøretøy med hensyn til bakre underkjøringshinderinnretning
(direktiv 70/221/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF)

- 1. Tilleggsopplysninger
 - 1.1. Kjøretøygruppe:
 - 1.2. Kjøretøyet er ikke utstyrt med en bakre underkjøringshinderinnretning⁽¹⁾:
 - 1.3. Kjøretøyet er utstyrt med en bakre underkjøringshinderinnretning⁽¹⁾:
 - 1.3.1. Innretningen er gitt typegodkjenning som teknisk enhet⁽¹⁾
 - avstand fra bakken og fra kjøretøyets bakpart:
 - typegodkjenningsmerke:
 - 1.3.2. Innretningen er ikke gitt typegodkjenning som teknisk enhet⁽¹⁾
 - bredde, tverrsnittsdybde, avstand fra bakken og fra kjøretøyets bakpart:
 - festemåte:
- 5. Merknader:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

Tillegg 4

MØNSTER

[Største format: A4 (210 x 297 mm)]

EF-TYPEGODKJENNINGS-DOKUMENT

Myndighetens stempel

Melding om

- typegodkjenning⁽¹⁾
- utvidelse av typegodkjenning⁽¹⁾
- nektelse av typegodkjenning⁽¹⁾
- tilbakekalling av typegodkjenning⁽¹⁾

for en kjøretøytype/del/teknisk enhet⁽¹⁾ i henhold til direktiv .../.../EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF.

Typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøy/delen/den tekniske enheten er eventuelt slik merket for identifikasjon av typen⁽¹⁾(²):
.....
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe⁽¹⁾(³):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkjenningssmerket for eventuelle deler og tekniske enheter:
- 0.8. Adresse til monteringsanlegg(ene):

AVSNITT II

1. Eventuelle tilleggsopplysninger: se tilføyelsen
2. Teknisk instans med ansvar for å foreta prøvingen:
3. Prøvsrapportens dato:
4. Prøvsrapportens nummer:
5. Eventuelle merknader: se tilføyelsen
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Innholdsfortegnelsen for informasjonspakken som er inngitt til godkjenningssmyndigheten, og som utleveres på anmodning, er vedlagt.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.⁽²⁾ Dersom merkingen for identifikasjon av typen inneholder tegn som ikke er aktuelle for beskrivelsen av den type kjøretøy, del eller teknisk enhet som omfattes av dette typegodkjenningssdokument, skal slike tegn angis med symbolet «?» (f.eks.: ABC??123??) i dokumentasjonen.⁽³⁾ Som fastsatt i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF.

Tilføyelse til EF-typegodkjenningsdokument nr. ...

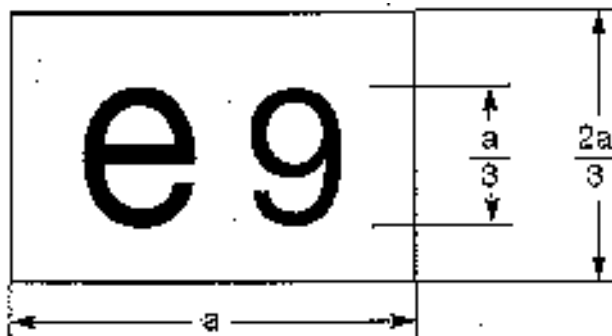
om typegodkjenning av en bakre underkjøringshinderinnretning som en teknisk enhet

(Direktiv 70/221/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF)

- 1. Tilleggsopplysninger
 - 1.1. Konstruksjon
 - 1.1.1. Materialer:
 - 1.1.2. Festemåte:
 - 1.1.3. Innretningens dimensjoner:
 - 1.2. Største teknisk tillatte masse for kjøretøyet som innretningen skal monteres på:
 - 1.3. Eventuelle begrensninger i bruken av innretningen:
- 5. Merknader:

Tillegg 5

Mønster for EF-typegodkjenningensmerket

 $a \geq 12 \text{ mm}$ 

Den bakre underkjøringsinnretningen påsatt EF-typegodkjenningensmerket gjengitt ovenfor er en innretning som er gitt typegodkjenning i Spania (e 9) i henhold til dette direktiv (00) under basisgodkjenningensnummeret 0148.

Tallverdiene som er brukt, er bare rettlede.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/02****nr. 40/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 29/98 av 30. april 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 97/30/EF av 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 76/758/EØF om lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak og lykter for stopplys på motorvogner og deres tilhengere⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel I nr. 23 (rådsdirektiv 76/758/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 L 0030:** Kommisjonsdirektiv 97/30/EF av 11. juni 1997 (EFT nr. L 171 av 30.6.1997, s. 25).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 97/30/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 26. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbato

(¹) EFT nr. L 310 av 19.11.1998, s. 13, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 48 av 19.11.1998, s. 211.

(²) EFT nr. L 171 av 30.6.1997, s. 25.

KOMMISJONSDIREKTIV 97/30/EF

av 11. juni 1997

om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 76/758/EØF om lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak og lykter for stopplys på motorvogner og deres tilhengere(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽¹⁾, sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF⁽²⁾, særlig artikkel 13 nr. 2,

under henvisning til rådsdirektiv 76/758/EØF av 27. juli 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak og lykter for stopplys på motorvogner og deres tilhengere⁽³⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, særlig artikkel 10, og

ut fra følgende betraktninger:

Direktiv 76/758/EØF er et av særdirrektivene etter den EØF-typegodkjenningsrutine som ble innført ved direktiv 70/156/EØF. De bestemmelser som er fastsatt i direktiv 70/156/EØF med hensyn til kjøretøysystemer, deler og tekniske enheter, får derfor anvendelse på dette direktiv.

Særlig i artikkel 3 nr. 4 og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 70/156/EØF kreves det at hvert særdirktiv skal være vedlagt et opplysningsdokument samt et typegodkjenningsdokument som bygger på vedlegg VI til nevnte direktiv, slik at typegodkjenningen kan behandles elektronisk. Typegodkjenningsdokumentet gitt i direktiv 76/758/EØF må derfor endres.

For å opprettholde den likeverdighet som ble innført ved artikkel 9 nr. 2 i direktiv 70/156/EØF mellom visse særdirrektiver og de tilsvarende reglementer fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa, bør rutinene forenkles når nevnte reglementer endres. Som et første steg vil de tekniske krav i

direktiv 76/758/EØF bli erstattet med dem i reglement nr. 7, 87 og 91 ved krysshenvising.

Virkeområdet for direktiv 76/758/EØF bør utvides til å omfatte lykter for kjørellys, en tredje lykt for stopplys og lykter for sidemarkeringslys.

Det vises til rådsdirektiv 76/756/EØF⁽⁴⁾, sist endret ved kommisjonsdirektiv 97/28/EF⁽⁵⁾, og til rådsdirektiv 76/761/EØF⁽⁶⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige.

Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for tilpasning til den tekniske utvikling nedsatt ved direktiv 70/156/EØF -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

I direktiv 76/758/EØF gjøres følgende endringer:

1) Tittelen skal lyde:

«— om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere».

2) Artikkel 1 nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal gi EØF-typegodkjenning for enhver type lykt for toppmarkeringslys, lykt for markeringslys foran, lykt for markeringslys bak, lykt for stopplys, lykt for kjørellys og lykt for sidemarkeringslys som oppfyller kravene til konstruksjon og prøving fastsatt i de aktuelle vedlegg.»

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 171, 30.6.1997, s. 25, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 40/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 42 av 23.2.1970, s. 1.

(²) EFT nr. L 18 av 21.1.1997, s. 7.

(³) EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 54.

(⁴) EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 1.

(⁵) Se EFT nr. L 171 av 30.6.1997, s. 1.

(⁶) EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 96.

3) Artikkel 2, 3 og 4 skal lyde:

«Artikkel 2

Medlemsstatene skal for hver type lykt for toppmarkeringslys, lykt for markeringslys foran, lykt for markeringslys bak, lykt for stopplys, lykt for kjørellys og lykt for sidemarkeringslys som de godkjenner i henhold til artikkel 1, utstede til produsenten et EF-typegodkjenningsmerke i samsvar med mønstrene vist i vedlegg I tillegg 3.

Medlemsstatene skal treffe alle passende tiltak for å hindre bruk av merker som kan føre til at lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys som er typegodkjent i henhold til artikkel 1, forveksles med andre innretninger.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene kan ikke forby markedsføring av lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys med begrunnelse i deres konstruksjon eller virkemåte dersom de er påført EF-typegodkjenningsmerket.

2. En medlemsstat kan likevel forby markedsføring av lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys som er påført EF-typegodkjenningsmerket, men som gjennomgående avviker fra den godkjente typen.

Denne medlemsstaten skal umiddelbart underrette de andre medlemsstatene og Kommisjonen om de tiltak som er truffet, og oppgi grunnene for beslutningen.

Artikkel 4

Vedkommende myndigheter i hver medlemsstat skal underrette hverandre om enhver typegodkjenning de har gitt, nektet eller trukket tilbake i henhold til dette direktiv etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 4 nr. 6 i direktiv 70/156/EØF.»

4) Artikkel 5 nr. 1 skal lyde:

«1. Dersom medlemsstaten som har gitt EF-typegodkjenningen, finner at flere av lyktene for toppmarkeringslys, lyktene for markeringslys foran, lyktene for markeringslys bak, lyktene for stopplys, lyktene for kjørellys og lyktene for sidemarkeringslys som er påført samme EF-typegodkjenningsmerke, ikke er i samsvar med den typen den har godkjent, skal den treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at produksjonen skjer i samsvar med den godkjente

typen. Vedkommende myndigheter i denne staten skal underrette vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene om de tiltak som er truffet, og som ved gjennomgående mangel på samsvar kan omfatte tilbakekalling av EF-typegodkjenningen. Nevnte myndigheter skal treffe de samme tiltak dersom de underrettes av vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat om slik mangel på samsvar.»

5) Artikkel 6-9 skal lyde:

«Artikkel 6

Alle beslutninger som treffes i henhold til bestemmelser vedtatt til gjennomføring av dette direktiv, og som innebærer avslag på søknad om eller tilbakekalling av EF-typegodkjenning for lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys, eller forbud mot markedsføring eller bruk, skal være utførlig begrunnet. Slik beslutning skal meddeles den berørte part, som samtidig skal underrettes om den klageadgang som foreligger i henhold til gjeldende lovgivning i medlemsstatene, og om de tidsfrister som gjelder for framsettelse av klager.

Artikkel 7

Medlemsstatene kan ikke nekte å gi EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning for et kjøretøy med begrunnelse i dets lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys dersom de er påført EF-typegodkjenningsmerket og montert i samsvar med kravene fastsatt i direktiv 76/756/EØF.

Artikkel 8

Medlemsstatene kan ikke nekte eller forby at et kjøretøy selges, registreres, tas i bruk eller fortsatt brukes, med begrunnelse i dets lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys, dersom de er påført EF-typegodkjenningsmerket og er montert i samsvar med kravene fastsatt i direktiv 76/756/EØF.

Artikkel 9

I dette direktiv menes med «kjøretøy» enhver motorvogn beregnet på å kjøres på vei, med eller uten karosseri, som har minst fire hjul og høyeste konstruksjonshastighet over 25 km/t, og dens tilhengere, med unntak av kjøretøyer som går på skinner, landbrukstraktorer og alle mobile maskiner.»

6) Vedleggene erstattes med vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

1. Fra 1. januar 1998, eller seks måneder etter at tekstene nevnt i artikkel 3 faktisk er offentliggjort, dersom offentliggjøringen skjer etter 1. juli 1997, kan ikke medlemsstatene med begrunnelse i lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys

- nekte å gi EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning for en kjøretøytype eller type lykt nevnt ovenfor eller
- forby at kjøretøyer registreres, selges eller tas i bruk, eller at lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys selges eller tas i bruk,

dersom lyktene oppfyller kravene i direktiv 76/758/EØF, som endret ved dette direktiv, og med hensyn til kjøretøyer er montert i samsvar med kravene fastsatt i direktiv 76/756/EØF.

2. Fra 1. oktober 1998 kan medlemsstatene

- ikke lenger utstede EF-typegodkjenning og
- nekte å gi nasjonal typegodkjenning

for en kjøretøytype med begrunnelse i lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys, og for en type lykt for toppmarkeringslys, lykt for markeringslys foran, lykt for markeringslys bak, lykt for stopplys, lykt for kjørellys og lykt for sidemarkeringslys dersom kravene i direktiv 76/758/EØF, som endret ved dette direktiv, ikke er oppfylt.

3. Fra 1. oktober 1999 får kravene i direktiv 76/758/EØF, som endret ved dette direktiv, til lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys som deler anvendelse etter artikkel 7 nr. 2 i direktiv 70/156/EØF.

4. Uten hensyn til nr. 2 og 3 skal medlemsstatene med hensyn til reservedeler fortsatt gi EF-typegodkjenning for og tillate salg og ibruktaking av lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak og lykter for

stopplys når de er i samsvar med bestemmelsene i tidligere versjoner av direktiv 76/758/EØF, forutsatt at lyktene

- er beregnet på montering på kjøretøyer som allerede er i bruk, og
- tilfredsstillt kravene i det direktiv som var gjeldende da kjøretøyet ble registrert første gang.

Artikkel 3

Aktuelle numre og vedlegg i reglement nr. 7, 87 og 91 fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa nevnt i vedlegg II, III og IV nr. 2.1 skal offentliggjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende* før 1. juli 1997.

Artikkel 4

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 1. januar 1998; dersom offentliggjøringen av tekstene nevnt i artikkel 3 skjer etter 1. juli 1997, skal imidlertid medlemsstatene oppfylle denne forpliktelsen seks måneder etter den faktiske datoen for offentliggjøring av tekstene. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

De skal anvende bestemmelsene fra 1. januar 1998, eller dersom offentliggjøringen av tekstene nevnt i artikkel 3 skjer etter 1. juli 1997, seks måneder etter den faktiske datoen for offentliggjøring av tekstene.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 5

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 11. juni 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

«LISTE OVER VEDLEGG

VEDLEGG I: Administrative bestemmelser om typegodkjenning

Tillegg 1: Opplysningsdokument

Tillegg 2: EF-typegodkjenningsdokument

Tillegg 3: Eksempler på EF-typegodkjenningsmerker

VEDLEGG II: Virkeområde for og tekniske krav til lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak og lykter for stopplys

VEDLEGG III: Virkeområde for og tekniske krav til lykter for kjørellys

VEDLEGG IV: Virkeområde for og tekniske krav til lykter for sidemarkeringslys

VEDLEGG I

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER OM TYPEGODKJENNING

1. DETTE VEDLEGG OMHANDLER EF-TYPEGODKJENNING AV
 - 1.1. lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak og lykter for stopplys som er beregnet på bruk på motorvogner og deres tilhengere, og som oppfyller kravene fastsatt i vedlegg II,
 - 1.2. lykter for kjørellys som er beregnet på bruk på motorvogner, og som oppfyller kravene fastsatt i vedlegg III,
 - 1.3. lykter for sidemarkeringslys som er beregnet på bruk på motorvogner, og deres tilhengere og som oppfyller kravene fastsatt i vedlegg IV.
2. SØKNAD OM EF-TYPEGODKJENNING
 - 2.1. Søknad om EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF for en type lykt for toppmarkeringslys, lykt for markeringslys foran, lykt for markeringslys bak, lykt for stopplys, lykt for kjørellys og lykt for sidemarkeringslys skal innsendes av produsenten.
 - 2.2. Et mønster for opplysningsdokumentet er gitt i tillegg 1.
 - 2.3. Følgende skal innsendes til den tekniske instans som har ansvar for å foreta typegodkjenningsprøvingen:
 - 2.3.1. to prøver utstyrt med den eller de fastsatte lykt(er); dersom det søkes om typegodkjenning for innretninger som ikke er identiske, men symmetriske og som egner seg for montering på henholdsvis venstre og høyre side av kjøretøyet og/eller henholdsvis foran og bak på kjøretøyet, kan de to framlagte prøvene være identiske og egne seg for montering bare på høyre eller venstre side av kjøretøyet og/eller bare foran eller bak; for lykter for stopplys med to lysstyrker skal søknaden også følges av to prøver på delene som utgjør systemet som gir to lysstyrker.
3. MERKING
 - 3.1. Innretningene som framlegges for EF-typegodkjenning skal være påført
 - 3.1.1. produsentens varemerke eller handelsnavn,
 - 3.1.2. for lykter med utskiftbare lyskilder: den/de fastsatte type(r) glødelampe(r),
 - 3.1.3. for lykter med ikke-utskiftbare lyskilder: nominell spenning og effekt.
 - 3.2. Merkingen skal være lett leselig og ikke kunne slettes, og skal være påført lysflaten eller en lysflate til innretningen. De skal være synlige utenfra når innretningen er montert på kjøretøyet.
 - 3.3. Hver innretning skal ha tilstrekkelig plass til EF-typegodkjenningsmerket. Plassen skal være angitt på tegningene nevnt i tillegg 1.

4. TILDELING AV EF-TYPEGODKJENNING
- 4.1. Dersom de aktuelle krav er oppfylt, skal det gis EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 4 nr. 3, eventuelt artikkel 4 nr. 4, i direktiv 70/156/EØF.
- 4.2. Et mønster for EF-typegodkjenningens dokumentet er gitt i tillegg 2.
- 4.3. Et typegodkjenningsnummer bestemt i samsvar med vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF skal tildeles hver type lykt for toppmarkeringslys, lykt for markeringslys foran, lykt for markeringslys bak, lykt for stopplys, lykt for kjørellys og lykt for sidemarkeringslys som er godkjent. En medlemsstat må ikke tildele en annen type lykt for toppmarkeringslys, lykt for markeringslys foran, lykt for markeringslys bak, lykt for stopplys, lykt for kjørellys og lykt for sidemarkeringslys samme nummer.
- 4.4. Dersom det søkes om EF-typegodkjenning for en type lys- og lyssignalinnretning som omfatter en lykt for toppmarkeringslys, lykt for markeringslys foran, lykt for markeringslys bak, lykt for stopplys, lykt for kjørellys eller lykt for sidemarkeringslys samt andre lykter, kan et felles EF-typegodkjenningsnummer tildeles under forutsetning av at lykten for toppmarkeringslys, lykten for markeringslys foran, lykten for markeringslys bak, lykten for stopplys, lykten for kjørellys eller lykten for sidemarkeringslys oppfyller kravene i dette direktiv, og at hver av de andre lyktene som inngår i den lys- og lyssignalinnretningen som det søkes om EF-typegodkjenning for, er i samsvar med bestemmelsene i særdirrektivet som omhandler lykten.
5. EF-TYPEGODKJENNINGSMERKE
- 5.1. I tillegg til merkingen nevnt i nr. 3.1, skal hver lykt for toppmarkeringslys, lykt for markeringslys foran, lykt for markeringslys bak, lykt for stopplys, lykt for kjørellys og lykt for sidemarkeringslys som er i samsvar med typen godkjent i henhold til dette direktiv, være påført et EF-typegodkjenningsmerke.
- 5.2. Merket skal bestå av:
- 5.2.1. et rektangel med bokstaven «e» innskrevet, fulgt av identifikasjonsnummeret eller nasjonalitetsbokstavene for medlemsstaten som har gitt typegodkjenningen:
- | | |
|------------------------------|-------------------|
| 1 for Tyskland | 12 for Østerrike |
| 2 for Frankrike | 13 for Luxembourg |
| 3 for Italia | 17 for Finland |
| 4 for Nederland | 18 for Danmark |
| 5 for Sverige | 21 for Portugal |
| 6 for Belgia | 23 for Hellas |
| 9 for Spania | IRL for Irland, |
| 11 for Det forente kongerike | |
- 5.2.2. i nærheten av rektangelet, det «basisgodkjenningsnummer» som er beskrevet i del 4 av typegodkjenningsnummeret nevnt i vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF, og to foranstående sifre som angir løpenummeret som er tildelt seneste viktige tekniske endring av det aktuelle vedlegg til direktiv 76/758/EØF som gjaldt på tidspunktet da EF-typegodkjenningen ble gitt. I dette direktiv er løpenummeret
- 02 for vedlegg II
 - 00 for vedlegg III
 - 00 for vedlegg IV,

- 5.2.3. følgende tilleggsymbol(er):
- 5.2.3.1. bokstaven «A» på innretninger som oppfyller kravene til lykter for toppmarkeringslys og lykter for markeringslys foran fastsatt i dette direktiv,
- 5.2.3.2. bokstaven «R» på innretninger som oppfyller kravene til lykter for toppmarkeringslys og lykter for markeringslys bak fastsatt i dette direktiv,
- 5.2.3.3. bokstaven «S» på innretninger som oppfyller kravene til lykter for stopplys fastsatt i dette direktiv, fulgt av tallet «1» dersom innretningen har én lysstyrke, tallet «2» dersom innretningen har to lysstyrker, og tallet «3» dersom innretningen oppfyller de særskilte kravene til stopplys i gruppe S3,
- 5.2.3.4. bokstavene «R» og «S1» eller «S2» atskilt av en horisontal strek, på innretninger med både lykt for markeringslys bak og lykt for stopplys som oppfyller kravene fastsatt i dette direktiv for slike lykter,
- 5.2.3.5. bokstavene «RL» på innretninger som oppfyller kravene i dette direktiv for lykter for kjørellys,
- 5.2.3.6. symbolene «SM1» eller «SM2», etter hvilken gruppe de tilhører, på innretninger som oppfyller kravene i dette direktiv for lykter for sidemarkeringslys,
- 5.2.3.7. en pil som peker mot den siden der de fotometriske spesifikasjonene er oppfylt opp til en vinkel på 80° H, på lyktene for markeringslys foran eller lyktene for markeringslys bak, dersom deres geometriske synlighetsvinkler er usymmetriske i forhold til referanseaksen i horisontal retning.
- 5.2.3.8. i tillegg bokstaven «D» til høyre for symbolet nevnt i nr. 5.2.3.1-5.2.3.4 på lykter som kan benyttes både som lyktenheter og som del av en kombinasjon bestående av to lykter.
- 5.3. EF-typegodkjenningssmerket skal plasseres slik på lykteglasset eller et av lykteglassene at det ikke kan slettes og er lett leselig, selv når lyktene er montert på kjøretøyet.
- 5.4. Typegodkjenningssmerkets plassering
- 5.4.1. Uavhengige lykter:
- Eksempler på EF-typegodkjenningssmerket er gitt i tillegg 3 figur 1.
- 5.4.2. Sammensatte lykter, kombinerte lykter eller gjensidig innbygde lykter:
- 5.4.2.1. Når det tildeles et felles EF-typegodkjenningssnummer som fastsatt i nr. 4.4 for en type lys- og lyssignalinnetning som omfatter en lykt for toppmarkeringslys, lykt for markeringslys foran, lykt for markeringslys bak, lykt for stopplys, lykt for kjørellys eller lykt for sidemarkeringslys samt andre lykter, kan det påføres et felles EF-typegodkjenningssmerke, som består av:
- 5.4.2.1.1. et rektangel som omgir bokstaven «e» fulgt av identifikasjonsnummeret eller nasjonalitetsbokstavene til medlemsstaten som har gitt typegodkjenningen (se nr. 5.2.1),
- 5.4.2.1.2. basisgodkjenningssnummeret (se nr. 5.2.2, første punktum første del),
- 5.4.2.1.3. eventuelt den fastsatte pilen, i den utstrekning den viser til innretningen som helhet.
- 5.4.2.2. Merket kan plasseres på et vilkårlig sted på de sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lyktene, forutsatt at:

- 5.4.2.2.1. det er synlig etter at lyktene er montert,
- 5.4.2.2.2. ingen av lystransmisjonsdelene på de sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lyktene kan fjernes uten at typegodkjenningsmerket samtidig fjernes.
- 5.4.2.3. Identifikasjonssymbolet for hver lykt, tilsvarende hvert direktiv som EF-typegodkjenningen er innvilget i henhold til, sammen med løpenummeret (se nr. 5.2.2 første punktum annen del), og eventuelt bokstaven «D» og den fastsatte pilen skal være påført:
- 5.4.2.3.1. den aktuelle lysflaten, eller
- 5.4.2.3.2. være samlet på en slik måte at hver av de sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lyktene lett kan identifiseres.
- 5.4.2.4. Dimensjonene på de ulike delene av dette merket må ikke være mindre enn minimumsdimensjonene fastsatt for de individuelle merker i de enkelte direktiver som EF-typegodkjenningen er innvilget i henhold til.
- 5.4.2.5. Eksempler på EF-typegodkjenningsmerket for en lykt sammensatt, kombinert eller gjensidig innbygd med andre lykter er gitt i tillegg 3 figur 2.
- 5.4.3. For gjensidig innbygde lykter hvis lykteglass kan benyttes også på andre typer hovedlys,
- 5.4.3.1. får bestemmelsene fastsatt i nr. 5.4.2 anvendelse,
- 5.4.3.2. dersom det dessuten benyttes samme lykteglass, kan det være påført forskjellige typegodkjenningsmerker tilsvarende de ulike typer frontlykter eller lyktkombinasjon, forutsatt at frontlyktens lyktehus, selv om den ikke kan skilles fra lykteglasset, omfatter den plass som er nevnt i nr. 3.3 over og er påført typegodkjenningsmerkene for de faktiske funksjoner,
- 5.4.3.3. dersom ulike typer frontlykter er utstyrt med samme lyktehus, kan sistnevnte være påført de ulike typegodkjenningsmerkene.
- 5.4.3.4. Eksempler på EF-typegodkjenningsmerket for lykter som er gjensidig innbygde i en frontlykt, er gitt i tillegg 3 figur 3.
6. ENDRING AV TYPE OG TYPEGODKJENNINGER
- 6.1. Ved endringer av typen godkjent i henhold til dette direktiv får bestemmelsene i artikkel 5 i direktiv 70/156/EØF anvendelse.
7. PRODUKSJONSSAMSVAR
- 7.1. I alminnelighet skal tiltak for å sikre produksjonssamsvar treffes i henhold til bestemmelsene fastsatt i artikkel 10 i direktiv 70/156/EØF.
- 7.2. Alle innretninger nevnt i nr. 1.1 over skal oppfylle de fotometriske og kolorimetriske krav angitt i nr. 6 og 8 i dokumentet nevnt i nr. 2.1 i vedlegg II til dette direktiv. For en innretning som velges vilkårlig fra en produksjonsserie, kan imidlertid kravene til minimumslysstyrke (målt med en standardglødelampe som beskrevet i nr. 7 i dokumentet nevnt i nr. 2.1 i vedlegg II til dette direktiv) begrenses i hver av de aktuelle retningene til 80 % av minimumsverdiene nevnt i nr. 6.1 og 6.2 i dokumentet nevnt i nr. 2.1 i vedlegg II til dette direktiv.
- 7.3. Alle innretninger nevnt i nr. 1.2 over skal tilfredsstillende kravene fastsatt i nr. 7, 8, 9 og 11 i dokumentene nevnt i nr. 2.1 i vedlegg III til dette direktiv. For en innretning som velges vilkårlig fra en produksjonsserie, skal imidlertid kravene til minimums- og maksimumslysstyrke (målt med en standardglødelampe som beskrevet i nr. 10 i dokumentet nevnt i nr. 2.1 i vedlegg III til dette direktiv) tilsvare minst 80 % av minimumsverdiene nevnt i nr. 7.1 og 7.2 i dokumentene nevnt i nr. 2.1 i vedlegg III til dette direktiv, og ikke overstige 120 % av maksimumsverdiene fastsatt i nr. 7.3 i dokumentene nevnt i nr. 2.1 i vedlegg III til dette direktiv.

- 7.4. Alle innretninger nevnt i nr. 1.3 over skal tilfredsstillere kravene fastsatt i nr. 7 og 8 i dokumentene nevnt i nr. 2.1 i vedlegg IV til dette direktiv. For en innretning som velges vilkårlig fra en produksjonsserie, skal imidlertid lysstyrken i hver av de aktuelle retningene være minst 80 % av minimumsverdiene, og ikke overstige 120 % av maksimumsverdiene fastsatt i nr. 7.1 i dokumentene nevnt i nr. 2.1 i vedlegg IV til dette direktiv.

Tillegg 1

Opplysningsdokument nr.....

om EF-typegodkjenning for lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak, lykter for stopplys, lykter for kjørellys og lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere

(Direktiv 76/758/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF)

Følgende opplysninger skal eventuelt gis i tre eksemplarer og følges av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk, være tilstrekkelig detaljerte og leveres på et ark i A4-format eller brettet til den størrelsen. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

For systemer, deler eller tekniske enheter med mikroprosessorstyrte funksjoner må relevant ytelsesrelatert informasjon vedlegges.

0. ALLMENT

- 0.1. Merke (produsentens forretningsnavn):
- 0.2. Type og allmenn(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. For deler og tekniske enheter, EF-typegodkjenningens plassering og festemåte:
- 0.8. Monteringsanleggets/-anleggenes adresse:

1. BESKRIVELSE AV INNRETNINGEN

- 1.1. Type innretning:
- 1.1.1. Innretningens funksjon(er):
- 1.1.2. Innretningens gruppe eller klasse:
- 1.1.3. Fargen på det utsendte eller reflekterte lys:
- 1.2. Tegning(er) som er tilstrekkelig detaljert(e) til at typen innretning kan identifiseres, og som viser:
 - 1.2.1. geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet (gjelder ikke lykter for kjennemerke bak):
 - 1.2.2. observasjonsaksen som skal tas som referanseakse ved prøving (horisontalvinkel $H = 0^\circ$, vertikalvinkel $V = 0^\circ$), samt hvilket punkt som skal fungere som referansesentrum ved denne prøvingen (gjelder ikke refleksinnretninger og lykter for kjennemerke bak):
 - 1.2.3. fastsatt plassering for EF-typegodkjenningens merket:
 - 1.2.4. for lykter for kjennemerke bak, geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet i forhold til plasseringen av kjennemerket, og størrelsen på området som skal være tilfredsstillende belyst:
 - 1.2.5. for frontlykter og lykter for tåkelys foran, lyktene sett forfra med eventuelle detaljer som lykteglassets rifling, og tverrsnitt:
- 1.3. En kort teknisk beskrivelse som særlig angir gruppen eller gruppene av fastsatte lyskilder (gjelder ikke refleksinnretninger), som er en eller flere av dem omhandlet i direktiv 76/761/EØF, med unntak av lykter med ikke-utskiftbare lyskilder:
- 1.4. Særlige opplysninger:
- 1.4.1. For lykter for kjennemerke bak, opplysning om hvorvidt innretningen er beregnet på å opplyse et skilt som er bredt/høyt/begge deler:
- 1.4.2. For frontlykter:
- 1.4.2.1. opplysning om hvorvidt frontlyktene er beregnet på å gi både nærllys og fjernlys eller bare ett av dem:
- 1.4.2.2. dersom frontlykten er beregnet på å gi nærllys, opplysning om hvorvidt den er konstruert for både venstre- og høyrekjøring eller bare ett av disse to kjøresystemene:

-
- 1.4.2.3. dersom frontlykten er utstyrt med en justerbar reflektor, opplysning om frontlyktenes monteringssted(er) i forhold til bakken og kjøretøyets medianplan i lengderetningen, dersom frontlykten er beregnet på bruk bare på det/de stedet/stedene:
- 1.4.3. For lykter for markeringslys, stopplys og retningslys:
- 1.4.3.1. om innretningen også kan benyttes i en enhet av to lykter fra samme gruppe:
- 1.4.3.2. for innretninger med to lysstyrker (lykter for stopplys og lykter for retningslys i gruppe 2b), monteringsplan og spesifikasjoner for egenskapene til systemet som gir to lysstyrker:
- 1.4.4. For refleksinnretninger, en kort beskrivelse med de tekniske spesifikasjoner for materialene som er benyttet i refleksoptikken:
- 1.4.5. For lykter for ryggelys, en erklæring om hvorvidt innretningen er beregnet på montering på et kjøretøy utelukkende som del av et par:

Tillegg 2

MØNSTER

[Største format: A4 (210 x 297 mm)]

EF-TYPEGODKJENNINGSdokUMENT

Myndighetens stempel

Melding om:

- typegodkjenning⁽¹⁾,
- utvidelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- nektelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- tilbakekalling av typegodkjenning⁽¹⁾

for en type kjøretøy/del/teknisk enhet⁽¹⁾ i henhold til direktiv .../.../EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF.

Typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet/delen/den tekniske enheten er eventuelt slik merket for identifikasjon av typen ⁽¹⁾(²):
.....
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe⁽¹⁾(³):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkjenningsmerket for eventuelle deler og tekniske enheter:
- 0.8. Monteringsanleggets (-anleggenes) adresse:

AVSNITT II

1. Eventuelle tilleggsopplysninger: se tilføyelsen
2. Teknisk instans ansvarlig for prøvingen:
3. Prøvsrapportens dato:
4. Prøvsrapportens nummer:
5. Eventuelle merknader: se tilføyelsen
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Innholdsfortegnelsen for den opplysningspakken som er inngitt til godkjenningsmyndigheten, og som utleveres på anmodning, er vedlagt.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.⁽²⁾ Dersom merkingen for identifikasjon av typen inneholder tegn som ikke er aktuelle for beskrivelsen av det kjøretøy, den del eller den tekniske enhet som omfattes av dette typegodkjenningsdokument, skal slike tegn i dokumentasjonen angis med symbolet «?» (f.eks.: ABC??123??).⁽³⁾ Som fastsatt i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF.

Tilføyelse til EF-typegodkjenningsdokument nr...

om typegodkjenning av en lys- og/eller lyssignalinnretning i henhold til direktiv 76/757/EØF, 76/758/EØF, 76/759/EØF, 76/760/EØF, 76/761/EØF, 76/762/EØF, 77/538/EØF, 77/539/EØF og 77/540/EØF⁽¹⁾, sist endret ved direktiv ...

1. Tilleggsopplysninger

- 1.1. Angi eventuelt for hver lykt:
- 1.1.1. innretningen(e)s gruppe eller grupper:
- 1.1.2. antall og gruppe lyskilder (gjelder ikke refleksinnretninger)⁽²⁾:
- 1.1.3. fargen på det utsendte eller reflekterte lys:
- 1.1.4. Typegodkjenning gitt bare for bruk som reservedel for kjøretøyer som allerede er i drift: ja/nei⁽¹⁾
- 1.2. Særlige opplysninger for visse typer lys- eller lyssignalinnretninger
- 1.2.1. for refleksinnretninger: separat/del av gruppe innretninger⁽¹⁾
- 1.2.2. for lykter for kjennemerke bak: innretningen er beregnet på å opplyse et kjennemerke som er bredt/høyt⁽¹⁾
- 1.2.3. for frontlykter: dersom frontlyktene er utstyrt med en justerbar reflektor, opplysning om frontlyktenes monteringssted(er) i forhold til bakken og kjøretøyets medianplan i lengderetningen, dersom frontlykten er beregnet på bruk bare på det/de stedet/stedene:
- 1.2.4. for lykter for ryggelys: innretningen er beregnet på montering på et kjøretøy utelukkende som del av et par: ja/nei⁽¹⁾

5. Merknader

- 5.1. Tegninger
- 5.1.1. for lykter for kjennemerke bak: vedlagte tegning nr. ... viser geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet i forhold til plasseringsstedet for kjennemerket, og størrelsen på området som skal være tilfredsstillende belyst,
- 5.1.2. for refleksinnretninger: vedlagte tegning nr. ... viser geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet,
- 5.1.3. for øvrige lys- og lyssignalinnretninger: vedlagte tegning nr. ... viser geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet, samt innretningens referanseakse og referansesentrum.
- 5.2. For frontlykter: innstilling benyttet under prøvingen (nr. 5.2.3.9 i vedlegg I til direktiv 76/761/EØF):

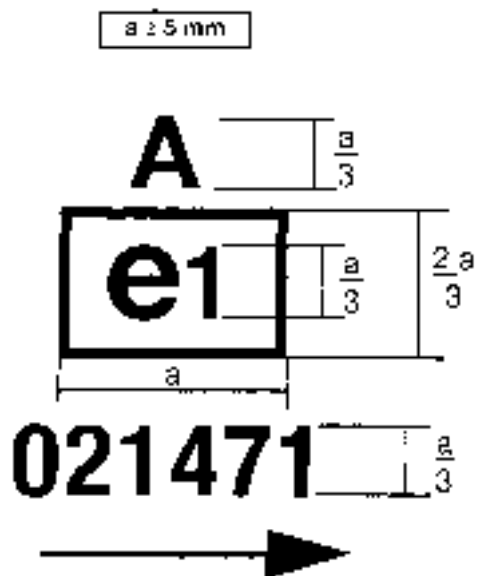
⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

⁽²⁾ For lykter med ikke-utskiftbare lyskilder oppgis lyskildenes antall og samlede effekt.

Tillegg 3

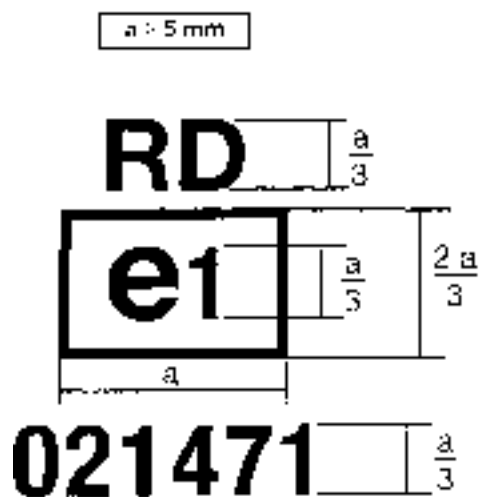
EKSEMPLER PÅ EF-TYPEGODKJENNINGSMERKET

Figur 1a



Innretningen som er påført EF-typegodkjenningsmerket vist ovenfor, er en lykt for markeringslys foran som er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1) i henhold til vedlegg II til dette direktiv (02), og som har basisgodkjenningsnummer 1471. Pilen viser på hvilken side de fotometriske spesifikasjonene er oppfylt inntil en vinkel på 80° H.

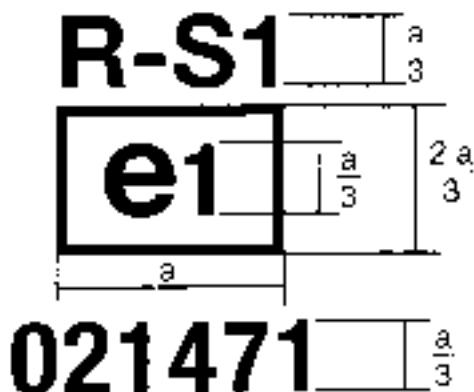
Figur 1b



Innretningen som er påført EF-typegodkjenningsmerket vist ovenfor, er en lykt for markeringslys bak som er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1) i henhold til vedlegg II til dette direktiv (02), og som har basisgodkjenningsnummer 1471. Den kan også benyttes i en kombinasjon bestående av to lykter for markeringslys bak.

Figur 1c

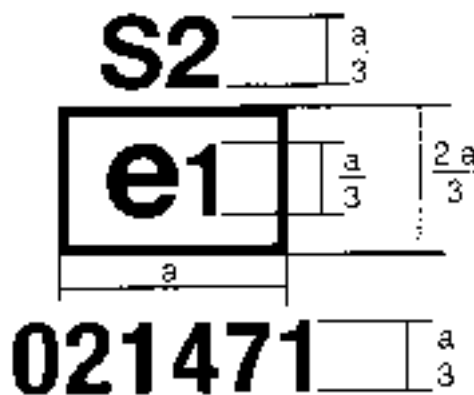
a = 5 mm



Innretningen som er påført EF-typegodkjenningsmerket vist ovenfor, er en innretning som består av både en lykt for markeringslys bak og en lykt for stopplys som er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1) i henhold til vedlegg II til dette direktiv (02), og som har basisgodkjenningsnummer 1471.

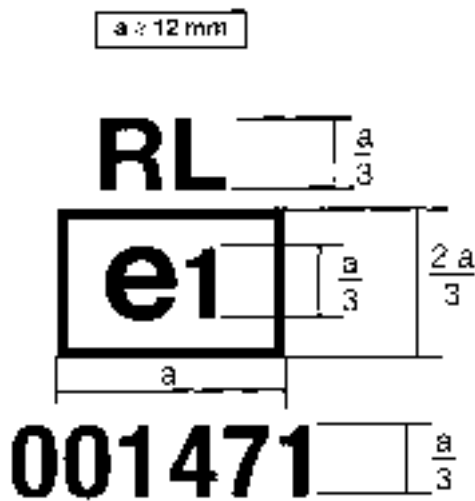
Figur 1d

a = 5 mm



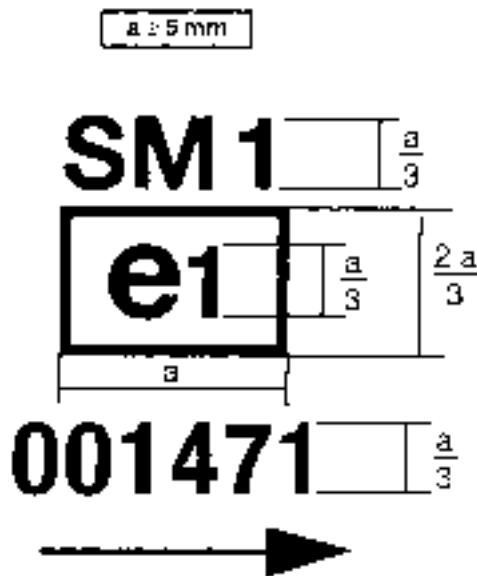
Innretningen som er påført EF-typegodkjenningsmerket vist ovenfor, er en lykt for stopplys med to lysstyrker som er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1) i henhold til vedlegg II til dette direktiv (02) og som har basisgodkjenningsnummer 1471.

Figur 1e



Innretningen som er påført EF-typegodkjenningsmerket vist ovenfor, er en lykt for kjørellys som er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1) i henhold til vedlegg III til dette direktiv (00), og som har basisgodkjenningsnummer 1471.

Figur 1f



Innretningen som er påført EF-typegodkjenningsmerket vist ovenfor, er en lykt for sidemarkeringslys i gruppe 1 som er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1) i henhold til vedlegg IV til dette direktiv (00) og som har basisgodkjenningsnummer 1471.

Figur 2a

**Forenklet merking for sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lykter
når to eller flere lykter inngår i samme enhet**

(De loddrette og vannrette linjene viser lyssignalinnretningens form, og inngår ikke i typegodkjenningsmerket).

MODELL A

	1712 e1			
	1A 02	AR 00	2a 01	SM1 00
	F 00	R 02	S2 02	IA 02

MODELL B

		1AAR 2a SM1 02 00 01 00		
		F R S2 IA 00 02 02 02 1712		
		e1		

MODELL C

1A 02	AR 00	2a 01	SM1 00				
F 00	R 02	S2 02	IA 02				
1712							
e1							

Merknad: De tre eksemplene på typegodkjenningsmerker, modell A, B og C, representerer tre mulige varianter merking for en lys- og lyssignalinnetning når minst to lykter inngår i samme enhet av sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lykter. Typegodkjenningsmerket viser at innretningen er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1), har basisgodkjenningsnummer 1712, og omfatter:

en refleksinnretning bak og på siden i gruppe IA, gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 76/757/EØF (EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 32) og med løpenummer 02,

en lykt for retningslys bak i gruppe 2a, gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 76/759/EØF (EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 71), og med løpenummer 01,

en rød lykt for markeringslys bak (R), gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg II til direktiv 76/758/EØF, og med løpenummer 02,

en lykt for tåkelys bak (F), gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 77/538/EØF (EFT nr. L 220 av 29.8.1977, s. 60), og med løpenummer 00,

en lykt for ryggelys (AR), gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 77/539/EØF (EFT nr. L 220 av 29.8.1977, s. 72), og med løpenummer 00,

en lykt for stopplys med to lysstyrker (S2), gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg II til direktiv 76/758/EØF, og med løpenummer 02,

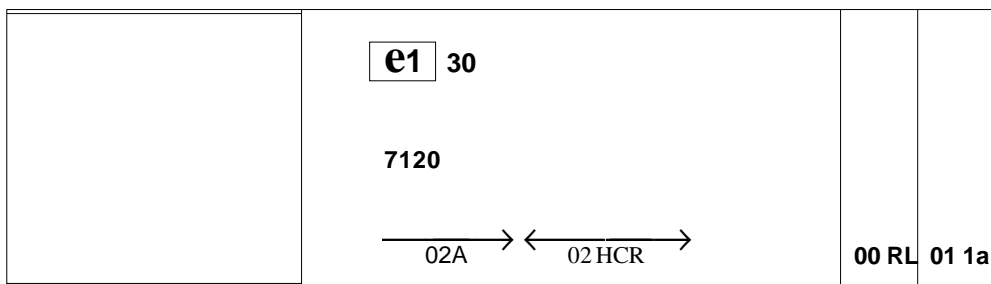
en lykt for markeringslys på siden i gruppe 1 (SM1), gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg IV til direktiv 76/758/EØF, og med løpenummer 00.

Figur 2b

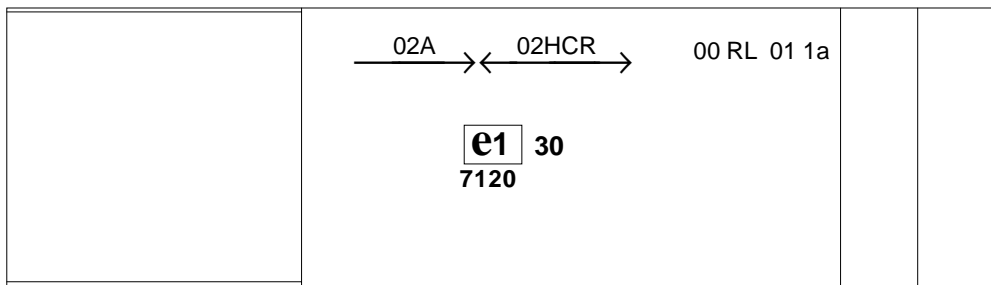
**Forenklet merking for sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lykter
når to eller flere lykter inngår i samme enhet**

(De lodrette og vannrette linjene viser lyssignalinnretningens form, og inngår ikke i typegodkjenningsmerket).

MODELL A



MODELL B



MODELL C



MODELL D

	02 A →	e1	30 7120	02 HCR ↔	00 RL 01 1a		
--	------------------	-----------	----------------	--------------------	--------------------	--	--

Merknad: De fire eksemplene på typegodkjenningsmerker, modell A, B, C og D, representerer fire mulige varianter merking for en lys- og lyssignalinnretning når minst to lykter inngår i samme enhet av sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lykter. Typegodkjenningsmerket viser at innretningen er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1), har basisgodkjenningsnummer 7120, og omfatter:

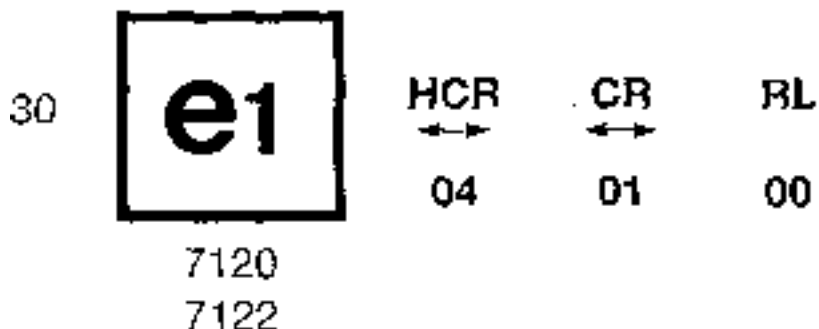
en lykt for markeringslys foran (A), gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg II til direktiv 76/758/EØF og med løpenummer 02,

en frontlykt (HCR) med lykt for nærllys, konstruert for høyre- og venstrekjøring og lykt for fjernlys med maksimal lysstyrke på mellom 86 250 og 101 250 candela (som angitt ved tallet 30), gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg V til direktiv 76/761/EØF, og med løpenummer 02,

en lykt for kjørellys (RL), gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg III til direktiv 76/758/EØF, og med løpenummer 00,

en lykt for retningslys foran i gruppe 1a, gitt typegodkjenning i henhold til direktiv 76/759/EØF, og med løpenummer 01.

Figur 3



Eksemplet over tilsvarende merkingen på et lykteglass som er beregnet på å benyttes i flere typer frontlykter, nærmere bestemt:

- en frontlykt med nærlys, konstruert for høyre- og venstrekjøring, og fjernlys med maksimal lysstyrke på mellom 86 250 og 101 250 candela (som angitt ved tallet 30) og med basisgodkjenningsnummer 7120, gitt typegodkjenning i Tyskland (e1) i henhold til bestemmelsene i vedlegg IV til direktiv 76/761/EØF, og med løpenummer 04, gjensidig innbygd i en lykt for kjørellys gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg III til direktiv 76/758/EØF, og med løpenummer 00, eller
- en frontlykt med nærlys og fjernlys, konstruert for høyre- og venstrekjøring og med basistypegodkjenningsnummer 7122, gitt typegodkjenning i Tyskland (e1) i henhold til bestemmelsene i vedlegg II til direktiv 76/761/EØF, og med løpenummer 01, gjensidig innbygd i samme lykt for kjørellys som over, eller
- en av ovennevnte frontlykter, gitt typegodkjenning som lyktenhet.

Frontlyktens lyktehus skal være påført det eneste gjeldende typegodkjenningsnummer, for eksempel:



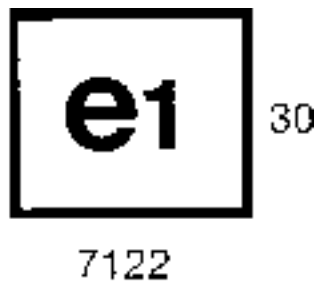
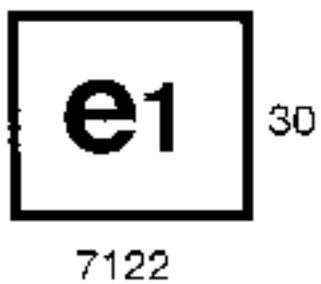
eller



eller



eller



VEDLEGG II

VIRKEOMRÅDE OG TEKNISKE KRAV

1. VIRKEOMRÅDE

Dette vedlegg får anvendelse på lykter for toppmarkeringslys, lykter for markeringslys foran, lykter for markeringslys bak og lykter for stopplys på motorvogner og deres tilhengere.

2. TEKNISKE KRAV

2.1. De tekniske krav er de som er fastsatt i nr. 1 og nr. 5-8, samt i vedlegg 1, 4 og 5 til reglement nr. 7 fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa, som er en konsolidering av følgende dokumenter:

- endringsserie 01 og 02, herunder tillegg 1 til endringsserie 02 samt diverse rettelser⁽¹⁾,
- listen over trykkfeil⁽²⁾,
- tillegg 2 til endringsserie 02⁽³⁾,
- rettelse 1 til tillegg 2 og tillegg 3 til endringsserie 02⁽⁴⁾,

med følgende unntak:

- 2.1.1. henvisninger til reglement nr. 48 skal forstås som henvisninger til direktiv 76/756/EØF,
- 2.1.2. henvisninger til reglement nr. 37 skal forstås som henvisninger til vedlegg VII til direktiv 76/761/EØF.
- 2.1.3. Fotnote 1 i tabellen i nr. 6.1 skal lyde:

«Bestemmelsene om montering av ovennevnte innretninger på motorvogner og deres tilhengere er fastsatt i direktiv 76/756/EØF.»

⁽¹⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Tilf. 6/Rev. 2.

⁽²⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Tilf. 6/Rev. 2/Rett. 1.

⁽³⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Tilf. 6/Rev. 2/Endr. 1.

⁽⁴⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Tilf. 6/Rev. 2/Endr. 2.

VEDLEGG III**VIRKEOMRÅDE OG TEKNISKE KRAV**

1. VIRKEOMRÅDE

Dette vedlegg får anvendelse på lykter for kjøreløys på motorvogner.

2. TEKNISKE KRAV

2.1. De tekniske krav er de som er fastsatt i nr. 2 og nr. 6-11, samt i vedlegg 3 og 4 til reglement nr. 87 fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa, som er en konsolidering av følgende dokumenter:

- den opprinnelige versjon av reglementet (00)⁽¹⁾,
- rettelse 1 til reglement nr. 87⁽²⁾,
- tillegg 1 til reglement nr. 87⁽³⁾,

med følgende unntak:

2.1.1. henvisninger til reglement nr. 48 skal forstås som henvisninger til direktiv 76/756/EØF.

⁽¹⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Rev. 1/Tilf. 86.

⁽²⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Rev. 1/Tilf. 86/Rett. 1.

⁽³⁾ E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Rev. 1/Tilf. 86/Endr. 1.

VEDLEGG IV

VIRKEOMRÅDE OG TEKNISKE KRAV

1. VIRKEOMRÅDE

Dette vedlegg får anvendelse på lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere.

2. TEKNISKE KRAV

2.1. De tekniske krav er de som er fastsatt i nr. 2 og nr. 6-9, samt i vedlegg 1, 4 og 5 til reglement nr. 91 fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa, som er en konsolidering av følgende dokumenter:

— den opprinnelige versjon av reglementet (00)⁽¹⁾,

— tillegg 1 til reglement nr. 91⁽²⁾,

med følgende unntak:

2.1.1. henvisninger til reglement nr. 48 skal forstås som henvisninger til direktiv 76/756/EØF,

2.1.2. henvisninger til reglement nr. 37 skal forstås som henvisninger til direktiv 76/761/EØF.

⁽¹⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } Rev. 1/Tilf. 90.

⁽²⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } Rev. 1/Tilf. 90/Endr. 1.»

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/03****nr. 41/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 29/98 av 30. april 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 97/31/EF av 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 76/760/EØF om lykter for kjennemerke bak på motorvogner og deres tilhengere⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel I nr. 25 (rådsdirektiv 76/760/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 L 0031:** Kommisjonsdirektiv 97/31/EF av 11. juni 1997 (EFT nr. L 171 av 30.6.1997, s. 49).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 97/31/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 26. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

(¹) EFT nr. L 310 av 19.11.1998, s. 13, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 48 av 19.11.1998, s. 211.

(²) EFT nr. L 171 av 30.6.1997, s. 49.

KOMMISJONSDIREKTIV 97/31/EF

av 11. juni 1997

om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 76/760/EØF om lykter for kjennemerke bak på motorvogner og deres tilhengere(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽¹⁾, sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF⁽²⁾, særlig artikkel 13 nr. 2,

under henvisning til rådsdirektiv 76/760/EØF av 27. juli 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om lysinnretninger for kjennemerke bak på motorvogner og deres tilhengere⁽³⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, særlig artikkel 10, og

ut fra følgende betraktninger:

Direktiv 76/760/EØF er et av særdirrektivene etter den EØF-typegodkjenningsrutine som ble innført ved direktiv 70/156/EØF. De bestemmelser som er fastsatt i direktiv 70/156/EØF med hensyn til kjøretøysystemer, deler og tekniske enheter, får derfor anvendelse på dette direktiv.

Særlig i artikkel 3 nr. 4 og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 70/156/EØF kreves det at hvert særdirktiv skal være vedlagt et opplysningsdokument samt et typegodkjenningsdokument som bygger på vedlegg VI til nevnte direktiv, slik at typegodkjenningen kan behandles elektronisk. Typegodkjenningsdokumentet gitt i direktiv 76/760/EØF må derfor endres.

For å opprettholde den likeverdighet som ble innført ved artikkel 9 nr. 2 i direktiv 70/156/EØF mellom visse særdirrektiver og de tilsvarende reglementer fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa, bør rutinene forenkles når nevnte reglementer endres. Som et første steg vil de tekniske krav i direktiv 76/760/EØF bli erstattet med dem i reglement nr. 4 ved krysshensvisning.

Det vises til rådsdirektiv 76/756/EØF⁽⁴⁾, sist endret ved kommisjonsdirektiv 97/28/EF⁽⁵⁾, og til rådsdirektiv 76/761/EØF⁽⁶⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige.

Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for tilpasning til den tekniske utvikling nedsatt ved direktiv 70/156/EØF -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

I direktiv 76/760/EØF gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 1 nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal gi EØF-typegodkjenning for enhver type lykt for kjennemerke bak som oppfyller kravene til konstruksjon og prøving fastsatt i de aktuelle vedlegg.»

2) Artikkel 2 nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal for hver type lykt for kjennemerke bak som de gir typegodkjenning i henhold til artikkel 1, utstede til produsenten et EØF-typegodkjenningsmerke i samsvar med mønsteret vist i vedlegg I tillegg 3 til dette direktiv.»

3) Artikkel 4 skal lyde:

«Artikkel 4

Vedkommende myndigheter i hver medlemsstat skal underrette hverandre om enhver typegodkjenning de har gitt, nektet eller trukket tilbake i henhold til dette direktiv etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 4 nr. 6 i direktiv 70/156/EØF.»

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 171, 30.6.1997, s. 49, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT nr. L 42 av 23.2.1970, s. 1.

(2) EFT nr. L 18 av 21.1.1997, s. 7.

(3) EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 85.

(4) EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 1.

(5) Se EFT nr. L 171 av 30.6.1997, s. 1.

(6) EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 96.

4) Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

I dette direktiv menes med «kjøretøy» enhver motorvogn beregnet på å kjøres på vei, med eller uten karosseri, som har minst fire hjul og høyeste konstruksjonshastighet over 25 km/t, og dens tilhengere, med unntak av kjøretøyer som går på skinner, landbrukstraktorer og alle mobile maskiner.»

5) Vedleggene erstattes med vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

1. Fra 1. januar 1998, eller seks måneder etter at tekstene nevnt i artikkel 3 faktisk er offentliggjort, dersom offentliggjøringen skjer etter 1. juli 1997, kan ikke medlemsstatene med begrunnelse i lykter for kjennemerke bak

- nekte å gi EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning for en kjøretøytype eller type lykt nevnt ovenfor eller
- forby at kjøretøyer registreres, selges eller tas i bruk, eller at lykter for kjennemerke bak selges eller tas i bruk,

dersom lyktene oppfyller kravene i direktiv 76/760/EØF, som endret ved dette direktiv, og med hensyn til kjøretøyer er montert i samsvar med kravene fastsatt i direktiv 76/756/EØF.

2. Fra 1. oktober 1998 kan medlemsstatene

- ikke lenger gi EF-typegodkjenning og
- nekte å gi nasjonal typegodkjenning

for en kjøretøytype med begrunnelse i lykter for kjennemerke bak og for en type lykt for kjennemerke bak dersom kravene i direktiv 76/760/EØF, som endret ved dette direktiv, ikke er oppfylt.

3. Fra 1. oktober 1999 får kravene i direktiv 76/760/EØF, som endret ved dette direktiv, til lykter for kjennemerke bak som deler anvendelse etter artikkel 7 nr. 2 i direktiv 70/156/EØF.

4. Uten hensyn til nr. 2 og 3 skal medlemsstatene med hensyn til reservedeler fortsatt gi EF-typegodkjenning for og tillate salg og ibruktaking av lykter for kjennemerke bak når de er i samsvar

med bestemmelsene i tidligere versjoner av direktiv 76/760/EØF, forutsatt at lyktene

- er beregnet på montering på kjøretøyer som allerede er i bruk, og
- tilfredsstiller kravene i det direktiv som var gjeldende da kjøretøyet ble registrert for første gang.

Artikkel 3

Aktuelle numre og vedlegg i reglement nr. 4 fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa nevnt i vedlegg II nr. 2.1 skal offentliggjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* før 1. juli 1997.

Artikkel 4

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 1. januar 1998; dersom offentliggjøringen av tekstene nevnt i artikkel 3 skjer etter 1. juli 1997, skal imidlertid medlemsstatene oppfylle denne forpliktelsen seks måneder etter den faktiske datoen for offentliggjøring av tekstene. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

De skal anvende bestemmelsene fra 1. januar 1998, eller dersom offentliggjøringen av tekstene nevnt i artikkel 3 skjer etter 1. juli 1997, seks måneder etter den faktiske datoen for offentliggjøring av tekstene.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 5

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 11. juni 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

«LISTE OVER VEDLEGG

VEDLEGG I: *Administrative bestemmelser om typegodkjenning*

Tillegg 1: Opplysningsdokument

Tillegg 2: EF-typegodkjenningensdokument

Tillegg 3: Eksempler på EF-typegodkjenningensmerker

VEDLEGG II: *Virkeområde og tekniske krav*

VEDLEGG I

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER OM TYPEGODKJENNING

1. SØKNAD OM EF-TYPEGODKJENNING
 - 1.1. Søknad om EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF for en type lykt for kjennemerke bak skal innsendes av produsenten.
 - 1.2. Et mønster for opplysningsdokumentet er gitt i tillegg 1.
 - 1.3. Følgende skal innsendes til den tekniske instans som har ansvar for å foreta typegodkjenningsprøvingen:
 - 1.3.1. to prøver utstyrt med den eller de fastsatte lampe(r).
2. MERKING
 - 2.1. Innretningene som framlegges for EF-typegodkjenning skal være påført
 - 2.1.1. produsentens varemerke eller handelsnavn,
 - 2.1.2. for lykter med utskiftbare lyskilder: den/de fastsatte type(r) glødelampe(r),
 - 2.1.3. for lykter med ikke-utskiftbare lyskilder: nominell spenning og effekt.
 - 2.2. Merkingen skal være lett leselig og ikke kunne slettes, og skal være påført lysflaten eller en av lysflatene til innretningen. Den skal være synlig utenfra når innretningen er montert på kjøretøyet.
 - 2.3. Hver innretning skal ha tilstrekkelig plass til EF-typegodkjenningsmerket. Plassen skal være angitt på tegningene nevnt i tillegg 1.
3. TILDELING AV EF-TYPEGODKJENNING
 - 3.1. Dersom de aktuelle krav er oppfylt, skal det gis EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 4 nr. 3, eventuelt artikkel 4 nr. 4, i direktiv 70/156/EØF.
 - 3.2. Et mønster for EF-typegodkjenningsdokumentet er gitt i tillegg 2.
 - 3.3. Et typegodkjenningsnummer bestemt i samsvar med vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF skal tildeles hver type lykt for kjennemerke bak som er godkjent. En medlemsstat må ikke tildele en annen type lykt for kjennemerke bak samme nummer.
 - 3.4. Dersom det søkes om EF-typegodkjenning for en type lys- og lyssignalinnretning som omfatter en lykt for kjennemerke bak samt andre lykter, kan et felles EF-typegodkjenningsnummer tildeles under forutsetning av at lykten for kjennemerke bak oppfyller kravene i dette direktiv, og at hver av de andre lyktene som inngår i den lys- og lyssignalinnretningen som det søkes om EF-typegodkjenning for, er i samsvar med bestemmelsene i særdirrektivet som omhandler lykten.

4. EF-TYPEGODKJENNINGSMERKE
- 4.1. I tillegg til merkingen nevnt i nr. 2.1, skal hver lykt for kjennemerke bak som er i samsvar med typen godkjent i henhold til dette direktiv, være påført et EF-typegodkjenningsmerke.
- 4.2. Merket skal bestå av:
- 4.2.1. et rektangel med bokstaven «e» innskrevet, fulgt av identifikasjonsnummeret eller nasjonalitetsbokstavene for medlemsstaten som har gitt typegodkjenningen:
- | | | | |
|----|---------------------------|-----|----------------|
| 1 | for Tyskland | 12 | for Østerrike |
| 2 | for Frankrike | 13 | for Luxembourg |
| 3 | for Italia | 17 | for Finland |
| 4 | for Nederland | 18 | for Danmark |
| 5 | for Sverige | 21 | for Portugal |
| 6 | for Belgia | 23 | for Hellas |
| 9 | for Spania | IRL | for Irland, |
| 11 | for Det forente kongerike | | |
- 4.2.2. i nærheten av rektangelet, det «basisgodkjenningsnummer» som er beskrevet i del 4 av typegodkjenningsnummeret nevnt i vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF, og to foranstående sifre som angir løpenummeret som er tildelt seneste viktige tekniske endring av direktiv 76/760/EØF som gjaldt på tidspunktet da EF-typegodkjenningen ble gitt. I dette direktiv er løpenummeret 00,
- 4.2.3. følgende tilleggsymbol: bokstaven «L».
- 4.3. EF-typegodkjenningsmerket skal plasseres slik på lykteglasset eller et av lykteglassene at det ikke kan slettes og er lett leselig, selv når lyktene er montert på kjøretøyet.
- 4.4. Eksempler på EF-typegodkjenningsmerket er gitt i tillegg 3 figur 1.
- 4.5. Når det tildeles et felles EF-typegodkjenningsnummer som fastsatt i nr. 3.4 for en type lys- og lyssignalinnetning som omfatter en lykt for kjennemerke bak samt andre lykter, kan det påføres et felles EF-typegodkjenningsmerke, som består av:
- 4.5.1. et rektangel som omgir bokstaven «e» fulgt av identifikasjonsnummeret eller nasjonalitetsbokstavene til medlemsstaten som har gitt typegodkjenningen (se nr. 4.2.1),
- 4.5.2. basisgodkjenningsnummeret (se nr. 4.2.2, første punktum første del),
- 4.5.3. eventuelt den fastsatte pilen, i den utstrekning den viser til innretningen som helhet.
- 4.6. Merket kan plasseres på et vilkårlig sted på de sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lyktene, forutsatt at:
- 4.6.1. det er synlig etter at lyktene er montert,
- 4.6.2. ingen av lystransmisjonsdelene på de sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lyktene kan fjernes uten at typegodkjenningsmerket samtidig fjernes.
- 4.7. Identifikasjonssymbolet for hver lykt, tilsvarende hvert direktiv som EF-typegodkjenningen er innvilget i henhold til, sammen med løpenummeret (se nr. 4.2.2 første punktum annen del), og eventuelt bokstaven «D» og den fastsatte pilen skal være påført:

- 4.7.1. den aktuelle lysflaten, eller
- 4.7.2. være samlet på en slik måte at hver av de sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lyktene lett kan identifiseres.
- 4.8. Dimensjonene på de ulike delene av dette merket må ikke være mindre enn minimumsdimensjonene fastsatt for de individuelle merker i de enkelte direktiver som EF-typegodkjenningen er innvilget i henhold til.
- 4.9. Eksempler på EF-typegodkjenningsmerket for en lykt sammensatt, kombinert eller gjensidig innbygd med andre lykter er gitt i tillegg 3 figur 2.

5. ENDRING AV TYPE OG TYPEGODKJENNINGER

- 5.1. Ved endringer av typen godkjent i henhold til dette direktiv får bestemmelsene i artikkel 5 i direktiv 70/156/EØF anvendelse.

6. PRODUKSJONSSAMSVAR

- 6.1. I alminnelighet skal tiltak for å sikre produksjonssamsvar treffes i henhold til bestemmelsene fastsatt i artikkel 10 i direktiv 70/156/EØF.
- 6.2. For en innretning som tas vilkårlig fra en produksjonsseries parti, må luminansen B ikke være mindre enn 2 cd/m^2 , og i formelen for graden kan faktor 2 erstattes med 3 (se nr. 9 i dokumentene nevnt i nr. 2.1 i vedlegg II til dette direktiv).

*Tillegg 1***Opplysningsdokument nr.....****om EF-typegodkjenning for lykter for kjennemerke bak***(Direktiv 76/760/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF)*

Følgende opplysninger skal eventuelt gis i tre eksemplarer og følges av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk, være tilstrekkelig detaljerte og leveres på et ark i A4-format eller brettet til den størrelsen. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

For systemer, deler eller tekniske enheter med mikroprosessorstyrte funksjoner må relevant ytelsesrelatert informasjon vedlegges.

0. ALLMENT
 - 0.1. Merke (produsentens forretningsnavn):
 - 0.2. Type og allmenn(e) handelsbetegnelse(r):
 - 0.5. Produsentens navn og adresse:
 - 0.7. For deler og tekniske enheter, EF-typegodkjenningens plassering og festemåte:
 - 0.8. Monteringsanleggets/-anleggenes adresse:
1. BESKRIVELSE AV INNRETNINGEN
 - 1.1. Type innretning:
 - 1.1.1. Innretningens funksjon(er):
 - 1.1.2. Innretningens gruppe eller klasse:
 - 1.1.3. Fargen på det utsendte eller reflekterte lys:
 - 1.2. Tegning(er) som er tilstrekkelig detaljert(e) til at typen innretning kan identifiseres, og som viser:
 - 1.2.1. geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet (gjelder ikke lykter for kjennemerke bak):
 - 1.2.2. observasjonsaksen som skal tas som referanseakse ved prøving (horisontalvinkel $H = 0^\circ$, vertikalvinkel $V = 0^\circ$), samt hvilket punkt som skal fungere som referansesentrum ved denne prøvingen (gjelder ikke refleksinnretninger og lykter for kjennemerke bak):
 - 1.2.3. fastsatt plassering for EF-typegodkjenningens merket:
 - 1.2.4. for lykter for kjennemerke bak, geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet i forhold til plasseringen av kjennemerket, og størrelsen på området som skal være tilfredsstillende belyst:
 - 1.2.5. for frontlykter og lykter for tåkelys foran, lyktene sett forfra med eventuelle detaljer som lykteglassets rifling, og tverrsnitt:

- 1.3. En kort teknisk beskrivelse som særlig angir gruppen eller gruppene av fastsatte lyskilder (gjelder ikke refleksinnretninger), som er en eller flere av dem omhandlet i direktiv 76/761/EØF, med unntak av lykter med ikke-utskiftbare lyskilder:
- 1.4. Særlige opplysninger:
- 1.4.1. For lykter for kjennemerke bak, opplysning om hvorvidt innretningen er beregnet på å opplyse et kjennemerke som er bredt/høyt/begge deler:
- 1.4.2. For frontlykter:
- 1.4.2.1. opplysning om hvorvidt frontlyktene er beregnet på å gi både nærllys og fjernlys eller bare ett av dem:
- 1.4.2.2. dersom frontlykten er beregnet på å gi nærllys, opplysning om hvorvidt den er konstruert for både venstre- og høyrekjøring eller bare ett av disse to kjøresystemene:
- 1.4.2.3. dersom frontlykten er utstyrt med en justerbar reflektor, opplysning om frontlyktenes monteringssted(er) i forhold til bakken og kjøretøyets medianplan i lengderetningen, dersom frontlykten er beregnet på bruk bare på det/de stedet/stedene:
- 1.4.3. For lykter for markeringslys, stopplys og retningslys:
- 1.4.3.1. om innretningen også kan benyttes i en enhet av to lykter fra samme gruppe:
- 1.4.3.2. for innretninger med to lysstyrker (lykter for stopplys og lykter for retningslys i gruppe 2b), monteringsplan og spesifikasjoner for egenskapene til systemet som styrer de to lysstyrkene:
- 1.4.4. For refleksinnretninger, en kort beskrivelse med de tekniske spesifikasjoner for materialene som er benyttet i refleksoptikken:
- 1.4.5. For lykter for ryggelys, en erklæring om hvorvidt innretningen er beregnet på montering på et kjøretøy utelukkende som del av et par:

Tillegg 2

MØNSTER

[Største format: A4 (210 x 297 mm)]

EF-TYPEGODKJENNINGSBOKUMENT

Myndighetens stempel

Melding om:

- typegodkjenning⁽¹⁾,
- utvidelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- nektelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- tilbakekalling av typegodkjenning⁽¹⁾

for en type kjøretøy/del/teknisk enhet⁽¹⁾ i henhold til direktiv .../.../EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF.

Typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet/delen/den tekniske enheten er eventuelt slik merket for identifikasjon av typen ⁽¹⁾(²):
.....
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe⁽¹⁾(³):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkjenningsmerket for eventuelle deler og tekniske enheter:
- 0.8. Monteringsanleggets (-anleggenes) adresse:

AVSNITT II

1. Eventuelle tilleggsopplysninger: se tilføyelsen
2. Teknisk instans ansvarlig for prøvingen:
3. Prøvsrapportens dato:
4. Prøvsrapportens nummer:
5. Eventuelle merknader: se tilføyelsen
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Innholdsfortegnelsen for den opplysningspakken som er inngitt til godkjenningsmyndigheten, og som utleveres på anmodning, er vedlagt.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.⁽²⁾ Dersom merkingen for identifikasjon av typen inneholder tegn som ikke er aktuelle for beskrivelsen av det kjøretøy, den del eller den tekniske enhet som omfattes av dette typegodkjenningsdokument, skal slike tegn i dokumentasjonen angis med symbolet «?» (f.eks.: ABC??123??).⁽³⁾ Som fastsatt i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF.

Tilføyelse til EF-typegodkjenningsdokument nr...

om typegodkjenning av en lys- og/eller lyssignalinnretning i henhold til direktiv 76/757/EØF, 76/758/EØF, 76/759/EØF, 76/760/EØF, 76/761/EØF, 76/762/EØF, 77/538/EØF, 77/539/EØF og 77/540/EØF⁽¹⁾, sist endret ved direktiv ...

1. TILLEGGSPPLYSNINGER
 - 1.1. Angi eventuelt for hver lykt:
 - 1.1.1. innretningen(e)s gruppe eller grupper:
 - 1.1.2. antall og gruppe lyskilder (gjelder ikke refleksinnretninger)⁽²⁾:
 - 1.1.3. fargen på det utsendte eller reflekterte lys:
 - 1.1.4. Typegodkjenning gitt bare for bruk som reservedel for kjøretøyer som allerede er i drift: ja/nei⁽¹⁾
 - 1.2. Særlige opplysninger for visse typer lys- eller lyssignalinnretninger
 - 1.2.1. for refleksinnretninger: separat/del av gruppe innretninger⁽¹⁾
 - 1.2.2. for lykter for kjennemerke bak: innretningen er beregnet på å opplyse et kjennemerke som er bredt/høyt⁽¹⁾
 - 1.2.3. for frontlykter: dersom frontlyktene er utstyrt med en justerbar reflektor, opplysning om frontlyktenes monteringssted(er) i forhold til bakken og kjøretøyets medianplan i lengderetningen, dersom frontlykten er beregnet på bruk bare på det/de stedet/stedene:
.....
 - 1.2.4. for lykter for ryggelys: innretningen er beregnet på montering på et kjøretøy utelukkende som del av et par: ja/nei⁽¹⁾
5. MERKNADER
 - 5.1. Tegninger
 - 5.1.1. for lykter for kjennemerke bak: vedlagte tegning nr. ... viser geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet i forhold til plasseringsstedet for kjennemerket, og størrelsen på området som skal være tilfredsstillende belyst,
 - 5.1.2. for refleksinnretninger: vedlagte tegning nr. ... viser geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet,
 - 5.1.3. for øvrige lys- og lyssignalinnretninger: vedlagte tegning nr. ... viser geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet, samt innretningens referanseakse og referansesentrum.
 - 5.2. For frontlykter: innstilling benyttet under prøvingen (nr. 5.2.3.9 i vedlegg I til direktiv 76/761/EØF):

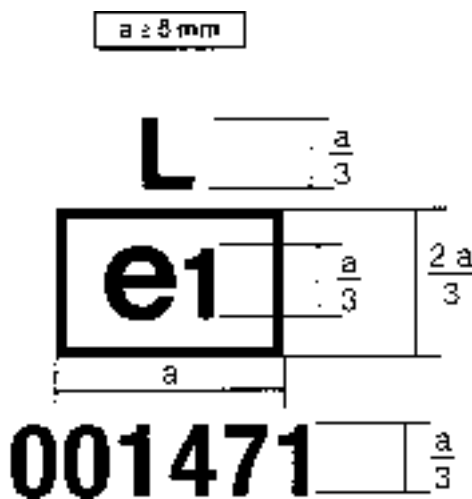
⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

⁽²⁾ For lykter med ikke-utskiftbare lyskilder oppgis lyskildenes antall og samlede effekt.

Tillegg 3

EKSEMPLER PÅ EF-TYPEGODKJENNINGSMERKET

Figur 1



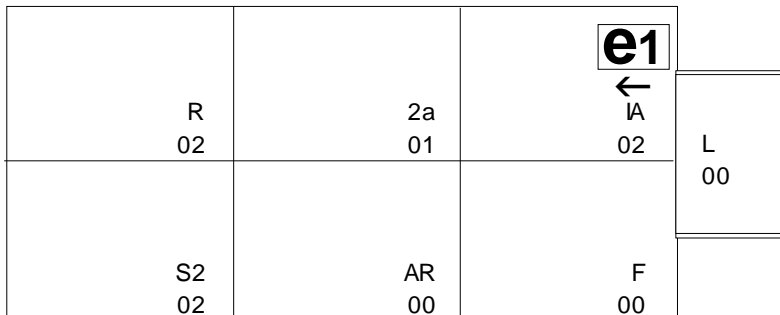
Innretningen som er påført EF-typegodkjenningsmerket vist ovenfor, er en lykt for kjennemerke bak som er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1) i henhold til dette direktiv (00), og som har basisgodkjenningsnummer 1471.

Figur 2

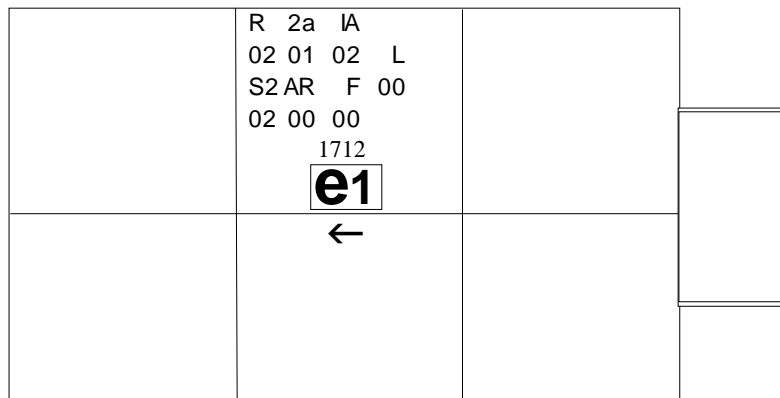
**Forenklet merking for sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lykter
når to eller flere lykter inngår i samme enhet**

(De loddrette og vannrette linjene viser lyssignalinnretningens form, og inngår ikke i typegodkjenningssmerket).


MODELL A



MODELL B



MODELL C

			R 2a IA 02 01 02 L 00 S2 AR F 02 00 00
			1712 

Merknad: De tre eksemplene på typegodkjenningsmerker, modell A, B og C, representerer tre mulige varianter merking for en lys- og lyssignalinretning når minst to lykter inngår i samme enhet sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lykter. Typegodkjenningsmerket viser at innretningen er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1), har basisgodkjenningsnummer 1712, og omfatter:

- en refleksinnretning i gruppe IA, gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 76/757/EØF (EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 32) og med løpenummer 02,
- en lykt for retningslys bak i gruppe 2a, gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 76/759/EØF (EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 71), og med løpenummer 01,
- en rød lykt for markeringslys bak (R), gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg II til direktiv 76/758/EØF (EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 54), og med løpenummer 02,
- en lykt for tåkelys bak (F), gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 77/538/EØF (EFT nr. L 220 av 29.8.1977, s. 60), og med løpenummer 00,
- en lykt for ryggelys (AR), gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 77/539/EØF (EFT nr. L 220 av 29.8.1977, s. 72), og med løpenummer 00,
- en lykt for stopplys med to lysstyrker (S2), gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg II til direktiv 76/758/EØF, og med løpenummer 02,
- en lykt for kjennemerke bak (L), gitt typegodkjenning i henhold til direktiv 76/760/EØF, og med løpenummer 00.

VEDLEGG II

VIRKEOMRÅDE OG TEKNISKE KRAV

1. VIRKEOMRÅDE

Dette vedlegg får anvendelse på lykter for kjennemerke bak på motorvogner og deres tilhengere.

2. TEKNISKE KRAV

2.1. De tekniske krav er de som er fastsatt i nr. 1 og nr. 5-9, samt i vedlegg 3-5 til reglement nr. 4 fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa, som er en konsolidering av følgende dokumenter:

- den opprinnelige versjonen av reglementet(00)⁽¹⁾,
- tillegg 1 til reglement nr. 4⁽²⁾,
- tillegg 2 til reglement nr. 4⁽³⁾,
- tillegg 3 og 4 til reglement nr. 4⁽⁴⁾,
- tillegg 5 til reglement nr. 4⁽⁵⁾

med følgende unntak:

2.1.1. henvisninger til reglement nr. 48 skal forstås som henvisninger til direktiv 76/756/EØF,

2.1.2. henvisninger til reglement nr. 37 skal forstås som henvisninger til vedlegg VII til direktiv 76/761/EØF.

⁽¹⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } Tilf. 3.

⁽²⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } Tilf. 3/Endr. 1 og .../Endr. 1/Rett. 1.

⁽³⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } Tilf. 3/Endr. 2.

⁽⁴⁾ E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505 } Tilf. 3/Endr. 3.

⁽⁵⁾ TRANS/WP.29/447»

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/04****nr. 42/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 29/98 av 30. april 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 97/32/EF av 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 77/539/EØF om lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel I nr. 30 (rådsdirektiv 77/359/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 L 0032:** Kommisjonsdirektiv 97/32/EF av 11. juni 1997 (EFT nr. L 171 av 30.6.1997, s. 63).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 97/32/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 26. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbato

⁽¹⁾ EFT nr. L 310 av 19.11.1998, s. 13, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 48 av 19.11.1998, s. 211.

⁽²⁾ EFT nr. L 171 av 30.6.1997, s. 63.

KOMMISJONSDIREKTIV 97/32/EF

av 11. juni 1997

om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 77/539/EØF om lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽¹⁾, sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF⁽²⁾, særlig artikkel 13 nr. 2,

under henvisning til rådsdirektiv 77/539/EØF av 28. juni 1977 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om lykter for ryggelys for motorvogner og deres tilhengere⁽³⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, særlig artikkel 10, og

ut fra følgende betraktninger:

Direktiv 77/539/EØF er et av særdirrektivene etter den EØF-typegodkjenningsrutine som ble innført ved direktiv 70/156/EØF. De bestemmelser som er fastsatt i direktiv 70/156/EØF med hensyn til kjøretøysystemer, deler og tekniske enheter, får derfor anvendelse på dette direktiv.

Særlig i artikkel 3 nr. 4 og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 70/156/EØF kreves det at hvert særdirktiv skal være vedlagt et opplysningsdokument samt et typegodkjenningsdokument som bygger på vedlegg VI til nevnte direktiv, slik at typegodkjenningen kan behandles elektronisk. Typegodkjenningsdokumentet gitt i direktiv 77/539/EØF må derfor endres.

For å opprettholde den likeverdighet som ble innført ved artikkel 9 nr. 2 i direktiv 70/156/EØF mellom visse særdirrektiver og de tilsvarende reglementer fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa, bør rutinene forenkles når nevnte reglementer endres. Som et første steg vil de tekniske krav i direktiv 77/539/EØF bli erstattet med dem i reglement nr. 23 ved krysshenviing.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 171, 30.6.1997, s. 63, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 42/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 42 av 23.2.1970, s. 1.

(²) EFT nr. L 18 av 21.1.1997, s. 7.

(³) EFT nr. L 220 av 29.8.1977, s. 72.

Det vises til rådsdirektiv 76/756/EØF⁽⁴⁾, sist endret ved kommisjonsdirektiv 97/28/EF⁽⁵⁾, og til rådsdirektiv 76/761/EØF⁽⁶⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige.

Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for tilpasning til til den tekniske utvikling nedsatt ved direktiv 70/156/EØF -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

I direktiv 77/539/EØF gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 1 nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal gi EØF-typegodkjenning for enhver type lykt for ryggelys som oppfyller kravene til konstruksjon og prøving fastsatt i de aktuelle vedlegg.»

2) Artikkel 2 nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal for hver type lykt for ryggelys som de gir typegodkjenning i henhold til artikkel 1, utstede til produsenten et EØF-typegodkjenningsmerke i samsvar med mønsteret vist i vedlegg I tillegg 3.»

3) Artikkel 4 skal lyde:

«Artikkel 4

Vedkommende myndigheter i hver medlemsstat skal underrette hverandre om enhver typegodkjenning de har gitt, nektet eller trukket tilbake i henhold til dette direktiv etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 4 nr. 6 i direktiv 70/156/EØF.»

(⁴) EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 1.

(⁵) Se EFT nr. L 171 av 30.6.1997, s. 1.

(⁶) EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 96.

4) Artikel 9 skal lyde:

«Artikel 9

I dette direktiv menes med «kjøretøy» enhver motorvogn beregnet på å kjøres på vei, med eller uten karosseri, som har minst fire hjul og høyeste konstruksjonshastighet over 25 km/t, og dens tilhengere, med unntak av kjøretøyer som går på skinner, landbrukstraktorer og alle mobile maskiner.»

5) Vedleggene erstattes med vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

1. Fra 1. januar 1998, eller seks måneder etter at tekstene nevnt i artikkel 3 faktisk er offentliggjort, dersom offentliggjøringen skjer etter 1. juli 1997, kan ikke medlemsstatene med begrunnelse i lykter for ryggelys

— nekte å gi EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning for en kjøretøytype eller type lykt for ryggelys eller

— forby at kjøretøyer registreres, selges eller tas i bruk, eller at lykter for ryggelys selges eller tas i bruk,

dersom lyktene oppfyller kravene i direktiv 77/539/EØF, som endret ved dette direktiv, og med hensyn til kjøretøyer er montert i samsvar med kravene fastsatt i direktiv 76/756/EØF.

2. Fra 1. oktober 1998 kan medlemsstatene

— ikke lenger gi EF-typegodkjenning og

— nekte å gi nasjonal typegodkjenning

for en kjøretøytype med begrunnelse i lykter for ryggelys og for en type lykt for ryggelys dersom kravene i direktiv 77/539/EØF, som endret ved dette direktiv, ikke er oppfylt.

3. Fra 1. oktober 1999 får kravene i direktiv 77/539/EØF, som endret ved dette direktiv, til lykter for ryggelys som deler anvendelse etter artikkel 7 nr. 2 i direktiv 70/156/EØF.

4. Uten hensyn til nr. 2 og 3 skal medlemsstatene med hensyn til reservedeler fortsatt gi EF-typegodkjenning for og tillate salg og ibruktaking av lykter for ryggelys når de er i samsvar med bestemmelsene i tidligere versjoner av direktiv 77/539/EØF, forutsatt at lyktene

— er beregnet på montering på kjøretøyer som allerede er i bruk, og

— tilfredsstiller kravene i det direktiv som var gjeldende da kjøretøyet ble registrert første gang.

Artikkel 3

Aktuelle numre og vedlegg i reglement nr. 23 fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa nevnt i vedlegg II nr. 2.1 skal offentliggjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende* før 1. juli 1997.

Artikkel 4

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 1. januar 1998; dersom offentliggjøringen av tekstene nevnt i artikkel 3 skjer etter 1. juli 1997, skal imidlertid medlemsstatene oppfylle denne forpliktelsen seks måneder etter den faktiske datoen for offentliggjøring av tekstene. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

De skal anvende bestemmelsene fra 1. januar 1998, eller dersom offentliggjøringen av tekstene nevnt i artikkel 3 skjer etter 1. juli 1997, seks måneder etter den faktiske datoen for offentliggjøring av tekstene.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 5

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 11. juni 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

«LISTE OVER VEDLEGG

VEDLEGG I: Administrative bestemmelser om typegodkjenning

Tillegg 1: Opplysningsdokument

Tillegg 2: EF-typegodkjenningsdokument

Tillegg 3: Eksempler på EF-typegodkjenningsmerker

VEDLEGG II: Virkeområde og tekniske krav

VEDLEGG I

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER OM TYPEGODKJENNING

1. SØKNAD OM EF-TYPEGODKJENNING
 - 1.1. Søknad om EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF for en type lykt for ryggelys skal innsendes av produsenten.
 - 1.2. Et mønster for opplysningsdokumentet er gitt i tillegg 1.
 - 1.3. Følgende skal innsendes til den tekniske instans som har ansvar for å foreta typegodkjenningsprøvingen:
 - 1.3.1. to prøver utstyrt med den eller de fastsatte lampe(r); dersom det søkes om typegodkjenning for innretninger som ikke er identiske, men symmetriske og som egner seg for montering på henholdsvis venstre og høyre side av kjøretøyet, kan de to framlagte prøvene være identiske og egne seg for montering bare på høyre eller venstre side av kjøretøyet.
2. MERKING
 - 2.1. Innretningene som framlegges for EF-typegodkjenning skal være påført
 - 2.1.1. produsentens varemerke eller handelsnavn,
 - 2.1.2. ordet "TOP" påført vannrett på den øverste del av lysflaten dersom det er nødvendig for å unngå at lykten for ryggelys monteres feil på kjøretøyet,
 - 2.1.3. for lykter med utskiftbare lyskilder: den/de fastsatte type(r) glødelampe(r),
 - 2.1.4. for lykter med ikke-utskiftbare lyskilder: nominell spenning og effekt.
 - 2.2. Merkingen skal være lett leselig og ikke kunne slettes, og skal være påført lysflaten eller en av lysflatene til innretningen. Den skal være synlig utenfra når innretningen er montert på kjøretøyet.
 - 2.3. Hver innretning skal ha tilstrekkelig plass til EF-typegodkjenningsmerket. Plassen skal være angitt på tegningene nevnt i tillegg 1.
3. TILDELING AV EF-TYPEGODKJENNING
 - 3.1. Dersom de aktuelle krav er oppfylt, skal det gis EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 4 nr. 3, eventuelt artikkel 4 nr. 4, i direktiv 70/156/EØF.
 - 3.2. Et mønster for EF-typegodkjenningsdokumentet er gitt i tillegg 2.
 - 3.3. Et typegodkjenningsnummer bestemt i samsvar med vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF skal tildeles hver type lykt for ryggelys som er godkjent. En medlemsstat må ikke tildele en annen type lykt for ryggelys samme nummer.
 - 3.4. Dersom det søkes om EF-typegodkjenning for en type lys- og lyssignalinnretning som omfatter en lykt for ryggelys samt andre lykter, kan et felles EF-typegodkjenningsmerke tildeles under forutsetning av at lykten for ryggelys oppfyller kravene i dette direktiv, og at hver av de andre lyktene som inngår i den lys- og lyssignalinnretningen som det søkes om EF-typegodkjenning for, er i samsvar med bestemmelsene i særdirektivet som omhandler lykten.

4. EF-TYPEGODKJENNINGSMERKE
- 4.1. I tillegg til merkingen nevnt i nr. 2.1, skal hver lykt for ryggelys som er i samsvar med typen godkjent i henhold til dette direktiv, være påført et EF-typegodkjenningsmerke.
- 4.2. Merket skal bestå av:
- 4.2.1. et rektangel med bokstaven «e» innskrevet, fulgt av identifikasjonsnummeret eller nasjonalitetsbokstavene for medlemsstaten som har gitt typegodkjenningen:
- | | |
|------------------------------|-------------------|
| 1 for Tyskland | 12 for Østerrike |
| 2 for Frankrike | 13 for Luxembourg |
| 3 for Italia | 17 for Finland |
| 4 for Nederland | 18 for Danmark |
| 5 for Sverige | 21 for Portugal |
| 6 for Belgia | 23 for Hellas |
| 9 for Spania | IRL for Irland, |
| 11 for Det forente kongerike | |
- 4.2.2. i nærheten av rektangelet, det «basisgodkjenningsnummer» som er beskrevet i del 4 av typegodkjenningsnummeret nevnt i vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF, og to foranstående sifre som angir løpenummeret som er tildelt seneste viktige tekniske endring av direktiv 77/539/EØF som gjaldt på tidspunktet da EF-typegodkjenningen ble gitt. I dette direktiv er løpenummeret 00,
- 4.2.3. følgende tilleggsymbol: bokstavene «A» og «R» sammenskrevet, som vist i tillegg 3 figur 1,
- 4.2.4. på lykter med asymmetriske synlighetsvinkler i forhold til den vannrette referanseakse, en pil som peker til den siden der fotometriske spesifikasjonene er oppfylt i en vinkel opp til 45° H.
- 4.3. EF-typegodkjenningsmerket skal plasseres slik på lykteglasset eller et av lykteglassene at det ikke kan slettes og er lett leselig, selv når lyktene er montert på kjøretøyet.
- 4.4. Eksempler på EF-typegodkjenningsmerket er gitt i tillegg 3 figur 1.
- 4.5. Når det tildeles et felles EF-typegodkjenningsnummer som fastsatt i nr. 3.4 for en type lys- og lyssignalinnretning som omfatter en lykt for ryggelys samt andre lykter, kan det påføres et felles EF-typegodkjenningsmerke, som består av:
- 4.5.1. et rektangel som omgir bokstaven «e» fulgt av identifikasjonsnummeret eller nasjonalitetsbokstavene til medlemsstaten som har gitt typegodkjenningen (se nr. 4.2.1),
- 4.5.2. basisgodkjenningsnummeret (se nr. 4.2.2, første punktum første del),
- 4.5.3. eventuelt den fastsatte pilen, i den utstrekning den viser til innretningen som helhet.
- 4.6. Merket kan plasseres på et vilkårlig sted på de sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lyktene, forutsatt at:
- 4.6.1. det er synlig etter at lyktene er montert,
- 4.6.2. ingen av lystransmisjonsdelene på de sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lyktene kan fjernes uten at typegodkjenningsmerket samtidig fjernes.
- 4.7. Identifikasjonssymbolet for hver lykt, tilsvarende hvert direktiv som EF-typegodkjenningen er innvilget i henhold til, sammen med løpenummeret (se nr. 4.2.2 første punktum annen del), og eventuelt bokstaven «D» og den fastsatte pilen skal være påført:

- 4.7.1. den aktuelle lysflaten, eller
- 4.7.2. være samlet på en slik måte at hver av de sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lyktene lett kan identifiseres.
- 4.8. Dimensjonene på de ulike delene av dette merket må ikke være mindre enn minimumsdimensjonene fastsatt for de individuelle merker i de enkelte direktiver som EF-typegodkjenningen er innvilget i henhold til.
- 4.9. Eksempler på EF-typegodkjenningsmerket for en lykt sammensatt, kombinert eller gjensidig innbygd med andre lykter er gitt i tillegg 3 figur 2.
5. ENDRING AV TYPE OG TYPEGODKJENNINGER
- 5.1. Ved endringer av typen godkjent i henhold til dette direktiv får bestemmelsene i artikkel 5 i direktiv 70/156/EØF anvendelse.
6. PRODUKSJONSSAMSVAR
- 6.1. I alminnelighet skal tiltak for å sikre produksjonssamsvar treffes i henhold til bestemmelsene fastsatt i artikkel 10 i direktiv 70/156/EØF.
- 6.2. Alle lykter for ryggelys skal oppfylle de fotometriske og kolorimetriske krav fastsatt i nr. 6 og 8 i dokumentene nevnt i nr. 2.1 i vedlegg II til dette direktiv. For en lykt for ryggelys som velges vilkårlig fra en produksjonsserie, kan imidlertid kravene til minimumslysstyrke (målt med en standardglødelampe som beskrevet i nr. 7 i dokumentet nevnt i nr. 2.1 i vedlegg II til dette direktiv) begrenses i hver av de aktuelle retningene til 80 % av minimumsverdiene nevnt i nr. 6 i dokumentene nevnt i nr. 2.1 i vedlegg II til dette direktiv.

Tillegg 1

Opplysningsdokument nr.....

om EF-typegodkjenning for lykter for ryggelys

(Direktiv 77/539/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF)

Følgende opplysninger skal eventuelt gis i tre eksemplarer og følges av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk, være tilstrekkelig detaljerte og leveres på et ark i A4-format eller brettet til den størrelsen. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

For systemer, deler eller tekniske enheter med mikroprosessorstyrte funksjoner må relevant ytelsesrelatert informasjon vedlegges.

0. ALLMENT

- 0.1. Merke (produsentens forretningsnavn):
- 0.2. Type og allmenn(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. For deler og tekniske enheter, EF-typegodkjenningens plassering og festemåte:
- 0.8. Monteringsanleggets/-anleggenes adresse:

1. BESKRIVELSE AV INNRETNINGEN

- 1.1. Type innretning:
- 1.1.1. Innretningens funksjon(er):
- 1.1.2. Innretningens gruppe eller klasse:
- 1.1.3. Fargen på det utsendte eller reflekterte lys:
- 1.2. Tegning(er) som er tilstrekkelig detaljert(e) til at typen innretning kan identifiseres, og som viser:
 - 1.2.1. geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet (gjelder ikke lykter for kjennemerke bak):
 - 1.2.2. observasjonsaksen som skal tas som referanseakse ved prøving (horisontalvinkel $H = 0^\circ$, vertikalvinkel $V = 0^\circ$), samt hvilket punkt som skal fungere som referansesentrum ved denne prøvingen (gjelder ikke refleksinnretninger og lykter for kjennemerke bak):
 - 1.2.3. fastsatt plassering for EF-typegodkjenningens merket:
 - 1.2.4. for lykter for kjennemerke bak, geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet i forhold til plasseringen av kjennemerket, og størrelsen på området som skal være tilfredsstillende belyst:
 - 1.2.5. for frontlykter og lykter for tåkelys foran, lyktene sett forfra med eventuelle detaljer som lykteglassets rifling, og tverrsnitt:
- 1.3. En kort teknisk beskrivelse som særlig angir gruppen eller gruppene av fastsatte lyskilder (gjelder ikke refleksinnretninger), som er en eller flere av dem omhandlet i direktiv 76/761/EØF, med unntak av lykter med ikke-utskiftbare lyskilder:
- 1.4. Særlig opplysninger:
- 1.4.1. For lykter for kjennemerke bak, opplysning om hvorvidt innretningen er beregnet på å opplyse et kjennemerke som er bredt/høyt/begge deler:
- 1.4.2. For frontlykter:
- 1.4.2.1. opplysning om hvorvidt frontlyktene er beregnet på å gi både nærllys og fjernlys eller bare ett av dem:
- 1.4.2.2. dersom frontlykten er beregnet på å gi nærllys, opplysning om hvorvidt den er konstruert for både venstre- og høyrekjøring eller bare ett av disse to kjøresystemene:
- 1.4.2.3. dersom frontlykten er utstyrt med en justerbar reflektor, opplysning om frontlyktens monteringssted(er) i forhold til bakken og kjøretøyets medianplan i lengderetningen, dersom frontlykten er beregnet på bruk bare på det/de stedet/stedene:

-
- 1.4.3. For lykter for markeringslys, stopplys og retningslys:
 - 1.4.3.1. om innretningen kan benyttes også i en enhet av to lykter fra samme gruppe:
 - 1.4.3.2. for innretninger med to lysstyrker (lykter for stopplys og lykter for retningslys i gruppe 2b), monteringsplan og spesifikasjoner for egenskapene til systemet som styrer de to lysstyrkene:
 - 1.4.4. For refleksinnretninger, en kort beskrivelse med de tekniske spesifikasjoner for materialene som er benyttet i refleksoptikken:
 - 1.4.5. For lykter for ryggelys, en erklæring om innretningen er beregnet på montering på et kjøretøy utelukkende som del av et par:

Tillegg 2

MØNSTER

[Største format: A4 (210 x 297 mm)]

EF-TYPEGODKJENNINGS-DOKUMENT

Myndighetens stempel

Melding om:

- typegodkjenning⁽¹⁾,
- utvidelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- nektelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- tilbakekalling av typegodkjenning⁽¹⁾

for en type kjøretøy/del/teknisk enhet⁽¹⁾ i henhold til direktiv .../.../EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF.

Typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet/delen/den tekniske enheten er eventuelt slik merket for identifikasjon av typen ⁽¹⁾(²):
.....
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe⁽¹⁾(³):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkjenningsmerket for eventuelle deler og tekniske enheter:
- 0.8. Monteringsanleggets (-anleggenes) adresse:

AVSNITT II

- 1. Eventuelle tilleggsopplysninger: se tilføyelsen
- 2. Teknisk instans ansvarlig for prøvingen:
- 3. Prøvsrapportens dato:
- 4. Prøvsrapportens nummer:
- 5. Eventuelle merknader: se tilføyelsen
- 6. Sted:
- 7. Dato:
- 8. Underskrift:
- 9. Innholdsfortegnelsen for den opplysningspakken som er inngitt til godkjenningsmyndigheten, og som utleveres på anmodning, er vedlagt.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

⁽²⁾ Dersom merkingen for identifikasjon av typen inneholder tegn som ikke er aktuelle for beskrivelsen av det kjøretøy, den del eller den tekniske enhet som omfattes av dette typegodkjenningsdokument, skal slike tegn i dokumentasjonen angis med symbolet «?» (f.eks.: ABC??123??).

⁽³⁾ Som fastsatt i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF.

Tilføyelse til EF-typegodkjenningsdokument nr...

om typegodkjenning av en lys- og/eller lyssignalinnretning i henhold til direktiv 76/757/EØF, 76/758/EØF, 76/759/EØF, 76/760/EØF, 76/761/EØF, 76/762/EØF, 77/538/EØF, 77/539/EØF og 77/540/EØF⁽¹⁾, sist endret ved direktiv ...

1. TILLEGGSSOPPLYSNINGER
 - 1.1. Angi eventuelt for hver lykt:
 - 1.1.1. innretningen(e)s gruppe eller grupper:
 - 1.1.2. antall og gruppe lyskilder (gjelder ikke refleksinnretninger)⁽²⁾:
 - 1.1.3. fargen på det utsendte eller reflekterte lys:
 - 1.1.4. Typegodkjenning gitt bare for bruk som reservedel for kjøretøyer som allerede er i drift: ja/nei⁽¹⁾
 - 1.2. Særlige opplysninger for visse typer lys- eller lyssignalinnretninger
 - 1.2.1. for refleksinnretninger: separat/del av gruppe innretninger⁽¹⁾
 - 1.2.2. for lykter for kjennemerke bak: innretningen er beregnet på å opplyse et kjennemerke som er bredt/høyt⁽¹⁾
 - 1.2.3. for frontlykter: dersom frontlyktene er utstyrt med en justerbar reflektor, opplysning om frontlyktenes monteringssted(er) i forhold til bakken og kjøretøyets medianplan i lengderetningen, dersom frontlykten er beregnet på bruk bare på det/de stedet/stedene:
.....
 - 1.2.4. for lykter for ryggelys: innretningen er beregnet på montering på et kjøretøy utelukkende som del av et par: ja/nei⁽¹⁾
5. MERKNADER
 - 5.1. Tegninger
 - 5.1.1. for lykter for kjennemerke bak: vedlagte tegning nr. ... viser geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet i forhold til plasseringsstedet for kjennemerket, og størrelsen på området som skal være tilfredsstillende belyst,
 - 5.1.2. for refleksinnretninger: vedlagte tegning nr. ... viser geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet,
 - 5.1.3. for øvrige lys- og lyssignalinnretninger: vedlagte tegning nr. ... viser geometrisk hvor innretningen skal monteres på kjøretøyet, samt innretningens referanseakse og referansesentrum.
 - 5.2. For frontlykter: innstilling benyttet under prøvingen (nr. 5.2.3.9 i vedlegg I til direktiv 76/761/EØF):

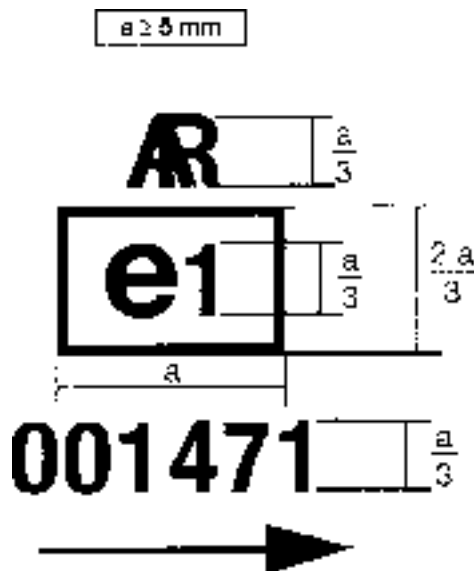
⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

⁽²⁾ For lykter med ikke-utsiftbare lyskilder oppgis lyskildenes antall og samlede effekt.

Tillegg 3

EKSEMPLER PÅ EF-TYPEGODKJENNINGSMERKET

Figur 1



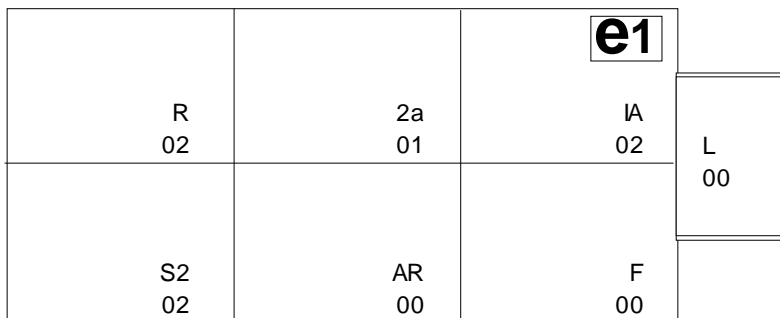
Innretningen som er påført EF-typegodkjenningssmerket vist ovenfor, er en lykt for ryggelys som er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1) i henhold til dette direktiv (00), og som har basisgodkjenningssnummer 1471. Pilen viser til den siden der de fotometriske spesifikasjonene er oppfylt i en vinkel opp til 45° H.

Figur 2

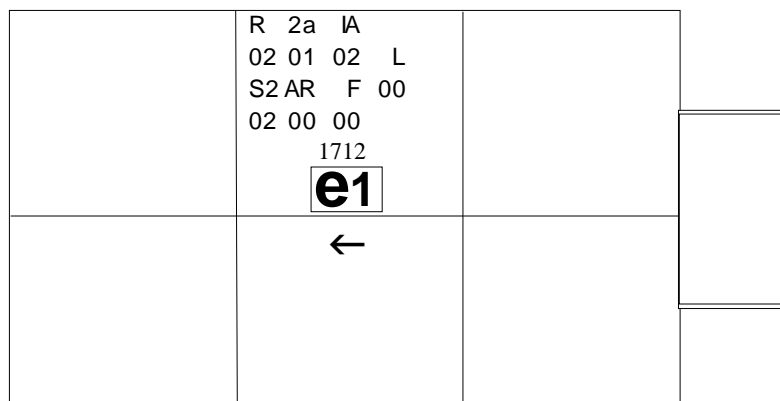
**Forenklet merking for sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lykter
når to eller flere lykter inngår i samme enhet**

(De loddrette og vannrette linjene viser lyssignalinnretningens form, og inngår ikke i typegodkjenningsmerket)

MODELL A



MODELL B



MODELL C

			R 2a IA 02 01 02 L 00 S2 AR F 02 00 00 1712 e1 ←

Merknad: De tre eksemplene på typegodkjenningsmerker, modell A, B og C, representerer tre mulige varianter merking for en lys- og lyssignalinretning når minst to lykter inngår i samme enhet sammensatte, kombinerte eller gjensidig innbygde lykter. Typegodkjenningsmerket viser at innretningen er gitt typegodkjenning i Tyskland (e1), har basisgodkjenningsnummer 1712, og omfatter:

en refleksinnretning i gruppe IA, gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 76/757/EØF (EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 32) og med løpenummer 02,

en lykt for retningslys bak i gruppe 2a, gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 76/759/EØF (EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 71), og med løpenummer 01,

en rød lykt for markeringslys bak (R), gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg II til rådsdirektiv 76/758/EØF (EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 54), og med løpenummer 02,

en lykt for tåkelys bak (F), gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 77/538/EØF, og med løpenummer 00,

en lykt for ryggelys (AR), gitt typegodkjenning i henhold til direktiv 77/539/EØF, og med løpenummer 00,

en lykt for stopplys med to lysstyrker (S2), gitt typegodkjenning i henhold til vedlegg II til direktiv 76/758/EØF, og med løpenummer 02,

en lykt for kjennemerke bak (L), gitt typegodkjenning i henhold til rådsdirektiv 76/760/EØF (EFT nr. L 262 av 27.9.1976, s. 85), og med løpenummer 00.

VEDLEGG II

VIRKEOMRÅDE OG TEKNISKE KRAV

1. VIRKEOMRÅDE

Dette vedlegg får anvendelse på lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere.

2. TEKNISKE KRAV

2.1. De tekniske krav er de som er fastsatt i nr. 1 og nr. 5-8, samt i vedlegg 3 og 4 til reglement nr. 23 fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa, som er en konsolidering av følgende dokumenter:

- den opprinnelige versjonen av reglementet(00), samt tillegg 1-4 til reglement nr. 23 og en rettelse⁽¹⁾,
- tillegg 5 til reglement nr. 23⁽²⁾,

med følgende unntak:

- 2.1.1. henvisninger til reglement nr. 48 skal forstås som henvisninger til direktiv 76/756/EØF,
- 2.1.2. henvisninger til reglement nr. 37 skal forstås som henvisninger til vedlegg VII til direktiv 76/761/EØF,
- 2.1.3. i nest siste avsnitt av nr. 6.4 skal «(se nr. 2 i dette reglement)» erstattes med «(se tillegg 1 til vedlegg I til dette direktiv)»,
- 2.1.4. i siste avsnitt av nr. 6.4 skal «opplysning i nr. 11 «Merknader» i meldingsskjemaet (se vedlegg 1 til dette reglement)» erstattes med «opplysning i tilføyelsen til EF-typegodkjenningsdokumentet (se tillegg 2 til vedlegg I til dette direktiv)».

(¹) E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Rev.1/Tilf. 22/Rev. 1.

(²) E/ECE/324 }
E/ECE/TRANS/505 } Rev. 1/Tilf. 22/Rev. 1/Endr. 1.»

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/05****nr. 43/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 29/98 av 30. april 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 97/21/EF av 18. april 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 80/1269/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om motorvogners motoreffekt⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel I nr. 43 (rådsdirektiv 80/1269/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 L 0021:** Kommisjonsdirektiv 97/21/EF av 18. april 1997 (EFT nr. L 125 av 16.5.1997, s. 31).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 97/21/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 26. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 310 av 19.11.1998, s. 13, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 48 av 19.11.1998, s. 211.

⁽²⁾ EFT nr. L 125 av 16.5.1997, s. 31.

KOMMISJONSDIREKTIV 97/21/EF**av 18. april 1997****om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 80/1269/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om motorvogners motoreffekt(*)**

(Tekst som er relevant for EØS)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 80/1269/EØF av 16. desember 1980 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om motorvogners motoreffekt⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsdirektiv 89/491/EØF⁽²⁾, særlig artikkel 3, og

ut fra følgende betraktninger:

Direktiv 80/1269/EØF er et av særdirektivene etter den EF-typegodkjenningsrutine som ble innført ved direktiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogn og deres tilhengere⁽³⁾, sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF⁽⁴⁾. De bestemmelser som er fastsatt i direktiv 70/156/EØF med hensyn til kjøretøysystemer, deler og tekniske enheter får derfor anvendelse på direktiv 80/1269/EØF.

Særlig i henhold til artikkel 3 nr. 4 og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 70/156/EØF skal hvert særdirektiv være vedlagt et opplysningsdokument som omfatter de relevante punkter i vedlegg I til direktiv 70/156/EØF, og dessuten et typegodkjenningsdokument som bygger på vedlegg VI til direktiv 70/156/EØF, slik at typegodkjenningen kan behandles elektronisk.

Disse endringene berører bare de administrative bestemmelsene i direktiv 80/1269/EØF. Det er derfor ikke nødvendig å oppheve typegodkjenninger som allerede er gitt i henhold til direktiv 80/1269/EØF, eller å hindre at nye kjøretøyer som omfattes av slike godkjenninger, registreres, selges eller tas i bruk.

Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for tilpasning til den tekniske utvikling nedsatt ved direktiv 70/156/EØF -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

I direktiv 80/1269/EØF gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

I dette direktiv menes med «kjøretøy», enhver motorvogn som er beregnet på å kjøres på vei, med eller uten karosseri, som har minst fire hjul og en høyeste konstruksjonshastighet på over 25 km/t, med unntak av kjøretøyer som går på skinner, landbrukstraktorer og alle mobile maskiner.»

2) I artikkel 2 endres «vedlegg I og II» til «de relevante vedlegg».

3) Vedleggene endres i samsvar med vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

Fra 1. oktober 1997

- skal medlemsstatene ikke lenger gi EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 4 nr. 1 i direktiv 70/156/EØF og

- kan medlemsstatene nekte å gi nasjonal typegodkjenning

for en ny kjøretøytype med begrunnelse i motoreffekten, dersom motoreffekten ikke er bestemt i samsvar med direktiv 80/1269/EØF, som endret ved dette direktiv.

Dette direktiv innebærer ikke oppheving av typegodkjenninger som allerede er gitt etter direktiv 80/1269/EØF, og er heller ikke til hinder for at slike godkjenninger utvides på vilkårene i direktivet de opprinnelig ble gitt i henhold til.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 125, 16.5.1997, s. 31, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 43/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. L 375 av 31.12.1980, s. 46.

(2) EFT nr. L 238 av 15.8.1989, s. 43.

(3) EFT nr. L 42 av 23.2.1970, s. 1.

(4) EFT nr. L 18 av 21.1.1997, s. 7.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 30. september 1997. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 18. april 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

ENDRINGER I VEDLEGGENE TIL DIREKTIV 80/1269/EØF

1. Følgende liste over vedlegg innsettes mellom direktivets dispositive del og vedlegg I:

«LISTE OVER VEDLEGG

- Vedlegg I:** Bestemmelse av motoreffekt
- Tillegg 1:* Opplysningsdokument
Tillegg 2: Typegodkjenningsdokument
- Vedlegg II:** Prøvingsrapport»

VEDLEGG I

2. Nr. 1 skal lyde:

- «1. ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER OM TYPEGODKJENNING
- 1.1. Søknad om EF-typegodkjenning for en kjøretøytype
- 1.1.1. Søknad om EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF for en kjøretøytype med hensyn til motoreffekt skal innsendes av produsenten.
- 1.1.2. Et mønster for opplysningsdokumentet er gitt i tillegg 1.
- 1.1.3. Dersom den tekniske instans som har ansvar for å foreta typegodkjenningsprøvingen selv foretar prøvingen, skal følgende innsendes:
- 1.1.3.1. en motor som er representativ for typen som skal godkjennes, sammen med det hjelpeutstyret som er angitt i tabell 1.
- 1.2. EF-typegodkjenning for en kjøretøytype
- 1.2.1. Dersom de aktuelle krav er oppfylt, skal det gis EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 4 nr. 3, eventuelt i henhold til artikkel 4 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF.
- 1.2.2. Et mønster for EF-typegodkjenningsdokumentet er gitt i tillegg 2.
- 1.2.3. Et typegodkjenningsnummer bestemt i samsvar med vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF skal tildeles hver kjøretøytype som gis typegodkjenning. Samme medlemsstat må ikke tildele en annen kjøretøytype samme nummer.
- 1.3. Endring av typen og typegodkjenningen
- 1.3.1. I tilfelle endring av den type som er gitt typegodkjenning i henhold til dette direktiv, får bestemmelsene i artikkel 5 i direktiv 70/156/EØF anvendelse.
- 1.4. Produksjonssamsvar
- 1.4.1. Tiltak med henblikk på å sikre produksjonssamsvar skal treffes i samsvar med bestemmelsene i artikkel 10 i direktiv 70/156/EØF.»

3. Nr. 2.1:
«vedlegg I» endres til «vedlegg II del A».
4. Nr. 5.6:
«vedlegg I» til «vedlegg II».
5. I nr. 6.4.2 skal formelen lyde:
« $\alpha_d = (f_d)^{fm}$ ».
6. Nr. 7 skal lyde:
«7. PRØVINGSRAPPORT

Prøvingsrapporten skal inneholde de nødvendige resultater og beregninger for å bestemme nettoeffekten, som oppført i vedlegg II. Ved utarbeidingen av dette dokumentet kan vedkommende myndighet benytte en rapport som er utarbeidet av et godkjent eller anerkjent laboratorium i henhold til bestemmelsene i dette direktiv.»
7. Nr. 8—8.2 oppheves.
8. Tidligere nr. 9—9.2 blir nr. 8—8.2.
9. Tillegg 1 og 2 skal lyde:

«Tillegg 1

OPPLYSNINGSDOKUMENT nr.

**i henhold til vedlegg I til rådsdirektiv 70/156/EØF(*) i forbindelse med
EF-typegodkjenning av en kjøretøytype med hensyn til motoreffekt**

(Direktiv 80/1269/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF)

Følgende opplysninger skal eventuelt framlegges i tre eksemplarer og følges av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk i A-4-format eller brettet til den størrelsen, og være tilstrekkelig detaljerte. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

For systemer, deler eller tekniske enheter med mikroprosessorstyrte funksjoner må relevant ytelsesrelatert informasjon vedlegges.

0. ALLMENT
 - 0.1. Merke (produsentens firma):
 - 0.2. Type og allmenn(e) handelsbetegnelse(r):
 - 0.3. Kjøretøyet er eventuelt slik merket for type (b):
 - 0.3.1. Merkingens plassering:
 - 0.4. Kjøretøygruppe (c):
 - 0.5. Produsentens navn og adresse:
 - 0.8. Monteringsanleggets (-anleggenes) adresse:.....
1. KJØRETØYETS ALLMENNE SPESIFIKASJONER
 - 1.1. Fotografier og/eller tegninger av et representativt kjøretøy:
 - 1.8. Rattside: høyre/venstre(1)

(*) Numrene og fotnotene i dette opplysningsdokument tilsvarer dem som er benyttet i vedlegg I til direktiv 70/156/EØF. Numre som er uten betydning for dette direktivs formål, er utelatt.

3. MOTOR ⁽⁹⁾
- 3.1. Produsent:
- 3.1.1. Produsentens motorkode (påført motoren eller angitt på annen måte):
- 3.2.1.1. Arbeidsprinsipp: elektrisk tenning/kompresjonstening, firetakts/totakts⁽¹⁾
- 3.2.1.2. Antall sylindere og deres innretning:
- 3.2.1.2.1. Innvendig diameter^(°): mm
- 3.2.1.2.2. Slaglengde^(°): mm
- 3.2.1.2.3. Tenningsrekkefølge:
- 3.2.1.3. Slagvolum^(°): cm³
- 3.2.1.4. Kompresjonsforhold⁽²⁾:
- 3.2.1.5. Tegninger av forbrenningskammer, stempeltopp og for motorer med elektrisk tenning, stempelringer:
- 3.2.1.8. Største netto effekt⁽¹⁾: kW ved min⁻¹
(oppgitt av produsenten)
- 3.2.1.9. Største tillatte motorturtall oppgitt av produsenten: min⁻¹
- 3.2.1.10. Største netto dreiemoment⁽¹⁾: Nm ved min⁻¹
(oppgitt av produsenten)
- 3.2.2. Drivstoff: diesel/bensin/LPG/annet⁽¹⁾
- 3.2.2.1. RON, blyholdig:
- 3.2.2.2. RON, blyfri:
- 3.2.4. Drivstofftilførsel
- 3.2.4.1. Ved forgasser(e): ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.4.1.1. Merke(r):
- 3.2.4.1.2. Type(r):
- 3.2.4.1.3. Antall monterter:
- 3.2.4.1.4. Innstillinger⁽²⁾
- 3.2.4.1.4.1. Sprøytedyser:.....
- 3.2.4.1.4.2. Venturi: Eller en kurve for drivstofftilførsel av satt i forhold
- 3.2.4.1.4.3. Flottørkammernivå: til luftmengde og innstillinger som kreves for å
- 3.2.4.1.4.4. Flottørmasse: opprettholde kurven.
- 3.2.4.1.4.5. Flottørnål:
- 3.2.4.1.5. Kaldstartsystem: manuelt/automatisk⁽¹⁾
- 3.2.4.1.5.1. Virkemåte(r):
- 3.2.4.1.5.2. Driftsområde/innstillinger⁽¹⁾⁽²⁾:
- 3.2.4.2. Ved drivstoffinnsprøytning (bare ved kompresjonstening): ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.4.2.1. Systembeskrivelse:
- 3.2.4.2.2. Virkemåte: direkte innsprøytning/forkammer/virvelkammer⁽¹⁾
- 3.2.4.2.3. Innsprøytingspumpe
- 3.2.4.2.3.1. Merke(r):
- 3.2.4.2.3.2. Type(r):
- 3.2.4.2.3.3. Største drivstofftilførsel⁽¹⁾⁽²⁾: mm³/slag eller syklus ved pumpehastighet på: min⁻¹,
eller eventuelt et karakteristikke diagram:
- 3.2.4.2.3.4. Innsprøytingsinnstilling⁽²⁾:
- 3.2.4.2.3.5. Forinnsprøytingskurve⁽²⁾:
- 3.2.4.2.3.6. Kalibreringsprosedyre: prøvingsbenk/motor⁽¹⁾
- 3.2.4.2.4. Turtallsregulator
- 3.2.4.2.4.1. Type:
- 3.2.4.2.4.2. Avreguleringsturtall
- 3.2.4.2.4.2.1. Avreguleringsturtall med belastning: min⁻¹
- 3.2.4.2.4.2.2. Avreguleringsturtall uten belastning: min⁻¹
- 3.2.4.2.5. Innsprøytingsrør
- 3.2.4.2.5.1. Lengde: mm
- 3.2.4.2.5.2. Innvendig diameter: mm
- 3.2.4.2.6. Innsprøytingsdyse(r):
- 3.2.4.2.6.1. Merke(r): mm
- 3.2.4.2.6.2. Type(r):
- 3.2.4.2.6.3. Åpningstrykk⁽²⁾: kPa eller karakteristikke diagram⁽²⁾.....
- 3.2.4.2.7. Kaldstartsystem

- 3.2.4.2.7.1. Merke(r)
- 3.2.4.2.7.2. Type(r):
- 3.2.4.2.7.3. Beskrivelse:
- 3.2.4.2.9. Elektronisk styreenhet
- 3.2.4.2.9.1. Merke(r):
- 3.2.4.2.9.2. Systembeskrivelse:
- 3.2.4.3. Ved drivstoffinnsprøyting (bare ved elektrisk tenning): ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.4.3.1. Virkemåte: innsugingsmanifold (sentral-/flerpunkts-⁽¹⁾) /direkte innsprøyting/annet (spesifiser)⁽¹⁾):
- 3.2.4.3.2. Merke(r):
- 3.2.4.3.3. Typer(r):
- 3.2.4.3.4. Systembeskrivelse:
 - 3.2.4.3.4.1. Styreenhetens type eller nummer:
 - 3.2.4.3.4.2. Type drivstoffregulator:
 - 3.2.4.3.4.3. Type luftmengdeføler:
 - 3.2.4.3.4.4. Type drivstoffordeler:
 - 3.2.4.3.4.5. Type trykregulator:
 - 3.2.4.3.4.8. Type gasspjeldhus:
- 3.2.4.3.5. Innsprøytingsdyser: åpningstrykk⁽²⁾: kPa eller karakteristikkdiagram⁽²⁾:
- 3.2.4.3.6. Innsprøytingsinnstilling:
- 3.2.4.3.7. Kaldstartsystem
- 3.2.4.3.7.1. Virkemåte(r):
- 3.2.4.3.7.2. Driftsområde/innstillinger⁽¹⁾/⁽²⁾:
- 3.2.4.4. Matepumpe:
 - 3.2.4.4.1. Trykk⁽²⁾: kPa eller karakteristikkdiagram⁽²⁾:.....
- 3.2.5. Elektrisk anlegg
- 3.2.5.1. Nominell spenning: V, positiv/negativ kopling til jord⁽¹⁾
- 3.2.5.2. Generator
 - 3.2.5.2.1. Type:
 - 3.2.5.2.2. Nominell effekt: VA
- 3.2.6. Tenning
- 3.2.6.1. Merke(r):
- 3.2.6.2. Type(r):
- 3.2.6.3. Virkemåte:
- 3.2.6.4. Fortenningskurve⁽²⁾:
- 3.2.6.5. Statisk tenningsinnstilling⁽²⁾: grader før øvre dødpunkt
- 3.2.6.6. Stiftåpning⁽²⁾: mm
- 3.2.6.7. Kamvinkel⁽²⁾: grader
- 3.2.7. Kjølesystem (væske/luft)⁽¹⁾
- 3.2.7.1. Nominell innstilling av betjeningsinnretningen for motortemperatur:
- 3.2.7.2. Væske
 - 3.2.7.2.1. Væsketype:
 - 3.2.7.2.2. Sirkulasjonspumpe(r): ja/nei⁽¹⁾
 - 3.2.7.2.3. Spesifikasjoner: , eller
 - 3.2.7.2.3.1. Merke(r):
 - 3.2.7.2.3.2. Type(r):
 - 3.2.7.2.4. Utvekslingsforhold:
 - 3.2.7.2.5. Beskrivelse av viften og dens drivmekanisme:
- 3.2.7.3. Luft
 - 3.2.7.3.1. Vifte: ja/nei⁽¹⁾
 - 3.2.7.3.2. Kjennetegn: , eller
 - 3.2.7.3.2.1. Merke(r):
 - 3.2.7.3.2.2. Type(r):

Ved andre systemer enn kontinuerlig innsprøyting gis tilsvarende data.

- 3.2.7.3.3. Utvekslingsforhold:
- 3.2.8. Innsugingsanlegg:
 - 3.2.8.1. Overlader: ja/nei⁽¹⁾
 - 3.2.8.1.1. Merke(r):
 - 3.2.8.1.2. Type(r):
 - 3.2.8.1.3. Beskrivelse av anlegget (f.eks. største ladetrykk: kPa, overtrykksventil dersom slik forekommer):
 - 3.2.8.2. Ladeluftkjøler: ja/nei⁽¹⁾
 - 3.2.8.4. Beskrivelse og tegninger av innsugingsrør og deres tilbehør (plenumskammer, oppvarmingsinnretninger, supplerende luftinntak osv.):
 - 3.2.8.4.1. Beskrivelse av innsugingsmanifold (med tegninger og/eller fotografier):
 - 3.2.8.4.2. Luftfilter, tegninger:, eller
 - 3.2.8.4.2.1. Merke(r):
 - 3.2.8.4.2.2. Type(r):
 - 3.2.8.4.3. Innsugingslyddemper, tegninger:, eller
 - 3.2.8.4.3.1. Merke(r):
 - 3.2.8.4.3.2. Type(r):
- 3.2.9. Eksosanlegg
 - 3.2.9.1. Beskrivelse og/eller tegning av eksosmanifolden:
 - 3.2.9.2. Beskrivelse og/eller tegning av eksosanlegget:
 - 3.2.9.3. Største tillatte eksosmottrykk ved nominelt turtall og ved 100 % belastning: kPa
- 3.2.10. Minste tverrsnittareal av innsugings- og eksosporter:
- 3.2.11. Ventilinnstilling eller tilsvarende data
 - 3.2.11.1. Største ventilløftehøyde, åpnings- og lukkevinkler eller innstillingsdata for alternative fordelingssystemer i forhold til dødpunktene:
 - 3.2.11.2. Referanse- og/eller innstillingsområder⁽¹⁾:
- 3.2.12. Tiltak mot luftforurensning
 - 3.2.12.2. Supplerende forurensningsreducerende innretninger (dersom slike forekommer og ikke omfattes av andre numre)
 - 3.2.12.2.1. Katalysator: ja/nei⁽¹⁾
 - 3.2.12.2.1.1. Antall katalysatorer og katalysatorelementer:
 - 3.2.12.2.1.2. Katalysatorens/katalysatorenes dimensjoner, form og volum:
 - 3.2.12.2.2. Oksygenføler: ja/nei⁽¹⁾
 - 3.2.12.2.3. Luftinnsprøyting: ja/nei⁽¹⁾
 - 3.2.12.2.4. Eksosresirkulering: ja/nei⁽¹⁾
 - 3.2.12.2.6. Partikkelfelle: ja/nei⁽¹⁾
 - 3.2.12.2.6.1. Partikkelfellens dimensjoner, form og volum:
 - 3.2.12.2.7. Andre systemer (beskrivelse og virkemåte):
- 3.6. Tillatte temperaturer oppgitt av produsenten
 - 3.6.1. Kjølssystem
 - 3.6.1.1. Væskekjøling
 - Høyeste temperatur ved utløp: °C
 - 3.6.1.2. Luftkjøling
 - 3.6.1.2.1. Referansepunkt:
 - 3.6.1.2.2. Høyeste temperatur ved referansepunkt: °C
 - 3.6.2. Høyeste utløpstemperatur ved ladeluftkjøler: °C
 - 3.6.3. Høyeste eksostemperatur ved punktet i eksosrøret/eksosrørene som grenser til eksosmanifoldens ytterflens(er): °C
 - 3.6.4. Drivstofftemperatur
 - laveste: °C
 - høyeste: °C
 - 3.6.5. Smøremiddeltemperatur
 - laveste: °C
 - høyeste: °C
- 3.8. Smøresystem

- 3.8.1. Beskrivelse av systemet
- 3.8.1.1. Plassering av smøreoljetank:
- 3.8.1.2. Matesystem (ved pumpe/innsprøyting i inntak/i blanding med drivstoff osv.)(¹):
- 3.8.2. Smørepumpe
- 3.8.2.1. Merke(r):
- 3.8.2.2. Type(r):
- 3.8.3. I blanding med drivstoff
- 3.8.3.1. Prosentandel:
- 3.8.4. Oljekjøler: ja/nei(¹)
- 3.8.4.1. Tegning(er):, eller
- 3.8.4.1.1. Merke(r):
- 3.8.4.1.2. Type(r):

.....
(Dato, saksmappe)

- (¹) Stryk det som ikke passer.
- (²) Dersom merkingen for identifikasjon av type inneholder tegn som ikke er aktuelle for beskrivelsen av kjøretøytypen, delen eller den tekniske enheten som omfattes av dette typegodkjenningsdokument, skal slike tegn angis med symbolet «?» (f.eks. ABC??123??) i dokumentasjonen.

Tilføyelse til tillegg 1

1. Annet hjelpeutstyr som drives av motoren (se vedlegg I nr. 5.1.2) (liste og kort beskrivelse dersom nødvendig):
2. Tilleggsopplysninger om prøvingsvilkår (bare for motorer med elektrisk tenning)
- 2.1. Tennplugger
- 2.1.1. Merke:
- 2.1.2. Type:
- 2.1.3. Gnistgap:
- 2.2. Tennspole
- 2.2.1. Merke:
- 2.2.2. Type:
- 2.3. Tenningskondensator:
- 2.3.1. Merke:
- 2.3.2. Type:
- 2.4. Radiostøydempingsutstyr
- 2.4.1. Merke:
- 2.4.2. Type:

Tillegg 2

MØNSTER

[Største format: A4 (210 x 297 mm)]

EF-TYPEGODKJENNINGSdokUMENT

Myndighetens stempel

Melding om:

- typegodkjenning⁽¹⁾,
- utvidelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- nektelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- tilbakekalling av typegodkjenning⁽¹⁾

for en type kjøretøy/del/teknisk enhet⁽¹⁾ i henhold til direktiv .../.../EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF.

Typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet/delen/den tekniske enheten er eventuelt slik merket for identifikasjon av typen ⁽¹⁾(²):
.....
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe⁽¹⁾(³):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkjenningsmerket for eventuelle deler og tekniske enheter:
- 0.8. Monteringsanleggets (-anleggenes) adresse:

AVSNITT II

1. Eventuelle tilleggsopplysninger: se tilføyelsen
2. Teknisk instans ansvarlig for prøvingen:
3. Prøvsrapportens dato:
4. Prøvsrapportens nummer:
5. Eventuelle merknader: se tilføyelsen
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Innholdsfortegnelsen for den opplysningspakken som er inngitt til godkjenningsmyndigheten, og som utleveres på anmodning, er vedlagt.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.⁽²⁾ Dersom merkingen for identifikasjon av typen inneholder tegn som ikke er aktuelle for beskrivelsen av det kjøretøy, den del eller den tekniske enhet som omfattes av dette typegodkjenningsdokument, skal slike tegn i dokumentasjonen angis med symbolet «?» (f.eks.: ABC??123??).⁽³⁾ Som fastsatt i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF.

*Tilføyelse til EF-typegodkjenningsdokument nr.**om typegodkjenning av et kjøretøy i henhold til direktiv 80/1269/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF*

1. Tilleggsopplysninger
- 1.1. Motor
- 1.1.1. Produsentens motorkode (som påført motoren eller angitt på annen måte):
- 1.1.2. Slagvolum:
- 1.1.3. Drivstoff: diesel/bensin/LPG/annet⁽¹⁾
- 1.1.4. Største netto effekt: kW ved min⁻¹
5. Merknader:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.»

VEDLEGG II

10. All tekst foran nr. 1 erstattes med tittelen «PRØVINGSRAPPORT».
11. Nr. 1—4 oppheves.
12. Tidligere nr. 5 og 6 blir henholdsvis nr. 1 og 2.
13. I tabellen i nr. 2.1 (tidligere nr. 6.1)

endres teksten «Effekt som skal adderes... (se tabell 1 merknad 5)» til «Effekt som skal legges til for hjelpeutstyr montert på motoren utover det som er omtalt i vedlegg I tabell 1 (se nr. 1 i tilføyelsen til tillegg 1 til vedlegg I). Effekt som skal trekkes fra når vifte ikke er montert (se vedlegg I tabell 1 merknad 5).»

14. Nr. 7—14 oppheves.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/06****nr. 44/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 29/98 av 30. april 1998⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF av 16. desember 1996 om beskyttelse av fører og passasjerer i motorvogner ved frontkollisjon og om endring av direktiv 70/156/EØF⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel I etter nr. 45u (europaparlaments- og rådsdirektiv 96/27/EF) skal nytt nr. 45v lyde:

“45v. **396 L 0079**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF av 16. desember 1996 om beskyttelse av fører og passasjerer i motorvogner ved frontkollisjon og om endring av direktiv 70/156/EØF (EFT nr. L 18 av 21.1.1997, s. 7).”

Artikkel 2

I avtalens vedlegg II kapittel I nr. 1 (rådsdirektiv 70/156/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 L 0079**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF av 16. desember 1996 (EFT nr. L 18 av 21.1.1997, s. 7).”

Artikkel 3

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 26. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbato

(¹) EFT nr. L 310 av 19.11.1998, s. 13, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 48 av 19.11.1998, s. 211.

(²) EFT nr. L 18 av 21.1.1997, s. 7.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 96/79/EF**av 16. desember 1996****om beskyttelse av fører og passasjerer i motorvogner ved frontkollisjon og om endring av direktiv 70/156/EØF(*)****EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽³⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽⁴⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

Fullstendig harmonisering av tekniske krav til motorvogner er nødvendig for å sikre at det indre marked skal virke tilfredsstillende.

For at antallet ofre ved trafikkulykker i Europa skal reduseres, må det innføres lovgivningstiltak for så langt mulig å forbedre beskyttelsen av fører og passasjerer i motorvogner ved frontkollisjon. Dette direktiv innfører krav til frontkollisjonsprøving, herunder biomekaniske kriterier, for å sikre en høy grad av beskyttelse ved frontkollisjon.

Formålet med dette direktiv er å innføre krav basert på resultatene av forskning utført av Den europeiske komité for forsøkskjøretøyer, idet det etableres prøvingskriterier som er mer representative for faktiske trafikkulykker.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 18, 21.1.1997, s. 7, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 44/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. L 42 av 23.2.1970, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 95/54/EF (EFT nr. L 266 av 8.11.1995, s. 1).

(2) EFT nr. C 396 av 31.12.1994, s. 34.

(3) EFT nr. C 256 av 2.10.1995, s. 21.

(4) Europaparlamentsuttalelse av 12. juli 1995 (EFT nr. C 249 av 25.9.1995, s. 50), Rådets felles holdning av 28. mai 1996 (EFT nr. C 219 av 27.7.1996, s. 22) og europaparlamentsbeslutning av 19. september 1996 (EFT nr. C 320 av 28.10.1996, s. 149). Rådsbeslutning av 25. oktober 1996.

Kjøretøyprodusentene trenger en viss tid for å iverksette akseptable prøvingskriterier.

For at duplisering av standarder skal unngås, må enkelte kjøretøyer som oppfyller kravene i dette direktiv, fritas fra bestemmelsen om å oppfylle de nå overflødig krav i et annet direktiv med hensyn til rattets og rattstammens oppførsel ved sammenstøt.

Dette direktiv er et av særdirektivene som må overholdes for å sikre kjøretøyers samsvar med kravene etter den EF-typegodkjenningrutine som ble innført ved direktiv 70/156/EØF. De bestemmelser som er fastsatt i direktiv 70/156/EØF med hensyn til kjøretøyenes systemer, deler og tekniske enheter, får derfor anvendelse på dette direktiv.

Framgangsmåten for bestemmelse av referansepunkt for sitteplass i motorvogner er angitt i vedlegg III til rådsdirektiv 77/649/EØF av 27. september 1977 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om motorvognførers synsfelt⁽⁵⁾ og behøver derfor ikke gjentas i dette direktiv. Det bør vises til rådsdirektiv 74/297/EØF av 4. juni 1974 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om motorvogners innvendige utstyr (styreinnretningens oppførsel ved sammenstøt)⁽⁶⁾ og til United States of America Code of Federal Regulations⁽⁷⁾ -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

I dette direktiv menes med «kjøretøy» alle kjøretøyer som definert i artikkel 2 i direktiv 70/156/EØF.

Artikkel 2

1. Medlemsstatene kan ikke med begrunnelse i beskyttelsen av fører og passasjerer i motorvogner ved frontkollisjon

(5) EFT nr. L 267 av 19.10.1977, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 90/630/EØF (EFT nr. L 341 av 6.12.1990, s. 20).

(6) EFT nr. L 165 av 20.6.1974, s. 16. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 91/662/EØF (EFT nr. L 366 av 31.12.1991, s. 1).

(7) United States of America Code of Federal Regulations, Title 49, Chapter V, Part 572.

— nekte å gi EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning for en kjøretøytype eller

— forby at et kjøretøy registreres, selges eller tas i bruk,

dersom kjøretøyet oppfyller kravene i dette direktiv.

2. Med virkning fra 1. oktober 1998 kan medlemsstatene

— ikke lenger gi EF-typegodkjenning for en kjøretøytype i samsvar med artikkel 4 i direktiv 70/156/EØF,

— nekte å gi nasjonal typegodkjenning for en kjøretøytype,

med mindre kjøretøyet oppfyller kravene i dette direktiv.

3. Nr. 2 får ikke anvendelse på kjøretøytyper som er godkjent før 1. oktober 1998 i henhold til direktiv 74/297/EØF, eller på senere utvidelser av nevnte typegodkjenning.

4. Kjøretøyer som er typegodkjent i samsvar med dette direktiv, skal anses å oppfylle kravene i nr. 5.1 i vedlegg I til direktiv 74/297/EØF.

5. Med virkning fra 1. oktober 2003

— skal medlemsstatene anse samsvarssertifikater som følger nye kjøretøyer i samsvar med bestemmelsene i direktiv 70/156/EØF, for ikke lenger å være gyldige i henhold til artikkel 7 nr. 1 i nevnte direktiv, og

— kan medlemsstatene nekte registrering, salg og ibruktaking av nye kjøretøyer som ikke følges av et samsvarssertifikat i samsvar med direktiv 70/156/EØF,

dersom kravene i dette direktiv, herunder nr. 3.2.1.2 og 3.2.1.3 i vedlegg II, ikke er oppfylt.

Artikkel 3

I del I i vedlegg IV til direktiv 70/156/EØF innsettes følgende i tabellen:

	Emne	Direktiv nummer	Referanse til EFT nr.	Gjelder									
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
53.	Motstand ved frontkollisjon	96/.../EF	L...										

Artikkel 4

Innen rammen av tilpasningen av dette direktiv til den tekniske utvikling skal Kommisjonen

a) foreta en revisjon av direktivet innen to år regnet fra datoen nevnt i artikkel 5 nr. 1 med sikte på å øke prøvingshastigheten og utvide virkeområdet til å omfatte kjøretøyer i gruppe N₁. Revisjonen skal blant annet omfatte data fra ulykkesforskning, prøvingsresultater fra kollisjoner bil mot bil i naturlig størrelse og resultater fra og nytte- og kostnadsvurderinger, særlig eksisterende ytelseskrav (både biomekaniske og geometriske) og nye krav med hensyn til gjennomtrykning av fotbrønnen. Ved revisjonen skal det undersøkes om beskyttelsen av fører og passasjerer kan forbedres ytterligere, og om det er industrielt gjennomførbart å øke prøvingshastigheten og utvide virkeområdet til å omfatte kjøretøyer i gruppe N₁. Resultatene av denne revisjonen skal framlegges for Europaparlamentet og Rådet i en rapport som Kommisjonen skal utarbeide,

b) innen utgangen av 1996 revidere og eventuelt endre tillegg 7 til vedlegg II for å ta hensyn til prøvingen av Hybrid III-prøvningsdukkens ankel, herunder prøving med bruk av kjøretøyer,

c) innen utgangen av 1997 revidere og eventuelt endre grenseverdiene for nakkeskader (som angitt i nr. 3.2.1.2 og 3.2.1.3 i vedlegg II) på grunnlag av verdier registrert under typegodkjenningsprøving og data fra ulykkesforskning og biomekanisk forskning,

d) likeledes innen utgangen av 1997 foreta de nødvendige endringer av særdirektivene for å sikre at typegodkjennings- og utvidelsesrutinene fastsatt i direktivene er i samsvar med rutinene i dette direktiv.

Artikkel 5

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 1. oktober 1996. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

2. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 6

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utfærdiget i Brussel, 16. desember 1996.

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

I. YATES

Formann

LISTE OVER VEDLEGG

VEDLEGG I **Administrative bestemmelser om typegodkjenning av kjøretøyer**

1. Søknad om EF-typegodkjenning
2. EF-typegodkjenning
3. Endring av type og av typegodkjenning
4. Produksjonssamsvar

Tillegg 1: Opplysningsdokument

Tillegg 2: EF-typegodkjenningsdokument

VEDLEGG II **Tekniske krav**

1. Virkeområde
2. Definisjoner
3. Krav

Tillegg 1: Prøvmingsmetode

Tillegg 2: Bestemmelse av belastningskriterier

Tillegg 3: Plassering og oppstilling av prøvmingsdukker og justering av sikringsutstyr

Tillegg 4: Prøvmingsmetode med bruk av prøvmingsvogn

Tillegg 5: Måleteknikk: Instrumenter

Tillegg 6: Definisjon av deformerbar barriere

Tillegg 7: Framgangsmåte ved sertifisering av prøvmingsdukkens legg og fot

VEDLEGG I

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER OM TYPEGODKJENNING AV KJØRETØYER

1. SØKNAD OM EF-TYPEGODKJENNING
 - 1.1. I henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF skal søknad om EF-typegodkjenning av en kjøretøytype med hensyn til beskyttelse av fører og passasjerer i motorvogner ved frontkollisjon, innsendes av produsenten.
 - 1.2. Mønster for opplysningsdokumentet er gjengitt i tillegg 1.
 - 1.3. Et kjøretøy som er representativt for kjøretøytypen det søkes godkjenning for, skal forevises teknisk instans ansvarlig for å gjennomføre typegodkjenningsprøvingen.
 - 1.4. Produsenten har rett til å framlegge alle data og prøvingsresultater som gjør det mulig å fastslå at det med rimelig sikkerhet kan oppnås samsvar med kravene.
2. EF-TYPEGODKJENNING
 - 2.1. Det gis EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 4 nr. 3 og eventuelt artikkel 4 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF dersom kjøretøytypen oppfyller de relevante krav.
 - 2.2. Mønster for EF-typegodkjenningen er gjengitt i tillegg 2.
 - 2.3. Hver kjøretøytype som er godkjent blir tildelt et EF-typegodkjenningsnummer i samsvar med vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF. Den enkelte medlemsstat må ikke tildele en annen kjøretøytype det samme nummeret.
 - 2.4. Ved kontroll av om kjøretøyet er i samsvar med kravene i dette direktiv, skal det i tvilstilfeller tas hensyn til alle data eller prøvingsresultater som produsenten har framlagt, og som kan komme i betraktning ved vurdering av typegodkjenningsprøvingen godkjenningsmyndigheten har gjennomført.
3. ENDRING AV TYPE OG AV TYPEGODKJENNING
 - 3.1. Ved endring av en kjøretøytype som er godkjent i henhold til dette direktiv, får artikkel 5 i direktiv 70/156/EØF anvendelse.
 - 3.2. Enhver endring av kjøretøyet som påvirker kjøretøyetets alminnelige form eller konstruksjon, og/eller enhver økning av referansemassen med mer enn 8 % som etter myndighetens syn vil kunne ha en betydelig virkning på prøvingsresultatene, krever at prøvingen gjentas som beskrevet i tillegg 1 til vedlegg II.
 - 3.3. Dersom endringene bare omfatter innvendig utstyr og massen ikke avviker med mer enn 8 %, og dersom antallet forseter som opprinnelig ble brukt i kjøretøyet, er uforandret, utføres følgende:
 - 3.3.1. en forenklet prøving som beskrevet i tillegg 4 til vedlegg II,
og/eller
 - 3.3.2. en delvis prøving som fastsettes av den tekniske instans ut fra endringene som er foretatt.
4. PRODUKSJONSSAMSVAR
 - 4.1. Som hovedregel skal tiltak beregnet på å sikre produksjonssamsvar treffes i samsvar med bestemmelsene fastsatt i artikkel 10 i direktiv 70/156/EØF.

*Tillegg I***Opplysningsdokument nr.****i henhold til vedlegg I til direktiv 70/156/EØF⁽¹⁾ med henblikk på EF-typegodkjenning av et kjøretøy med hensyn til beskyttelse av fører og passasjerer i motorvogner ved frontkollisjon**

Følgende opplysninger skal eventuelt framlegges i tre eksemplarer og omfatte en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i egnet målestokk i A4-format eller brettet til dette formatet, og være tilstrekkelig detaljerte. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

Dersom systemene, delene eller de tekniske enhetene har elektronisk styrte funksjoner, må det gis opplysninger om ytelse.

0. Allment

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Typebetegnelse, dersom merket på kjøretøyet ^(b):
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe ^(c):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.8. Monteringsanleggets/monteringsanleggenes adresse(r):

1. Kjøretøyets allmenne spesifikasjoner

- 1.1. Fotografier og/eller tegninger av et representativt kjøretøy:
- 1.6. Plassering og innretning av motor:

2. Masser og dimensjoner ^(e) (i kg og mm) (se tegning dersom slik forekommer)

- 2.4. Kjøretøyets hovedmål (utvendig):
 - 2.4.2. For understell med karosseri:
 - 2.4.2.1. Lengde ^(f):
 - 2.4.2.2. Bredde ^(k):
 - 2.4.2.6. Bakkeklaring (som definert i del A nr. 4.5.4 i vedlegg II til direktiv 70/156/EØF):
 - 2.4.2.7. Avstand mellom akslene:
 - 2.6. Kjøretøyets masse i driftsferdig stand med karosseri eller understellets masse med førerhus dersom karosseriet ikke leveres av produsenten (med kjølevæske, smøremidler, drivstoff, verktøy, reservehjul og fører) ^(e) (største og minste masse for hver versjon):
 - 2.6.1. Fordeling av massen på akslene og, for semitrailere og påhengsvogner, belastningen på koplingspunktet (største og minste masse for hver versjon):

7. Styring

- 7.2. Styreinnetning og betjening:
 - 7.2.6. Eventuelle justeringsmuligheter og justeringsmåte for styreinnetningens betjeningsinnretning:

9. Karosseri

- 9.1. Karosseritype:
- 9.2. Materialer og konstruksjon:
- 9.10. Innvendig utstyr
 - 9.10.3. Seter
 - 9.10.3.1. Antall:

⁽¹⁾ Numrene og fotnotene benyttet i dette opplysningsdokument tilsvarer dem som finnes i vedlegg I til direktiv 70/156/EØF. Numre som ikke er relevante for dette direktivs formål, er utelatt.

- 9.10.3.2. Plassering og utførelse:
 9.10.3.5. Koordinater for eller tegning av R-punktet (*):
 9.10.3.5.1. Førersete:
 9.10.3.6. Seteryggens fastsatte helningsvinkel:
 9.10.3.6.1. Førersete:
 9.10.3.6.2. Alle andre seter (*):
 9.10.3.7. Setenes innstillingsområde
 9.10.3.7.1. Førersete
 horisontalt vertikalt
 9.10.3.7.2. Alle andre seter (*)
 horisontalt vertikalt
 9.12. Bilbelter og/eller annet sikringsutstyr
 9.12.1. Antall og plassering av bilbelter og sikringsutstyr og angivelse av hvilke seter de kan brukes på:

(R = høyre side, C = midtre sitteplass, L = venstre side)

R/C/L	Fullstendig EF-typegodkjenningsmerke	Eventuell variant
	Første seterekke Andre seterekke, osv. Valgfritt ekstraustyr (f.eks. for høydejusterbare seter, tilleggsstrammer osv.)	

- 9.12.2. Kollisjonsputer for forsetene:
 — førersete ja/nei/valgfritt (1)
 — passasjerseater ja/nei/valgfritt (1)
 — i midten ja/nei/valgfritt (1)
- 9.12.3. Bilbeltefestenes antall og plassering samt bevis for samsvar med direktiv 76/115/EØF, med senere endringer (f.eks. typegodkjenningsnummer eller prøvingsrapport) (**):

Dato, dokument

(*) Bare passasjerseater foran.

(**) Bare ytre sitteplasser foran.

(1) Stryk det som ikke passer.

Tillegg 2

MØNSTER

[Største format: A4 (210 x 297 mm)]

EF-TYPEGODKJENNINGS-DOKUMENT

Myndighetens stempel

Melding om:

- typegodkjenning⁽¹⁾,
- utvidelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- nektelse av typegodkjenning⁽¹⁾,
- tilbakekalling av typegodkjenning⁽¹⁾

for en type kjøretøy/del/teknisk enhet⁽¹⁾ i henhold til direktiv .../.../EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF.

Typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet/delen/den tekniske enheten er eventuelt slik merket for identifikasjon av typen ⁽¹⁾(²):
.....
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe⁽¹⁾(³):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkjenningsmerket for eventuelle deler og tekniske enheter:
- 0.8. Monteringsanleggets (-anleggenes) adresse:

AVSNITT II

1. Eventuelle tilleggsopplysninger: se tilføyelsen
2. Teknisk instans ansvarlig for prøvingen:
3. Prøvsrapportens dato:
4. Prøvsrapportens nummer:
5. Eventuelle merknader: se tilføyelsen
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Innholdsfortegnelsen for den opplysningspakken som er inngitt til godkjenningsmyndigheten, og som utleveres på anmodning, er vedlagt.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.⁽²⁾ Dersom merkingen for identifikasjon av typen inneholder tegn som ikke er aktuelle for beskrivelsen av det kjøretøy, den del eller den tekniske enhet som omfattes av dette typegodkjenningsdokument, skal slike tegn i dokumentasjonen angis med symbolet «?» (f.eks.: ABC??123??).⁽³⁾ Som fastsatt i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF.

*Tilføyelse**til EF-typegodkjenningsdokument nr. ...*

om typegodkjenning av et kjøretøy i henhold til direktiv .../.../EF

1. Utfyllende opplysninger:
 - 1.1. Kort beskrivelse av kjøretøytypen med hensyn til konstruksjon, dimensjoner, form og materialsammensetning:
 - 1.2. Beskrivelse av beskyttelsessystemet installert i kupeen:
 - 1.3. Beskrivelse av innretninger eller innvendig utstyr som kan påvirke prøvingen:
 - 1.4. Motorens plassering: foran/bak/midstilt⁽¹⁾:
 - 1.5. Overføring: forhjulstrekk/bakhjulstrekk⁽¹⁾:
 - 1.6. Massen til kjøretøyet som skal prøves

Foraksel:

Bakaksel:

Samlet:
5. Merknader (f.eks. gjelder både venstre- og høyrestyrte kjøretøyer):
6. Kollisjonsputer for forsetene:
 - førersete ja/nei ⁽¹⁾
 - passasjersele ja/nei ⁽¹⁾
 - i midten ja/nei ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

VEDLEGG II

TEKNISKE KRAV

1. VIRKEOMRÅDE

Dette direktiv får anvendelse på motorkjøretøyer i gruppe M₁ og N₁ med en tillatt totalmasse på høyst 2,5 tonn, med unntak av etappevis oppbygde kjøretøyer produsert i et antall som ikke overstiger grensen for en liten serie; tyngre kjøretøyer og etappevis oppbygde kjøretøyer kan typegodkjennes på produsentens anmodning.

2. DEFINISJONER

I dette direktiv menes med

- 2.1. «beskyttelsessystem», innvendig utstyr og innretninger beregnet på å holde fast fører og passasjerer og medvirke til at kravene fastsatt i nr. 3 nedenfor overholdes,
- 2.2. «type beskyttelsessystem», en kategori beskyttelsesinnretninger som ikke avviker vesentlig fra hverandre med hensyn til
 - teknologi,
 - geometri,
 - materialsammensetning,
- 2.3. «kjøretøyets bredde», avstanden mellom to plan som er parallelle med kjøretøyets vertikale midtplan i kjøreretningen, og som berører kjøretøyet på hver side av nevnte plan, men som ikke omfatter sidespeil, lykter for sidemarkeringslys, dekktrykkindikatorer, lykter for retningslys, lykter for markeringslys, bøyelige skvett skjerm eller den utstående delen av dekk siden umiddelbart over kontaktpunktet med bakken,
- 2.4. «overlapping», den prosentdel av kjøretøyets bredde som befinner seg direkte overfor barrierens forside,
- 2.5. «deformerbar barriereforside», en ettergivende del som er montert på forsiden av en stiv blokk,
- 2.6. «kjøretøytype», et kategori av motorvogner som ikke avviker vesentlig fra hverandre med hensyn til
 - 2.6.1. kjøretøyets lengde og bredde, i den grad dette har negativ virkning på resultatene av kollisjonsprøvingen fastsatt i dette direktiv,
 - 2.6.2. konstruksjon, dimensjoner, form og materialer for den del av kjøretøyet som befinner seg foran det vertikale tverrplan gjennom førerstedets «R»-punkt, i den grad dette har negativ virkning på resultatene av kollisjonsprøvingen fastsatt i dette direktiv,
 - 2.6.3. kupeens form og innvendige dimensjoner samt typen beskyttelsessystemer, i den grad dette har negativ virkning på resultatene av kollisjonsprøvingen fastsatt i dette direktiv,
 - 2.6.4. motorens plassering (foran, bak, midstilt) og innretning (tverrstilt, langsstilt),
 - 2.6.5. egenvekt, i den grad dette har negativ virkning på resultatene av kollisjonsprøvingen fastsatt i dette direktiv,
 - 2.6.6. valgmuligheter for innretninger og innvendig utstyr, i den grad dette har negativ virkning på resultatene av kollisjonsprøvingen fastsatt i dette direktiv,

- 2.7. «kupé», det rommet som er beregnet på fører og passasjerer, og som avgrenses av tak, gulv, sidevegger, dører, ruter, fremre skillevegg og planet til kupeens bakre skillevegg eller til ryggstøtten for sitteplass bak,
- 2.8. «R-punkt», et referansepunkt som er definert for hvert sete av produsenten ut fra kjøretøyets struktur,
- 2.9. «H-punkt», et referansepunkt fastsatt for hvert sete av den tekniske instans som har ansvaret for godkjenningen,
- 2.10. «egenvekt», kjøretøyets masse i driftsferdig stand uten fører, passasjerer eller last, men med drivstoff, kjølevæske, smøremidler, verktøy og reservehjul (dersom disse leveres som standardutstyr av kjøretøyprodusenten),
- 2.11. «kollisjonspute», en innretning som er installert for å supplere bilbelter og sikringsutstyr i motorvogner, det vil si utstyr som i tilfelle av et kraftig sammenstøt automatisk slynger ut en elastisk pute som ved sammenrykning av den inneholdte gassen begrenser virkningen av sammenstøtet mellom en eller flere deler av en persons kropp og innersiden av motorvognens kupé.

3. KRAV

3.1. Alminnelig krav for all prøving

- 3.1.1. «H»-punktet til hvert sete fastsettes etter framgangsmåten beskrevet i vedlegg II til direktiv 77/649/EØF.

3.2. Spesifikasjoner

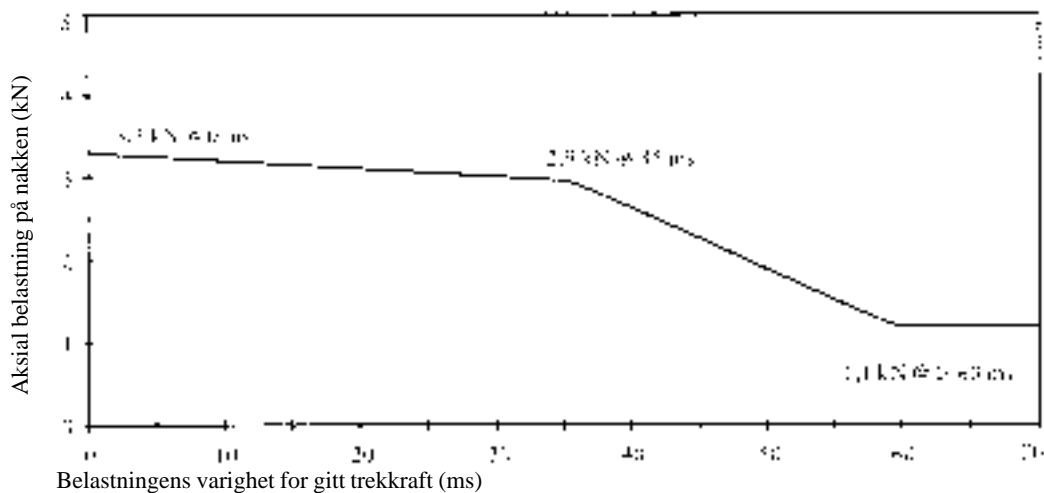
- 3.2.1. Ytelseskriteriene, som i samsvar med tillegg 5 registreres på dukker i ytre seter foran, skal oppfylle følgende vilkår:
- 3.2.1.1. Belastningskriteriet for hodet (head performance criterion, HPC) skal ikke overstige 1 000, og den resulterende akselerasjon av hodet skal ikke overstige 80 g i mer enn 3 ms. Sistnevnte beregnes kumulativt, uten at det tas hensyn til hodets tilbakeslag.
- 3.2.1.2. Nakkeskadekriteriene (neck injury criteria, NIC) skal ikke overstige verdiene angitt i figur 1 og 2⁽¹⁾.
- 3.2.1.3. Nakkens bøyningmoment om y-aksen skal ikke overstige 57 Nm i forlengelse⁽¹⁾.
- 3.2.1.4. Trykkbelastningskriteriet for brystkassen (thorax compression criterion, ThCC) skal ikke overstige 50 mm.
- 3.2.1.5. Kriteriet for bløtvevsbelastningen (viscous criterion, V*C) på brystkassen skal ikke overstige 1,0 m/s.
- 3.2.1.6. Belastningskriteriet for lårbeinet (femur force criterion, FFC) skal ikke overstige kraft/tid-ytelseskriteriet vist i figur 3 i dette vedlegg.
- 3.2.1.7. Trykkbelastningskriteriet for skinnebeinet (tibia compression force criterion, TCFC) skal ikke overstige 8 kN.
- 3.2.1.8. Skinnebeinsindeksen (tibia index, TI) målt øverst og nederst på hvert skinnebein skal ikke overstige 1,3 noen av stedene.

⁽¹⁾ Fram til datoen nevnt i artikkel 2 nr. 2 er ikke verdiene for nakken et avgjørende kriterium for typegodkjenning. Resultatene som oppnås skal tas med i prøvingsrapporten og innsamles av godkjenningsmyndigheten. Etter nevnte dato skal verdiene nevnt i dette ledd være avgjørende som typegodkjenningskriterier, med mindre eller inntil andre verdier vedtas i samsvar med bestemmelsene i artikkel 4 bokstav c).

- 3.2.1.9. Kneleddets glidebevegelse skal ikke overstige 15 mm.
- 3.2.2. Rattets forskyvning, målt midt på rattstammens øverste ende, skal ikke overstige 80 mm i oppadstigende loddrett retning og 100 mm vannrett bakover.
- 3.2.3. Under prøvingen skal ingen dører åpne seg.
- 3.2.4. Under prøvingen skal ingen låsing forekomme i låsesystemene til fordørene.
- 3.2.5. Etter kollisjonen skal det uten verktøy, bortsett fra dem som er nødvendige for å støtte opp prøvingsdukken, være mulig å
- 3.2.5.1. åpne minst én dør, dersom det finnes en, per seterad og, dersom det ikke finnes noen dør, å flytte setene eller vippe deres ryggstøtter slik at alle personer i kjøretøyet kan komme ut. Dette gjelder imidlertid bare for kjøretøyer med stiv takkonstruksjon,
- 3.2.5.2. frigjøre prøvingsdukkene fra sikringssystemet, som dersom det er låst, skal kunne frigjøres med en påvirkning på høyst 60 N midt på utløserinnretningen,
- 3.2.5.3. fjerne prøvingsdukkene fra kjøretøyet uten at setene må justeres.
- 3.2.6. For kjøretøyer med flytende drivstoff kan det under og etter kollisjonen bare forekomme mindre lekkasjer fra drivstoffsystemet som helhet. Dersom det etter kollisjonen forekommer kontinuerlig lekkasje av væske fra noen del av drivstoffsystemet, skal lekkasjen ikke overstige 5×10^{-4} kg/s. Dersom drivstoffet blander seg med væsker fra andre systemer og forskjellige væsker ikke lett kan atskilles og identifiseres, skal all oppsamlet væske tas i betraktning ved vurdering av lekkasjen.

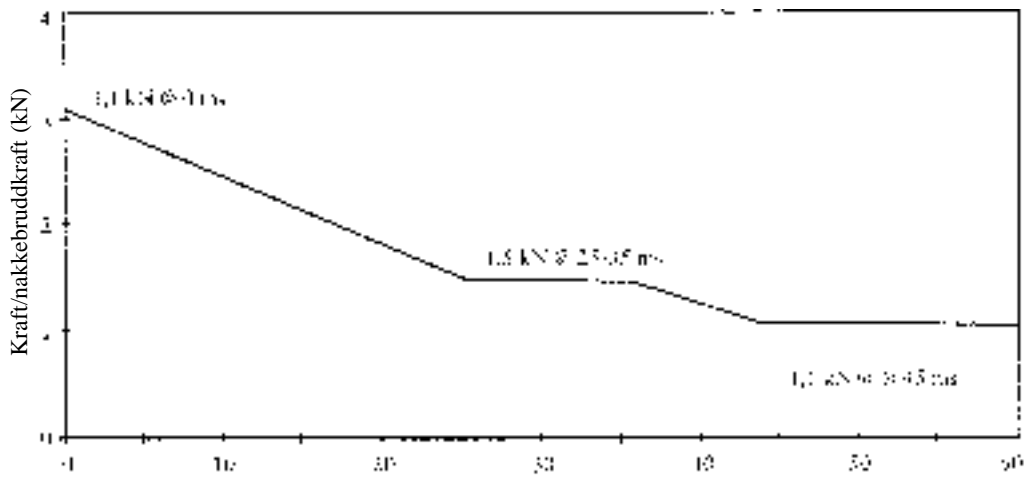
Figur 1

Belastningskriterium for nakken



Figur 2

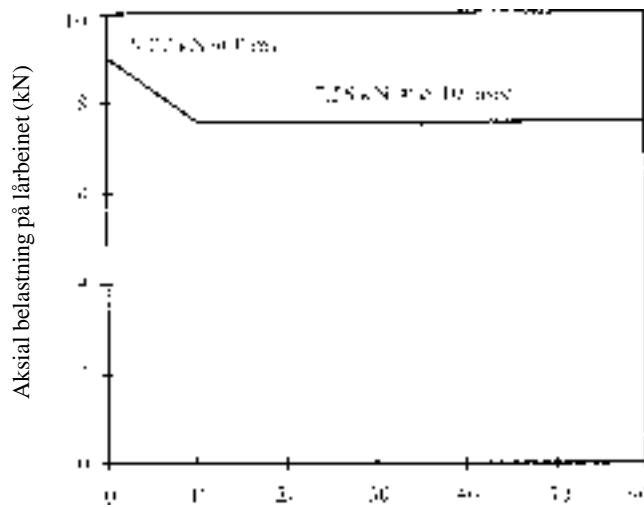
Nakkens bruddkriterium



Belastningens varighet for gitt bruddkraft (ms)

Figur 3

Belastningskriterium for lårbeinet



Belastningens varighet for gitt kraft (ms)

*Tillegg 1***PRØVINGSMETODE**1. **OPPSTILLING OG KLARGJØRING AV KJØRETØY**1.1. **Prøvingsområde**

Prøvingsområdet skal være stort nok til å omfatte akselerasjonsbane, barriere og tekniske installasjoner som er nødvendige for prøvingen. Den siste delen av banen, minst 5 meter foran barrieren, skal være vannrett, plan og jevn.

1.2. **Barriere**

Barrierens forside skal bestå av en deformerbare struktur som definert i tillegg 6 til dette vedlegg. Forsiden til den deformerbare strukturen skal være vinkelrett $\pm 1^\circ$ på prøvekjøretøyets bevegelsesretning. Barrieren skal festes til en masse på minst 7×10^4 kg, hvis forside skal være loddrett $\pm 1^\circ$. Denne massen skal være fast forankret i underlaget, om nødvendig med en ekstra stoppinnretning som begrenser bevegelsen.

1.3. **Barrierens innretning**

Barrierens innretning skal være slik at kjøretøyets første kontakt med barrieren finner sted på den siden der rattstammen sitter. Dersom det kan velges mellom å foreta prøvingen med et høyrestyrt eller venrestyrt kjøretøy, skal prøvingen utføres med det kjøretøy som av den tekniske instans med ansvar for prøvingen anses som minst gunstig.

1.3.1. *Kjøretøyets plassering i forhold til barrieren*

Kjøretøyets bredde skal overlape barrierens forside med $40 \% \pm 20$ mm.

1.4. **Kjøretøyets stand**1.4.1. *Alminnelig krav*

Prøvekjøretøyet skal være representativt for serieproduksjonen, ha alt utstyr som normalt finnes, og være i alminnelig driftsferdig stand. Enkelte deler kan erstattes med tilsvarende masser dersom det entydig viser seg at slik erstatning ikke påvirker resultatene målt i henhold til nr. 6.

1.4.2. *Kjøretøyets masse*

1.4.2.1. Ved prøvingen skal kjøretøyets masse være dens egenvekt.

1.4.2.2. Drivstofftanken skal være fylt av vann med en masse som utgjør 90 % av tankens kapasitet slik produsenten har angitt ± 1 %.

1.4.2.3. Alle øvrige systemer (bremser, kjølesystem osv.) kan være tomme. I så fall skal det kompenseres for væskenes masse.

1.4.2.4. Dersom måleapparatene i kjøretøyet har en masse som overstiger de tillatte 25 kg, kan det kompenseres for dette ved reduksjoner som ikke har noen merkbar virkning på resultatene målt i henhold til nr. 6.

1.4.2.5. Måleapparatenes masse skal ikke endre referanseakseltrykket for hver aksel med mer enn 5 %, og hvert avvik skal ikke utgjøre mer enn 20 kg.

1.4.2.6. Kjøretøyets masse som definert i nr. 1.4.2.1 skal angis i prøvingsrapporten.

1.4.3. *Justering av kupeen*

1.4.3.1. Rattets stilling

Rattet skal, dersom det er justerbart, være plassert i normalstilling slik det er angitt av produsenten, eller, dersom angivelse mangler, i midtstilling. Ved slutten av kjøretøyets framdrevne bevegelse skal rattet ikke være blokkert, og dets eiker skal stå i den stilling som ifølge produsenten tilsvarer kjøring rett fram.

1.4.3.2. Ruter

Ruter som kan åpnes, skal være lukket. For prøvingsmålingen og etter avtale med produsenten kan de imidlertid være rullet ned, forutsatt at betjeningshåndtakets stilling tilsvarer lukket posisjon.

1.4.3.3. Girstang

Girstangen skal være i fristilling.

1.4.3.4. Pedaler

Pedalene skal være i normal hvilestilling. Dersom de er justerbare, skal de være i midtstilling, med mindre en annen stilling er oppgitt av produsenten.

1.4.3.5. Dører

Dørene skal være lukket, men ikke låst.

1.4.3.6. Tak som kan åpnes

Dersom det finnes et tak som kan åpnes eller fjernes, skal det være påmontert og i lukket posisjon. For prøvingsmålingen og etter avtale med produsenten kan det imidlertid være åpent.

1.4.3.7. Solskjermer

Solskjermer skal være slått tilbake.

1.4.3.8. Speil

Det innvendige speilet skal være i normalstilling for bruk.

1.4.3.9. Armlener

Armlener foran og bak skal, dersom de er bevegelige, være i senket stilling, med mindre dette forhindres av prøvingsdukkenes stilling i kjøretøyet.

1.4.3.10. Nakkestøtter

Nakkestøtter som kan høydejusteres, skal være i øverste stilling.

1.4.3.11. Seter

1.4.3.11.1. Forsetenes stilling

Seter som kan justeres i lengderetningen, skal være plassert slik at deres «H»-punkt (se 3.1.1) er i midtstilling mellom framste og bakerste stilling, eller i nærmeste låsbare stilling, og i den høydestillingen som er fastsatt av produsenten (dersom høyden kan stilles inn for seg).

For benkeseter skal referansepunktet være førerretets «H»-punkt.

1.4.3.11.2. Stilling for forsetenes seterygger

Dersom seteryggene kan justeres, skal de justeres slik at den resulterende helningen til prøvingsdukkens torso er så nær som mulig det som er anbefalt av produsenten for normal bruk, eller, dersom ingen anbefaling er oppgitt av produsenten, 25° bakover fra loddrett stilling.

1.4.3.11.3. Bakseter

Dersom baksetene eller bakre benkesete kan justeres, skal de være plassert i bakerste stilling.

2. PRØVINGSDUKKER

2.1. Forseter

2.1.1. En prøvingsdukke som tilsvare spesifikasjonene for Hybrid III⁽¹⁾, er utstyrt med en ankel på 45° og er forskriftsmessig innstilt, plasseres på hver ytterplass i forsetet i samsvar med vilkårene i tillegg 3. Prøvingsdukken skal være utstyrt for registrering av de data som er nødvendige for å bestemme ytelseskriteriene med målesystemer som tilsvare spesifikasjonene i tillegg 5. Ankelen til prøvingsdukken skal være sertifisert etter framgangsmåten i tillegg 7 til dette vedlegg.

2.1.2. Kjøretøyet skal prøves med sikringsutstyret som leveres av produsenten.

3. KJØRETØYETS FRAMDRIFT OG RETNING

3.1. Kjøretøyet skal drives ved egen motor eller ved annen framdriftsinnretning.

3.2. I kollisjonsøyeblikket skal kjøretøyet ikke lenger være påvirket av noen ekstra styre- eller framdriftsinnretning.

3.3. Kjøretøyets retning skal være slik at det oppfyller kravene i nr. 1.2 og 1.3.1.

4. PRØVINGSHASTIGHET

Kjøretøyets hastighet i kollisjonsøyeblikket skal være 56 - 0 + 1 km/h. Dersom prøvingen er utført ved høyere hastighet og kjøretøyet har oppfylt kravene, anses imidlertid prøvingen som godkjent.

5. MÅLINGER PÅ PRØVINGSDUKKER I FORSETENE

5.1. Alle målinger som er nødvendige for å verifisere ytelseskriteriene, skal utføres med datakanaler tilsvarende spesifikasjonene i tillegg 5.

5.2. De forskjellige parameterne skal registreres gjennom uavhengige datakanaler av følgende CFC (kanalfrekvensklasse):

(¹) De tekniske spesifikasjoner og detaljerte tegninger for Hybrid III, som tilsvare hoveddimensjonene til en amerikansk mannsperson i 50 % størrelse, og spesifikasjonene for justering for denne prøvingen er deponert hos generalsekretæren for De forente nasjoner og kan studeres på anmodning ved sekretariatet til Den økonomiske kommisjon for Europa, Palais des Nations, Genève, Sveits.

5.2.1. *Målinger i prøvingsdukkens hode*

Akselerasjonen (a) regnet i forhold til hodets tyngdepunkt beregnes ut fra treaksiale komponenter av akselerasjonen målt med en CFC på 1 000.

5.2.2. *Målinger i prøvingsdukkens nakke*

5.2.2.1. Den aksiale strekkraften og fram- og bakoverrettede bruddkraften på grensesnittet mellom nakke og hode måles med en CFC på 1 000.

5.2.2.2. Bøyningmomentet om lateralaksen ved grensesnittet mellom nakke og hode måles med en CFC på 600.

5.2.3. *Målinger i prøvingsdukkens brystkasse*

Bøyningen av brystkassen mellom brystbeinet og ryggraden måles med en CFC på 180.

5.2.4. *Målinger i prøvingsdukkens lårbein og skinnebein*

5.2.4.1. Den aksiale kompresjonskraften og bøyningmomentet måles med en CFC på 600.

5.2.4.2. Skinnebeinets forskyvning i forhold til lårbeinet måles ved kneleddet med en CFC på 180.

6. MÅLINGER PÅ KJØRETØYET

6.1. For å gjøre det mulig å utføre den forenklete prøvingen beskrevet i tillegg 4 skal konstruksjonens retardasjonskurve bestemmes på grunnlag av verdien av akselerasjonsmålere i lengderetningen nederst på «B»-søylen på kjøretøyets treffside med en CFC på 180, ved hjelp av datakanaler som oppfyller kravene i tillegg 5.

6.2. Hastighetskurven som skal brukes i prøvingsmetoden beskrevet i tillegg 4, skal oppnås fra akselerasjonsmåleren i lengderetningen ved «B»-søylen på treffsiden.

Tillegg 2

BESTEMMELSE AV YTELSESKRITERIER

1. BELASTNINGSKRITERIUM FOR HODET (HPC)
 - 1.1. Dette kriteriet anses som oppfylt dersom hodet under prøvingen ikke kommer i berøring med noen del av kjøretøyet.
 - 1.2. Dersom dette ikke er tilfellet, beregnes HPC-verdien på grunnlag av akselerasjonen (a), målt i samsvar med nr. 5.2.1 i tillegg 1 til dette vedlegg, etter følgende formel:

$$HPC = (t_2 - t_1) \left[\frac{1}{t_2 - t_1} \int_{t_1}^{t_2} a dt \right]^{2,5}$$

der:

- 1.2.1. «a» er den resulterende akselerasjonen målt i samsvar med nr. 5.2.1 i tillegg 1 til dette vedlegg og uttrykt i gravitasjonsenheter, g (1 g = 9,81 m/s²).
- 1.2.2. Dersom begynnelsestidspunktet for hodets berøring kan bestemmes med tilstrekkelig pålitelighet, er t₁ og t₂ de to tidspunktene, uttrykt i sekunder, som definerer intervallet mellom begynnelsen av hodets berøring og slutten av registreringen, der HPC antar maksimal verdi.
- 1.2.3. Dersom begynnelsen av hodets berøring ikke kan bestemmes med tilstrekkelig pålitelighet, er t₁ og t₂ de to tidspunktene, uttrykt i sekunder, som definerer tidsintervallet mellom begynnelsen og slutten av registreringen, der HPC antar maksimal verdi.
- 1.2.4. HPC-verdier for hvilke tidsintervallet (t₂ - t₁) er større enn 36 ms, tas ikke i betraktning ved beregningen av maksimalverdien.
- 1.3. Verdien av den resulterende hodeakselerasjonen under bevegelsen framover som kumulativt overskrides i 3 ms, beregnes ut fra den resulterende hodeakselerasjonen målt i samsvar med nr. 5.2.1 i tillegg 1 til dette vedlegg.
2. NAKKESKADEKRITERIER (NIC)
 - 2.1. Disse kriteriene bestemmes ut fra aksial trykkraft, aksial strekkraft og framoverrettet/bakoverrettet bruddkraft på hode/nakke-grensesnittet, uttrykt i kN og målt i samsvar med nr. 5.2.2 i tillegg 1 til dette vedlegg, idet varigheten til disse kreftene uttrykkes i ms.
 - 2.2. Kriteriet for nakkens bøyningmoment bestemmes ved bøyningmomentet om en lateralakse ved grensesnittet mellom hode og nakke, uttrykt i Nm og målt i samsvar med nr. 5.2.2 i tillegg 1 til dette vedlegg.
 - 2.3. Nakkens bøyningmoment, uttrykt i Nm, skal registreres.
3. TRYKKBELASTNINGSKRITERIUM FOR BRYSTKASSEN (ThCC) OG KRITERIUM FOR BLØTVEVSBELASTNING (V*C)
 - 3.1. Trykkbelastningskriteriet for brystkassen bestemmes ved absoluttverdien til deformasjonen av brystkassen, uttrykt i mm og målt i samsvar med nr. 5.2.3 i tillegg 1 til dette vedlegg.
 - 3.2. Kriteriet for bløtvevsbelastningen (V*C) beregnes som øyeblikksproduktet av kompresjonen og deformasjonshastigheten til brystbeinet, målt i samsvar med nr. 6 og nr. 5.2.3 i tillegg 1 til dette vedlegg.

4. BELASTNINGSKRITERIUM FOR LÅRBEINET (FFC)
- 4.1. Dette kriteriet bestemmes ut fra trykkbelastningen uttrykt i kN som overføres aksialt på hvert lårbein på prøvingsdukken, og måles i samsvar med nr. 5.2.4 i tillegg 1 til dette vedlegg, idet trykkbelastningens varighet uttrykkes i ms.
5. TRYKKBELASTNINGSKRITERIUM FOR SKINNEBEINET (TCFC) OG SKINNEBEINSINDEKS (TI)

- 5.1. Trykkbelastningskriteriet for skinnebeinet bestemmes ut fra trykkbelastningen (F_z) uttrykt i kN som overføres aksialt på hvert av prøvingsdukkens skinnebein, og måles i samsvar med nr. 5.2.4 i tillegg 1 til vedlegg II.
- 5.2. Skinnebeinsindeksen beregnes på grunnlag av bøyningmomentene (M_x og M_y), målt i samsvar med nr. 5.1 etter følgende formel:

$$TI = |M_R / (M_C)_R| + |F_z / (F_C)_z|$$

der M_x = bøyningmomentet om x-aksen,

M_y = bøyningmomentet om y-aksen,

$(M_C)_R$ = kritisk bøyningmoment, definert som 225 Nm,

F_z = aksial trykkraft i z-retningen

$(F_C)_z$ = kritisk trykkraft i z-retningen, definert som 35,9 kN

$$M_R = \sqrt{(M_x)^2 + (M_y)^2}$$

Skinnebeinsindeksen beregnes øverst og nederst på hvert skinnebein. F_z kan imidlertid måles på bare ett av stedene. Verdien som framkommer, brukes til å beregne TI for både øverst og nederst. Momentene M_x og M_y måles separat begge steder.

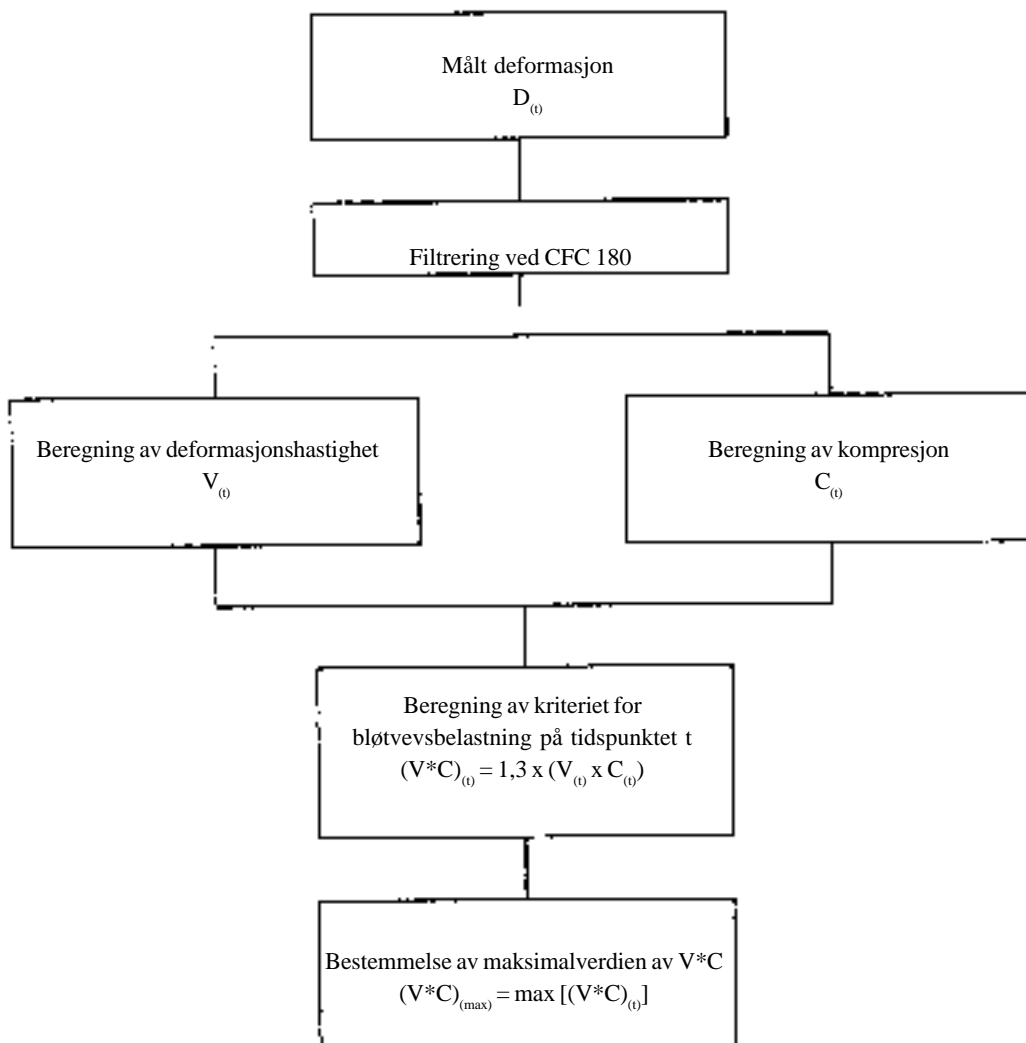
6. FRAMGANGSMÅTE FOR BEREKNING AV KRITERIET FOR BLØTVEVS-BELASTNINGEN ($V \cdot C$) FOR EN HYBRID III-PRØVINGSDUKKE
- 6.1. Kriteriet for bløtvevsbelastningen beregnes som øyeblikksproduktet av kompresjonen og deformasjonshastigheten til brystbeinet. Begge avledes fra målingen av brystbeinets deformasjon.
- 6.2. Brystbeinets deformasjonsrespons filtreres en gang ved CFC 180. Kompresjonen på tidspunktet t beregnes ut fra dette filtrerte signalet som

$$C_{(t)} = \frac{D_{(t)}}{0,229}$$

Brystbeinets deformasjonshastighet på tidspunktet t beregnes ut fra den filtrerte deformasjonen som

$$V_{(t)} = \frac{8 \times (D_{(t+1)} - D_{(t-1)}) - D_{(t+2)} - D_{(t-2)}}{12\delta t}$$

der $D_{(t)}$ er deformasjonen på tidspunktet t i meter og δt er tidsintervallet i sekunder mellom deformasjonsmålingene. δt kan høyst være $1,25 \times 10^{-4}$ sekunder. Denne beregningsmåten er vist i diagrammet nedenfor.



*Tillegg 3***PLASSERING OG OPPSTILLING AV PRØVINGSDUKKER OG JUSTERING AV SIKRINGSUTSTYR**

1. **PLASSERING AV PRØVINGSDUKKER**
 - 1.1. **Separate seter**

Prøvingsdukkens symmetriplan skal falle sammen med setets loddrette midtplan.
 - 1.2. **Benkesete foran**
 - 1.2.1. *Førersete*

Prøvingsdukkens symmetriplan skal ligge i vertikalplanet som går gjennom rattets sentrum og parallelt med kjøretøyets midtplan i lengderetningen. Dersom setets plassering bestemmes ut fra benkesetets form, skal setet anses som et separat sete.
 - 1.2.2. *Ytre passasjer*

Passasjerprøvingsdukkens symmetriplan skal være symmetrisk med førerdukkens symmetriplan i forhold til kjøretøyets midtplan i lengderetningen. Dersom setets plassering bestemmes ut fra benkesetets form, skal setet anses som et separat sete.
 - 1.3. **Benkesete for passasjerer foran (unntatt fører)**

Prøvingsdukkenes symmetriplan skal falle sammen med midtplanene til sitteplassene definert av produsenten.
2. **OPPSTILLING AV PRØVINGSDUKKER**
 - 2.1. **Hode**

Hodets tverrgående instrumentplattform skal være horisontalt innenfor 2,5°. Innstilling av prøvingsdukkens hode i kjøretøyer med opprette seter med ikke-justerbare rygger skal foretas på følgende måte: Først justeres posisjonen til «H»-punktet innenfor grensene fastsatt i nr. 2.4.3.1 i dette tillegg, slik at den tverrgående instrumentplattformen i prøvingsdukkens hode bringes i riktig stilling. Dersom hodets tverrgående instrumentplattform ikke dermed er i riktig stilling, justeres prøvingsdukkens bekkvinkel innenfor grensene fastsatt i nr. 2.4.3.2 i dette tillegg. Dersom hodets tverrgående instrumentplattform fortsatt ikke er i riktig stilling, justeres prøvingsdukkens nakkebrakett så lite som mulig for å sikre at hodets tverrgående instrumentplattform er innenfor 2,5° fra horisontalplanet.
 - 2.2. **Armer**
 - 2.2.1. Overarmene til prøvingsdukken i førersetet skal ligge mot torsoen, og midtlinjene skal være så nær loddrett som mulig.
 - 2.2.2. Overarmene til passasjerprøvingsdukken skal berøre seteryggen og sidene på torsoen.
 - 2.3. **Hender**
 - 2.3.1. Håndflatene til prøvingsdukken i førersetet skal berøre den ytterste delen av rattkranen ved rattkranens vannrette midtlinje. Tomlene skal befinne seg over rattkranen og skal være tapet lett fast til denne, slik at hånden løsner fra rattkranen dersom den skyves oppover med en kraft på minst 9 N og høyst 22 N.

2.3.2. Håndflatene til passasjerprøvningsdukken skal berøre yttersidene av lårene. Lillefingeren skal berøre seteputen.

2.4. **Torso**

2.4.1. I kjøretøyer utstyrt med benkeseter skal fører- og passasjerprøvningsdukkens overkropp hvile mot seteryggen. Midtsaggitalplanet til prøvningsdukken i førersetet skal være loddrett og parallelt med kjøretøyets midtlinje i lengderetningen, og skal gå gjennom midten av rattkransen. Midtsaggitalplanet til passasjerprøvningsdukken skal være loddrett og parallelt med kjøretøyets midtlinje i lengderetningen, og skal ha samme avstand fra kjøretøyets midtlinje i lengderetningen som midtsaggitalplanet til prøvningsdukken i førersetet.

2.4.2. I kjøretøyer utstyrt med enkeltseter skal overkroppen til fører- og passasjerprøvningsdukkene hvile mot seteryggen. Midtsaggitalplanet til fører- og passasjerprøvningsdukkene skal være loddrett og skal sammenfalle med det enkelte setes midtlinje i lengderetningen.

2.4.3. *Underkropp*

2.4.3.1. «H»-punkt

«H»-punktet til fører- og passasjerdukkene skal innenfor 13 mm i loddrett og vannrett retning sammenfalle med et punkt 6 mm under posisjonen til apparatets «H»-punkt, bortsett fra at lengden på låret og leggen som brukes til beregning av «H»-punktet, skal være justert til henholdsvis 414 og 401 mm i stedet for henholdsvis 432 og 417 mm.

2.4.3.2. Bekkenvinkel

Vinkelen bestemmes ved hjelp av bekkenvinkelmåler⁽¹⁾ satt inn i måleråpningen for «H»-punktet på prøvningsdukken; vinkelen målt mellom horisontalplanet og målerens 76,2 mm plane flate skal være $22,5^\circ \pm 2,5^\circ$.

2.5. **Bein**

2.5.1. Fører- og passasjerprøvningsdukkens lår skal hvile mot seteputen i den grad fotplasseringen tillater det. Begynnelsesavstanden mellom ringskivene på ytre side av knegaffelens flens skal være $270 \text{ mm} \pm 10 \text{ mm}$.

2.5.2. Så langt mulig skal venstre bein på prøvningsdukken i førersetet og begge bein på passasjerprøvningsdukken befinne seg i vertikalplanet i lengderetningen. Så langt mulig skal høyre bein på prøvningsdukken i førersetet være loddrett. Etterjustering for å tilpasse plasseringen av føttene i samsvar med nr. 2.6 på grunn av forskjellig utforming av kupeen er tillatt.

2.6. **Føtter**

2.6.1. Høyre fot på prøvningsdukken i førersetet skal hvile på gasspedalen, som ikke skal være nedtråkket, idet hæls bakerste punkt hviler mot gulvoverflaten i pedalplanet. Dersom foten ikke kan plasseres på gasspedalen, skal den plasseres vinkelrett på skinnebeinet og lengst mulig forover i retning pedalens midtlinje, idet hæls bakerste punkt hviler på gulvet. Venstre fots hæl skal plasseres lengst mulig forover og skal hvile på gulvet. Venstre fot skal plasseres så flatt som mulig mot fotbrettet. Midtlinjen i lengderetningen til venstre fot skal være mest mulig parallell med kjøretøyets midtlinje i lengderetningen.

2.6.2. Hælene på begge passasjerprøvningsdukkens føtter skal plasseres så langt forover som mulig og skal hvile på gulvet. Begge føttene skal plasseres så flatt som mulig på fotbrettet. Føttenes midtlinje i lengderetningen skal være så parallell som mulig med kjøretøyets midtlinje i lengderetningen.

⁽¹⁾ Inntil det er vedtatt en internasjonal standard for dette, benyttes målere som tilsvarer modellen i GM-tegning 78051-532, med henvisning til del 572.

2.7. De installerte måleinstrumentene skal ikke på noen måte påvirke prøvingsdukkens bevegelse under kollisjonen.

2.8. Prøvingsdukkenes og måleinstrumentenes temperatur skal stabiliseres før prøvingen og skal så langt mulig holdes mellom 19 °C og 22 °C.

2.9. **Prøvingsdukkenes påkledning**

2.9.1. Prøvingsdukkene utstyrt med instrumenter ikles plagg i ettersittende strekkbomull med korte ermer og beinlengde til midten av leggen, som angitt i FMVSS 208, tegning 78051-292 og 293 eller tilsvarende.

2.9.2. På hver av prøvingsdukkenes føtter settes en sko i størrelse 11EE, som angitt i FMVSS 208, tegning 78051-294 (venstre) og 78051-295 (høyre), eller tilsvarende.

3. **JUSTERING AV SIKRINGSUTSTYR**

Med prøvingsdukken i foreskrevet sittestilling som angitt i nr. 2.1-2.6 legges beltet rundt prøvingsdukken og festes med låsen. Hofteselen strammes til. Overkroppsselen trekkes ut av strammeren og rulles inn; dette gjentas fire ganger. Bruk en trekraft på 9 til 18 N for hoftebeltet. Dersom beltesystemet er utstyrt med en avlastningsinnretning, stilles overkroppsselen inn så slakt som mulig innenfor produsentens anbefaling for normalbruk, slik det er angitt i kjøretøyets instruksjonshåndbok. Dersom beltesystemet ikke er utstyrt med en avlastningsinnretning, rulles overflødig selelengde inn igjen ved hjelp av strammerens kraft.

*Tillegg 4***PRØVINGSMETODE MED BRUK AV PRØVINGSVOGN****1. PRØVINGSOPPSTILLING OG FRAMGANGSMÅTE****1.1. Prøvingsvogn**

Prøvingsvognen skal være konstruert slik at det ikke forekommer varig deformasjon etter prøvingen. Den skal styres slik at avviket ved kollisjonen ikke overstiger 5° i vertikalplanet og 2° i horisontalplanet.

1.2. Konstruksjonens tilstand**1.2.1. Allment**

Konstruksjonen som prøves, skal være representativ for serieproduksjonen av det aktuelle kjøretøyet. Enkelte deler kan byttes ut eller fjernes dersom slik bytting eller fjerning ikke har merkbar virkning på prøvingsresultatene.

1.2.2. Justeringer

Justeringer skal være i samsvar med det som er angitt i nr. 1.4.3 i tillegg 1 til dette vedlegg, idet det tas hensyn til det som er nevnt i nr. 1.2.1 ovenfor.

1.3. Festing av konstruksjonen

1.3.1. Konstruksjonen skal være godt festet til prøvingsvognen, slik at det ikke forekommer innbyrdes forskyvning i løpet av prøvingen.

1.3.2. Metoden som benyttes til å feste konstruksjonen til prøvingsvognen, skal ikke bidra til å styrke setefester eller sikringsinnretninger, eller til å deformere konstruksjonen.

1.3.3. Det anbefales en festeinnretning der konstruksjonen hviler på støtter plassert omtrent på hjulenes akser eller, om mulig, der konstruksjonen festes til prøvingsvognen ved hjelp av fjæringssystemets festeinnretning.

1.3.4. Vinkelen mellom kjøretøyets lengdeakse og prøvingsvognens bevegelsesretning skal være $0^\circ \pm 2^\circ$.

1.4. Prøvingsdukker

Prøvingsdukkene og deres plassering skal være i samsvar med spesifikasjonene i nr. 2 i tillegg 3.

1.5. Måleapparater**1.5.1. Konstruksjonens retardasjon**

Giverne som måler retardasjonen til konstruksjonen ved kollisjonen, skal være parallelle med prøvingsvognens lengdeakse, i samsvar med spesifikasjonene i tillegg 5 (CFC 180).

1.5.2. Målinger på prøvingsdukkene

Alle målinger som er nødvendige for å kontrollere kriteriene angitt i nr. 5 i tillegg 1.

1.6. **Konstruksjonens retardasjonskurve**

Konstruksjonens retardasjonskurve i kollisjonsfasen skal være slik at kurven for «variasjon i hastighet i forhold til tid» som framkommer ved integrasjon, ikke på noe punkt avviker mer enn ± 1 m/s fra referansekurven for «variasjon i hastighet i forhold til tid» for det aktuelle kjøretøyet, som definert i figur 1 i dette tillegg. Forskyvning av referansekurven i forhold til tidsaksen kan brukes til å beregne konstruksjonens hastighet i korridoren.

1.7. **Referansekurve $\Delta V = f(t)$ for aktuelt kjøretøy**

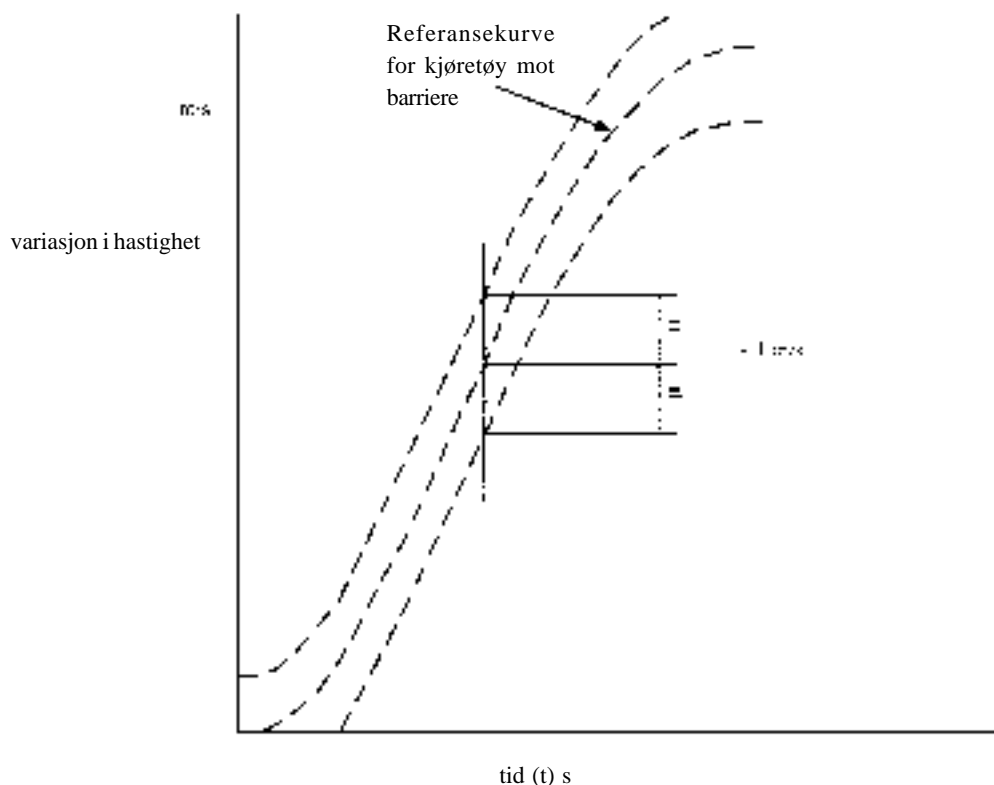
Denne referansekurven framkommer ved integrasjon av retardasjonskurven til det aktuelle kjøretøyet, målt ved frontkollisjonsprøvingen mot en barriere som fastsatt i nr. 6 i tillegg 1 til dette vedlegg.

1.8. **Tilsvarende metode**

Prøvingen kan utføres ved annen metode enn ved retardasjon av en prøvingsvogn, forutsatt at en slik metode er i samsvar med kravet til variasjonen i hastighet fastsatt i nr. 1.6.

Figur 1

Ekvivalenskurve - toleransebånd for kurven $V = f(t)$



Tillegg 5

MÅLETEKNIKK: INSTRUMENTER

1. DEFINISJONER

1.1. **Datakanal**

En datakanal består av alle instrumenter fra en giver (eller flere givere hvis utganger er kombinert på en angitt måte) til og med eventuelle analysemetoder som kan endre frekvensinnholdet eller amplitudeinnholdet til dataene.

1.2. **Giver**

Den første enheten i en datakanal, brukt til å konvertere en fysisk kvantitet som skal måles, til en annen kvantitet (for eksempel elektrisk spenning) som kan behandles av resten av kanalen.

1.3. **Kanalamplitudeklasse: CAC**

Betegnelsen på en datakanal som har visse amplitudeegenskaper som angitt i dette tillegg. CAC-nummeret er numerisk likt måleområdets øvre grense.

1.4. **Karakteristiske frekvenser F_H , F_L , F_N**

Disse frekvensene er definert i figur 1.

1.5. **Kanalfrekvensklasse: CFC**

Kanalfrekvensklassen kjennetegnes ved et tall som angir at kanalfrekvensgangen er innenfor grensene angitt i figur 1. Dette tallet og verdien til frekvensen F_H i Hz er numerisk like.

1.6. **Følsomhetskoeffisient**

Helningen til en rett linje som framstiller den beste tilnærming til kalibreringsverdier, bestemt ved minste kvadrats metode innenfor kanalamplitudeklassen.

1.7. **Kalibreringsfaktor for datakanal**

Middelverdien til følsomhetskoeffisientene, beregnet over frekvenser som er jevnt fordelt over en logaritmisk skala mellom F_L og $0,4 F_H$.

1.8. **Linearitetsfeil**

Den største forskjell i prosent mellom kalibreringsverdien og tilhørende verdi avlest på den rette linjen definert i nr. 1.6, ved kanalamplitudeklassens øvre grense.

1.9. **Tverrfølsomhet**

Forholdet mellom utgangssignalet og inngangssignalet når giveren påvirkes av anslag vinkelrett på måleaksen. Uttrykkes som prosentdel av følsomheten langs måleaksen.

1.10. **Faseforsinkelsestid**

Faseforsinkelsestiden til en datakanal er lik faseforsinkelsen (i radianer) til et sinussignal dividert med vinkelfrekvensen til signalet (i radianer per sekund).

1.11. Miljø

Den samlede virkningen i et gitt øyeblikk av alle ytre vilkår og påvirkninger som datakanalen er utsatt for.

2. PRESTASJONSKRAV**2.1. Linearitetsfeil**

Absoluttverdien til linearitetsfeilen for en datakanal ved en vilkårlig frekvens i CFC kan være høyst 2,5 % av CAC-verdien i hele måleområdet.

2.2. Amplitude mot frekvens

Frekvensgangen til en datakanal skal ligge innenfor grensekurvene gitt i figur 1. Linjen for null dB bestemmes ut fra kalibreringsfaktoren.

2.3. Faseforsinkelsestid

Faseforsinkelsestiden mellom inngangs- og utgangssignalet til en datakanal skal bestemmes og skal ikke variere med mer enn $0,1 F_H$ s mellom $0,03 F_H$ og F_H .

2.4. Tidsreferanse

2.4.1. Det skal registreres en tidsreferanse med en inndeling på minst 10 ms og en nøyaktighet på 1 %.

2.4.2. Relativ tidsforsinkelse

Den relative tidsforsinkelsen mellom signalet til to eller flere datakanaler, uavhengig av frekvensklasse, skal ikke overstige 1 ms når det ses bort fra forsinkelse forårsaket av faseforskyvning.

To eller flere datakanaler der signalene kombineres, skal ha samme frekvensklasse, og skal ikke ha relativ tidsforsinkelse på mer enn $0,1 F_H$ s.

Kravet gjelder både for analoge signaler og for synkroniseringsimpulser og digitale signaler.

2.5. Tverrfølsomhet for giver

Tverrfølsomheten for giveren skal være mindre enn 5 % i alle retninger.

2.6. Kalibrering**2.6.1. Allment**

En datakanal skal kalibreres minst én gang i året mot referanseutstyr som kan spores til kjente standarder. Metodene for sammenligning med referanseutstyret skal ikke forårsake feil som er større enn 1 % av CAC. Bruk av referanseutstyr er begrenset til det frekvensområdet det er kalibrert for. Delsystemer for en datakanal kan evalueres enkeltvis, og resultatene kan regnes inn i nøyaktigheten til hele datakanalen. Dette kan for eksempel gjøres ved hjelp av et elektrisk signal med kjent amplitude som simulerer utgangssignalet til giveren og gjør det mulig å kontrollere datakanalens forsterkningsfaktor, unntatt giveren.

2.6.2. *Nøyaktigheten til referanseutstyret for kalibreringen*

Nøyaktigheten til referanseutstyret skal være sertifisert eller attestert av en godkjent meteorologitjeneste.

2.6.2.1. Statisk kalibrering

2.6.2.1.1. Akselerasjoner

Feilene skal være mindre enn $\pm 1,5$ % av CAC.

2.6.2.1.2. Krefter

Feilene skal være mindre enn ± 1 % av CAC.

2.6.2.1.3. Forskyvninger

Feilene skal være mindre enn ± 1 % av CAC.

2.6.2.2. Dynamisk kalibrering

2.6.2.2.1. Akselerasjoner

Feilen i referanseakselerasjonene uttrykt som prosentdel av CAC skal være mindre enn $\pm 1,5$ % under 400 Hz, mindre enn ± 2 % mellom 400 Hz og 900 Hz og mindre enn $\pm 2,5$ % over 900 Hz.

2.6.2.3. Tid

Den relative feilen i referansetiden skal være mindre enn 10^{-5} .

2.6.3. *Følsomhetskoeffisient og linearitetsfeil*

Følsomhetskoeffisienten og linearitetsfeilen skal bestemmes ved måling av utgangssignalet til datakanalen mot et kjent inngangssignal for forskjellige verdier av dette signalet. Kalibreringen av datakanalen skal dekke hele amplitudeklassens område.

For toveiskanaler skal både positive og negative verdier brukes.

Dersom kalibreringsutstyret ikke kan frambringe det nødvendige inngangssignalet på grunn av svært høye måleverdier, skal kalibreringen utføres innenfor grensene til kalibreringsstandardene, og disse grensene skal registreres i prøvingsrapporten.

En samlet datakanal skal kalibreres ved en frekvens eller ved et frekvensområde som har signifikante verdier mellom F_L og $0,4 F_H$.

2.6.4. *Kalibrering av frekvensgangen*

Responskurven for fase og amplitude mot frekvens bestemmes ved måling av fase og amplitude for datakanalens utgangssignaler mot kjente inngangssignaler med forskjellige verdier for signalet mellom F_L og 10 ganger CFC eller 3 000 Hz (laveste verdi velges).

2.7. **Miljøvirkninger**

Det skal regelmessig foretas kontroll for å påvise eventuelle påvirkninger fra miljøet omkring (som elektrisk eller magnetisk fluks, kabelhastighet mm.). Dette kan for eksempel skje ved registrering av utgangssignaler fra reservekanaler utstyrt med blindgivere. Dersom betydelige utgangssignaler registreres, skal det treffes korrigerende tiltak, for eksempel utbytting av kabler.

2.8. Valg av og betegnelse på datakanal

CAC og CAF definerer en datakanal.

CAC skal være 1^{10} , 2^{10} eller 5^{10} .

3. MONTERING AV GIVERE

Giverne skal være godt festet, slik at registreringen i minst mulig grad påvirkes av vibrasjoner. En montasje der laveste resonansfrekvens er minst fem ganger frekvensen F_H for datakanalen, skal anses som gyldig. Særlig akselerasjonsgivere skal monteres slik at den opprinnelige vinkelen mellom den faktiske måleaksen og den tilsvarende aksen i referanseaksesystemet ikke er større enn 5° , med mindre det foretas en analytisk eller eksperimentell vurdering av virkningen av montasjen på de registrerte dataene. Dersom det skal måles fleraksiale akselerasjoner ved et punkt, skal hver akselerasjonsgiverakse befinne seg innenfor 10 mm fra punktet, og senteret til den seismiske massen til hver akselerasjonsmåler skal befinne seg innenfor 30 mm fra punktet.

4. REGISTRERING

4.1. Analog magnetisk opptaker

Båndhastigheten skal ikke variere med mer enn 0,5 %. Signal/støy-forholdet til båndopptakeren skal være minst 42 dB ved maksimal båndhastighet. Samlet harmonisk forvrengning skal være mindre enn 3 %, og linearitetsfeilen skal være mindre enn 1 % av måleområdet.

4.2. Digital magnetisk opptaker

Båndhastigheten skal ikke variere med mer enn 10 %.

4.3. Papirbåndopptaker

Ved direkte dataregistrering skal papirhastigheten i mm/s være minst en og en halv ganger det tallet som angir F_H i Hz. I andre tilfeller skal papirhastigheten være slik at tilsvarende oppløsning oppnås.

5. DATABEHANDLING

5.1. Filtrering

Filtrering tilsvarende frekvensene til datakanalen kan foretas under registreringen eller behandlingen av dataene. Før registreringen bør imidlertid analog filtrering ved et høyere nivå enn CFC foretas, slik at minst 50 % av båndopptakerens dynamiske område utnyttes og risikoen for at høye frekvenser metter opptakeren eller forårsaker feil i digitaliseringsprosessen, reduseres.

5.2. Digitalisering

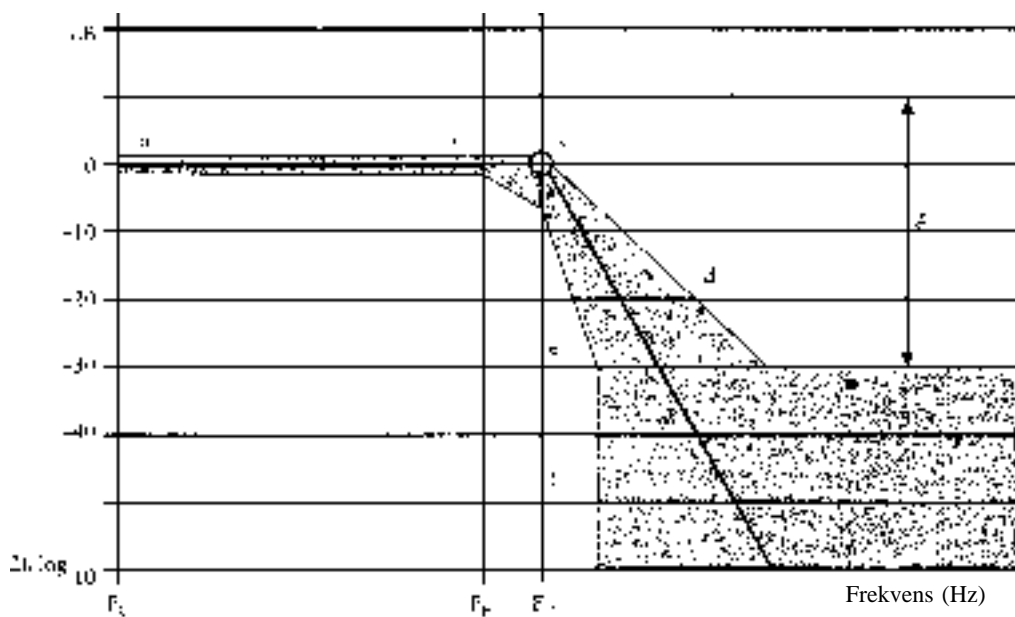
5.2.1. Samplingsfrekvensen skal minst være lik $8F_H$. Ved analog registrering kan samplingsfrekvensen divideres med hastighetsforholdet dersom registreringshastigheten og avlesningshastigheten er forskjellige.

5.2.2. Amplitudeoppløsning

Størrelsen på digitale ord skal være minst 7 biter og en paritetsbit.

6. PRESENTASJON AV RESULTATENE

Resultatene skal presenteres på et papir i A4-format (210 x 297 mm). Resultater som presenteres i diagramform skal ha akser med målestokk som tilsvarer en egnet multiplum av den valgte enheten (for eksempel 1, 2, 5, 10 og 20 mm). Det skal benyttes SI-enheter, unntatt for kjøretøyhastighet, der km/h kan benyttes, og for akselerasjoner som følge av kollisjonen, der enheten g ($g = 9,81 \text{ m/s}^2$) kan benyttes.

*Figur 1***Frekvensgangkurve**

Tillegg 6

DEFINISJON AV DEFORMERBAR BARRIERE**1. KOMPONENT- OG MATERIALSPESIFIKASJONER**

Barrierens dimensjoner er illustrert i figur 1 i dette tillegg. Dimensjonene til de enkelte delene av barrieren er oppført enkeltvis nedenfor.

1.1. Hovedblokk med bikakestruktur

<i>Dimensjoner</i>	Alle dimensjoner med toleranse på $\pm 2,5$ mm
Høyde:	650 mm (i retning bikakebåndenes akse)
Bredde:	1 000 mm
Dybde:	450 mm (i retning bikakecellenes akser)
<i>Materiale</i>	Aluminium 3003 (ISO 209, del 1)
Folietykkelse:	0,076 mm
Cellestørrelse:	19,14 mm
Tetthet:	28,6 kg/m ³
Sammentrykningsstyrke:	0,342 MPa + 0 % - 10 % ⁽¹⁾

1.2. Støtfangerelement

<i>Dimensjoner</i>	Alle dimensjoner med toleranse på $\pm 2,5$ mm
Høyde:	330 mm (i retning bikakebåndenes akse)
Bredde:	1 000 mm
Dybde:	90 mm (i retning bikakecellenes akser)
<i>Materiale</i>	Aluminium 3003 (ISO 209, del 1)
Folietykkelse:	0,076 mm
Cellestørrelse:	6,4 mm
Tetthet:	82,6 kg/m ³
Sammentrykningsstyrke:	1,711 MPa + 0 % - 10 % ⁽¹⁾

1.3. Bakplate

<i>Dimensjoner</i>	
Høyde:	800 mm $\pm 2,5$ mm
Bredde:	1 000 mm $\pm 2,5$ mm
Tykkelse:	2,0 mm $\pm 0,1$ mm

1.4. Bekledningsplate

<i>Dimensjoner</i>	
Lengde:	1 700 mm $\pm 2,5$ mm
Bredde:	1 000 mm $\pm 2,5$ mm
Tykkelse:	0,81 mm $\pm 0,07$ mm
<i>Materiale</i>	Aluminium 5251/5052 (ISO 209, del 1)

1.5. Frontplate på støtfanger

<i>Dimensjoner</i>	
Høyde:	330 mm $\pm 2,5$ mm
Bredde:	1 000 mm $\pm 2,5$ mm
Tykkelse:	0,81 mm $\pm 0,07$ mm
<i>Materiale</i>	Aluminium 5251/5052 (ISO 209, del 1)

⁽¹⁾ I samsvar med sertifiseringsprosedyren beskrevet i nr. 2.

1.6. Lim

Limet som benyttes skal være av tokomponents polyuretan (for eksempel Ciba-Geigy-binder XB5090/1 med herder XB5304 eller tilsvarende).

2. SERTIFISERING AV ALUMINIUM MED BIKAKESTRUKTUR

Fullstendig framgangsmåte for sertifisering av aluminium med bikakestruktur er gitt i NHTSA TP-214D. Nedenfor følger et sammendrag av framgangsmåten som benyttes for materialer for barrieren for frontkollisjon; materialene har en sammentrykningsstyrke på henholdsvis 0,342 MPa og 1,711 MPa.

2.1. Prøvetakingssteder

For å sikre ensartet sammentrykningsevne over hele barrierens overflate skal det tas åtte prøver fra fire steder som er jevnt fordelt utover bikakeblokken. For at en blokk skal bestå sertifiseringen, må sju av de åtte prøvene oppfylle kravene til sammentrykningsstyrke som er gjengitt nedenfor.

Stedet for prøvetakingen avhenger av størrelsen på bikakeblokken. Først skjæres det ut fire prøver, hver på 300 mm x 300 mm x 50 mm, fra blokken av barrierebekledningsmaterialet. Figur 2 viser en illustrasjon av hvordan disse delene lokaliseres på bikakeblokken. Hver av disse store prøvene deles opp i prøver for sertifiseringsprøving (150 mm x 150 mm x 50 mm). Sertifiseringen skal bygge på prøving av to prøver fra hvert av disse fire stedene. De andre to skal på anmodning gjøres tilgjengelige for søkeren.

2.2. Prøvestørrelse

Prøver av følgende størrelse skal brukes ved prøvingen:

Lengde:	150 mm ± 6 mm
Bredde:	150 mm ± 6 mm
Tykkelse:	50 mm ± 2 mm

Veggene til ufullstendige celler rundt kanten på prøven renskjæres slik:

I W-retningen skal kantene ikke være større enn 1,8 mm (se figur 3).

I L-retningen skal det minst være en halv cellelengde (i båndretningen) tilbake i hver ende av prøven (se figur 3).

2.3. Måling av areal

Prøvens lengde skal måles på tre steder, 12,7 mm fra hver ende og midt på, og registreres som L1, L2 og L3 (figur 3). På samme måte skal bredden måles og registreres som W1, W2 og W3 (figur 3). Disse målingene gjøres langs midtlinjen for tykkelsen. Sammentrykningsområdet skal deretter beregnes slik:

$$A = \frac{(L1 + L2 + L3)}{3} \times \frac{(W1 + W2 + W3)}{3}$$

2.4. Sammentrykningshastighet og -vei

Prøven skal sammentrykkes med en hastighet på minst 5,1 mm/min og høyst 7,6 mm/min. Sammentrykningsveien skal være minst 16,5 mm.

2.5. **Dataregistrering**

Det skal registreres data for kraft mot deformasjon i analogt eller digitalt format for hver av prøvene. Dersom det registreres analoge data, må det foreligge en måte å konvertere dataene til digitale data. Alle digitale data skal registreres ved en frekvens på minst 5 Hz (5 punkter per sekund).

2.6. **Bestemmelse av sammentrykningsstyrke**

Overse alle data før 6,4 mm sammentrykning og etter 16,5 mm sammentrykning. Del de gjenværende dataene inn i tre forskyvningsintervaller ($n = 1, 2, 3$) (se figur 4), slik:

- 1) 06,4-09,7 mm (fra og med til og med)
- 2) 09,7-13,2 mm (fra / til)
- 3) 13,2-16,5 mm (fra og med til og med)

Finn gjennomsnittet slik:

$$F(n) = \frac{[F(n)1 + F(n)2 + \dots + F(n)m]}{m}; m = 1, 2, 3$$

der m er antall datapunkter som måles i hvert av de tre intervallene. Beregn sammentrykningsstyrken i hver del slik:

$$S(n) = \frac{F(n)}{A}; n = 1, 2, 3$$

2.7. **Krav til prøvens sammentrykningsstyrke**

For at en bikakeprøve skal bestå denne sertifiseringen, skal den oppfylle følgende krav:

$0,308 \text{ MPa} \leq S(n) \leq 0,342 \text{ MPa}$ for materialer med en nominell sammentrykningsstyrke på $0,342 \text{ MPa}$,

$1,540 \text{ MPa} \leq S(n) \leq 1,711 \text{ MPa}$ for materialer med en nominell sammentrykningsstyrke på $1,711 \text{ MPa}$,

der $n = 1, 2, 3$.

2.8. **Krav til blokkens sammentrykningsstyrke**

Åtte prøver fra fire forskjellige steder, jevnt fordelt over blokken, skal prøves. For at en blokk skal bestå sertifiseringen, må sju av de åtte prøvene oppfylle kravene i forrige punkt.

3. **FRAMGANGSMÅTE VED LIMING**

- 3.1. Umiddelbart før limingen skal aluminiumsflatene som skal limes, renses omhyggelig med et egnet løsemiddel, for eksempel 1,1,1-trikloretan. Dette gjøres minst to ganger eller etter behov for å fjerne fett og avleiringer. De rensede flatene skal slipes ved hjelp av sandpapir 120. Sandpapir med metall- eller silikonkarbid skal ikke brukes. Overflatene skal slipes grundig og sandpapiret byttes ut hyppig i løpet av slipingen, for å unngå tilstopping, som kan virke polerende. Etter slipingen renses flatene grundig på nytt, slik det er beskrevet ovenfor. Til sammen skal overflatene renses minst fire ganger. Alt støv og alle avleiringer som er igjen etter slipingen, skal fjernes, siden dette vil påvirke limingen negativt.

- 3.2. Limet påføres bare på én overflate ved hjelp av en riflet gummirull. Dersom bikaken skal limes til aluminiumsplatene, skal limet påføres bare på aluminiumsplatene. Høyst 0,5 kg/m² påføres jevnt over flaten, hvilket gir en maksimal filmtykkelse på 0,5 mm.

4. KONSTRUKSJON

- 4.1. Hovedbikakeblokken limes på bakplaten med cellenes lengdeakse vinkelrett på platen. Bekledningen limes på bikakeblokkens flate. Topp- og bunnflatene til bekledningsplaten skal ikke limes på hovedbikakeblokken, men skal ligge nær opptil den. Bekledningsplaten limes på bakplaten ved monteringsflensene.
- 4.2. Støtfangerelementet limes fast til bekledningsplaten forside, slik at cellenes lengdeakse er vinkelrett på platen. Støtfangerelementets underkant skal være i flukt med bekledningsplaten underside. Frontplaten til støtfangeren limes til forsiden av støtfangerelementet.
- 4.3. Støtfangerelementet skal deretter deles i tre like deler ved hjelp av to horisontale snitt som går igjennom elementet i hele dets tykkelse og bredde. Snittene lages med en sag. Snittbredden bestemmes av sagbladet og skal ikke overstige 4,0 mm.
- 4.4. Til monteringen av barrieren bores det hull i monteringsflensene (vist i figur 5). Hullene skal være 9,5 mm i diameter. Fem hull bores i toppen av flensen med en avstand på 40 mm fra overkanten av flensen og fem i bunnen av flensen, 40 mm fra nederkanten av flensen. Hullene skal være 100 mm, 300 mm, 500 mm, 700 mm og 900 mm fra hver av kantene på barrieren. Alle hull bores med en nøyaktighet på ± 1 mm.

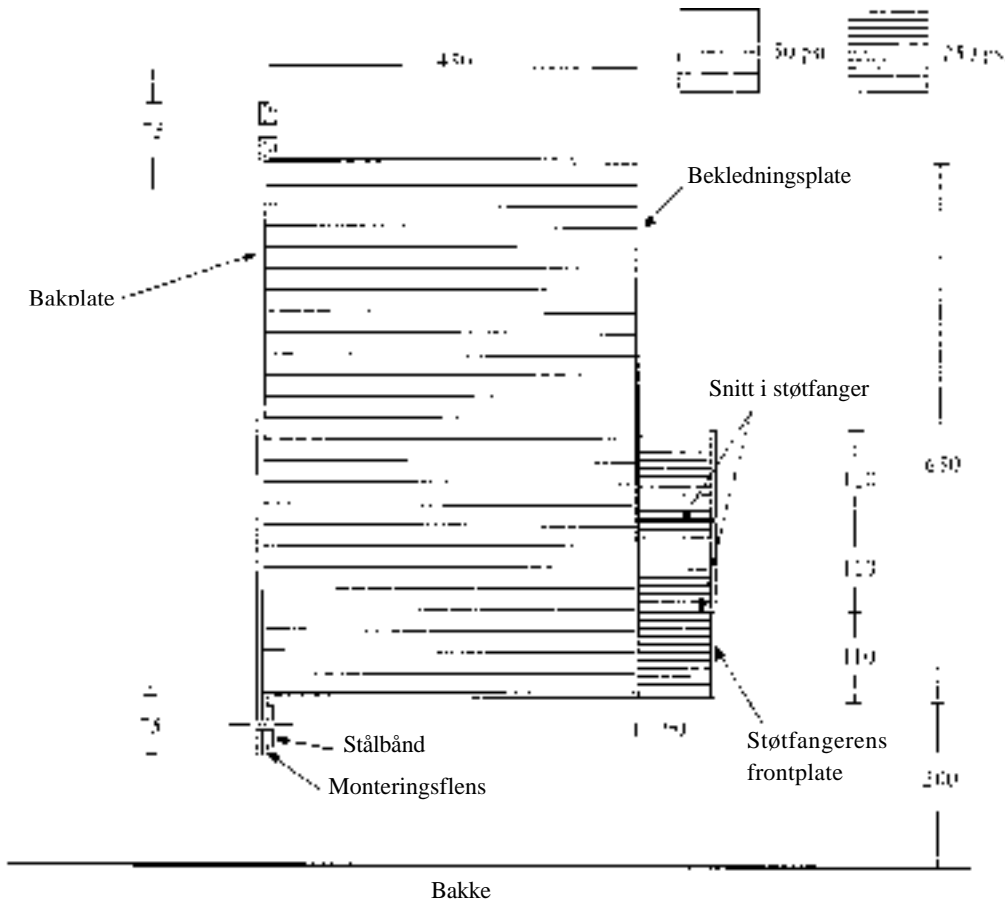
5. MONTERING

- 5.1. Den deformerbare barrieren skal festes godt til kanten av en masse på minst 7×10^4 kg eller til en konstruksjon som er festet til den. Barrieren festes på en slik måte at kjøretøyet ikke kommer i berøring med noen del av konstruksjonen mer enn 75 mm fra barrierens overkant (bortsett fra den øverste flensen) under hele kollisjonen⁽¹⁾. Forsiden av flaten som den deformerbare barrieren festes til, skal være plan og sammenhengende over høyden og bredden av overflaten, og skal være loddrett $\pm 1^\circ$ og vinkelrett $\pm 1^\circ$ i forhold til tilløpsbanens akse. Festeflaten skal ikke forskyves med mer enn 10 mm under prøvingen. Om nødvendig skal det brukes ytterligere festeinnretninger for å forhindre forskyvning av betongblokken. Kanten av den deformerbare barrieren skal gå i flukt med den kanten av selve betongblokken som tilsvarer den siden av kjøretøyet som skal prøves.
- 5.2. Den deformerbare barrieren skal festes til betongblokken ved hjelp av ti bolter, fem i øverste monteringsflens og fem i nederste. Disse boltene skal være minst 8 mm i diameter. Det skal brukes forsterkningsbånd av stål for både øvre og nedre monteringsflens (se figur 1 og 5). Disse båndene skal være minst 60 mm høye og 1 000 mm brede og ha en tykkelse på minst 3 mm. Fem klaringshull på 9,5 mm i diameter skal bores i begge båndene, slik at de samsvarer med dem i monteringsflensen på barrieren (se nr. 4). Ingen av disse festeinnretningene må svikte under kollisjonsprøvingen.

(1) En kloss med en side på mellom 925 mm og 1 000 mm og en dybde på 1 000 mm anses for å oppfylle dette kravet.

Figur 1

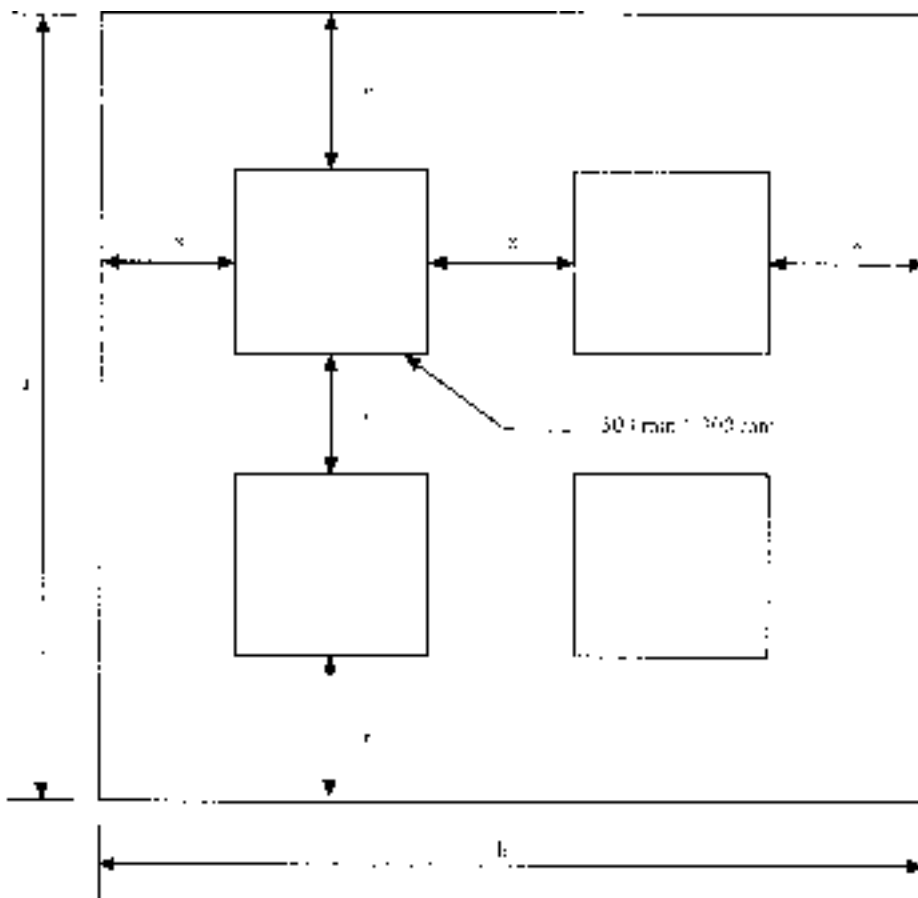
Deformerbar barriere for frontkollisjonsprøving



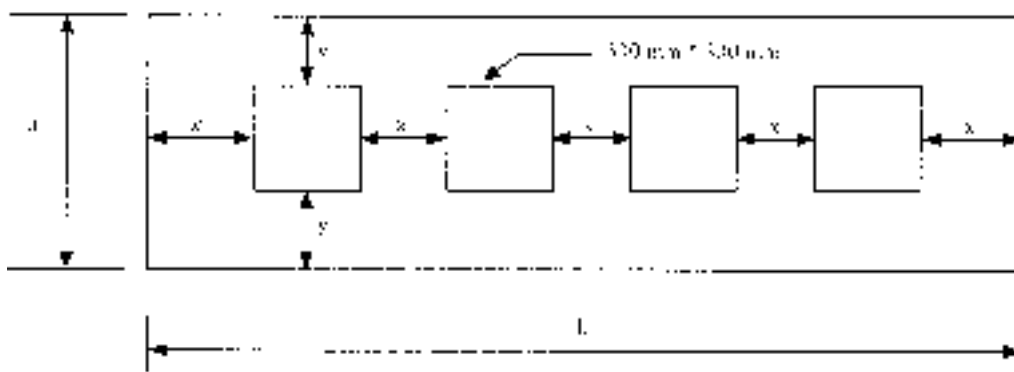
Barrierebredde = 1 000 mm
 Alle dimensjoner i mm.

Figur 2

Uttakingssteder for prøver til sertifisering



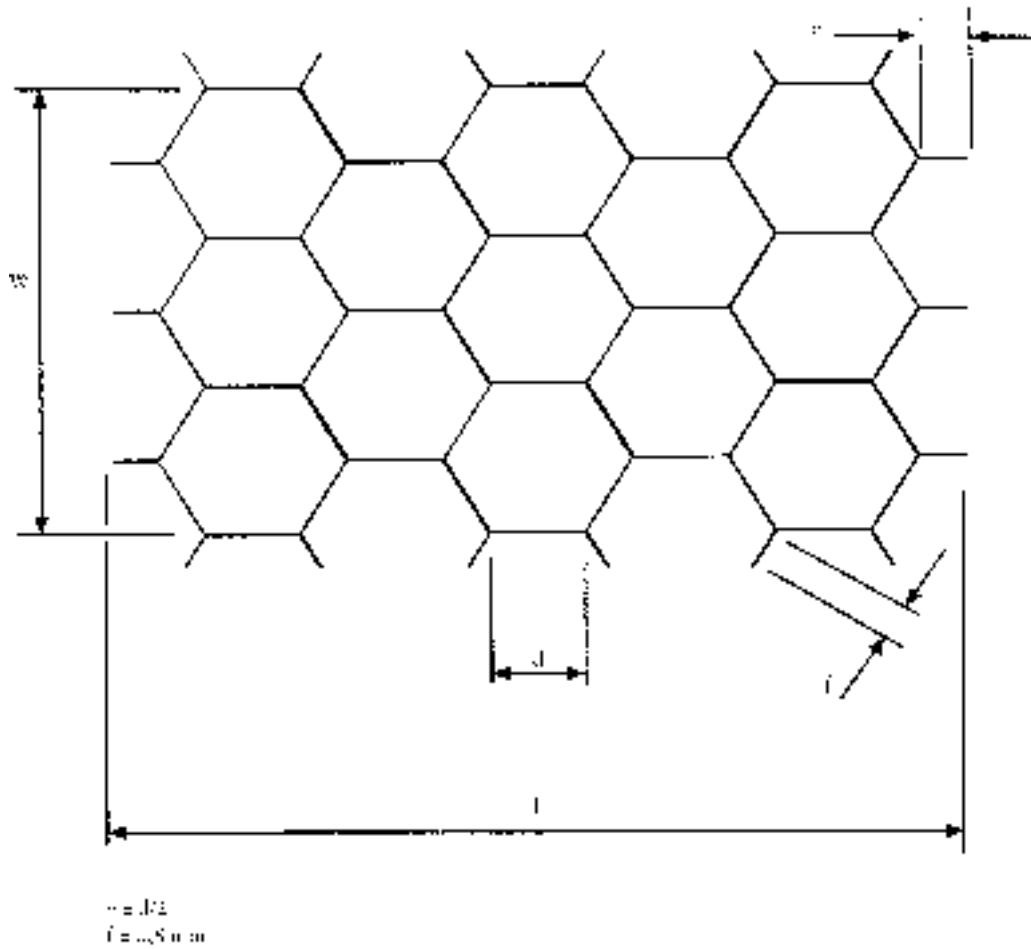
Hvis $a \geq 900 \text{ mm}$: $x = \frac{1}{3} (b - 600 \text{ mm})$ og $y = \frac{1}{3} (a - 600 \text{ mm})$ (for $a \leq b$)



Hvis $a < 900 \text{ mm}$: $x = \frac{1}{3} (b - 1\,200 \text{ mm})$ og $y = \frac{1}{2} (a - 300 \text{ mm})$ (for $a \leq b$)

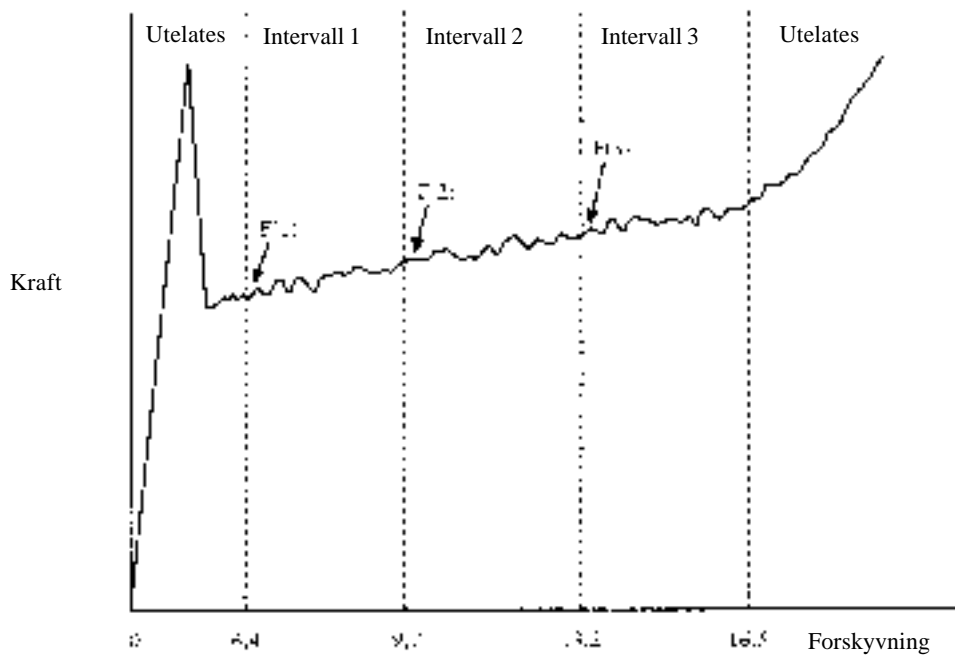
Figur 3

Bikakens akser og målte dimensjoner



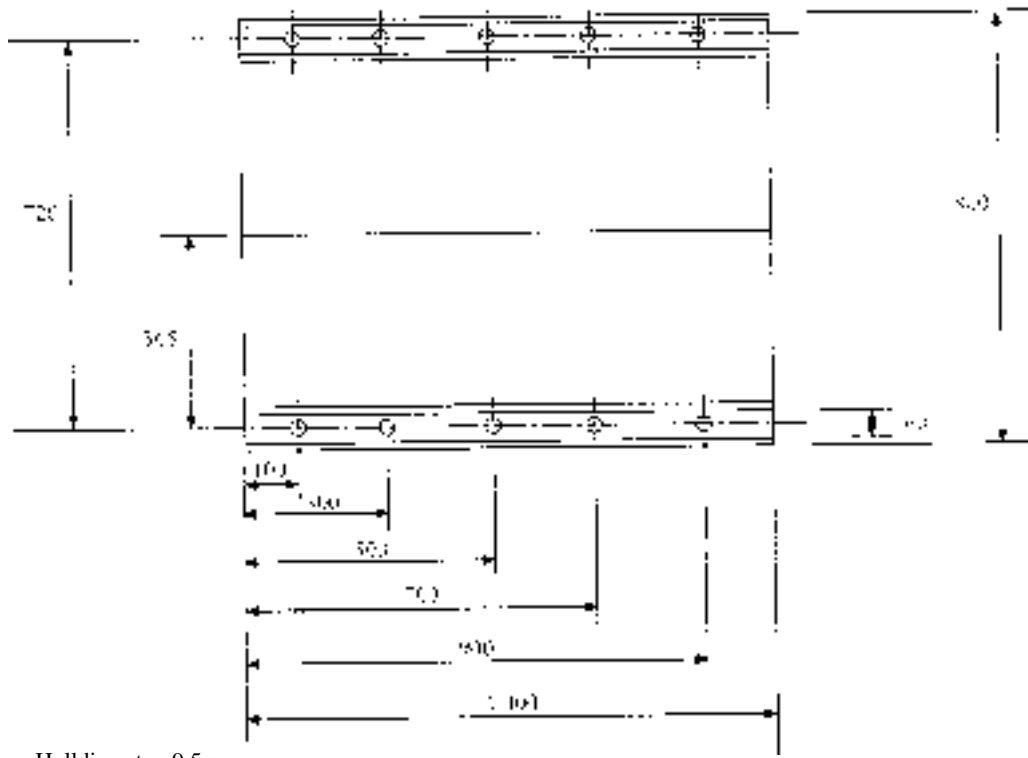
Figur 4

Sammentrykningskraft og forskyvning



Figur 5

Plassering av monteringshull på barrieren



Hulldiameter: 9,5 mm
Alle dimensjoner i mm.

*Tillegg 7***FRAMGANGSMÅTE VED SERTIFISERING AV PRØVINGSDUKKENS
LEGG OG FOT**

1. BELASTNINGSPRØVING AV SKINNEBEIN
 - 1.1. Ved denne prøvingen måles reaksjonen til Hybrid III-prøvingsdukkens hud og utstopning på veldefinerte belastninger med en pendelhammer med hard overflate.
 - 1.2. Til prøvingen benyttes Hybrid III-dukkens venstre og høyre bein fra kneleddets oppheng til foten. Hvert bein festes godt til prøvingsinnretningen.
 - 1.3. **Prøvmingsmetode**
 - 1.3.1. Før prøvingen kondisjoneres begge bein i fire timer ved en temperatur på 22 ± 3 °C og en relativ fuktighet på 40 ± 30 %. Kondisjoneringen omfatter ikke tiden det tar å nå stabil temperatur.
 - 1.3.2. Pendelhammerens akselerasjonsmåler anbringes slik at dens følsomme akse er parallell med hammerens midtlinje i lengderetningen.
 - 1.3.3. Før prøvingen rengjøres den delen av beinets overflate som belastes, samt pendelhammerens overflate med isopropylalkohol eller tilsvarende produkt.
 - 1.3.4. Beinets festes til festeinnretningen ved kneleddets oppheng som vist i figur 1. Festeinnretningen skal være så solid at den ikke beveger seg under prøvingen, og skal være utformet slik at den under prøvingen ikke berører beinet andre steder enn i festepunktet. Linjen mellom kneleddets oppheng og midten av ankelleddet skal være loddrett $\pm 5^\circ$. Før hver prøving justeres kneleddets oppheng og ankelleddet til $1,5 \pm 0,5$ g.
 - 1.3.5. Pendelhammeren skal ha en masse på $5,0 \pm 0,2$ kg, medregnet instrumenter. Hammerhodet skal der det rammer beinet ha et halvsirkelformet tverrsnitt og en vannrett hovedakse $\pm 1^\circ$ vinkelrett på belastningsretningen. Dette tverrsnittet skal ha en radius på 40 ± 2 mm og en bredde på minst 80 mm. Hammerhodet skal ramme skinnebeinet på et punkt som ligger på skinnebeinets midtlinje, like langt fra kneleddets oppheng som fra ankelens rullebein. Skinnebeinet skal rammes på en slik måte at hammerhodets vannrette midtlinje danner en vinkel på høyst $0,5^\circ$ med en vannrett linje som er parallell med lårbeinets dynamometriske simulator i nullstilling. Pendelhammeren skal styres slik at større sideveis, vannrette eller roterende bevegelser i nullstilling unngås.
 - 1.3.6. Det skal gå minst 30 minutter før påfølgende prøving på samme bein.
 - 1.3.7. Dataregistreringssystemet, herunder givene, skal være i samsvar med spesifikasjonene for CFC 600, som beskrevet i tillegg 5 til dette vedlegg.
 - 1.4. **Belastningsspesifikasjon**
 - 1.4.1. Når hvert skinnebein rammes ved $2,1 \pm 0,3$ m/s i samsvar med nr. 1.3, skal belastningen, det vil si produktet av pendelens masse og retardasjon, være $2,3 \pm 0,3$ kN.
2. BELASTNINGSPRØVING AV FREMRE DEL AV FOTEN
 - 2.1. Ved denne prøvingen måles reaksjonen til Hybrid III-prøvingsdukkens fot og ankel på veldefinerte belastninger framkalt av en pendelhammer med hard overflate.

2.2. Til prøvingen benyttes Hybrid III-dukkens legg, venstrebein (86-5001-001) og høyrebein (86-5001-002), utstyrt med fot- og ankelledd, venstre (78051-614) og høyre (78051-615), herunder kneleddet. Den dynamometriske simulatoren (78051-319 Rev A) brukes til å feste kneleddet (78051-16 Rev B) til festeinnretningen.

2.3. Prøvmingsmetode

2.3.1. Før prøvingen kondisjoneres begge bein i fire timer ved en temperatur på 22 ± 3 °C og en relativ fuktighet på 40 ± 30 %. Kondisjoneringen omfatter ikke tiden det tar å nå stabil temperatur.

2.3.2. Før prøvingen rengjøres den delen av beinets overflate som belastes, samt pendelhammerens overflate med isopropylalkohol eller tilsvarende produkt.

2.3.2a. Pendelhammerens akselerasjonsmåler anbringes slik at dens følsomme akse er parallell med hammerens midtlinje i lengderetningen.

2.3.3. Beinets festes til festeinnretningen ved kneleddets oppheng som vist i figur 1a. Festeinnretningen skal være så solid at den ikke beveger seg under prøvingen. Den dynamometriske simulatorens midtlinje for lårbeinet (78051-319) skal være loddrett $\pm 0,5^\circ$. Underlaget skal justeres slik at linjen mellom kneleddets oppheng og ankelleddets bolt er vannrett $\pm 3^\circ$ og hælen hviler på to ark med lav friksjon (PTFE-ark). Det skal sikres at skinnebeinets muskeldel anbringes med retning mot kneet. Ankelen skal justeres slik at fotens underside er loddrett $\pm 3^\circ$. Kne- og ankelledd justeres til $1,5 \pm 0,5$ g før hver prøving.

2.3.4. Pendelhammeren består av en vannrett sylinder med en diameter på 50 ± 2 mm og en pendelarm med en diameter på 19 ± 1 mm (figur 3a). Sylindere har en masse på $1,25 \pm 0,02$ kg, medregnet instrumenter og alle deler av støttearmen innenfor sylindere. Pendelarmen har en masse på 285 ± 5 g. Massen til de roterende delene av akselen som støttearmen er festet til, må for hver enkelt del ikke overstige 100 g. Avstanden mellom sylindere vannrette midtakse og hele pendelens rotasjonsakse skal være 1250 ± 1 mm. Sylindere festes slik at dens lengdeakse er vannrett og vinkelrett på påvirkningens retning. Hammerhodet skal ramme fotens underside 185 ± 2 mm fra hælen nederste punkt, som hviler på et stivt, vannrett underlag, slik at pendelarmens midtlinje i lengderetningen har et utsving på høyst 1° fra en loddrett linje i belastningspunktet. Pendelhammeren skal styres slik at større sideveis, vannrette eller roterende bevegelser i nullstilling unngås.

2.3.5. Det skal gå minst 30 minutter til påfølgende prøving på samme bein.

2.3.6. Dataregistreringssystemet, herunder givene, skal være i samsvar med spesifikasjonene for CFC 600, som beskrevet i tillegg 5 til dette vedlegg.

2.4. Belastningsspesifikasjon

2.4.1. Når hver fotsåle rammes med $6,7 \pm 0,2$ m/s i samsvar med nr. 2.3, skal skinnebeinets maksimale bøyningmoment rundt y-aksen (M_y) være mellom 100 og 140 Nm.

3. BELASTNINGSPRØVING AV BAKRE DEL AV FOTEN

3.1. Ved denne prøvingen måles reaksjonen til huden og utstopningen til Hybrid III-prøvmingsdukkens fot på veldefinerte belastninger framkalt av en pendelhammer med hard overflate.

3.2. Hele Hybrid III-prøvmingsdukkens legg, venstre (86-5001-001) og høyre (86-5001-002), utstyrt med fot og ankelledd, venstre (78051-614) og høyre (78051-615), skal benyttes, herunder kneleddet. Den dynamometriske simulatoren (78051-319 Rev A) brukes til å feste kneleddet (78051-16 Rev B) til festeinnretningen.

3.3. Prøvmingsmetode

- 3.3.1. Før prøvingen kondisjoneres begge bein i fire timer ved en temperatur på 22 ± 3 °C og en relativ fuktighet på 40 ± 30 %. Kondisjoneringen omfatter ikke tiden det tar å nå stabil temperatur.
- 3.3.2. Pendelhammerens akselerasjonsmåler anbringes slik at dens følsomme akse er parallell med hammerens midtlinje i lengderetningen.
- 3.3.3. Før prøvingen rengjøres den delen av beinets overflate som belastes, samt pendelhammerens overflate med isopropylalkohol eller tilsvarende produkt.
- 3.3.4. Beinets festes til festeinnretningen som vist i figur 1b. Festeinnretningen skal være så solid at den ikke beveger seg under prøvingen. Den dynamometriske simulatorens midtlinje for lårbeinet (78051-319) skal være loddrett $\pm 0,5^\circ$. Underlaget skal justeres slik at linjen mellom kneleddets oppheng og ankelleddets bolt er vannrett $\pm 3^\circ$ og hælen hviler på to ark med lav friksjon (PTFE-ark). Det skal sikres at skinnbeinets muskeldel anbringes med retning mot kneet. Ankelen skal justeres slik at fotens underside er loddrett $\pm 3^\circ$. Kne- og ankelledd justeres til $1,5 \pm 0,5$ g før hver prøving.
- 3.3.5. Pendelhammeren består av en vannrett sylinder med en diameter på 50 ± 2 mm og en pendelarm med en diameter på 19 ± 1 mm (figur 3a). Sylindere har en masse på $1,25 \pm 0,02$ kg, medregnet instrumenter og alle deler av støttearmen innenfor sylindere. Pendelarmen har en masse på 285 ± 5 g. Massen til de roterende delene av akselen som støttearmen er festet til, må for hver enkelt del ikke overstige 100 g. Avstanden mellom sylindere vannrette midtakse og hele pendelens rotasjonsakse skal være 1250 ± 1 mm. Sylindere festes slik at dens lengdeakse er vannrett og vinkelrett på påvirkningens retning. Hammerhodet skal ramme fotens underside 62 ± 2 mm fra hælen nederste punkt, som hviler på et stivt, vannrett underlag, slik at pendelarmens midtlinje i lengderetningen har et utsving på høyst 1° fra en loddrett linje i belastningspunktet. Pendelhammeren skal styres slik at større sideveis, vannrette eller roterende bevegelser i nullstilling unngås.
- 3.3.6. Det skal gå minst 30 minutter til påfølgende prøving på samme bein.
- 3.3.7. Dataregistreringssystemet, herunder givene, skal være i samsvar med spesifikasjonene for CFC 600, som beskrevet i tillegg 5 til dette vedlegg.

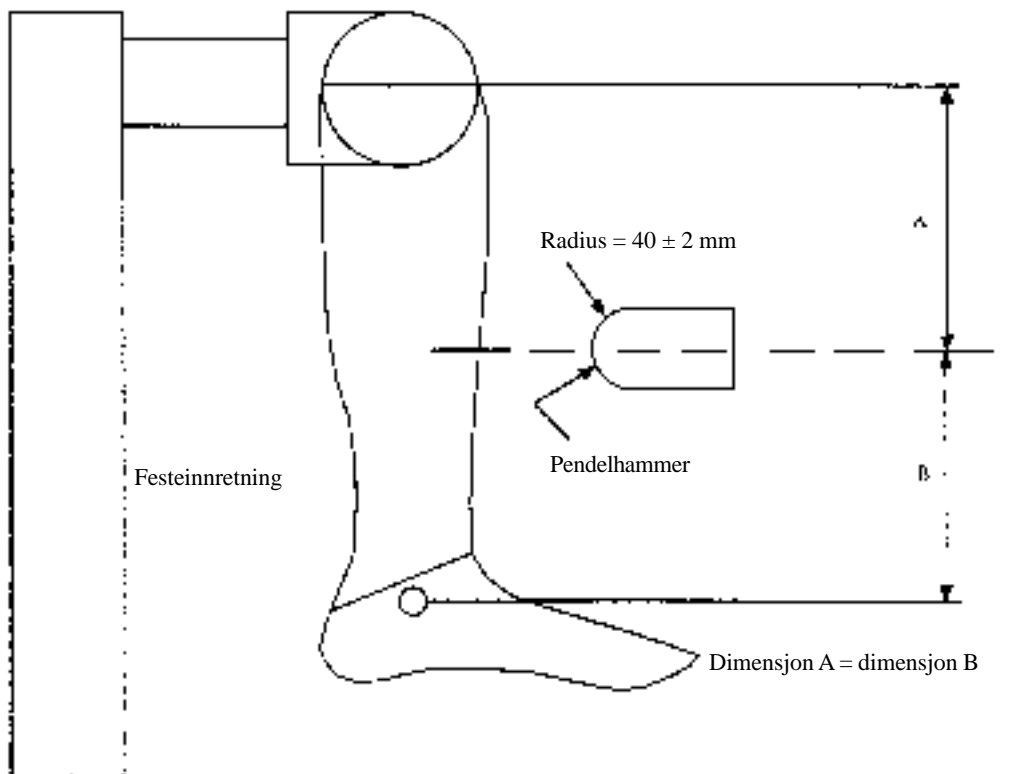
3.4. Belastningsspesifikasjon

- 3.4.1. Når hver fotsåle rammes ved $4,4 \pm 0,2$ m/s i samsvar med nr. 3.3, skal hammerhodets maksimale akselerasjon være 340 ± 50 g.

Figur 1

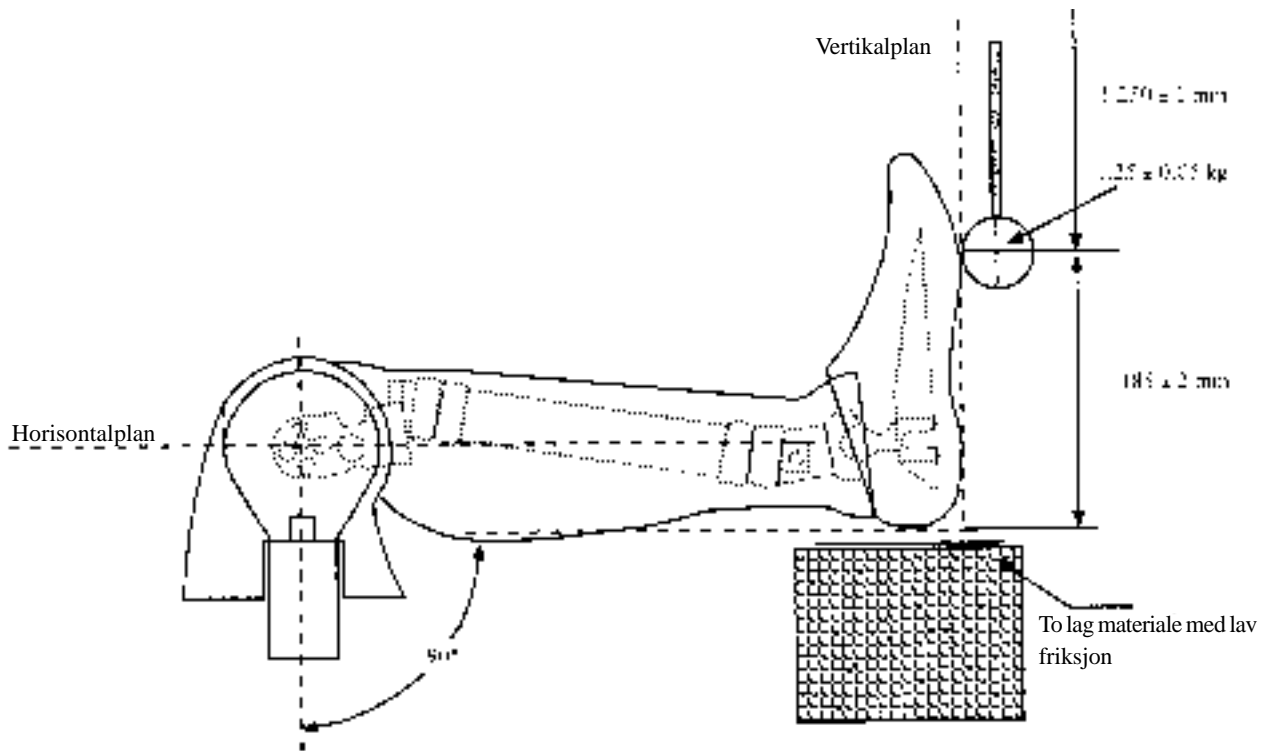
**FRAMGANGSMÅTE VED SERTIFISERING AV PRØVINGSDUKKENS
BEIN OG FØTTER**

Belastningsprøving av skinnebeinet — Skisse av prøvingen



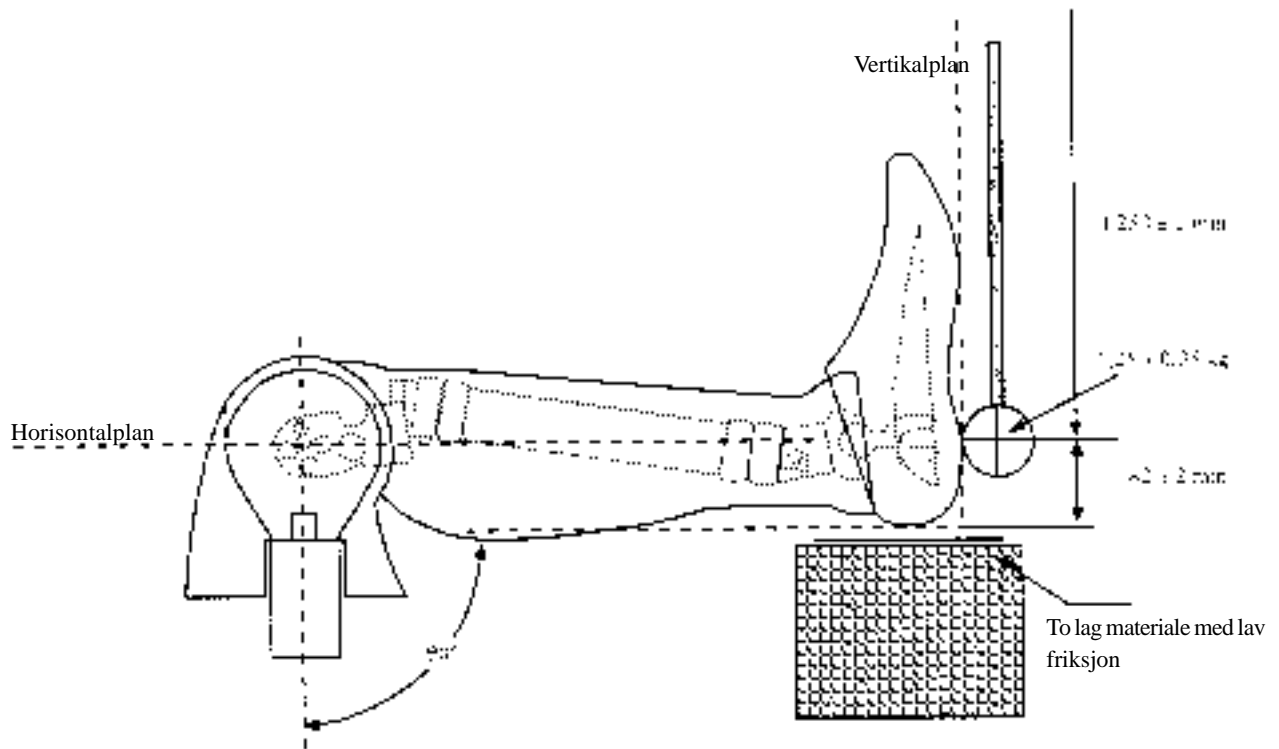
Figur 1a

Belastningsprøving av fotens fremre del — Skisse av prøvingen



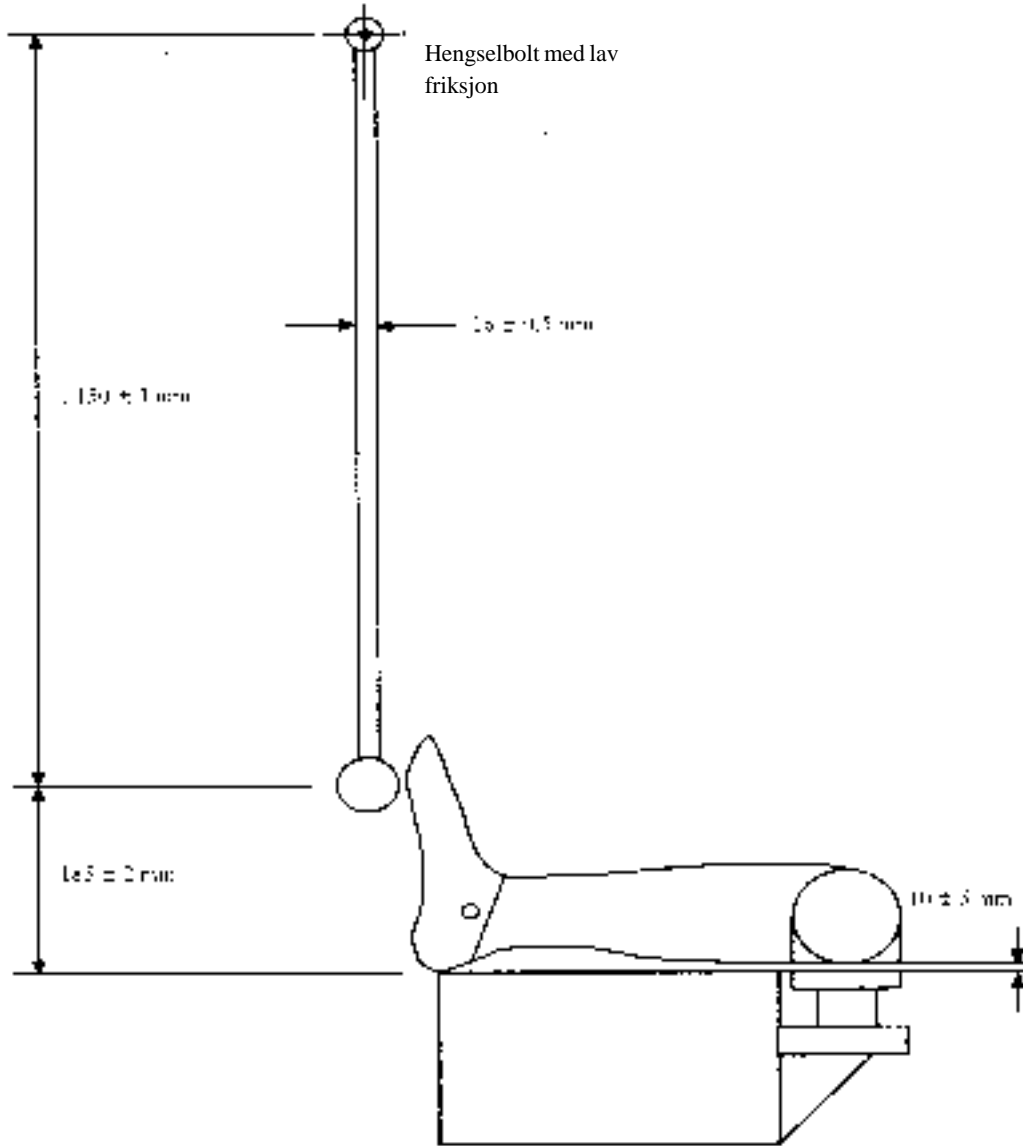
Figur 1b

Belastningsprøving av fotens bakre del — Skisse av prøvingen



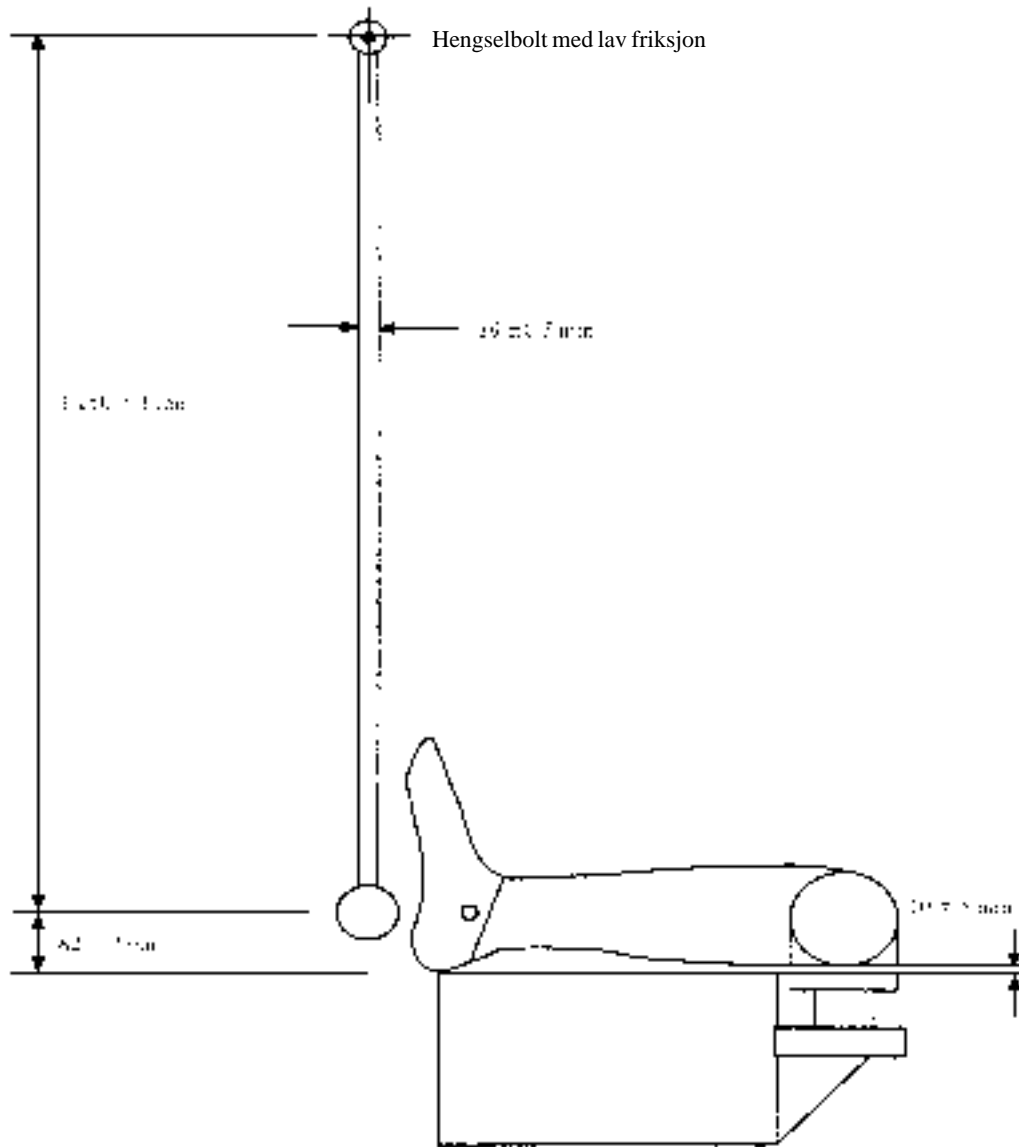
Figur 2

Belastningsprøving av fotens fremre del — Skisse av prøvingen



Figur 3

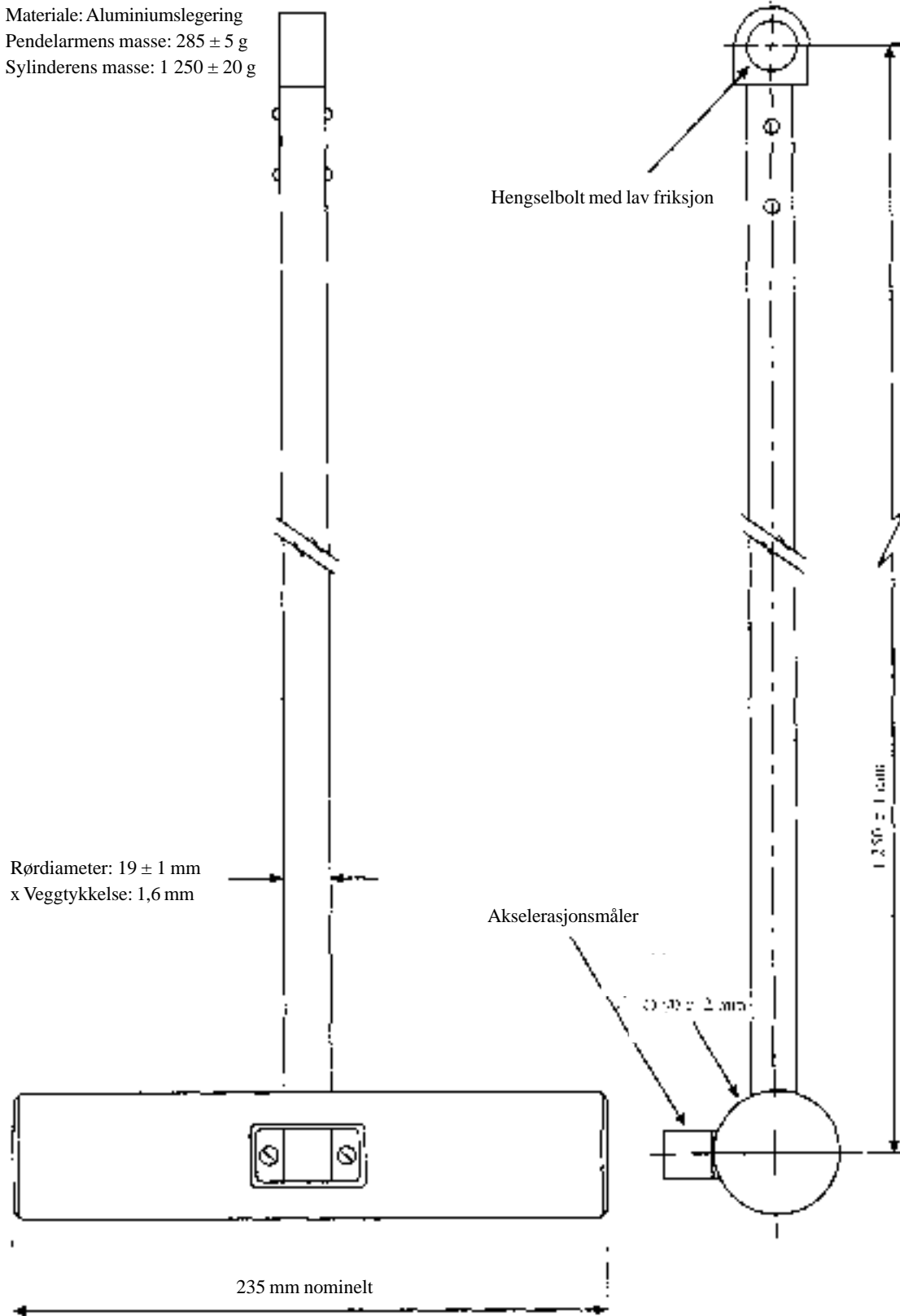
Belastningsprøving av fotens bakre del — Skisse av prøvingen



Figur 3a

Pendelhammer

Materiale: Aluminiumslegering
 Pendelarmens masse: 285 ± 5 g
 Sylinderens masse: $1\,250 \pm 20$ g



EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/07****nr. 45/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/73/EF av 16. desember 1996 om visse metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger⁽¹⁾ skal innlemmes i avtalen.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF av 16. desember 1996 om navn på tekstilprodukter⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsdirektiv 97/37/EF av 19. juni 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg I og II til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF om navn på tekstilprodukter⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XI etter nr. 4 (rådsdirektiv 75/36/EØF) skal nytt nr. 4a og 4b lyde:

“4a. **396 L 0073**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/73/EF av 16. desember 1996 om visse metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger (EFT nr. L 32 av 3.2.1997, s. 1).

4b. **396 L 0074**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF av 16. desember 1996 om navn på tekstilprodukter (EFT nr. L 32 av 3.2.1997, s. 38), endret ved:

- **397 L 0037**: Kommisjonsdirektiv 97/37/EF av 19. juni 1997 (EFT nr. L 169 av 27.6.1997, s. 74).”

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/73/EF, 96/74/EF og 97/37/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbato

⁽¹⁾ EFT nr. L 32 av 3.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 32 av 3.2.1997, s. 38.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 av 27.6.1997, s. 74.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 96/73/EF**av 16. desember 1996****om visse metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger(*)****EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

Rådsdirektiv 72/276/EØF av 17. juli 1972 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger⁽⁴⁾ er blitt betydelig endret en rekke ganger. Av klarhetshensyn og av praktiske årsaker bør direktivet konsolideres.

I europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF av 16. desember 1996 om navn på tekstilprodukter⁽⁵⁾ er det fastsatt krav til merking som angir tekstilenes fibersammensetning, mens kontroller av samsvaret mellom disse produktene og opplysningene på etiketten utføres ved analyse.

Ved offentlige kontroller utført i medlemsstatene bør det brukes ensartede metoder til bestemmelse av tekstilproduktenes fibersammensetning, både ved forbehandlingen av prøven og ved den kvantitative analysen.

I direktiv 96/74/EF er det fastsatt at metodene for prøvetaking og analyse som skal brukes i medlemsstatene for bestemmelse av produktenes fibersammensetning, skal fastlegges i særdirrektiver. I vedlegg II til dette direktiv er det derfor fastsatt 15 ensartede analysemetoder for de fleste tekstilprodukter sammensatt av binære blandinger som finnes på markedet.

Den tekniske utvikling nødvendiggjør hyppige tilpasninger av de tekniske spesifikasjonene fastlagt i særdirrektivene om analysemetoder på området tekstiler. For å lette gjennomføringen av de tiltak som er nødvendige i denne sammenheng, bør det fastsettes en framgangsmåte som sikrer et nært samarbeid mellom medlemsstatene og Kommisjonen innen rammen av Komiteen for direktiver om tekstilnavn og tekstilmerking.

For binære blandinger som det ikke foreligger noen ensartet analysemetode for på fellesskapsplan, kan laboratoriet med ansvar for prøvingen bestemme blandingens sammensetning ved hjelp av enhver anerkjent metode det har til rådighet, og oppgi i analyserapporten det resultat som er oppnådd, og, i den utstrekning det er kjent, metodens grad av nøyaktighet.

Bestemmelsene i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for direktiver om tekstilnavn og tekstilmerking.

Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes forpliktelser i forbindelse med fristene for gjennomføring av direktiver som fastsatt i vedlegg III del B -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

Dette direktiv omhandler metoder for kvantitativ analyse av visse binære tekstilfiberblandinger, herunder forberedelse av prøvemateriale og enkeltprøver.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 32, 3.2.1997, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 45/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 96 av 6.4.1994, s. 20.

(2) EFT nr. C 195 av 18.7.1994, s. 10.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 15. februar 1995 (EFT nr. C 56 av 6.3.1995, s.53), Rådets felles holdning av 26. februar 1996 (EFT nr. C 196 av 6.7.1996, s. 20), europaparlamentsbeslutning av 18. juni 1996 (EFT nr. C 198 av 8.7.1996, s. 25) og rådsbeslutning av 7. oktober 1996.

(4) EFT nr. L 173 av 31.7.1972, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 87/184/EØF (EFT nr. L 75 av 17.3.1987, s. 21).

(5) EFT nr. L 32 av 3.2.1997, s. 38.

Artikkel 2

Med prøvemateriale menes en stikkprøve av en størrelse som egner seg til analyseformål, hentet fra de samlede laboratorieprøver som er tatt fra et parti av de varer som skal analyseres.

Med enkeltprøve menes den del av prøvematerialet som er nødvendig for å gi ett enkelt analyseresultat.

Artikkel 3

Medlemsstatene skal i samsvar med direktiv 96/74/EF treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene i vedlegg I og II om metoder for kvantitativ analyse av visse binære tekstilfiberblandinger, herunder forberedelse av prøvemateriale og enkeltprøver, overholdes ved alle offentlige kontroller utført for å bestemme markedsførte tekstilprodukters sammensetning.

Artikkel 4

Laboratoriet med ansvar for prøving av binære blandinger som det ikke foreligger noen ensartet analysemetode for på fællesskapsplan, skal bestemme blandingsens sammensetning ved hjelp av enhver egnet metode det har til rådighet, og oppgi i analyserapporten det resultat som er oppnådd, og, i den utstrekning det er kjent, metodens grad av nøyaktighet.

Artikkel 5

1. Det skal nedsettes en komité for direktiver om tekstilnavn og tekstilmerking, heretter kalt «komiteen», sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.
2. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.
3. Tilpasninger til den tekniske utvikling av de kvantitative analysemetodene fastsatt i vedlegg II skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 6.

Artikkel 6

1. Når det vises til framgangsmåten fastsatt i denne artikkel, skal lederen forelegge saken for komiteen enten på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstats representant.

2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

3. a) Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.
- b) Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.
- c) Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 7

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 8

Direktivene oppført i listen i vedlegg III del A oppheves, uten at medlemsstatenes forpliktelser i forbindelse med fristene for gjennomføring angitt i vedlegg III del B berøres.

Henvisninger til de opphevede direktivene skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen oppført i vedlegg IV.

Artikkel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Utfærdiget i Brussel, 16. desember 1996.

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

I. YATES

Formann

VEDLEGG I

FORBEREDELSE AV PRØVEMATERIALE OG ENKELTPRØVER FOR Å BESTEMME FIBERSAMMENSETNINGEN I TEKSTILPRODUKTER

1. BRUKSOMRÅDE

Dette vedlegg gir generelle anvisninger om framstilling av prøvemateriale med en størrelse som egner seg til forbehandling (dvs. ikke mer enn 100 g) med sikte på kvantitativ analyse på grunnlag av de samlede laboratorieprøver, og om utvelgelse av enkeltprøver fra prøvematerialet, som er blitt forbehandlet for å fjerne de ikke-fiberholdige delene⁽¹⁾.

2. DEFINISJONER

2.1. Vareparti — Den materialmengden som skal vurderes på grunnlag av en rekke prøveresultater. Det kan f.eks. omfatte alt materiale som tilsvare én enkelt stoffleveranse, alt stoff som er vevd på en bestemt bom, en forsendelse med garn eller én eller flere baller med råfibrer.

2.2. Samlet laboratorieprøve — Den delen av varepartiet som er tatt ut som representativt for hele varemengden, og som innsendes til laboratorieundersøkelse. Den samlede laboratorieprøvens størrelse og art skal velges slik at den på en egnet måte gjenspeiler variasjonen i varepartiet og er lett å arbeide med i laboratoriet⁽²⁾.

2.3. Prøvemateriale — Den delen av den samlede laboratorieprøven som blir underkastet en forbehandling for å fjerne de ikke-fiberholdige delene, og som enkeltprøvene deretter tas fra. Prøvematerialets størrelse og art skal være tilstrekkelig til å gjenspeile variasjonen i den samlede laboratorieprøven på riktig måte⁽³⁾.

2.4. Enkeltprøve — Den delen av materialet som er nødvendig for å gi ett enkelt analyseresultat.

3. PRINSIPP

Prøvematerialet velges slik at det er representativt for den samlede laboratorieprøven.

Enkeltprøvene tas fra prøvematerialet på en slik måte at de er representative for det.

4. PRØVETAKING AV LØSE FIBRER

4.1. Uorienterte fibrer — Prøvematerialet sammensettes av dotter som tas tilfeldig fra den samlede laboratorieprøven. Hele prøvematerialet blandes grundig ved hjelp av en laboratoriekarder⁽⁴⁾. Kardefloret eller blandingen, også fibrer som henger fast ved karden og småfibrer som har falt av karden, forbehandles. Deretter tas det enkeltprøver i riktig innbyrdes vektforhold fra kardefloret eller blandingen, fra fasthengende fibrer og fra småfibrer som har falt av.

Dersom formen på kardefloret ikke berøres av forbehandlingen, tas enkeltprøven på den måten som er beskrevet i 4.2. Dersom kardefloret ødelegges av forbehandlingen, velges det fra den forbehandlede prøven minst 16 dotter av en egnet og mest mulig lik størrelse som sammenføres til én enkelt prøve.

4.2. Orienterte fibrer (kardeflor, lunter, forgarn) — Fra tilfeldig valgte deler av den samlede laboratorieprøven tas det minst 10 snittprøver som hver veier ca. 1 g. Prøvematerialet som er sammensatt på denne måten, forbehandles. Deretter legges snittprøvene side om side og enkeltprøven oppnås ved at det skjæres et snitt gjennom de 10 prøvene, slik at det tas en del fra hver av de 10 lengdene.

⁽¹⁾ Enkeltprøvene kan eventuelt forbehandles direkte.

⁽²⁾ For ferdigvarer og konfeksjonsvarer se avsnitt 7.

⁽³⁾ Se avsnitt 1.

⁽⁴⁾ Laboratoriekarden kan erstattes med en fiberblander eller ved en metode med «utkjemmede dotter».

5. PRØVETAKING FRA GARN

- 5.1. Garn på spoler eller i hesper — Alle spoler i den samlede laboratorieprøven skal brukes.

Fra hver spole tas det sammenhengende, like og passende lengder, enten ved å spole fedd med samme antall omganger på en garnvinde⁽¹⁾, eller på annen måte. De enkelte lengdene legges sammen side om side, i form av et enkelt fedd eller én enkelt garnlengde, og det sørges for at feddet eller garnlengden hele tiden består av like lengder fra hver spole.

Prøvematerialet forbehandles.

Enkeltprøven tas fra det forbehandlede prøvematerialet ved at det skjæres en bunt tråder av lik lengde av feddet eller kabelen samtidig som det sørges for at ikke noe av garnet utelates.

Dersom t er garnets «tex», og n er antallet spoler i den samlede laboratorieprøven, skal det

trekkes en garnlengde fra hver spole på $\frac{10^6}{N_t}$ cm for å få et prøvemateriale på 10 g.

Dersom nt er meget høyt, dvs. mer enn 2000, kan et tykkere fedd spoles opp og skjæres opp i to deler for å få en kabel av passende vekt. Endene av en prøve i kabelform skal bindes nøyaktig sammen før forbehandlingen, og enkeltprøven skal tas ut i tilstrekkelig avstand fra knuten.

- 5.2. Varptråd — Prøvematerialet uttas ved at det i enden av renningen skjæres av en bunt på minst 20 centimeters lengde som inneholder alle trådene unntatt jaretrådene, som kastes. Trådbunten bindes sammen i en av endene. Dersom prøvematerialet er for stort til at det kan forbehandles i sin helhet, skal det deles opp i to eller flere deler med hver del bundet sammen for forbehandling, og føyes sammen på nytt etter å ha vært forbehandlet hver for seg. Fra prøvematerialet tas det en enkeltprøve av egnet lengde i tilstrekkelig avstand fra knuten der alle varptrådene er med. I en renning med N tråder med t «tex», utgjør lengden av en prøve på 1 g

$$\frac{10^3}{N_t} \text{ cm.}$$

6. PRØVETAKING AV STOFFER

- 6.1. Samlet laboratorieprøve som består av et avskåret stykke tøy som er representativt for stoffet:

— En diagonal strimmel skjæres av prøven fra hjørne til hjørne, og jarekantene fjernes. Denne strimmelen er laboratoriets prøvemateriale. For å få et prøvemateriale på x g, skal strimmelens overflate være

$$\frac{x10^4}{G} \text{ cm}^2 \text{ der } G \text{ er stoffets vekt i gram per m}^2.$$

Etter forbehandlingen skal strimmelen skjæres i fire like store deler som legges oppå hverandre.

Enkeltprøvene tas fra en hvilket som helst del av materialet ved å skjære gjennom alle lagene på en slik måte at det oppnås en enkeltprøve med lik lengde fra hvert lag.

Dersom stoffet har et vevd mønster, skal prøvematerialets lengde målt parallelt i renningens retning, ikke være mindre enn mønsterrapporten i renningens retning. Er prøvematerialet under slike forhold for stort til å kunne forbehandles i sin helhet, skal det skjæres i like

⁽¹⁾ Dersom spolene kan plasseres på en egnet spolehekk, er det mulig å spole opp flere spoler samtidig.

deler som forbehandles hver for seg, og disse delene skal legges oppå hverandre før enkeltprøven tas, samtidig som det legges vekt på at tilsvarende deler av mønsteret ikke faller sammen.

6.2. Samlet laboratorieprøve som består av flere stykker avskåret tøy

— Hvert tøyestykke analyseres som beskrevet i 6.1, deretter angis resultatene enkeltvis.

7. PRØVETAKING AV FERDIGVARER OG KONFEKSJONSVARER

Den samlede laboratorieprøven består vanligvis av en hel ferdig- eller konfeksjonsvare eller av en representativ del av varen.

Eventuelt skal proSENTSatsen bestemmes for de forskjellige deler som ikke har samme fiberinnhold for å kontrollere samsvar med bestemmelsene i artikkel 9 i europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF av 16. desember 1996 om navn på tekstilprodukter.

Det tas et representativt prøvemateriale fra delen av ferdigvaren eller konfeksjonsvaren, som må ha sin sammensetning angitt på etiketten. Dersom varen har flere etiketter, skal det tas representative prøvematerialer fra hver del som er forsynt med etikett.

Dersom sammensetningen skal bestemmes for en vare som ikke er homogen, kan det være nødvendig å ta prøvematerialer fra hver enkelt del av varen og bestemme de enkelte delers forholdsmessige andel av hele den aktuelle varen.

Prosentandelene skal deretter beregnes idet det tas hensyn til de forholdsmessige andeler av de undersøkte delene.

Prøvematerialene forbehandles.

Deretter tas det representative enkeltprøver fra de forbehandlede prøvematerialene.

VEDLEGG II

KVANTITATIVE ANALYSEMETODER FOR VISSE BINÆRE TEKSTILFIBERBLANDINGER

1. GENERELL DEL

Innledning

Kvantitative analysemetoder for tekstilfiberblandinger er basert på to hovedmetoder, henholdsvis manuell og kjemisk separering av fibrer.

Den manuelle metoden bør velges så langt det er mulig, fordi den vanligvis gir nøyaktigere resultater enn den kjemiske. Den kan brukes på alle tekstilprodukter der fibre ikke utgjør en sammensatt blanding, f.eks. på garn som består av flere bestanddeler der hver enkelt del utgjør én enkelt fibertype, på stoffer der renningen består av en annen fiber enn innslaget, eller på strikket stoff sammensatt av ulike garntyper.

Den kvantitative kjemiske analysemetoden for tekstilfiberblandinger er vanligvis basert på de enkelte bestanddelenes selektive løselighet. Etter at en av bestanddelene er fjernet, veies de uløselige restfibre, og den løselige bestanddelen beregnes på grunnlag av vekttapet. I første del av dette vedlegg sammenstilles de opplysninger som vanligvis framkommer etter en analyse basert på denne metoden, og som gjelder for blandingene av tekstilfibrer nevnt i dette vedlegg, uansett sammensetning. Første del av dette vedlegg bør derfor brukes i tilknytning til de følgende delene av vedlegget, som inneholder detaljerte framgangsmåter for særskilte fiberblandinger. Det kan forekomme at visse kjemiske analyser er basert på et annet prinsipp enn selektiv løselighet. I så fall gis det utførlige opplysninger om dette i den aktuelle del av metoden.

De fiberblandinger som brukes ved framstilling av tekstilprodukter, og i mindre grad også de fiberblandinger som finnes i de ferdige produktene, inneholder noen ganger ikke-fiberholdig materiale som fettstoffer, voks eller hjelpestoffer, eller vannløselige produkter som kan ha en naturlig opprinnelse eller være tilsatt for å lette framstillingen. Ikke-fiberholdig materiale må fjernes før analysen finner sted. Dette er grunnen til at det også er beskrevet en forbehandlingsmetode som i de fleste tilfeller gjør det mulig å fjerne oljer, fettstoffer, voks og vannløselige produkter.

Tekstilene kan ellers inneholde harpikser eller andre stoffer tilsatt for å gi produktene særskilte egenskaper. Slike stoffer, herunder fargestoffer i særskilte tilfeller, kan endre reagensens innvirkning på den løselige bestanddelen og dessuten helt eller delvis elimineres av reagensen. Disse tilsetningsstoffene kan følgelig føre til feil og må fjernes før analysen foretas. Dersom det ikke er mulig å fjerne dem, kan de kvantitative kjemiske analysemetodene som er beskrevet i dette vedlegg, ikke lenger brukes.

Fargestoffer i fargede fibrer betraktes som en integrert del av fiberen, og skal ikke fjernes.

Disse analyser foretas på grunnlag av tørrvekten, og det er redegjort for en metode for å bestemme denne.

Resultatet oppnås ved at de fuktighetsfaktorer som er fastsatt i vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF av 16. desember 1996 om navn på tekstilprodukter, anvendes på de enkelte fibrers tørrvekt.

De fibrer som finnes i blandingen skal identifiseres før analysen foretas. Ved visse kjemiske metoder kan den uløselige bestanddelen i en blanding delvis oppløses av reagensen som brukes til å oppløse den løselige bestanddelen. Der det er mulig er de reagenser blitt valgt som bare har liten eller ingen innvirkning på de uløselige fibre. Dersom det må påregnes vekttap i forbindelse med analysen, skal resultatene korrigeres i samsvar med dette. For dette formål er det oppgitt korreksjonsfaktorer. Disse faktorene er blitt bestemt i forskjellige laboratorier ved at fibrer renses gjennom forbehandling er blitt behandlet med en egnet reagens, som spesifisert i analysemetoden. Disse faktorene skal bare brukes på normale fibrer, og andre korreksjonsfaktorer kan vise seg nødvendige dersom fibre er blitt nedbrutt før eller under behandlingen. De foreslåtte kjemiske metodene brukes på enkeltanalyser. Det skal foretas minst to analyser på separate enkeltprøver, både når det gjelder manuell og kjemisk separeringsmetode. Forutsatt at det er teknisk mulig, bør det i tvilstilfeller foretas en annen analyse med en metode som gjør det mulig å oppløse den fiberen som resten består av dersom den første metoden er fulgt.

I. **GENERELLE OPPLYSNINGER OM KVANTITATIVE KJEMISKE ANALYSEMETODER FOR TEKSTILFIBERBLANDINGER**

Opplysninger som er felles for de metoder som skal brukes ved kvantitativ kjemisk analyse av tekstilfiberblandinger.

I.1. **Bruksområde**

Bruksområdet for hver metode angir hvilke fibrer denne metoden skal brukes på.

I.2. **Prinsipp**

Etter at bestanddelene i en blanding er identifisert, fjernes først de ikke-fiberholdige bestanddelene med en egnet forbehandling, deretter fjernes den ene av de to bestanddelene, vanligvis ved selektiv løselighet⁽¹⁾. De uløselige restfibre veies og andelen av den løselige bestanddelen beregnes på grunnlag av vekttapet. Med mindre det oppstår tekniske vanskeligheter, bør den fiberen det er mest av oppløses for å få den fiberen det er minst av som rest.

I.3. **Nødvendig materiale**

I.3.1. *Apparatur*

I.3.1.1. Filterdigler og veieglass som rommer diglene, eller annen apparatur som kan gi samme resultat.

I.3.1.2. Sugokolbe

I.3.1.3. Eksikator med farget silikagel som fuktighetsindikator.

I.3.1.4. Tørkeovn med vifte til tørking av enkeltprøver ved $105 \pm 3^{\circ}\text{C}$

I.3.1.5. Analysevekt, følsomhet 0,0002 g.

I.3.1.6. Soxhlet ekstraksjonsapparat eller apparatur som gir samme resultat.

I.3.2. *Reagenser*

I.3.2.1. Redestillert petroleumseter, kokepunkt mellom 40°C og 60°C .

I.3.2.2. Andre reagenser er omhandlet i den relevante delen av metoden. Alle reagenser som brukes må være kjemisk rene.

I.3.2.3. Destillert eller avionisert vann.

I.4. **Kondisjonerings- og analyseatmosfære**

Ettersom det er tørrvekter som bestemmes, kreves det verken kondisjonering eller analyse i kondisjonert atmosfære.

I.5. **Prøvemateriale**

Fra den samlede laboratorieprøven velges det et representativt prøvemateriale som er tilstrekkelig til å gi de nødvendige enkeltprøver med en vekt på minst 1 g hver.

(¹) Metode nr. 12 er et unntak. Den er basert på å bestemme en stoffbestanddel i en av de to bestanddelene.

I.6. **Forbehandling av prøvematerialet⁽¹⁾**

Foreligger det en bestanddel som det ikke skal tas hensyn til ved beregningen av prosentandelene (artikkel 12 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF av 16. desember 1996 om navn på tekstilprodukter), skal denne fjernes først med en egnet metode som ikke berører fiberbestanddelene.

For dette formål skal de ikke-fiberholdige bestanddelene som kan ekstraheres ved hjelp av petroleumseter og vann, fjernes, ved å behandle det lufttørkede prøvematerialet med petroleumseter i Soxhlet-apparatet i én time og med minst 6 omganger per time. Deretter avdampes petroleumseteren fra prøven som i sin tur ekstraheres med direkte behandling ved å bløtes først én time i vann i romtemperatur og deretter én time i vann ved $65 \pm 5^\circ\text{C}$, samtidig som den ristes med jevne mellomrom. Forholdstallet mellom væske og prøve skal være 100/1. Vannoverskuddet fjernes ved trykking, suging eller sentrifugering, og deretter lufttørkes prøven.

Dersom de ikke-fiberholdige stoffene ikke lar seg ekstrahere ved hjelp av petroleumseter og vann, skal metoden med vann nevnt ovenfor for å fjerne disse stoffene erstattes med en egnet metode som ikke i vesentlig grad forandrer noen av fiberbestanddelene. For visse ublekede naturlige plantefibrer (som f.eks. jute- og kokosfibrer), bemerkes det imidlertid at normal forbehandling med petroleumseter og vann ikke fjerner alle de naturlige ikke-fiberholdige stoffene. Til tross for dette skal det ikke foretas ytterligere forbehandling dersom prøven ikke inneholder etterbehandlingsmidler som ikke oppløses i petroleumseter og vann.

I analyserapportene skal de forbehandlingsmetodene som er brukt, beskrives inngående.

I.7. **Framgangsmåte ved analysen**

I.7.1. *Allmenn veiledning*

I.7.1.1. Tørking

Alle tørkeoperasjoner skal vare minst 4 timer, og høyst 16 timer, og finne sted ved $105 \pm 3^\circ\text{C}$ i en ventilert ovn med ovnsdør som er lukket under hele tørketiden. Dersom tørketiden er mindre enn 14 timer, må det kontrolleres om det er oppnådd en konstant vekt. Denne vekten kan anses for oppnådd når vektforskjellen etter ny tørking i 60 minutter er mindre enn 0,05 %.

Unngå håndtering med bare hender av filterdiglene og veieglassene samt prøvene og restfibrene under tørkingen, avkjølingen og veiingen.

Tørk enkeltprøvene i et veieglass med proppen av. Etter tørkingen lukkes veieglasset før det tas ut av ovnen og raskt plasseres i eksikkatoren.

Plasser filterdigelen i veieglasset og tørk den sammen med lokket i ovnen. Etter tørkingen lukkes veieglasset og overføres raskt til eksikkatoren.

Dersom det brukes annet utstyr enn filterdigel, bør tørkingen i ovnen utføres slik at det blir mulig å bestemme fibrenes tørrvekt uten vekttap.

I.7.1.2. Avkjøling

Alle kjøleprosesser skal foretas i eksikkatoren, som plasseres ved siden av vekten så lenge at veieglassene blir fullstendig avkjølt, og ikke i noe tilfelle i mindre enn 2 timer.

⁽¹⁾ Se vedlegg I avsnitt 1.

I.7.1.3. Veing

Etter å ha blitt avkjølt veies veieglasset i to minutter etter at det er tatt ut av eksikkatoren. Det veies med en nøyaktighet på 0,0002 g.

I.7.2. Framgangsmåte

Fra det forbehandlede prøvematerialet tas en enkeltprøve med en vekt på minst 1 g. Garnet eller stoffet skjæres opp i omkring 10 mm lange deler som rives mest mulig i stykker. Enkeltprøven tørkes i et veieglass, avkjøles i eksikkatoren og veies. Overfør enkeltprøven til glassbeholderen beskrevet i den relevante delen av fellesskapsmetoden, vei deretter straks veieglasset på nytt og beregn enkeltprøvens tørrvekt ved differanse. Analyseprosessen fullføres i samsvar med anvisningene i den relevante delen av den gjeldende metoden. Resten undersøkes i mikroskopet for å kontrollere om behandlingen har fjernet den løselige fiberen fullstendig.

I.8. Beregning og angivelse av resultatet

Den uløselige bestanddelens vekt uttrykkes som prosent av den samlede fibervekten i blandingen. Prosentandelen for den løselige bestanddelen framgår av differansen. Resultatene beregnes på grunnlag av rene fibrers tørrvekt ved bruk av vedtatte fuktighetsfaktorer og korreksjonsfaktorer for å utligne vekttapet under forbehandlingen og analysen. Denne beregningen foretas etter formelen angitt i I.8.2.

I.8.1. Beregning av prosentandel av uløselig bestanddel på grunnlag av ren tørrvekt, uten hensyn til fibrenes vekttap under forbehandlingen:

$$P_1 \% = \frac{100rd}{m}$$

der

P_1 er prosentandelen av den rene og tørre uløselige bestanddelen,

m er enkeltprøvens tørrmasse etter forbehandlingen,

r er restfibreens tørrmasse,

d er korreksjonsfaktoren som tar hensyn til den uløselige bestanddelens vekttap i reagensen under analysen.

De egnede verdier for «d» framgår av de aktuelle deler av teksten for hver metode.

Disse «d»-verdiene er naturlig nok de normale verdier som brukes på fibrer som ikke er kjemisk nedbrutt.

I.8.2. Beregning av prosentandel av den uløselige bestanddelen på grunnlag av ren tørrvekt med justering for vekttap under forbehandlingen ved hjelp av vedtatte fuktighetsfaktorer og eventuelt korreksjonsfaktorer:

$$P_{1A} \% = \frac{100 P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100}\right)}{P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100}\right) + (100 - P_1) \left(1 + \frac{a_2 + b_2}{100}\right)}$$

der

P_{1A} er prosentandelen av den uløselige bestanddelen justert med vedtatte fuktighetsfaktorer og for vekttap under forbehandlingen,

P_1 er prosentandelen av den rene og tørre uløselige bestanddelen beregnet med formelen angitt i I.8.1,

a_1 er den vedtatte fuktighetsfaktoren for den uløselige bestanddelen (se vedlegg II i direktivet om navn på tekstilprodukter),

a_2 er den vedtatte fuktighetsfaktoren for den løselige bestanddelen (se vedlegg II i direktivet om navn på tekstilprodukter),

b_1 er det prosentvise tap av den uløselige bestanddelen forårsaket av forbehandlingen,

b_2 er det prosentvise tap av den løselige bestanddelen forårsaket av forbehandlingen.

Prosentandelen for den andre bestanddelen (P_{2A} %) tilsvarende $100 - P_{1A}$ %.

Dersom det er brukt en særskilt forbehandling, skal verdiene for b_1 og b_2 om mulig bestemmes ved at alle rene fiberbestanddeler underkastes den forbehandling som brukes i analysen. Med rene fibrer menes fibrer som er fri for alle ikke-fiberholdige stoffer, med unntak av stoffer de normalt inneholder (av naturlige årsaker eller på grunn av produksjonsprosessen) i den tilstand (ubleket, bleket) de forekommer i varen som skal analyseres.

Dersom rene og atskilte fiberbestanddeler som har vært brukt til framstilling av varen som skal analyseres, ikke er tilgjengelige, skal det brukes middelverdier for b_1 og b_2 slik disse framkommer ved prøvinger utført på rene fibrer av samme type som fibre i den undersøkte blandingen.

Brukes den normale forbehandling ved ekstraksjon med petroleumseter og vann, kan det vanligvis ses bort fra korreksjonsfaktorene b_1 og b_2 unntatt for ubleket bomull, ubleket lin og ubleket hamp, der det vanligvis forutsettes et vekttap forårsaket av forbehandlingen på 4 % og for polypropylen på 1 %.

Når det gjelder andre fibrer, blir vekttap forårsaket av forbehandlingen normalt ikke tatt i betraktning ved beregningene.

II. KVANTITATIV ANALYSEMETODE MED MANUELL SEPARERING

II.1. Bruksområde

Metoden brukes på tekstilfibrer av enhver art forutsatt at de ikke utgjør en sammensatt blanding og at det er mulig å skille dem manuelt.

II.2. Prinsipp

Etter at bestanddelene i tekstilet er identifisert, fjernes først de ikke-fiberholdige stoffene med en egnet forbehandling, og deretter skilles fibre manuelt, tørkes og veies slik at andelen av de enkelte fibre kan beregnes.

II.3. Apparat

II.3.1. Veieglass eller annen apparatur som gir samme resultater.

II.3.2. Eksikator med farget silikagel som fuktighetsindikator.

II.3.3. Tørkeovn med vifte til tørking av enkeltprøver ved $105 \pm 3^\circ\text{C}$.

II.3.4. Analysevekt, følsomhet 0,0002 g.

II.3.5. Soxhlet ekstraksjonsapparat eller apparatur som gir samme resultat.

II.3.6. Nål.

II.3.7. Snoteller eller tilsvarende apparatur.

II.4. **Reagenser**

II.4.1. Redestillert petroleumseter, kokepunkt mellom 40 og 60°C .

II.4.2. Destillert eller avionisert vann.

II.5. **Kondisjonserings- og analyseatmosfære**

Se I.4.

II.6. **Prøvemateriale**

Se I.5.

II.7. **Forbehandling av prøvematerialet**

Se I.6.

II.8. **Framgangsmåte ved analysen**

II.8.1. *Analyse av garn*

Av det forbehandlede prøvematerialet tas en enkeltprøve med en vekt på minst 1 g. Dersom det dreier seg om svært fint garn, kan analysen foretas med en minstelengde på 30 m, uansett vekt.

Garnet skjæres i stykker av passende lengde, og de enkelte delene skilles fra hverandre med en nål, og om nødvendig med en snoteller. Når de enkelte deler er skilt på denne måten, plasseres de i et forhåndsveid veieglass og tørkes ved $105 \pm 3^\circ\text{C}$, til det oppnås en konstant vekt som beskrevet i I.7.1. og I.7.2.

II.8.2. *Analyse av stoff*

Fra det forbehandlede prøvematerialet tas det i god avstand fra jarekanten en enkeltprøve med en vekt på minst 1 g med nøyaktig avskårne kanter uten frynser som løper parallelt med varp- eller innslagstrådene, eller for strikkes stoffs vedkommende, på langs eller tvers av maskerekkene. Skill tråder av forskjellig type, samle dem i forhåndsveide veieglass og fortsett som beskrevet i II.8.1.

II.9. **Beregning og angivelse av resultatene**

Vekten av de enkelte fiberbestanddelene uttrykkes som prosent av den samlede fibervekten i blandingen. Resultatene beregnes på grunnlag av rene fibrers tørrvekt ved bruk av vedtatte fuktighetsfaktorer og korreksjonsfaktorer for å utligne vekttapet under forbehandlingen.

II.9.1. Beregning av prosentandel av fibrenes rene tørrvekt uten hensyn til fiberens vekttap under forbehandlingen:

$$P_1 \% = \frac{100m_1}{m_1 + m_2} = \frac{100}{1 + \frac{m_2}{m_1}}$$

der

P_1 er prosentandelen av den første bestanddelen i tørr og ren tilstand,

m_1 er den første bestanddelens rene tørrvekt,

m_2 er den andre bestanddelens rene tørrvekt.

II.9.2. Se I.8.2. for beregning av prosentandelen av hver enkelt bestanddel med justering ved hjelp av vedtatte fuktighetsfaktorer og eventuelt korreksjonsfaktorer for å ta hensyn til vekttapet under forbehandlingen.

III.1. Metodenes nøyaktighet

Den nøyaktighet som er angitt for hver enkelt metode gjelder reproduserbarheten.

Reproduserbarheten viser til påliteligheten, det vil si det nære samsvaret mellom forsøksresultater som oppnås i forskjellige laboratorier eller i forskjellige tidsrom, når det oppnås enkeltresultater med samme metode fra samme homogene blanding.

Reproduserbarheten uttrykkes i pålitelighetsgrenser for forsøksresultatene med et konfidensintervall på 95 %.

Dette betyr at avviket mellom resultatene i en analyserekke utført i forskjellige laboratorier ved korrekt og normal bruk av metoden og for samme homogene blanding bare vil overskrides i fem av hundre tilfeller.

III.2. Analyserapport

III.2.1. Det oppgis at analysen er utført i samsvar med denne metode.

III.2.2. Det angis detaljerte opplysninger om eventuelle særskilte forbehandlinger (se I.6.).

III.2.3. Enkeltresultatene samt det aritmetiske gjennomsnitt angis med én desimals nøyaktighet.

2. SÆRSKILTE METODER — OVERSIKTSTABELL

Metode	Bruksområde		Reagens
Nr. 1	Acetat	Visse andre fibrer	Aceton
Nr. 2	Visse proteinfibrer	Visse andre fibrer	Hypokloritt
Nr. 3	Viskose, kupro, visse typer modal	Bomull	Maurisyre/sinkklorid
Nr. 4	Polyamid eller nylon	Visse andre fibrer	80 % maursyre
Nr. 5	Acetat	Triacetat	Benzylalkohol
Nr. 6	Triacetat	Visse andre fibrer	Diklormetan
Nr. 7	Visse cellulosefibrer	Polyester	Svovelsyre 75 vektprosent
Nr. 8	Akrylfibrer, visse modakryler eller visse klorfibrer	Visse andre fibrer	Dimetylformamid
Nr. 9	Visse klorfibrer	Visse andre fibrer	Karbondisulfid/acetone 55,5/44,5 volumprosent
Nr. 10	Acetat	Visse klorfibrer	Isedikk
Nr. 11	Silke	Ull eller dyrehår	Svovelsyre 75 vektprosent
Nr. 12	Jute	Visse animalske fibrer	Bestemmelse av nitrogeninnholdet
Nr. 13	Polypropylen	Visse andre fibrer	Xylen
Nr. 14	Klorfibrer (basert på homopolymerer av vinylklorid)	Visse andre fibrer	Konsentrert svovelsyre
Nr. 15	Klorfibrer, visse modakryler, visse elastaner, acetat, triacetat	Visse andre fibrer	Sykloheksanon

METODE NR. 1

ACETAT OG VISSE ANDRE FIBRER

(Metode med acetone)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. acetat (19)
med
2. ull (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomull (5), lin (7), hamp (8), jute (9), manilla (10), alfa (11), kokos (12), gyvel (13), rami (14), sisal (15), kupro (21), modal (22), proteinfiber (23), viskose (25), akrylfiber (26), polyamid eller nylon (30) og polyester (31).

Denne metoden må ikke under noen omstendigheter brukes på overflateacetylerede acetatfibrer.

2. PRINSIPP

Acetatfibre i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med acetone. Resten samles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre acetatfibrer beregnes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

- 3.1. **Apparatur**
Erlenmeyerkolber på minst 200 ml med glasspropp
- 3.2. **Reagens**
Acetone

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Prøven plasseres i en erlenmeyerkolbe på minst 200 ml som er utstyrt med glasspropp, og det tilsettes 100 ml acetone per gram, kolben ristes og oppbevares i 30 minutter i romtemperatur mens den ristes fra tid til annen, og væsken dekanteres deretter igjennom en forhåndsveid glassfilterdigel.

Denne behandlingen gjentas to ganger (i alt tre ekstraksjoner), men hver gang bare i 15 minutter, slik at den samlede behandlingstid med acetone er én time. Resten overføres til en glassfilterdigel. Glassfilterdigelen vaskes ut med acetone og tømmes med suging. Digelen fylles på nytt med acetone som deretter får renne ut av seg selv, uten suging.

Til slutt tømmes digelen med suging, digelen og resten avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» utgjør 1,00.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 2

VISSE PROTEINFIBRER OG VISSE ANDRE FIBRER

(Metode med hypokloritt)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av

1. visse proteinfibrer som: ull (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), proteinfiber (23)
med
2. bomull (5), kupro (21), modal (22), viskose (25), akryl (26), klorfiber (27), polyamid eller nylon (30), polyester (31), polypropylen (33), elastan (39) og glassfiber (40).

Dersom det finnes flere typer proteinfibrer, gir denne metoden fibrenes samlede mengde, men ikke de enkelte prosentandelene.

2. PRINSIPP

Proteinfibrene i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med en løsning av hypokloritt. Restfibrene samles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre proteinfibrer beregnes ved differanse.

For å tilberede løsningen med hypokloritt, kan litium- eller natriumhypokloritt brukes.

Litiumhypokloritt anbefales dersom det bare dreier seg om et lite antall analyser eller dersom analysene utføres med ganske lange mellomrom. Dette fordi fast litiumhypokloritt — i motsetning til natriumhypokloritt — inneholder en nærmest konstant hypoklorittandel. Dersom denne andelen er kjent, er det ikke nødvendig å kontrollere den ved hjelp av jodometri for hver enkelt analyse, fordi det kan brukes en konstant veid porsjon med hypokloritt.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

- i) Erlenmeyerkolbe på 250 ml med glasspropp
- ii) Termostat som kan reguleres til $20 (\pm 2) ^\circ\text{C}$

3.2. Reagenser

- i) *Hypoklorittreagens*
 - a) Løsning med litiumhypokloritt

Denne reagensen består av en nylig tilberedt løsning som inneholder $35 (\pm 2)$ g aktivt klor per liter (ca. 1 M), som tilsettes $5 (\pm 0,5)$ g/l natriumhydroksyd som er oppløst på forhånd. For å tilberede løsningen oppløses 100 g litiumhypokloritt som inneholder 35 % aktivt klor (eller 115 g med et innhold av aktiv klor på 30 %) i ca. 700 ml destillert vann. Tilsett 5 g natriumhydroksyd oppløst i ca. 200 ml destillert vann og fyll opp til 1 liter med destillert H_2O . En nylig tilberedt løsning behøver ikke å kontrolleres med jodometri.

b) Løsning med natriumhypokloritt

Denne løsningen består av en nylig tilberedt løsning som inneholder $35 (\pm 2)$ g aktivt klor per liter (ca. 1 M), som tilsettes $5 (\pm 0,5)$ g/l natriumhypokloritt som er oppløst på forhånd. Innholdet av aktivt klor i løsningen kontrolleres med jodometri før hver analyse.

ii) *Fortynnet edikksyre*

5 ml isedikk tynnes ut med vann til 1 liter.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Ca. 1 g av prøven plasseres i kolben på 250 ml. Ca. 100 ml hypoklorittløsning (litiumhypokloritt eller natriumhypokloritt) tilsettes, og kolben ristes kraftig slik at prøven blir gjennomfuktet.

Kolben plasseres deretter i en termostat ved 20°C i 40 minutter og ristes kontinuerlig eller i det minste med jevne mellomrom. Det avgis varme når ull oppløses, og reaksjonsvarmen som utvikler seg ved bruk av denne metoden, må fordeles og bortledes. Det kan ellers oppstå betydelige feil på grunn av en begynnende oppløsning av de uløselige fibrene.

Etter 40 minutter filtreres innholdet i kolben gjennom en forhåndsveid glassfilterdigel. Kolben skylles deretter med litt hypoklorittreagens for å fjerne eventuelle restfibrer, og innholdet helles i glassfilterdigelen. Digelen tømmes med suging, og restfibrene vaskes etter tur med vann, fortynnet edikksyre, og deretter med vann igjen. Tøm digelen med suging etter hver tilsetning av væske. Ikke bruk suging før væsken har rent ut av seg selv.

Til slutt tømmes digelen med suging, tørkes sammen med restfibrene, avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,00. For bomull, viskose og modal er den 1,01, og for ubleket bomull 1,03.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 3

VISKOSE, KUPRO ELLER VISSE TYPER MODAL OG BOMULL

(Metode med maursyre og sinkklorid)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. Viskose (25) eller kupro (21), herunder visse typer modalfibrer (22)

med

2. bomull (5).

Dersom det påvises at det finnes en modalfiber i blandingen, er det nødvendig å foreta en foreløpig prøve for å bringe på det rene om denne fiberen er løselig i reagensen.

Denne metoden kan ikke brukes på blandinger der bomullen har gjennomgått en omfattende kjemisk nedbryting, heller ikke dersom viskose- eller kuprofibre ikke lenger er fullstendig løselige fordi det finnes visse farge- eller etterbehandlingsmidler i blandingen som ikke kan fjernes fullt ut.

2. PRINSIPP

Viskose-, kupro eller modalfibre i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med en reagens som består av maursyre og sinkklorid. Restfibrene samles opp, vaskes, tørkes og veies, og den korrigerte vekten uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre viskose-, kupro eller modalfibrer beregnes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

- i) Erlenmeyerkolber på minst 200 ml med glasspropp
- ii) Apparat som gjør det mulig å holde kolbene ved $40 \pm 2^\circ\text{C}$

3.2. Reagenser

- i) Løsning som består av 20 g smeltet vannfri sinkklorid og 68 g vannfri maursyre tynnet ut med vann til 100 g (det vil si 20 vektdeler smeltet vannfri sinkklorid til 80 vektdeler maursyre med en vektprosent på 85).

Merknad:

Det vises i denne forbindelse til I.3.2.2. som fastsetter at alle anvendte reagenser skal være kjemisk rene. Det er dessuten nødvendig å bruke utelukkende smeltet vannfri sinkklorid.

- ii) Ammoniumhydroksidløsning: 20 ml konsentrert ammoniakkløsning (spesifikk vekt 0,880 g/ml) tynnes ut med vann til 1 liter.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Prøven plasseres straks i kolben som er forhåndsoppvarmet til 40°C. Deretter tilsettes 100 ml av maursyre/sinkloridløsningen, forhåndsoppvarmet til 40°C, per g av prøven. Kolben lukkes og ristes kraftig. Hold kolben med innhold konstant ved 40°C i to og en halv time, og rist den to ganger med én times mellomrom. Kolbens innhold filtreres gjennom en forhåndsveid glassfilterdigel. Fibrer som eventuelt er igjen kolben, skylles ned i digelen ved hjelp av reagensen. Det etterskylles med 20 ml av reagensen.

Filterdigelen og restfibrene vaskes grundig med vann ved 40°C. Den fiberholdige resten skylles med ca. 100 ml kald ammoniakkløsning (3.2.ii). Sørg for at restfibrene er fullstendig nedsenket i løsningen i 10 minutter⁽¹⁾, skyll deretter grundig med kaldt vann.

Det suges ikke så lenge skyllevæsken ikke har rent helt ut av seg selv. Gjenværende væskeoverskudd fjernes til slutt med suging, og digel og restfibrer avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» for bomull er 1,02.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 2 med et konfidensintervall på 95 %.

⁽¹⁾ For å sikre at den fiberholdige resten er nedsenket i ammoniakkløsningen i 10 minutter, kan det for eksempel under filterdigelen monteres en kopling med ventil som gjør det mulig å regulere strømmen med ammoniak.

METODE NR. 4

POLYAMID ELLER NYLON OG VISSE ANDRE FIBRER

(Metode med 80 % maursyre)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. polyamid eller nylon (30)
med
2. ull (1), dyrehår (2 og 3), bomull (5), kupro (21), modal (22), viskose (25), akryl (26), klorfiber (27), polyester (31), polypropylen (33) og glassfiber (40).

Som nevnt ovenfor kan denne metoden også brukes på ullblandinger, men når andelen av ull overstiger 25 %, bør metode nr. 2 brukes (oppløsning av ullen i en natriumhypoklorittløsning).

2. PRINSIPP

Polyamidfibrene i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med maursyre. Restfibrene samles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre polyamid- eller nylonfibrer beregnes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

Erlenmeyerkolber på minst 200 ml med glasspropp

3.2. Reagenser

- i) 80 % maursyre, (relativ densitet ved 20°C: 1,186). 880 ml 90 % maursyre (relativ densitet ved 20°C: 1,204) tynnes ut med vann til 1 liter. Alternativt tynnes 780 ml 98-100 % maursyre (relativ densitet ved 20°C: 1,220) ut med vann til 1 liter.

Konsentrasjonen er ikke kritisk mellom 77 og 83 vektprosent maursyre.

- ii) Fortynnet ammoniakkløsning: 80 ml konsentrert ammoniakkløsning (relativ densitet ved 20°C: 0,880 g/ml) tynnes ut med vann til 1 liter.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Prøven plasseres i en erlenmeyerkolbe på 200 ml og det tilsettes 100 ml maursyre per gram. Kolben lukkes og ristes slik at prøven blir gjennomfuktet. La prøven stå i 15 minutter ved romtemperatur mens den ristes med jevne mellomrom. Kolbens innhold filtreres gjennom en forhåndsveid filterdigel, og eventuelle restfibrer vaskes ut i digelen med litt maursyrereagens. Filterdigelen tømmes med suging, og kolben samt restfibre vaskes etter tur ut med maursyre, varmt vann, fortynnet ammoniakkløsning og til slutt med kaldt vann. Digelen tømmes med suging etter hver tilsetning. Det suges ikke før skyllevæsken har rent ut av seg selv. Til sist tømmes digelen med suging, og digelen og restfibre tørkes, avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,00.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 5

ACETAT OG TRIACETAT

(Metode med benzylalkohol)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1) acetat (19)

med

2) triacetat (24).

2. PRINSIPP

Acetatfibrene i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med benzylalkohol ved $52 \pm 2^\circ\text{C}$.

Restfibrene samles opp, vaskes, tørkes og veies, og vekten uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre acetatfibrer beregnes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

- i) Erlenmeyerkolbe på minst 200 ml med glasspropp
- ii) Mekanisk risteapparat
- iii) Termostat eller et annet apparat som gjør det mulig å holde kolben ved en temperatur på $52^\circ\text{C} \pm 2$

3.2. Reagenser

- i) Benzylalkohol
- ii) Etanol

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Prøven i erlenmeyerkolben tilsettes 100 ml benzylalkohol per gram av prøven.

Kolben lukkes og festes til risteapparatet slik at den nedsenkes i et vannbad med en temperatur på $52 \pm 2^\circ\text{C}$ og ristes i 20 minutter ved denne temperaturen.

(Bruk av risteapparatet kan eventuelt erstattes med kraftig risting for hånd.)

Væsken dekanteres gjennom en forhåndsveid filterdigel. En ny porsjon benzylalkohol tilsettes, og kolben ristes på nytt ved $52 \pm 2^\circ\text{C}$ i 20 minutter.

Væsken dekanteres gjennom digelen. Denne framgangsmåten gjentas en tredje gang.

Væsken og restfibrene helles til slutt i digelen. Eventuelle gjenværende fibrer i kolben skylles ut ved å tilsette en ekstra porsjon benzyalkohol ved $52 \pm 2^\circ\text{C}$. Tøm digelen grundig.

Fibrene overføres til en kolbe, skylles med etanol og dekanteres gjennom filterdigelen etter at kolben er ristet for hånd.

Utskyllingen gjentas to eller tre ganger. Restfibrene overføres til digelen som tømmes grundig. Digel samt restfibrer tørkes, avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,00.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 6

TRIACETAT OG VISSE ANDRE FIBRER

(Metode med diklormetan)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. triacetat (24)
med
2. ull(1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomull (5), kupro (21), modal (22), viskose (25), akryl (26), polyamid eller nylon (30), polyester (31) og glassfiber (40).

Merknad:

Triacetatfibrer som har fått en særskilt etterbehandling som fører til delvis hydrolyse, kan ikke lenger oppløses fullt ut i reagensen. Dersom dette er tilfelle, kan metoden ikke brukes.

2. PRINSIPP

Triacetat i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med diklormetan. Resten samles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre triacetatfibrer beregnes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

Erlenmeyerkolbe på minst 200 ml med glasspropp

3.2. Reagens

Diklormetan (metylenklorid)

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Prøven plasseres i en erlenmeyerkolbe på 200 ml med glasspropp og det tilsettes 100 ml diklormetan per gram av prøven, kolben lukkes med proppen og ristes hvert tiende minutt, slik at prøven blir gjennomfuktet. Oppbevar prøven 30 minutter i romtemperatur mens den ristes med jevne mellomrom. Væsken dekanteres gjennom en forhåndsveid filterdigel. 60 ml diklormetan tilsettes i kolben med restfibre, kolben ristes for hånd og innholdet filtreres gjennom filterdigelen. Restfibrer overføres til digelen ved utskylning med litt diklormetan. Væskeoverskuddet fjernes med suging, digelen fylles på nytt med diklormetan som får renne ut av seg selv.

Til sist fjernes væskeoverskuddet med suging, deretter behandles restfibre med kokende vann for å fjerne løsemiddelet fullstendig, det suges og digelen og restfibre tørkes, avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,00, med unntak for polyester, der verdien «d» er 1,01.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 7

VISSE CELLULOSEFIBRER OG POLYESTER

(Metode med 75 % svovelsyre)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. bomull (5), lin (7), hamp (8), rami (14), kupro (21), modal (22), viskose (25)

med

2. polyester (31).

2. PRINSIPP

Cellulosefibrene i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med 75 % svovelsyre.

Restfibrene samles opp, vaskes, tørkes og veies, og vekten uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre cellulosefibrer beregnes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

- i) Erlenmeyerkolbe på minst 500 ml med glasspropp
- ii) Termostat eller et annet apparat som gjør det mulig å holde kolben ved en temperatur på $50 \pm 5^\circ\text{C}$

3.2. Reagenser

- i) *Svovelsyre med 75 ± 2 vektprosent*

Framstilles ved at 700 ml svovelsyre (relativ densitet ved 20°C : 1,84) forsiktig og under avkjøling tilsettes til 350 ml destillert vann. Etter at løsningen er nedkjølt til romtemperatur, tynnes den ut med vann til 1 liter.

- ii) *Fortynnet ammoniakkløsning*

80 ml ammoniakkløsning, relativ densitet ved 20°C : 0,88, fylles opp med vann til 1 liter.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Prøven plasseres i en erlenmeyerkolbe på 500 ml med glasspropp og det tilsettes 200 ml 75 % svovelsyre per gram av prøven, kolben lukkes med proppen og ristes forsiktig slik at prøven blir gjennomfuktet. Kolben oppbevares i én time ved $50 \pm 5^\circ\text{C}$ mens den ristes regelmessig med omkring 10 minutters mellomrom. Kolbens innhold filtreres gjennom en forhåndsveid filterdigel med suging. Eventuelle restfibrer overføres til digelen ved at kolben skylles med litt 75 % svovelsyre. Digelen tømmes med suging, og restfibrene som befinner seg i filteret, skylles én gang ved hjelp av en ny porasjon 75 % svovelsyre. Det suges først når væsken har rent ut av seg selv.

Restfibrene vaskes gjentatte ganger ved hjelp av kaldt vann, to ganger med fortynnet ammoniakkløsning og deretter grundig med kaldt vann, idet digelen tømmes med suging etter hver væsketilsetning. Det suges først når væsken har rent ut av seg selv. Til slutt tømmes den gjenværende væsken fra digelen med suging, og kolben og restfibrene tørkes, avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,00.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 8

AKRYLFIBRER, VISSE MODAKRYLER ELLER VISSE KLORFIBRER OG VISSE ANDRE FIBRER

(Metode med dimetylformamid)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. akrylfibrer (26), visse modakryler (29) eller visse klorfibrer (27)⁽¹⁾
med
2. ull (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomull (5), kupro (21), modal (22), viskose (25), polyamid eller nylon (30) og polyester (31).

Metoden brukes også på akrylfibrer og visse modakryler som er behandlet med premetalliserte fargestoffer, men ikke på dem som er behandlet med etterkromerte fargestoffer.

2. PRINSIPP

Akrylfibrer, visse modakryler eller visse klorfibrer i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med dimetylformamid oppvarmet i kokende vannbad. Restfibrene samles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre akrylfibrer, modakrylfibrer eller klorfibrer beregnes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

- i) Erlenmeyerkolbe på minst 200 ml med glasspropp
- ii) Kokende vannbad

3.2. Reagens

Dimetylformamid (kokepunkt $153 \pm 1^\circ\text{C}$) som ikke inneholder mer enn 0,1 % vann.

Denne reagensen er giftig, og det anbefales å arbeide under avtrekk.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Prøven plasseres i en erlenmeyerkolbe på 200 ml med glasspropp, og det tilsettes 80 ml dimetylformamid per gram av prøven, forhåndsoppvarmet i kokende vannbad. Kolben lukkes med proppen, ristes slik at prøven blir gjennomfuktet og varmes i vannbadet på kokepunktet i ca. én time. Kolben med innhold ristes forsiktig for hånd fem ganger i løpet av denne tiden.

Væsken dekanteres gjennom en forhåndsveid filterdigel slik at fibre holdes tilbake i kolben. Kolben tilsettes nye 60 ml dimetylformamid, oppvarm igjen i 30 minutter, og rist forsiktig for hånd to ganger i løpet av denne tiden.

⁽¹⁾ Modakrylfibre og klorfibre løselighet i reagensen bør kontrolleres før analysen foretas.

Kolbens innhold filtreres gjennom filterdigelen med suging.

Eventuelle restfibrer overføres til digelen ved at kolben skylles ut med dimetylformamid. Tøm digelen med suging. Restfibrene vaskes med ca. 1 liter vann oppvarmet til 70-80°C, og digelen fylles hver gang med vann. Etter hver tilsetning med vann suges det en kort stund, men ikke før vannet har rent ut av seg selv. Dersom skyllevæsken renner for langsomt gjennom digelen, kan det suges lett.

Digelen med restfibre tørkes, avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,00 unntatt i følgende tilfeller:

ull:	1,01
bomull:	1,01
kupro:	1,01
modal:	1,01
polyester:	1,01

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 9

VISSE KLORFIBRER OG VISSE ANDRE FIBRER

(Metode med karbondisulfid/acetone 55,5/44,5)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. visse klorfibrer (27), dvs. visse polyvinylklorider, eventuelt etterklorete⁽¹⁾
med
2. ull (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomull (5), kupro (21), modal (22), viskose (25), akryl (26), polyamid eller nylon (30), polyester (31), glassfiber (40),

Dersom innholdet av ull eller silke i blandingen er høyere enn 25 %, bør metode nr. 2 brukes.

Dersom innholdet av polyamid eller nylon i blandingen er høyere enn 25 %, bør metode nr. 4 brukes.

2. PRINSIPP

Klorfibre i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med en azeotrop blanding av karbondisulfid og acetone. Restfibre samlles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre polyvinylkloridfibrer beregnes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

- i) Erlenmeyerkolbe på minst 200 ml med glasspropp
- ii) Mekanisk risteapparat

3.2. Reagenser

- i) Azeotrop blanding av karbondisulfid og acetone (55,5 volumprosent karbondisulfid og 44,5 volumprosent acetone).

Denne blandingen er giftig, og det anbefales å arbeide under avtrekk.

- ii) 92 % etanol eller metanol.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Prøven plasseres i en erlenmeyerkolbe på 200 ml med glasspropp og det tilsettes 100 ml azeotrop blanding per gram av prøven. Kolben lukkes omhyggelig, og ristes i romtemperatur i 20 minutter på et mekanisk risteapparat eller for hånd med kraftige bevegelser. Dekanter supernatanten gjennom den forhåndsveide filterdigelen.

⁽¹⁾ Polyvinylkloridenes løselighet i reagensen bør kontrolleres før analysen foretas.

Denne behandlingen gjentas ved hjelp av 100 ml fersk reagens. Prosessen gjentas helt til en dråpe av løsemiddelet etter avdampning på et urglass ikke lenger etterlater seg noen polymeravleiring. Restfibrene overføres til filterdigelen med mer reagens, væsken tømmes med suging og digelen og restfibrene skylles med 20 ml alkohol og deretter tre ganger med vann. La skyllevæsken renne ut av seg selv før digelen tømmes med suging. Digelen og restfibrene tørkes, avkjøles og veies.

Merknad:

Prøver med høyt innhold av polyvinylklorid skrumper sterkt under tørkingen, og dette sinker oppløsningen av polyvinylkloridet med reagensen. Skrumpingen forhindrer likevel ikke at polyvinylkloridet oppløses fullstendig.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,00.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 10

ACETAT OG VISSE KLORFIBRER

(Metode med isedikk)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. acetat (19)
med
2. visse klorfibrer (27), dvs. visse polyvinylklorider, eventuelt etterklorerte.

2. PRINSIPP

Acetatfibre i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med isedikk. Restfibrene samles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre acetatfibrer beregnes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

- i) Erlenmeyerkolbe på minst 200 ml med glasspropp
- ii) Mekanisk risteapparat

3.2. Reagens

Isedikk (mer enn 99 %). Denne blandingen er svært etsende, og må derfor håndteres med forsiktighet.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Prøven som er plassert i en erlenmeyerkolbe på 200 ml med glasspropp, tilsettes 100 ml isedikk per gram av prøven. Kolben lukkes omhyggelig, ristes i romtemperatur i 20 minutter på et mekanisk risteapparat eller for hånd med kraftige bevegelser. Dekanter supernatanten gjennom den forhåndsveide filterdigelen. Denne behandlingen gjentas to ganger ved hjelp av 100 ml fersk reagens, slik at det i alt foretas tre ekstraksjoner. Restfibrene overføres til filterdigelen, og denne tømmes med suging. Digelen og restfibrene skylles med 50 ml isedikk og deretter tre ganger med vann. La væsken renne ut av seg selv etter hver skylling før det suges. Digelen og restfibrene tørkes, avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,0.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 11

SILKE OG ULL ELLER DYREHÅR

(Metode med 75 % svovelsyre)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. silke (4)
med
2. ull (1) eller dyrehår (2 og 3).

2. PRINSIPP

Silkefibrene i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med 75 % svovelsyre⁽¹⁾.

Restfibrene samles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av tørre silkefibrer beregnes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

Erlenmeyerkolbe på minst 200 ml med glasspropp

3.2. Reagenser

- i) Svovelsyre med vektprosent 75 ± 2 % m/m

Framstilles ved at 700 ml svovelsyre (relativ densitet ved 20°C: 1,84) tilsettes forsiktig og under avkjøling til 350 ml destillert vann. Etter at løsningen er nedkjølt til romtemperatur, tynnes den ut med vann til 1 liter.

- ii) Fortynnet svovelsyre: 100 ml svovelsyre (relativ densitet ved 20 °C: 1,84) tilsettes langsomt til 1 900 ml destillert vann.

- iii) Fortynnet ammoniakkløsning: 200 ml konsentret ammoniakk (relativ densitet ved 20°C: 0,880), fylles opp til 1 000 ml med vann.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Prøven plasseres i en erlenmeyerkolbe på 200 ml med glasspropp og det tilsettes 100 ml 75 % svovelsyre per gram av prøven, før proppen settes i. Rist kraftig og la kolben stå i romtemperatur i 30 minutter. Rist kolben på nytt og la stå i 30 minutter. Kolben ristes en siste gang og innholdet filtreres gjennom den forhåndsveide glassfilterdigelen. Eventuelle restfibrer i kolben skylles ut med 75 % svovelsyre. Restfibrene vaskes i filterdigelen etter tur med 50 ml fortynnet svovelsyre, 50 ml vann og 50 ml fortynnet ammoniakkløsning. Fibrene skal hver gang være i kontakt med væsken i ca. 10 minutter før det suges. Skyll til sist med vann og la fibrene ligge i vannet i 30 minutter. Digelen tømmes med suging, og digelen og restfibrene tørkes, avkjøles og veies.

⁽¹⁾ Vill silke, som f.eks. tussahsilke, oppløses ikke fullstendig med 75 % svovelsyre.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 0,985 for ull⁽¹⁾.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

⁽¹⁾ Vill silke, som f.eks. tussahsilke, oppløses ikke fullstendig med 75 % svovelsyre.

METODE NR. 12

JUTE OG VISSEANIMALSKE FIBRER

(Metode med bestemmelse av nitrogeninnholdet)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. jute (9)

med

2. visse animalske fibrer.

Bestandelen av animalske fibrer kan bestå utelukkende av hår (2 og 3), eller ull (1), eller en blanding av disse. Denne metoden kan ikke brukes på tekstilblandinger som inneholder ikke-fiberholdige stoffer på nitrogenbasis (fargestoffer, etterbehandlingsmidler osv.).

2. PRINSIPP

Blandingens nitrogeninnhold bestemmes, og på grunnlag av dette og det kjente eller antatte nitrogeninnholdet i de to bestanddelene, beregnes deres forholdsmessige andel.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparatur

- i) Kjeldahl-kolbe på 200-300 ml.
- ii) Kjeldahl-destillasjonsapparat med dampgenerator.
- iii) Titreringsapparat med en nøyaktighet på 0,05 ml.

3.2. Reagenser

- i) Toluen
- ii) Metanol
- iii) Svovelsyre, relativ densitet ved 20°C: 1,84⁽¹⁾
- iv) Kaliumsulfat⁽¹⁾
- v) Selendioksid⁽¹⁾
- vi) Natriumhydroksidløsning (400 g/l). 400 g natriumhydroksid oppløses i 400-500 ml vann og væsken tynnes til 1 liter med vann.
- vii) Indikatorblanding. 0,1 g metylrødt oppløses i 95 ml etanol og 5 ml vann, og løsningen blandes med 0,5 g bromkresolgrønt oppløst i 475 ml etanol og 24 ml vann.
- viii) Borsyreløsning. 20 g borsyre oppløses i 1 liter vann.
- ix) Svovelsyre 0,02 N (standardvolumløsning).

⁽¹⁾ Disse reagensene skal være nitrogenfrie.

4. FORBEHANDLING AV PRØVEMATERIALET

Forbehandlingen beskrevet i den generelle delen erstattes av følgende forbehandling:

Den lufttørkede prøven ekstraheres i et Soxhlet-apparat ved hjelp av en blanding av én volumdel toluen og tre volumdeler metanol i fire timer med minst fem omganger per time. Prøven eksponeres for luft slik at løsemiddelet kan fordampes og de siste restene av det fjernes ved å varme opp prøven i en varmeovn ved $105 \pm 3^\circ\text{C}$. Deretter ekstraheres prøven i vann (50 ml/g) ved koking med tilbakeløp i 30 minutter. Etter filtrering plasseres prøven på nytt i flasken og ekstraksjonen gjentas med samme mengde vann. Etter ny filtrering fjernes vannoverskuddet ved vridning, suging eller sentrifugering, og til slutt lufttørkes prøven.

Merknad:

Toluen og metanol er giftige, og alle nødvendige forholdsregler bør derfor treffes når de er i bruk.

5. FRAMGANGSMÅTE

5.1 Allmenn veiledning

Følg framgangsmåten beskrevet i den generelle delen når det gjelder utvelging, tørking og veiing av prøven.

5.2 Detaljert framgangsmåte

Prøven plasseres i en Kjeldahl-kolbe. Prøven som veier minst 1 g, tilsettes etter tur 2,5 g kaliumsulfat, 0,1-0,2 g selendioksyd og 10 ml svovelsyre ($d = 1,84$). Flasken varmes opp, først forsiktig til fibrene er fullstendig ødelagt, dernest kraftigere helt til løsningen er blitt klar og nesten fargeløs. Kolben oppvarmes i ytterligere 15 minutter. Kolben avkjøles, innholdet tynnes ut med 10-20 ml vann, avkjøles og overføres kvantitativt til en 200 ml målekolbe, og analyseløsningen framstilles deretter ved å fylle opp med vann til målemerket.

Det fylles ca. 20 ml borsyre i en erlenmeyerkolbe på 100 ml og kolben plasseres under kondensatoren i Kjeldahl-destillasjonsapparatet slik at avløpsrøret munner ut like under overflaten på borsyreløsningen. Nøyaktig 10 ml av analyseløsningen overføres til destillasjonskolben, minst 5 ml natriumhydroksidløsning tilsettes i trekten, proppen løsnes forsiktig slik at natriumhydroksidløsningen renner langsomt inn i kolben. Dersom analyseløsningen og natriumhydroksidløsningen danner to atskilte lag, blandes disse ved forsiktig risting. Destillasjonskolben oppvarmes forsiktig, samtidig som damp fra generatoren ledes inn i væsken. Omkring 20 ml av destillatet samles opp, erlenmeyerkolben senkes slik at avløpet på kondensatoren befinner seg omkring 20 mm over væskens overflate, og destillasjonen fortsetter deretter i ytterligere ett minutt. Enden på avløpet skylles med vann, mens skyllevæsken samles opp i erlenmeyerkolben. Kolben fjernes og erstattes av en annen erlenmeyerkolbe som inneholder ca. 10 ml borsyre, deretter samles det opp ca. 10 ml destillat.

De to destillatene titreres hver for seg med 0,02 N svovelsyre ved hjelp av indikatorblandingen. Titreringsresultatene for de to destillatene noteres. Dersom resultatet for det andre destillatet er høyere enn 0,2 ml, gjentas prøven og destillasjonen finner sted med en annen delmengde av analyseløsningen.

Det tas en blindprøve, dvs. at oppløsningen og destillasjonen finner sted bare ved bruk av reagensene.

6. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

6.1 Nitrogenets prosentvise andel av den tørre prøven beregnes slik:

$$A\% = \frac{28 (V - b)N}{W}$$

der

A = prosentinnhold av nitrogen i den tørre og rene prøven,

V = samlet forbruk av svovelsyre i prøven,

b = samlet forbruk av svovelsyre i blindprøven,

N = svovelsyrens faktiske titer,

W = enkeltprøvens tørrvekt (g).

6.2. Ved bruk av verdiene 0,22 % for nitrogeninnholdet i jute og 16,2 % for nitrogeninnholdet i animalske fibrer, der begge prosentdelene er uttrykt på grunnlag av fibrenes tørrvekt, beregnes blandingens sammensetning ved hjelp av følgende formel:

$$PA\% = \frac{A - 0,22}{16,2 - 0,22} \times 100$$

der

P_A % = prosentinnhold av animalske fibrer i prøven.

7. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 13**POLYPROPYLEN OG VISSE ANDRE FIBRER****(Metode med xylene)****1. BRUKSOMRÅDE**

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. polypropylen (33)
med
2. ull (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomull (5), acetat (19), kupro (21), modal (22), triacetat (24), viskose (25), akryl (26), polyamid eller nylon (30), polyester (31) og glassfiber (40).

2. PRINSIPP

Polypropylenfibren i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med kokende xylene. Restproduktet samles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av polypropylen bestemmes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)**3.1. Apparat**

- i) Erlenmeyerkolber på minst 200 ml med glasspropp
- ii) Tilbakekjøler (tilpasset væsker med høyt kokepunkt) med sliping tilpasset erlenmeyerkolbene i)

3.2. Reagens

Xylene som destillerer mellom 137 og 142°C.

Merknad:

Denne reagensen er meget brannfarlig og avgir giftig damp. Når dette stoffet brukes må det treffes egnede sikkerhetstiltak.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå deretter fram på følgende måte:

Prøven plasseres i erlenmeyerkolben (3.1.i)) og det tilsettes 100 ml xylene (3.2) per gram av prøven. Kjølere (3.1.ii)) settes på plass, og innholdet bringes til kokepunktet og kokes i 3 minutter. Den varme væsken dekanteres straks gjennom den forhåndsveide filterdigelen (se merknad 1). Behandlingen gjentas to ganger, hver gang med 50 ml ferskt løsemiddel.

Resten som er igjen i kolben vaskes etter tur med 30 ml kokende xylene (to ganger), deretter to ganger med 75 ml petroleumseter (I.3.2.1 i den generelle delen). Etter annen gangs vasking med petroleumseter filtreres kolbens innhold gjennom filterdigelen og de siste restfibrer skylles over i digelen ved hjelp av en liten porsjon med petroleumseter. La løsemiddelet fordampe fullstendig. Digelen og restproduktet tørkes, avkjøles og veies.

Merknader

1. Filterdigelen som xylenet dekanteres gjennom, må være oppvarmet på forhånd.
2. Etter behandlingen med kokende xylen må det påses at kolben som inneholder resten, er tilstrekkelig nedkjølt før petroleumseteren tilsettes.
3. For å begrense faren for brann og forgiftning kan det brukes apparater for varmekstraksjon og framgangsmåter som gir identiske resultater⁽¹⁾.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,00.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

⁽¹⁾ Se f.eks. apparatet som er beskrevet i *Melliand Textilberichte* 56 (1975), s. 643-645.

METODE NR. 14**KLORFIBRER (BASERT PÅ HOMOPOLYMERER AV VINYLKLORID)
OG VISE ANDRE FIBRER****(Metode med konsentrert svovelsyre)****1. BRUKSOMRÅDE**

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av:

1. klorfibrer (27) basert på homopolymerer av vinylklorid, eventuelt etterklorerte,
med
2. bomull (5), acetat (19), kupro (21), modal (22), triacetat (24), viskose (25), visse akryler (26), visse modakryler (29), polyamid eller nylon (30) og polyester (31).

De modakrylene det dreier seg om, gir en klar løsning ved nedsenkning i konsentrert svovelsyre ($d_{20} = 1,84$ g/ml).

Denne metoden kan særlig brukes i stedet for metode nr. 8 og 9.

2. PRINSIPP

Fibrene nevnt i nr. 2 i avsnitt 1 i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med konsentrert svovelsyre ($d_{20} = 1,84$ g/ml). Resten som består av klorfibrer, samles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av den andre bestanddelen bestemmes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen):**3.1. Apparat**

- i) Erlenmeyerkolber på minst 200 ml med glasspropp
- ii) Glasstav med flat ende

3.2. Reagenser

- i) Konsentrert svovelsyre ($d_{20} = 1,84$ g/ml).
- ii) Vannløsning av svovelsyre, ca. 50 vekstprosent.

For å tilberede denne reagensen tilsettes 400 ml svovelsyre ($d_{20} = 1,84$ g/ml) forsiktig og under avkjøling til 500 ml destillert eller avionisert vann. Når løsningen er avkjølt til romtemperatur, tynnes den ut med vann til 1 liter.

- iii) Fortynnet ammoniakkløsning.

60 ml konsentrert ammoniakkløsning ($d_{20} = 0,880$ g/ml) tynnes med destillert vann til 1 liter.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå deretter fram på følgende måte:

Til prøven som er plassert i kolben (3.1.i)) tilsettes 100 ml svovelsyre (3.2.i)) per gram av prøven.

Oppbevar prøven i romtemperatur i 10 minutter, og rør i den av og til med glasstaven. Dersom det dreier seg om et vevd eller strikket stoff, presses det med glasstaven mot kolbeveggen med et lett trykk for lettere å løse opp materialet i svovelsyren.

Væsken dekanteres gjennom den forhåndsveide filterdigelen. 100 ml svovelsyre (3.2.i)) tilsettes på nytt i kolben og operasjonen gjentas. Kolbens innhold helles i filterdigelen og den fiberholdige resten skrapes ut med glasstaven. Ved behov tilsettes litt konsentrert svovelsyre (3.2.i)) for å fjerne fibrer som kleber seg til kolbeveggen. Digelen tømmes med suging. Fjern filtratet ved å tømme eller skifte filterkolben, deretter vaskes resten i digelen etter tur med 50 % svovelsyreløsning (3.2.ii)), destillert eller avionisert vann (I. 3.2.3 i den generelle delen), ammoniakkløsning (3.2.iii)), og til sist vaskes det grundig med destillert eller avionisert vann, idet digelen suges fullstendig tom etter hver tilsetning. (Det må ikke suges under skyllingene, bare etter at væsken har rent ut av seg selv.)

Digelen og resten tørkes, avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,00.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilmaterialer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

METODE NR. 15

KLORFIBRER, VISSE MODAKRYLER, VISSE ELASTANER, ACETAT, TRIACETAT OG VISSE ANDRE FIBRER

(Metode med sykloheksanon)

1. BRUKSOMRÅDE

Etter at ikke-fiberholdige stoffer er fjernet, skal denne metoden brukes på binære blandinger av

1. acetat (19), triacetat (24), klorfibrer (27), visse modakryler (29) og visse elastaner (39)
med
2. ull (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomull (5), kupro (21), modal (22), viskose (25), polyamid eller nylon (30), akryl (26), glassfiber (40).

Dersom det finnes modakryler eller elastaner, må det foretas en forundersøkelse for å undersøke om fiberen er fullstendig løselig i reagensen.

Til analyse av blandinger som inneholder klorfibrer, kan også metode nr. 9 eller nr. 15 brukes.

2. PRINSIPP

Acetat- og triacetatfibrer, klorfibrer, visse modakryler og visse elastaner i en kjent tørrvekt av blandingen oppløses med sykloheksanon ved en temperatur nær kokepunktet. Restfibrene samles opp, vaskes, tørkes og veies. Vekten korrigeres om nødvendig, og uttrykkes i prosent av blandingens tørrvekt. Prosentandelen av klorfiber, modakryl, elastan, acetat og triacetat i tørr tilstand bestemmes ved differanse.

3. APPARATUR OG REAGENSER (i tillegg til dem som er omhandlet i den generelle delen)

3.1. Apparat

- i) Apparat for varmekstraksjon som gjør det mulig å bruke framgangsmåten i avsnitt 4 (se figuren nedenfor, som viser en variant av apparatet beskrevet i Melliand Textilberichte 56 (1975) 643-645).
- ii) Filterdigel til prøven.
- iii) Porøs plate, porøsitetsgrad 1.
- iv) Tilbakeløpskjøler som kan festes til destillasjonskolben.
- v) Varmeapparat.

3.2. Reagenser

- i) Sykloheksanon, kokepunkt 156 °C.
- ii) Eanol 50 volumprosent

NB: Sykloheksanon er brennbart og giftig. Når dette stoffet brukes må det treffes egnede sikkerhetstiltak.

4. FRAMGANGSMÅTE

Følg anvisningene i den generelle delen og gå fram på følgende måte:

Destillasjonskolben fylles med 100 ml sykloheksanon per gram av prøven og deretter innsettes ekstraksjonsapparatet, der filterdigelen som inneholder prøven og den porøse platen i lett skråstilling, er plassert på forhånd. Tilbakeløpskjøleren innsettes. Væsken kokes opp og ekstraksjonen fortsetter i 60 minutter med minst 12 omganger i timen. Etter ekstraksjon og avkjøling fjernes ekstraksjonsbeholderen, filterdigelen tas ut og den porøse platen fjernes. Innholdet i filterdigelen vaskes 3 eller 4 ganger med 50 % etanol, som er oppvarmet på forhånd til omkring 60 °C, og deretter med 1 liter vann ved 60 °C.

Det må ikke suges mellom skyllingene. Løsemiddelet må renne ut av seg selv, og deretter suges det.

Digelen og restfibrene tørkes, avkjøles og veies.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AV RESULTATET

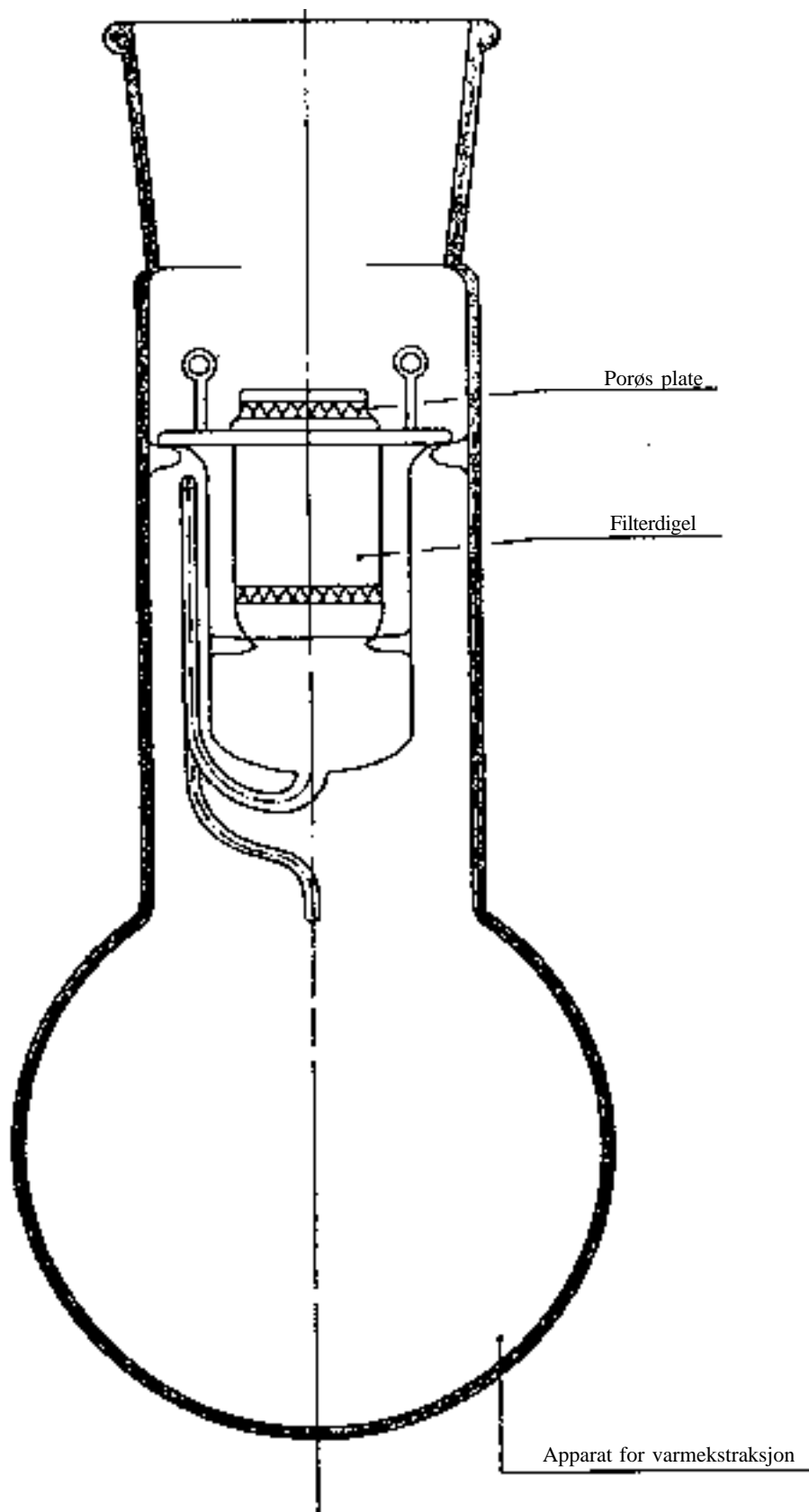
Resultatene beregnes som beskrevet i den generelle delen. Verdien «d» er 1,00 unntatt i følgende tilfeller:

silke: 1,01
akryl: 0,98.

6. METODENS NØYAKTIGHET

For en homogen blanding av tekstilfibrer er pålitelighetsgrensene for resultater oppnådd med denne metoden høyst ± 1 med et konfidensintervall på 95 %.

Figur nevnt i 3.1 (i) i metode nr. 15



VEDLEGG III**DEL A****LISTE OVER OPPHEVEDE DIREKTIVER**

- Rådsdirektiv 72/276/EØF (EFT nr. L 173 av 31.7.1972, s. 1) med påfølgende endringsdirektiver:
 - Kommisjonsdirektiv 79/76/EØF (EFT nr. L 17 av 24.1.1979, s. 17)
 - Rådsdirektiv 81/75/EØF (EFT nr. L 57 av 4.3.1981, s. 23)
 - Kommisjonsdirektiv 87/184/EØF (EFT nr. L 75 av 17.3.1987, s. 21)

DEL B**FRISTER FOR GJENNOMFØRING**

Direktiv	Frist for gjennomføring
72/276/EØF	18. januar 1974
79/76/EØF	28. juni 1979
81/75/EØF	27. februar 1982
87/184/EØF	1. september 1988

VEDLEGG IV

SAMMENLIGNINGSTABELL

Dette direktiv	Direktiv 72/276/EØF
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7 nr. 2
Artikkel 8	—
Artikkel 9	Artikkel 8
Vedlegg I	Vedlegg I
Vedlegg II nr. 1	Vedlegg II nr. 1
Vedlegg II nr. 2	Vedlegg II nr. 2
Vedlegg II metode nr. 1	Vedlegg II metode nr. 1
Vedlegg II metode nr. 2	Vedlegg II metode nr. 2
Vedlegg II metode nr. 3	Vedlegg II metode nr. 3
Vedlegg II metode nr. 4	Vedlegg II metode nr. 4
Vedlegg II metode nr. 5	Vedlegg II metode nr. 5
Vedlegg II metode nr. 6	Vedlegg II metode nr. 6
Vedlegg II metode nr. 7	Vedlegg II metode nr. 7
Vedlegg II metode nr. 8	Vedlegg II metode nr. 8
Vedlegg II metode nr. 9	Vedlegg II metode nr. 9
Vedlegg II metode nr. 10	Vedlegg II metode nr. 10
Vedlegg II metode nr. 11	Vedlegg II metode nr. 11
Vedlegg II metode nr. 12	Vedlegg II metode nr. 13
Vedlegg II metode nr. 13	Vedlegg II metode nr. 14
Vedlegg II metode nr. 14	Vedlegg II metode nr. 15
Vedlegg II metode nr. 15	Vedlegg II metode nr. 16
Vedlegg III	—
Vedlegg IV	—

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 96/74/EF

av 16. desember 1996

om navn på tekstilprodukter(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Rådskonklusjonen 71/307/EØF av 26. juli 1971 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om navn på tekstilprodukter⁽⁴⁾ er blitt betydelig endret en rekke ganger. Av klarhetshensyn og av praktiske årsaker bør direktivet konsolideres.
- 2) Dersom medlemsstatenes bestemmelser om navn, sammensetning og merking av tekstilprodukter varierer fra en medlemsstat til en annen, kan det være til hinder for at det indre marked virker tilfredsstillende.
- 3) Disse hindringene kan fjernes dersom det fastsettes ensartede regler for markedsføring av tekstilprodukter på fællesskapsplan. Det må derfor foretas en harmonisering av navnene på tekstilfibrer og av opplysningene på etiketter, merker og i dokumenter som følger med tekstilproduktene på forskjellige trinn i produksjonen, bearbeidningen og distribusjonen av dem. Begrepet «tekstilfiber» må også utvides til å omfatte flate strimler eller hule fibrer med en

synlig bredde på høyst 5 millimeter som er skåret av folier framstilt ved ekstrudering av polymerer oppført i nr. 19-38 og 41 i vedlegg I, og som deretter er strukket i lengderetningen.

- 4) Det må også fastsettes bestemmelser om visse produkter som ikke utelukkende består av tekstiler, dersom tekstildelen utgjør et vesentlig element av produktet, eller dersom produsenten, bearbeidingsvirksomheten eller distributøren viser spesielt til dette. I nr. 30 i vedlegg II er det ikke nødvendig å skjelle mellom ulike typer polyamid eller nylon, og de vedtatte fuktighetsfaktorene bør derfor slås sammen.
- 5) Toleransen for fremmede fibrer som allerede er fastsatt for rene produkter, må også få anvendelse på blandingsprodukter.
- 6) For å nå målene som ligger til grunn for nasjonale bestemmelser på dette området, bør det innføres obligatorisk merking.
- 7) I tilfeller der det er teknisk vanskelig å angi sammensetningen av et produkt på produksjonstidspunktet, kan de fibre som eventuelt er kjent på dette tidspunktet, angis på etiketten, forutsatt at de utgjør en viss prosentandel av det ferdige produktet.
- 8) For å unngå forskjellene som har vist seg å forekomme i Fællesskapet i forbindelse med gjennomføringen, bør det spesifiseres nøyaktig hvilke særskilte regler som skal gjelde for merking av visse tekstilprodukter sammensatt av to eller flere bestanddeler, samt hvilke bestanddeler i tekstilproduktene som det ikke skal tas hensyn til ved merking og analysing.
- 9) Tekstilprodukter som bare er underlagt kravet om fellemerking, og de som selges metervis eller avskåret, må frambyes for salg på en slik en måte at forbrukeren virkelig kan gjøre seg kjent med angivelsene på den felles emballasjen eller på rullen. Det påhviler medlemsstatene å beslutte hvilke tiltak som skal vedtas for dette formål.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 32, 3.2.1997, s. 38, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 45/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. C 96 av 6.4.1994, s. 1.

(²) EFT nr. C 195 av 18.7.1994, s. 9.

(³) Europaparlamentsuttalelse av 15. februar 1995 (EFT nr. C 56 av 6.3.1995, s. 53), Rådets felles holdning av 26. februar 1996 (EFT nr. C 196 av 6.7.1996, s. 1), europaparlamentsbeslutning av 18. juni 1996 (EFT nr. C 198 av 8.7.1996, s. 25) og rådsbeslutning av 7. oktober 1996.

(⁴) EFT nr. L 185 av 16.8.1971, s. 16. Direktivet sist endret ved direktiv 87/140/EØF (EFT nr. L 56 av 26.2.1987, s. 24).

- 10) Det bør fastsettes visse vilkår for bruken av betegnelser eller navn som nyter særlig anseelse blant brukerne og forbrukerne.
- 11) Det har vært nødvendig å fastsette prøvetakings- og analysemetoder for tekstiler med sikte på å utelukke enhver mulighet for at det kan reises tvil om metodene som er brukt. Det er likevel ikke til hinder for anvendelsen av ensartede regler at gjeldende nasjonale metoder opprettholdes midlertidig.
- 12) I vedlegg II til dette direktiv, som omfatter de vedtatte fuktighetsfaktorer som skal brukes på hver enkelt fibers tørrvekt når tekstilprodukters fibersammensetning bestemmes analytisk, er det i nr. 1, 2 og 3 oppført to vedtatte fuktighetsfaktorer til bruk når sammensetningen av kardedde eller kjemmede produkter som inneholder ull og/eller dyrehår, skal bestemmes. Det er imidlertid ikke alltid mulig for laboratoriene å fastslå om det dreier seg om et kardet eller kjemmet produkt, og anvendelse av denne bestemmelsen i forbindelse med samsvarskontroll av tekstilprodukter i Fællesskapet kan derfor føre til motstridende resultater. Laboratoriene bør derfor tillates å bruke én enkelt vedtatt fuktighetsfaktor i tvilstilfeller.
- 13) Det er ikke hensiktsmessig i et særdirektiv om tekstilprodukter å harmoniserer alle bestemmelsene som gjelder for slike produkter.
- 14) Vedlegg III og IV bør av hensyn til de særskilte kjennetegn ved tilfellene omhandlet i dem også omfatte andre produkter som er fritatt for merking, særlig «engangsartikler» eller produkter som det bare kreves fellesmerking for.
- 15) Bestemmelsene som er nødvendige for å fastlegge analysemetodene og tilpasse dem til den tekniske utvikling, er gjennomføringstiltak av rent teknisk karakter. Det er derfor nødvendig å følge framgangsmåten for komitébehandling som allerede er fastsatt i artikkel 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 96/73/EF av 16. desember 1996 om visse metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger⁽¹⁾ både for disse tiltakene og for dem som er nødvendige for å tilpasse vedlegg I og II til dette direktiv til den tekniske utvikling.
- 16) Bestemmelsene i dette direktiv er i samsvar med uttalelse avgitt fra Komiteen for direktiver om tekstilnavn og tekstilmerking.
- 17) Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes forpliktelser i forbindelse med fristene for gjennomføring av direktiver som fastsatt i vedlegg V del B -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

⁽¹⁾ Se EFT nr. L 32 av 3.2.1997, s. 1.

Artikkel 1

Tekstilprodukter kan markedsføres innenfor Fællesskapet, enten før enhver form for bearbeiding eller i løpet av produksjonsprosessen og på de forskjellige stadiene i distribusjonen, bare dersom de oppfyller bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 2

1. I dette direktiv menes med «tekstilprodukter» alle rå, halvbearbejdede, bearbejdede, halvfabrikkerte, fabrikkerte, delvis ferdigsydde produkter eller konfeksjonsprodukter som utelukkende er sammensatt av tekstilfibrer, uansett hvilke blandings- eller sammensetningsprosesser som er benyttet.

2. I dette direktiv menes med «tekstilfiber»

- en enhet av materiale som kjennetegnes ved bøyelighet, finhet og stor lengde i forhold til maksimalt tverrmål, og som dermed egner seg til tekstilapplikasjoner,
- fleksible flate strimler eller hule fibrer som har en synlig bredde på høyst 5 mm, herunder strimler skåret ut av bredere strimler eller folier framstilt på grunnlag av stoffer benyttet for å produsere fibrene klassifisert i vedlegg I nr. 17-39, og som egner seg til tekstilapplikasjoner. Synlig bredde er bredden den flate strimmelen eller den hule fiberen har i foldet, flattrykt, sammentrykt eller snodd form, eller gjennomsnittsbredden dersom bredden ikke er ensartet.

3. Følgende skal likestilles med tekstilprodukter og omfattes av bestemmelsene i dette direktiv:

- produkter der tekstilfibrer utgjør minst 80 % av vekten,
- trekk der tekstilfibrer utgjør minst 80 % av vekten, til bruk i møbler, paraplyer, parasoller, og på samme vilkår tekstildelene i gulvbelegg med flere lag, madrasser og campingutstyr samt varmeisolerende fôr i fottøy og hanskeartikler,
- tekstiler som inngår i andre produkter der de utgjør en integrert del, dersom deres sammensetning er oppgitt.

Artikkel 3

1. Navnene på fibrene nevnt i artikkel 2 og beskrivelser av dem er angitt i vedlegg I.

2. Bruken av navn oppført i tabellen i vedlegg I er forbeholdt fibrer av den art som er nærmere angitt i samme nummer i tabellen.

3. Det er ikke tillatt å bruke disse navnene for å beskrive andre fibrer, verken som hovedbetegnelse, i ordforbindelser eller som adjektiv, uansett hvilket språk som benyttes.

4. Det er ikke tillatt å bruke navnet «silke» for å beskrive formen på eller den særskilte utforming av tekstilfibrer som opptrer som endeløse tråd.

Artikkel 4

1. Et tekstilprodukt kan betegnes som 100 % eller «rent» eller eventuelt som «helt» bare dersom produktet i sin helhet består av samme fiber. Det kan ikke benyttes noen annen tilsvarende betegnelse.

2. Et innslag av andre fibrer på inntil 2 % av tekstilproduktets vekt er tillatt dersom dette er begrunnet ut fra tekniske forhold og ikke er et resultat av en rutinemessig tilsetning. Denne toleransen skal forhøyes til 5 % dersom det dreier seg om tekstilprodukter som er framstilt ved karding.

Artikkel 5

1. Et ullprodukt kan betegnes som

- «lana virgen» eller «lana de esquilado»,
- «ren, ny ull»,
- «Schurwolle»,
- «πρόθενο μάλλι»,
- «fleece wool» eller «virgin wool»,
- «laine vierge» eller «laine de tonte»,
- «lana vergine» eller «lana di tosa»,
- «scheerwol»,
- «lã virgem»,
- «uusi villa»,
- «ren ull»,

bare dersom det utelukkende består av en fiber som ikke tidligere har inngått i et ferdig produkt, og som verken har gjennomgått andre spinning- og/eller filtingsprosesser enn dem som kreves ved framstillingen av produktet, eller er blitt behandlet eller brukt på en måte som har skadet fiberen.

2. Som unntak fra bestemmelsene i nr. 1 kan navnene som forekommer der, brukes for å betegne ull som inngår i en fiberblanding, når

- a) hele ullmengden i blandingen oppfyller kravene i nr. 1,
- b) denne ullmengden utgjør minst 25 % av blandingens samlede vekt,
- c) ullen, i tilfelle av sammensatt fiberblanding, er blandet bare med én enkelt annen fiber.

I tilfellet nevnt i dette nummer skal den fulle prosentvise sammensetningen angis.

3. Toleransen begrunnet i tekniske forhold ved framstillingen er begrenset til 0,3 % fremmede fibrer for produktene nevnt i nr. 1 og 2, herunder ullprodukter som er framstilt ved karding.

Artikkel 6

1. Tekstilprodukter som består av to eller flere fibrer, hvorav én utgjør minst 85 % av produktets samlede vekt, skal betegnes ved

- navnet på fiberen etterfulgt av vektprosenten eller
- navnet på denne fiberen med tilføyelsen «minst 85 %» eller
- den fulle prosentvise sammensetningen av produktet.

2. Tekstilprodukter som består av to eller flere fibrer, hvorav ingen utgjør så mye som 85 % av produktets samlede vekt, skal betegnes med navn og vektprosent for minst to av de fibrene som har størst prosentandel, sammen med en liste over navnene på de andre fibrene som produktet består av, i fallende rekkefølge etter vekt, med eller uten angivelse av vektprosent. Likevel

- a) kan en fibersammensetning der hver fiber for seg utgjør mindre enn 10 % av produktets sammensetning, betegnes ved uttrykket «andre fibrer» sammen med den samlede vektprosent,
- b) skal den fulle prosentvise sammensetningen av produktet oppgis dersom navnet på en fiber som utgjør mindre enn 10 % av produktets samlede vekt, oppgis særskilt.

3. Produkter med renning av ren bomull og innslag av ren lin der linens prosentandel utgjør minst 40 % av den samlede vekten av klisterfri vevnad, kan betegnes ved navnet «halvlin», og i så fall må blandingsspesifikasjonen «renning ren bomull - innslag ren lin» tilføyes.

4. For tekstilprodukter som er beregnet på endelig forbruker og har en prosentvis sammensetning som nevnt i nr. 1, 2, 3 og 5,

- a) skal en andel av fremmede fibrer på inntil 2 % av tekstilproduktets samlede vekt tillates dersom dette er begrunnet ut fra tekniske forhold og ikke skyldes rutinemessig tilsetning. Denne toleransen skal forhøyes til 5 % dersom det dreier seg om tekstilprodukter framstilt ved karding, og skal ikke berøre toleransen fastsatt i artikkel 5 nr. 3,
- b) skal det tillates en produksjonstoleranse på 3 % mellom de oppgitte fiberprosentene og de prosentandelene som framkommer av analysen, i forhold til den samlede vekt av fibrene angitt på etiketten. Toleransen får også anvendelse på fibrer som i samsvar med nr. 2 er oppført i fallende rekkefølge etter vekt uten angivelse av prosentandelen. Denne toleransen får også anvendelse på artikkel 5 nr. 2 bokstav b).

Under analysen skal disse toleransene beregnes hver for seg. Den samlede vekt som skal tas i betraktning ved beregning av toleransen nevnt i bokstav b), er vekten av fibre i det ferdige produktet, med unntak av eventuelle fremmede fibrer påvist ved bruk av toleransen fastsatt i bokstav a).

Sammenlegging av toleransene nevnt i bokstav a) og b) er tillatt bare dersom de fremmede fibre som eventuelt er påvist ved analysen ved bruk av toleransen fastsatt i bokstav a), viser seg å ha den samme kjemiske beskaffenhet som én eller flere av fibre angitt på etiketten.

For særskilte produkter basert på en produksjonsteknikk som krever høyere toleranser enn dem som er nevnt i bokstav a) og b), kan høyere toleranser tillates når produktets samsvar kontrolleres i henhold til artikkel 13 nr. 1, men bare i særskilte tilfeller og forutsatt at produsenten framlegger en tilfredsstillende begrunnelse. Medlemsstatene skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

5. Uttrykkene «blandede fibrer» eller «uspesifisert fibersammensetning» kan benyttes for alle produkter der det er vanskelig å angi den nøyaktige sammensetningen på produksjonstidspunktet.

Artikkel 7

Med forbehold for toleransene nevnt i artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 3 og artikkel 6 nr. 4 er det i forbindelse med fibersammensetningene fastlagt i artikkel 4 og 6 ikke nødvendig å nevne synlige, isolerbare fibrer av rent dekorativ art som ikke overstiger 7 % av det ferdige produktets vekt, eller fibrer (f.eks. metalliske fibrer) som er tilsatt for å oppnå en antistatisk virkning, og som ikke overstiger 2 % av det ferdige produktets vekt. Med hensyn til produktene nevnt i artikkel 6 nr. 3 skal disse prosentandelene ikke beregnes på grunnlag av stoffets vekt, men på grunnlag av vekten av renning og innslag hver for seg.

Artikkel 8

1. Tekstilprodukter som definert i dette direktiv skal etiketteres og merkes ved enhver form for markedsføring som inngår i produksjons- og omsetningssyklusen. Etiketteringen og merkingen kan erstattes av eller suppleres med medfølgende handelsdokumenter når produktene ikke frambyes for salg til endelig forbruker, eller når de leveres for å etterkomme en bestilling fra staten eller en annen offentligrettslig juridisk person eller, i medlemsstater der dette begrepet ikke er kjent, et tilsvarende rettssubjekt.

2. a) De navn, beskrivelser og nærmere spesifikasjoner i forbindelse med tekstilfibrer som er fastsatt i artikkel 3-6 og i vedlegg I, skal angis tydelig i handelsdokumentene. Dette kravet skal særlig utelukke bruk av forkortelser i salgskontrakter, regninger og fakturaer. Det er likevel tillatt å benytte hullkortkoder,

forutsatt at kodenens betydning er oppgitt i det samme dokumentet.

b) De navn, beskrivelser og nærmere spesifikasjoner i forbindelse med tekstilfibrer som er fastsatt i artikkel 3-6 og i vedlegg I, skal angis med tydelig, lesbar og enhetlig skrift når tekstilprodukter frambyes for salg eller selges til endelig forbruker, og særlig i kataloger, salgsbrosjyrer, på emballasje, etiketter og merker.

Andre angivelser og opplysninger enn dem som er fastsatt i dette direktiv, skal holdes tydelig atskilt fra disse. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på varemerker eller forretningsnavn som kan følge umiddelbart etter opplysningene fastsatt i dette direktiv.

Dersom det når et tekstilprodukt frambyes for salg eller selges til endelig forbruker som nevnt i første ledd, angis et varemerke eller et forretningsnavn og det i denne sammenheng benyttes et navn fastsatt i vedlegg I eller et navn som kan forveksles med dette, som hovedbetegnelse, adjektiv eller ordsammensetning, skal imidlertid de navn, beskrivelser og nærmere spesifikasjoner i forbindelse med tekstilfibrer som er fastsatt i artikkel 3-6 og i vedlegg I, angis med lett lesbare og tydelige bokstaver i umiddelbar tilknytning til varemerket eller forretningsnavnet.

c) Medlemsstatene kan kreve at etiketteringen og merkingen fastsatt i denne artikkel også foretas på deres nasjonale språk når et tekstilprodukt frambyes for salg eller selges til endelig forbruker på deres territorium.

For spoler, sneller, fedd, nøster og enhver annen liten enhet med sytråd, stoppe- eller brodérgarn kan medlemsstatene bare benytte alternativet omhandlet i første ledd i forbindelse med fellesmerking av innpakninger eller utstillinger. Med forbehold for tilfellene nevnt i vedlegg IV nr. 18 kan de enkelte enhetene merkes på et hvilket som helst av Fællesskapets språk.

d) Medlemsstatene kan ikke forby bruk av andre beskrivelser eller nærmere spesifikasjoner av produktenes egenskaper enn dem som er fastsatt i artikkel 3, 4 og 5, dersom de er i samsvar med god forretningskikk.

Artikkel 9

1. Tekstilprodukter som består av to eller flere deler med ulikt fiberinnhold, skal forsynes med en etikett som angir fiberinnholdet i hver enkelt del. Denne etiketteringen er ikke påbudt for deler som utgjør mindre enn 30 % av produktets samlede vekt, unntatt hovedfôret.

2. To eller flere tekstilprodukter med samme fiberinnhold som vanligvis utgjør et udelelig hele, kan forsynes med én enkelt etikett.

3. Med forbehold for bestemmelsene i artikkel 12

- a) skal fibersammensetningen i følgende korsettartikler angis ved å oppgi sammensetningen for hele produktet eller ved å oppgi sammensetningen for følgende deler samlet eller hver for seg:

- for brystholdere: ytre og indre stoff i skåler og rygg,
- for hofteholdere: stivningsfelt foran, bak og på siden,
- for korseletter: ytre og indre stoff i skåler, stivningsfelt foran og bak og sidestykker.

Fibersammensetningen i andre korsettartikler enn dem som er nevnt i første ledd, skal angis ved å oppgi sammensetningen for hele produktet eller ved å oppgi sammensetningen av de ulike delene av disse artiklene samlet eller hver for seg. Slik merking er ikke obligatorisk for deler som utgjør mindre enn 10 % av produktets samlede vekt.

De ulike delene av de nevnte korsettartiklene skal merkes slik at den endelige forbruker lett kan forstå hvilke deler av produktet opplysningene på etiketten viser til.

- b) skal fibersammensetningen av tekstilprodukter der mønsteret er frambrakt ved etsing, oppgis for produktet i sin helhet og kan angis ved å oppgi sammensetningen av basisstoffet og det etsede stoffet hver for seg. Disse bestanddelene må nevnes med navn,
- c) skal fibersammensetningen av broderte tekstilprodukter oppgis for produktet i sin helhet og kan angis ved å oppgi sammensetningen av basisstoffet og brodér-garnet hver for seg. Disse bestanddelene må nevnes med navn. Dersom de broderte delene utgjør mindre enn 10 % av produktets overflate, er det tilstrekkelig å oppgi basisstoffets sammensetning,
- d) skal fibersammensetningen av garn som består av en kjerne omsluttet av ulike fibrer, og som selges til forbrukeren i denne tilstand, oppgis for produktet i sin helhet og kan angis ved å oppgi sammensetningen av kjernen og de omsluttende fibrene hver for seg. Disse bestanddelene må nevnes med navn,
- e) skal fibersammensetningen av tekstilprodukter i fløyel og plysj eller lignende produkter oppgis for produktet i sin helhet og kan oppgis atskilt for hver av disse to bestanddelene, som må nevnes med navn, dersom produktene har bakside og overflate som består av ulike fibrer,
- f) kan sammensetningen av gulvbelegg og -tepper der bunnmaterialer og overflate består av ulike fibrer, angis bare for overflaten, som må nevnes med navn.»

Artikkel 10

1. Som unntak fra bestemmelsene i artikkel 8 og 9
- a) kan medlemsstatene for tekstilproduktene som er oppført i vedlegg III, og som befinner seg i én av tilstandene nevnt i artikkel 2 nr. 1, ikke kreve etikettering eller merking som omfatter produktets navn og sammensetning. Dersom disse produktene er forsynt med en etikett eller en merking som angir navn, sammensetning eller varemerke eller forretningsnavn, og som omfatter bruk av et navn fastsatt i vedlegg I eller et navn som kan forveksles med dette, som hovedbetegnelse, adjektiv eller i ordforbindelser, får bestemmelsene i artikkel 8 og 9 likevel anvendelse,
- b) kan tekstilproduktene oppført i vedlegg IV frambyes for salg med en felles etikettering som inneholder spesifikasjonene for sammensetning fastsatt i dette direktiv, forutsatt at tekstilproduktene er av samme type og sammensetning,
- c) kan sammensetningen av tekstilprodukter som selges som metervare vises utelukkende på det stykket eller den rullen som frambyes for salg.
2. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for at produktene nevnt i nr. 1 bokstav b) og c) frambyes for salg på en slik måte at endelig forbruker fullt ut kan gjøre seg kjent med disse produktenes sammensetning.

Artikkel 11

Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å påse at de opplysninger som gis når tekstilprodukter markedsføres, ikke kan forveksles med navn og spesifikasjoner som er fastsatt i dette direktiv.

Artikkel 12

Med sikte på anvendelsen av artikkel 8 nr. 1 og andre bestemmelser i dette direktiv om merking av tekstilprodukter skal fiberprosentene nevnt i artikkel 4, 5 og 6 bestemmes uten hensyn til følgende bestanddeler:

- 1) for alle tekstilprodukter:
- deler som ikke er av tekstil, jærer, etiketter og emblemer, kantebånd og pynt som ikke er en integrert del av produktet, knapper og spenner overtrukket med tekstil, tilbehør, dekorasjoner, ikke-elastiske bånd, elastiske tråder og bånd som er festet på spesifikke og begrensede deler av produktet, og, på de vilkår som er fastsatt i artikkel 7, synlige og isolerbare fibrer av rent dekorativ art og antistatiske fibrer,
- 2) a) for gulvbelegg og tepper: alle andre bestanddeler enn overflaten,

- b) for møbelstoffer: binde- og fyllrenning samt binde- og fyllinnslag som ikke er en del av overflaten,

for draperier, portierer og gardiner: binde- og fyllrenning samt binde- og fyllinnslag som ikke er en del av stoffets rettside,

- c) for andre tekstilprodukter: underlag, forsterkninger, mellomfôr og bunnmateriale av lerret, sy- og sammenføyingsråd med mindre de erstatter stoffets renning og/eller innslag, fyllmateriale som ikke har en isolerende funksjon, og, med forbehold for artikkel 9 nr. 1, fôr.

I denne bestemmelse

- skal bunnmateriale i tekstilprodukter som tjener som baksidebelegg for overflaten, særlig basisstoffer i tepper og i dobbelte stoffer samt baksiden av fløyels- og plysjstoffer og tilsvarende produkter, ikke betraktes som underlag som skal fjernes,
- menes med «forsterkninger» slike tråder eller stoffer som er tilsatt på spesifikke og begrensede deler av tekstilproduktene for å forsterke dem eller å gjøre dem stive eller tykke,

- 3) fettstoffer, bindemidler, fortyngningsmidler, etterbehandlingsmidler, impregneringsprodukter, fargehjelpemidler og hjelpemidler for trykkfarging samt andre produkter til behandling av tekstiler. I mangel av fællesskapsbestemmelser skal medlemsstatene treffe alle nødvendige tiltak for å unngå at disse bestanddelene opptrer i et omfang som kan bidra til å villedde forbrukeren.

Artikkel 13

1. Kontroller av om tekstilprodukter er i samsvar med opplysningene om sammensetning i dette direktiv, skal utføres med analysemetodene som er fastlagt i direktivene nevnt i nr. 2.

For dette formål skal fiberprosentene i artikkel 4, 5 og 6 bestemmes ved å anvende den vedtatte fuktighetsfaktor fastsatt i vedlegg II på hver enkelt fibers tørrvekt, etter at bestanddelene nevnt i artikkel 12 nr. 1, 2 og 3 er fjernet.

2. Særdirektiver skal fastlegge hvilke metoder for prøvetaking og analyse som skal gjelde i medlemsstatene for å bestemme fibersammensetningen i produkter nevnt i dette direktiv.

Artikkel 14

1. Medlemsstatene kan ikke forby eller forhindre markedsføring av tekstilprodukter på grunn av produktens navn eller opplysninger om sammensetningen dersom produktene er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv.

2. Bestemmelsene i dette direktiv skal ikke være til hinder for anvendelsen av gjeldende bestemmelser i hver enkelt medlemsstat om vern av industriell og kommersiell eiendomsrett, angivelse av produktens opprinnelse og bekjempelse av illojal konkurranse.

Artikkel 15

Bestemmelsene i dette direktiv får ikke anvendelse på tekstilprodukter som

- 1) er beregnet på eksport til tredjestater,
- 2) innføres i medlemsstatene under tollkontroll for transittformål,
- 3) importeres fra tredjestater med sikte på innenlands bearbeiding,
- 4) kontraheres til hjemmearbeidende personer eller til selvstendige foretak med sikte på videre bearbeiding uten at gjensidig forpliktende salg finner sted.

Artikkel 16

1. De tilføyelser til vedlegg I til dette direktiv samt de tilføyelser og endringer til vedlegg II til dette direktiv som er nødvendige for å tilpasse vedleggene til den tekniske utvikling, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 6 i direktiv 96/73/EF.

2. Nye metoder for kvantitativ analyse av andre binære og ternære blandinger enn dem som er nevnt i direktiv 96/73/EF og rådsdirektiv 73/44/EØF av 26. februar 1973 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kvantitative analyser av ternære fiberblandinger⁽¹⁾, skal også fastsettes etter denne framgangsmåten.

3. Komiteen nevnt i artikkel 5 i direktiv 96/73/EF skal kalles «Komiteen for direktiver om tekstilnavn og tekstilmerking».

Artikkel 17

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 18

Direktivene oppført i vedlegg V del A oppheves uten at medlemsstatenes forpliktelser i forbindelse med fristene for gjennomføring oppført i vedlegg V del B berøres.

(¹) EFT nr. L 83 av 30.3.1973, s. 1.

Artikkel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Utfærdiget i Brussel, 16. desember 1996.

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

I. YATES

Formann

VEDLEGG I

TABELLOVER TEKSTILFIBRER

Nr.	Navn	Fiberbeskrivelse
1	Ull ⁽¹⁾	Fiber fra ullfellen til sau eller lam (<i>Ovis aries</i>)
2	<i>Alpakka, lama, kamel, kasjmir, mohair, angora, vikunja, jak, guanako, bever, oter</i> med eller uten den supplerende betegnelse «ull» eller «hår» ⁽¹⁾ .	Hår fra følgende dyr: alpakka, lama, kamel, kasjmirgeit, angorageit, angorakanin, vikunja, jak, guanako, bever, oter.
3	<i>Dyrehår eller hestehår</i> med eller uten angivelse av dyreart (f.eks. storfehaar, geitehaar, hestehaar)	Hår fra andre dyr enn dem som er nevnt i nr. 1 og 2
4	<i>Silke</i>	Fibrer utelukkende fra silkeproduserende insekter
5	<i>Bomull</i>	Fibrer fra frøkapselen av bomullsplanten (<i>Gossypium</i>)
6	<i>Kapok</i>	Fibrer fra innsiden av frukten av kapoktreet (<i>Ceiba pentandra</i>)
7	<i>Lin</i>	Fibrer fra basten til linplanten (<i>Linum usitatissimum</i>)
8	<i>Hamp</i>	Fibrer fra basten til hamplanten (<i>Cannabis sativa</i>)
9	<i>Jute</i>	Fibrer fra basten til planten <i>Corchorus olitorius</i> og <i>Corchorus capsularis</i> . For dette direktivs formål skal bast fra følgende arter sidestilles med jute: <i>Hibiscus cannabinus</i> , <i>Hibiscus sabdariffa</i> , <i>Abutilon avicennae</i> , <i>Urena lobata</i> , <i>Urena sinuata</i>
10	<i>Manilla</i>	Fibrer fra bladskjeden til planten <i>Musa textilis</i>
11	<i>Alfa</i>	Fibrer fra bladene til planten <i>Stipa tenacissima</i>
12	<i>Kokos</i>	Fibrer fra frukten av kokosplanten (<i>Cocos nucifera</i>)
13	<i>Gyvel</i>	Fibrer fra basten til planten <i>Cytisus scoparius</i> og/eller <i>Spartium junceum</i>
14	<i>Rami</i>	Fibrer fra basten til planten <i>Boehmeria nivea</i> og <i>Boehmeria tenacissima</i>
15	<i>Sisal</i>	Bladfibrer fra <i>Agave sisalana</i>
16	<i>Sunn</i>	Fibrer fra basten på <i>Crotalaria juncea</i>
17	<i>Henequen</i>	Bastfibrer fra <i>Agave Fourcroydes</i>
18	<i>Maguey</i>	Bastfibrer fra <i>Agave Cantala</i>
19	<i>Acetat</i>	Fibrer fra celluloseacetat med opptil 92 % og minst 74 % acetylerede hydroksylgrupper
20	<i>Alginat</i>	Fibrer fra metallisk salt av alginsyre

Nr.	Navn	Fiberbeskrivelse
21	<i>Kupro</i>	Fibrer fra regenerert cellulose framstilt etter kuproammoniummetoden
22	<i>Modal</i>	Fibrer fra regenerert cellulose med høy strekkstyrke og høy modul i våt tilstand. For strekkstyrken (B_c) i kondisjonert tilstand og den kraft (B_M) som er nødvendig for å forlenge fiberen med 5 % i våt tilstand, gjelder: B_c (centinewton) $\geq 1,3\sqrt{T} + 2 T$ B_M (centinewton) $\geq 0,5 \sqrt{T}$ der T er den gjennomsnittlige lineære densitet i decitex
23	<i>Protein⁽¹⁾</i>	Fibrer utvunnet av naturlig, regenerert proteinstoff og stabilisert ved hjelp av kjemiske stoffer
24	<i>Triacetat</i>	Fibrer fra celluloseacetat der minst 92 % av hydrok-sylgruppene er acetylert
25	<i>Viskose</i>	Fibrer fra regenerert cellulose (filament- og stapelfibrer) som er framstilt etter viskosemetoden
26	<i>Akryl⁽¹⁾</i>	Fibrer fra lineære makromolekyler der kjeden er oppbygd av minst 85 vektprosent akrylnitril
27	<i>Klorfiber</i>	Fibrer dannet av lineære makromolekyler der molekylkjeden inneholder mer enn 50 vektprosent monomerenheter av vinylklorid eller vinylidenklorid
28	<i>Fluorfiber</i>	Fibrer fra lineære makromolekyler framstilt av alifatiske fluorkarbon-monomerer
29	<i>Modakryl</i>	Fibrer fra lineære makromolekyler der kjeden er oppbygd av mellom 50 og 85 vektprosent akrylnitril
30	<i>Polyamid eller nylon</i>	Fibrer fra lineære makromolekyler der den funksjonelle amidgruppen opptrer jevnlig i kjeden
31	<i>Polyester</i>	Fibrer fra lineære makromolekyler der kjeden er oppbygd av minst 85 vektprosent ester av diol og tereftalsyre
32	<i>Polyetylen</i>	Fibrer fra mettede lineære makromolekyler av ikke-substituerte alifatiske hydrokarboner
33	<i>Polypropylen</i>	Fibrer fra mettede lineære makromolekyler av alifatiske hydrokarboner der annenhvert karbonatom er tilknyttet en metyl sidekjede i isotaktisk konfigurasjon og uten ytterligere substitusjon
34	<i>Polykarbamid</i>	Fibrer fra lineære makromolekyler der den funksjonelle ureylengruppen (NH-CO-NH) opptrer jevnlig i kjeden
35	<i>Polyuretan</i>	Fibrer fra lineære makromolekyler som består av kjeder der den funksjonelle uretengruppen opptrer jevnlig igjen
36	<i>Vinylal</i>	Fibrer fra lineære makromolekyler der kjeden består av polyvinyl-alkohol med varierende acetyleringsgrad
37	<i>Trivinyll</i>	Fibrer fra akrylnitril-terpolymer, en vinylkloridmonomer og en tredje vinylmonomer der ingen av de tre utgjør mer enn 50 % av den samlede vekt

Nr.	Navn	Fiberbeskrivelse
38	<i>Elastodien</i>	Elastiske fibrer som består enten av naturlig eller syntetisk polyisopren eller av én eller flere polymeriserte diener med eller uten én eller flere vinylmonomerer, som etter å ha vært strukket til tre ganger sin opprinnelige lengde ved hjelp av en ytre trekkraft, raskt trekker seg sammen til omtrent sin opprinnelige lengde så snart den blir avlastet
39	<i>Elastan</i>	Elastiske fibrer som består av minst 85 % polyuretansegmenter, som etter å ha vært strukket til tre ganger sin opprinnelige lengde ved hjelp av en ytre trekkraft, raskt trekker seg sammen til omtrent sin opprinnelige lengde så snart den blir avlastet
40	<i>Glassfiber</i>	Fibrer bestående av glass
41	<i>Navn som tilsvarer stoffet som fibrene er framstilt av, f.eks. metall (metallisk, metallisert), asbest, papir, med eller uten tilføyelsen «tråd» eller «fiber»</i>	Fibrer utvunnet med utgangspunkt i ulike stoffer eller nye stoffer utenom dem som er oppført ovenfor.

- (¹) Navnet «ull» i nr. 1 kan også brukes til å betegne en blanding av fibrer fra lammeull og fra de dyrehår som er oppført i nr. 2 i tredje kolonne. Denne bestemmelsen skal anvendes på tekstilprodukter nevnt i artikkel 4 og 5 samt på dem nevnt i artikkel 6, i den grad sistnevnte til dels er sammensatt av fibrer oppført i nr. 1 og 2.

VEDLEGG II

VEDTATTE FUKTIGHETSFAKTORER TIL BRUK VED BEREGNINGEN AV
FIBERVEKTEN I ET TEKSTILPRODUKT

Fibernr.	Fibrer	Prosentandeler
1-2	Ull og dyrehår:	
	kjemmede fibrer	18,25
	kardede fibrer	17,00 ⁽¹⁾
3	Dyrehår:	
	kjemmede fibrer	18,25
	kardede fibrer	17,00 ⁽¹⁾
	Hestehår:	
	kjemmede fibrer	16,00
	kardede fibrer	15,00
4	Silke	11,00
5	Bomull:	
	normale fibrer	8,50
	merceriserte fibrer	10,50
6	Kapok	10,90
7	Lin	12,00
8	Hamp	12,00
9	Jute	17,00
10	Manilla	14,00
11	Alfa	14,00
12	Kokos	13,00
13	Gyvel	14,00
14	Rami (blekede fibrer)	8,50
15	Sisal	14,00
16	Sunn	12,00
17	Henequen	14,00
18	Maguey	14,00
19	Acetat	9,00
20	Alginat	20,00

⁽¹⁾ Den vedtatte faktor på 17,00 % skal også brukes når det ikke er mulig å avgjøre om tekstilproduktet som inneholder ull og/eller dyrehår, er framstilt ved karding eller kjemming.

Fibernr.	Fibrer	Prosentandeler
21	Kupro	13,00
22	Modal	13,00
23	Protein	17,00
24	Triacetat	7,00
25	Viskose	13,00
26	Akryl	2,00
27	Klorfiber	2,00
28	Fluoribrer	0,00
29	Modakryl	2,00
30	Polyamid eller nylon:	
	stapelfibrer	6,25
	filamentfibrer	5,75
31	Polyester:	
	stapelfibrer	1,50
	filamentfibrer	1,50
32	Polyetylen	1,50
33	Polypropylen	2,00
34	Polykarbamid	2,00
35	Polyuretan:	
	stapelfibrer	3,50
	filamentfibrer	3,00
36	Vinylal	5,00
37	Trivinyll	3,00
38	Elastodien	1,00
39	Elastan	1,50
40	Glassfiber:	
	med en gjennomsnittlig diameter på over 5 µm	2,00
	med en gjennomsnittlig diameter på 5 µm eller mindre	3,00
41	Metallfiber	2,00
	Metallisert fiber	2,00
	Asbest	2,00
	Papirgarn	13,75

VEDLEGG III**PRODUKTER SOM IKKE KAN UNDERKASTES OBLIGATORISK ETIKETTERING
ELLERMERKING**

[artikkel 10 nr. 1 bokstav a)]

1. Ermeholdere
2. Klokkeremmer av tekstil
3. Etiketter og emblemer
4. Stoppede eller polstrede grytekluter av tekstil
5. Kaffevarmere
6. Tevarmere
7. Ermebeskyttere
8. Muffer, ikke av plysj
9. Kunstige blomster
10. Nåleputer
11. Malte lerreter
12. Tekstilprodukter til underlag eller forsterkning
13. Filt
14. Brukte konfeksjonsprodukter dersom de er uttrykkelig betegnet som det.
15. Gamasjer
16. Emballasje, ikke ny og solgt som sådan
17. Filthatter
18. Myke beholdere uten avstivning og seletøy av tekstil
19. Reiseartikler av tekstil
20. Håndbroderte bildetepper, ferdige eller uferdige, og materialer til framstilling av slike, herunder brodérgarn som selges atskilt fra bunnmaterialet av lerret og er særskilt beregnet på bruk i slike tepper.
21. Glidelåser
22. Knapper og spenner overtrukket med tekstil
23. Bokomslag av tekstil
24. Leketøy
25. Tekstildeler i fottøy, med unntak av varmeisolerende fôr
26. Brikker som består av flere deler med en overflate på mindre enn 500 cm².
27. Grytekluter og -votter
28. Eggevarmere
29. Sminkepunger
30. Tobakkspunger av tekstil
31. Futteraler av tekstil til briller, sigaretter, sigarer, lightere og kammer
32. Verneutstyr til sportsbruk, med unntak av hansker
33. Toalettvesker
34. Skopusseetuier
35. Begravelsesartikler
36. Engangsartikler, med unntak av vatt

I dette direktiv menes med engangsartikler, tekstilprodukter som benyttes én enkelt gang eller i et avgrenset tidsrom dersom normal bruk utelukker at produktet kan settes i stand for å brukes på nytt for samme formål eller brukes på en lignende måte senere.

37. Tekstilprodukter som er underlagt reglene i Den europeiske farmakopé, og som omfattes av en henvisning til disse reglene, flergangsbandasjer til medisinsk eller ortopedisk bruk og ortopediske tekstilartikler i sin alminnelighet.

38. Tekstilartikler, herunder reip, tauverk og hyssing (med forbehold for nr. 12 i vedlegg IV), som normalt er beregnet på
 - a) bruk som utstyrskomponenter ved produksjon og bearbeiding av varer,
 - b) installasjon i maskiner, anlegg (f.eks. varme-, klima- eller lysanlegg), husholdningsapparater o.l., kjøretøyer og andre transportmidler, eller på bruk ved drift, vedlikehold eller innredning av slike maskiner og anlegg, med unntak av presenninger og bilrekvisita av tekstil som ikke selges sammen med bilen.
39. Tekstilprodukter til verne- eller sikkerhetsformål, som sikkerhetsbelter, fallskjermer, redningsvester, redningsstrømper, brannvernutstyr, skuddsikre vester, samt særskilte verneklær (f.eks. til vern mot brann, kjemiske stoffer og andre farer for sikkerheten)
40. Oppblåsbare anlegg (idrettshaller, utstillingsstander, lagerhaller osv.), forutsatt at det gis opplysninger om disse artiklenes yteevne og tekniske spesifikasjoner.
41. Seil
42. Tekstilartikler beregnet på dyr
43. Flagg og bannere

VEDLEGG IV**PRODUKTER SOM DET BARE KREVES FELLES ETIKETTERING ELLER MERKING FOR**

[artikkel 10 nr. 1 bokstav b)]

1. Gulvkluter
2. Rengjøringskluter
3. Border og pynt
4. Possement
5. Belter
6. Seler
7. Strømpeholdere og strømpebånd
8. Skolisser
9. Bånd
10. Strikk
11. Emballasje, ny og solgt som sådan
12. Hyssing til innpakning eller bindegarn for landbruket, hyssing, reip og tauverk bortsett fra produktene omfattet av nr. 38 i vedlegg III⁽¹⁾
13. Brikker
14. Lommetørkler
15. Nett for nakkeknute eller hårnett
16. Slips og tversoversløyfer for barn
17. Smekker; vaskehansker og -kluter
18. Sytråd, stoppegarn og brodégarn som er pakket med sikte på detaljsalg i små mengder, med en nettovekt som ikke overstiger 1 gram.
19. Bånd til gardiner og persienner

⁽¹⁾ For produkter oppført i dette nr. som selges avskåret, skal fellesmerkingen være den som er på rullen. Reip og tauverk nevnt i dette nr. omfatter også tau og tauverk til fjellklatring og vannsport.

VEDLEGG V**DEL A****LISTE OVER OPPHEVEDE DIREKTIVER**

(nevnt i artikkel 18)

- Rådskonferansen 71/307/EØF (EFT nr. L 185 av 16.8.1971, s. 16) med følgende endringsdirektiver:
 - Rådskonferansen 75/36/EØF (EFT nr. L 14 av 20.1.1975, s. 15)
 - Rådskonferansen 83/623/EØF (EFT nr. L 353 av 15.12.1983, s. 8)
 - Kommissjonskonferansen 87/140/EØF (EFT nr. L 56 av 26.2.1987, s. 24)

DEL B**FRISTER FOR GJENNOMFØRING**

Direktiv	Frist	
	Tillatelse til handel med produkter som er i samsvar med dette direktiv	Forbud mot handel med produkter som ikke er i samsvar med dette direktiv
71/307/EØF	29. januar 1973	29. januar 1975
75/36/EØF		
83/623/EØF	29. november 1985	29. mai 1987
87/140/EØF	1. september 1988	

VEDLEGG VI

SAMMENLIGNINGSTABELL

Dette direktiv	Direktiv 71/307/EØF	Dette direktiv	Direktiv 71/307/EØF
Artikkel 1	Artikkel 1	Vedlegg II nr. 4	Vedlegg II nr. 4
Artikkel 2	Artikkel 2	Vedlegg II nr. 5	Vedlegg II nr. 5
Artikkel 3	Artikkel 3	Vedlegg II nr. 6	Vedlegg II nr. 6
Artikkel 4	Artikkel 4	Vedlegg II nr. 7	Vedlegg II nr. 7
Artikkel 5	Artikkel 5	Vedlegg II nr. 8	Vedlegg II nr. 8
Artikkel 6	Artikkel 6	Vedlegg II nr. 9	Vedlegg II nr. 9
Artikkel 7	Artikkel 7	Vedlegg II nr. 10	Vedlegg II nr. 10
Artikkel 8	Artikkel 8	Vedlegg II nr. 11	Vedlegg II nr. 11
Artikkel 9	Artikkel 9	Vedlegg II nr. 12	Vedlegg II nr. 12
Artikkel 10	Artikkel 10	Vedlegg II nr. 13	Vedlegg II nr. 13
Artikkel 11	Artikkel 11	Vedlegg II nr. 14	Vedlegg II nr. 15
Artikkel 12	Artikkel 12	Vedlegg II nr. 15	Vedlegg II nr. 16
Artikkel 13	Artikkel 13	Vedlegg II nr. 16	Vedlegg II nr. 16a
Artikkel 14	Artikkel 14	Vedlegg II nr. 17	Vedlegg II nr. 16b
Artikkel 15	Artikkel 15	Vedlegg II nr. 18	Vedlegg II nr. 16c
Artikkel 16	Artikkel 15a	Vedlegg II nr. 19	Vedlegg II nr. 17
Artikkel 17	Artikkel 16 nr. 3	Vedlegg II nr. 20	Vedlegg II nr. 18
Artikkel 18	—	Vedlegg II nr. 21	Vedlegg II nr. 19
Artikkel 19	Artikkel 17	Vedlegg II nr. 22	Vedlegg II nr. 20
Vedlegg I nr. 1	Vedlegg I nr. 1	Vedlegg II nr. 23	Vedlegg II nr. 21
Vedlegg I nr. 2	Vedlegg I nr. 2	Vedlegg II nr. 24	Vedlegg II nr. 22
Vedlegg I nr. 3	Vedlegg I nr. 3	Vedlegg II nr. 25	Vedlegg II nr. 23
Vedlegg I nr. 4	Vedlegg I nr. 4	Vedlegg II nr. 26	Vedlegg II nr. 24
Vedlegg I nr. 5	Vedlegg I nr. 5	Vedlegg II nr. 27	Vedlegg II nr. 25
Vedlegg I nr. 6	Vedlegg I nr. 6	Vedlegg II nr. 28	Vedlegg II nr. 26
Vedlegg I nr. 7	Vedlegg I nr. 7	Vedlegg II nr. 29	Vedlegg II nr. 27
Vedlegg I nr. 8	Vedlegg I nr. 8	Vedlegg II nr. 30	Vedlegg II nr. 28
Vedlegg I nr. 9	Vedlegg I nr. 9	Vedlegg II nr. 31	Vedlegg II nr. 29
Vedlegg I nr. 10	Vedlegg I nr. 10	Vedlegg II nr. 32	Vedlegg II nr. 30
Vedlegg I nr. 11	Vedlegg I nr. 11	Vedlegg II nr. 33	Vedlegg II nr. 31
Vedlegg I nr. 12	Vedlegg I nr. 12	Vedlegg II nr. 34	Vedlegg II nr. 32
Vedlegg I nr. 13	Vedlegg I nr. 13	Vedlegg II nr. 35	Vedlegg II nr. 33
Vedlegg I nr. 14	Vedlegg I nr. 15	Vedlegg II nr. 36	Vedlegg II nr. 34
Vedlegg I nr. 15	Vedlegg I nr. 16	Vedlegg II nr. 37	Vedlegg II nr. 35
Vedlegg I nr. 16	Vedlegg I nr. 16a	Vedlegg II nr. 38	Vedlegg II nr. 36
Vedlegg I nr. 17	Vedlegg I nr. 16b	Vedlegg II nr. 39	Vedlegg II nr. 37
Vedlegg I nr. 18	Vedlegg I nr. 16c	Vedlegg II nr. 40	Vedlegg II nr. 38
Vedlegg I nr. 19	Vedlegg I nr. 17	Vedlegg II nr. 41	Vedlegg II nr. 39
Vedlegg I nr. 20	Vedlegg I nr. 18	Vedlegg III nr. 1	Vedlegg III nr. 1
Vedlegg I nr. 21	Vedlegg I nr. 19	Vedlegg III nr. 2	Vedlegg III nr. 2
Vedlegg I nr. 22	Vedlegg I nr. 20	Vedlegg III nr. 3	Vedlegg III nr. 3
Vedlegg I nr. 23	Vedlegg I nr. 21	Vedlegg III nr. 4	Vedlegg III nr. 4
Vedlegg I nr. 24	Vedlegg I nr. 22	Vedlegg III nr. 5	Vedlegg III nr. 5
Vedlegg I nr. 25	Vedlegg I nr. 23	Vedlegg III nr. 6	Vedlegg III nr. 6
Vedlegg I nr. 26	Vedlegg I nr. 24	Vedlegg III nr. 7	Vedlegg III nr. 7
Vedlegg I nr. 27	Vedlegg I nr. 25	Vedlegg III nr. 8	Vedlegg III nr. 8
Vedlegg I nr. 28	Vedlegg I nr. 26	Vedlegg III nr. 9	Vedlegg III nr. 9
Vedlegg I nr. 29	Vedlegg I nr. 27	Vedlegg III nr. 10	Vedlegg III nr. 10
Vedlegg I nr. 30	Vedlegg I nr. 28	Vedlegg III nr. 11	Vedlegg III nr. 11

Dette direktiv	Direktiv 71/307/EØF	Dette direktiv	Direktiv 71/307/EØF
Vedlegg I nr. 31	Vedlegg I nr. 29	Vedlegg III nr. 12	Vedlegg III nr. 12
Vedlegg I nr. 32	Vedlegg I nr. 30	Vedlegg III nr. 13	Vedlegg III nr. 13
Vedlegg I nr. 33	Vedlegg I nr. 31	Vedlegg III nr. 14	Vedlegg III nr. 14
Vedlegg I nr. 34	Vedlegg I nr. 32	Vedlegg III nr. 15	Vedlegg III nr. 15
Vedlegg I nr. 35	Vedlegg I nr. 33	Vedlegg III nr. 16	Vedlegg III nr. 17
Vedlegg I nr. 36	Vedlegg I nr. 34	Vedlegg III nr. 17	Vedlegg III nr. 18
Vedlegg I nr. 37	Vedlegg I nr. 35	Vedlegg III nr. 18	Vedlegg III nr. 19
Vedlegg I nr. 38	Vedlegg I nr. 36	Vedlegg III nr. 19	Vedlegg III nr. 20
Vedlegg I nr. 39	Vedlegg I nr. 37	Vedlegg III nr. 20	Vedlegg III nr. 21
Vedlegg I nr. 40	Vedlegg I nr. 38	Vedlegg III nr. 21	Vedlegg III nr. 22
Vedlegg I nr. 41	Vedlegg I nr. 39	Vedlegg III nr. 22	Vedlegg III nr. 23
Vedlegg II nr. 1 og 2	Vedlegg II nr. 1 og 2	Vedlegg III nr. 23	Vedlegg III nr. 24
Vedlegg II nr. 3	Vedlegg II nr. 3	Vedlegg III nr. 24	Vedlegg III nr. 25
Vedlegg III nr. 25	Vedlegg III nr. 26	Vedlegg III nr. 36	Vedlegg III nr. 37
Vedlegg III nr. 26	Vedlegg III nr. 27	Vedlegg III nr. 37	Vedlegg III nr. 38
Vedlegg III nr. 27	Vedlegg III nr. 28	Vedlegg III nr. 38	Vedlegg III nr. 39
Vedlegg III nr. 28	Vedlegg III nr. 29	Vedlegg III nr. 39	Vedlegg III nr. 40
Vedlegg III nr. 29	Vedlegg III nr. 30	Vedlegg III nr. 40	Vedlegg III nr. 41
Vedlegg III nr. 30	Vedlegg III nr. 31	Vedlegg III nr. 41	Vedlegg III nr. 42
Vedlegg III nr. 31	Vedlegg III nr. 32	Vedlegg III nr. 42	Vedlegg III nr. 43
Vedlegg III nr. 32	Vedlegg III nr. 33	Vedlegg III nr. 43	Vedlegg III nr. 44
Vedlegg III nr. 33	Vedlegg III nr. 34	Vedlegg IV	Vedlegg IV
Vedlegg III nr. 34	Vedlegg III nr. 35	Vedlegg V	—
Vedlegg III nr. 35	Vedlegg III nr. 36	Vedlegg VI	—

KOMMISJONSDIREKTIV 97/37/EF**av 19. juni 1997****om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg I og II til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF om navn på tekstilprodukter(*)**

(Tekst som er relevant for EØS)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF av 16. desember 1996 om navn på tekstilprodukter⁽¹⁾, særlig artikkel 16 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

Tekstilprodukter kan markedsføres i Fellesskapet bare dersom de oppfyller bestemmelsene i nevnte direktiv.

Dette direktiv om tekstilprodukter fastsetter en etikettering eller merking som angir navnet på tekstilfibre som produktene er sammensatt av, for å sikre at forbrukernes interesser beskyttes ved at det gis riktige opplysninger.

Bare tekstilfibrer omfattet av vedlegg I til nevnte direktiv kan brukes i sammensetningen av tekstilprodukter beregnet på Fellesskapets indre marked. Vedleggene som inneholder listen over fibrer, må tilpasses den tekniske utvikling, slik at nye fibrer som har framkommet siden siste endring av direktivet, kan tilføyes.

Bestemmelsene i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for direktiver om tekstilnavn og tekstilmerking -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

I vedlegg I til direktiv 96/74/EF gjøres følgende endringer:

1) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

- i kolonnen «Navn» innsettes ordet «kasjgora» etter «guanako»,

- i kolonnen «Fiberbeskrivelse» innsettes ordet «kasjgorageit» (krysning av kasjmirgeit og angorageit) etter «guanako».

2) I nr. 30 gjøres følgende endringer:

- teksten i kolonnen «Navn» skal fortsatt lyde: «Polyamid eller nylon»,
- fiberbeskrivelsen skal lyde:

«Fibrer dannet av syntetiske lineære makromolekyler der amidbindinger, hvorav minst 85 % er knyttet til alifatiske eller sykloalifatiske enheter, opptrer jevnlig i kjeden».

3) Tidligere nr. 31-41 blir nr. 34-44.

4) I nytt nr. 31

- skal teksten i kolonnen «Navn» lyde: «Aramid»,
- skal teksten i kolonnen «Fiberbeskrivelse» lyde:

«Fibrer av syntetiske lineære makromolekyler som er dannet av aromatiske grupper knyttet sammen av amid- eller imidbindinger, hvorav minst 85 % er direkte tilknyttet to aromatiske ringer, og der antallet imidbindinger, dersom slike forekommer, ikke overskrider amidbindingenes antall».

5) I nytt nr. 32

- skal teksten i kolonnen «Navn» lyde: «Polyimid»,
- skal teksten i kolonnen «Fiberbeskrivelse» lyde:

«Fibrer av syntetiske lineære makromolekyler der imidenheten opptrer jevnlig i kjeden».

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 169, 27.6.1997, s. 74, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 45/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 32 av 3.2.1997, s. 38.

6) I nytt nr. 33

- skal teksten i kolonnen «Navn» lyde: «Lyocell»,
- skal teksten i kolonnen «Fiberbeskrivelse» lyde:
«Fibrer av regenerert cellulose framstilt etter en oppløsnings- og spinneprosess med organisk løsemiddel, uten danning av derivater»,
- tilføyes en fotnotehenvising etter teksten i kolonnen «Navn». Fotnoten skal lyde:

«Med «organisk løsemiddel» menes hovedsakelig en blanding av organiske kjemikaler og vann».

7) Som følge av dette gjøres følgende endringer i nr. 22:

beskrivelsen skal lyde:

«Fibrer fra regenerert cellulose framstilt etter en endret viskosemetode med høy strekkstyrke og høy modul i våt tilstand. For strekkstyrken (B_C) i kondisjonert tilstand og den kraft (B_M) som er nødvendig for å forlenge fiberen med 5 % i våt tilstand, gjelder:

$$B_C \text{ (centinewton)} \geq 1,3 \sqrt{T} + 2 T$$

$$B_M \text{ (centinewton)} \geq 0,5 \sqrt{T}$$

der T er den gjennomsnittlige lineære densitet i decitex».

Artikkel 2

I vedlegg II til direktiv 96/74/EØF gjøres følgende endringer:

- 1) Tidligere nr. 31-41 blir nr. 34-44.

2) I nytt nr. 31

skal teksten i kolonnene «Fibrer» og «Prosentandeler» lyde:

«Aramid	8,00 ».
---------	---------

3) I nytt nr. 32

skal teksten i kolonnene «Fibrer» og «Prosentandeler» lyde:

«Polyimid	3,50».
-----------	--------

4) I nytt nr. 33

skal teksten i kolonnene «Fibrer» og «Prosentandeler» lyde:

« Lyocell	13,00».
-----------	---------

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme vedlegget til direktiv 96/74/EF, innen 1. juni 1998.

De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utfærdiget i Brussel, 19. juni 1997.

For Kommisjonen

Emma BONINO

Medlem av Kommisjonen

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/08****nr. 46/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 90/97 av 9. desember 1997⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/4/EF av 27. januar 1997 om endring av direktiv 79/112/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om merking og presentasjon av samt reklame for næringsmidler⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 18 (rådsdirektiv 79/112/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 L 0004:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/4/EF av 27. januar 1997 (EFT nr. L 43 av 14.2.1997, s. 21).”

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 97/4/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbato

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 av 9.7.1998, s. 45, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 27 av 9.7.1998, s. 36.

⁽²⁾ EFT nr. L 43 av 14.2.1997, s. 21.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 97/4/EF

av 27. januar 1997

om endring av direktiv 79/112/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om merking og presentasjon av samt reklame for næringsmidler(*)**EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til rådsdirektiv 79/112/EØF av 18. desember 1978 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om merking og presentasjon av samt reklame for næringsmidler⁽¹⁾, særlig artikkel 6 nr. 2 bokstav c) og nr. 3 og artikkel 7,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽³⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽⁴⁾, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 16. oktober 1996, og

ut fra følgende betraktninger:

For å nå målene for det indre marked bør det navn som ifølge sedvane brukes i produsentmedlemsstaten, også kunne brukes for produkter som skal selges i en annen medlemsstat.

Med henblikk på både å sikre bedre forbrukeropplysning og å overholde god forretningsskikk bør reglene for merking av produktenes nøyaktige art og egenskaper forbedres ytterligere.

I samsvar med traktatens bestemmelser underkastes bestemmelsene som får anvendelse på varebetegnelser, de alminnelige regler for merking i artikkel 2, særlig prinsippet om at de ikke skal kunne vilde kjøperen med hensyn til næringsmidlenes egenskaper.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 43, 14.2.1997, s. 2, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 46/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 av 8.2.1979, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 93/102/EF (EFT nr. L 291 av 25.11.1993, s. 14).

⁽²⁾ EFT nr. C 122 av 14.5.1992, s. 12, og EFT nr. C 118 av 29.4.1994, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. C 332 av 16.12.1992, s. 3.

⁽⁴⁾ Europaparlamentsuttalelse av 27. oktober 1993 (EFT nr. C 315 av 22.11.1993, s. 102), Rådets felles holdning av 15. juni 1995 (EFT nr. C 182 av 15.7.1995, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 25. oktober 1995 (EFT nr. C 308 av 20.11.1995, s. 30). Europaparlamentsbeslutning av 10. desember 1996 og rådsbeslutning av 10. januar 1997.

De europeiske fellesskaps domstol har i flere dommer uttalt seg til fordel for detaljert merking, særlig passende obligatorisk merking som skal angi det solgte produktets art. Dette tiltaket, som gir forbrukeren mulighet til å treffe sitt valg med fullt kjennskap til produktet, er best egnet ettersom det skaper færrest handelshindringer.

Fellesskapets regelverksfastsettende organer bør treffe de tiltak som følger av denne rettspraksis -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

I direktiv 79/112/EØF gjøres følgende endringer:

- 1) Etter sjette betraktning tilføyes følgende betraktning:

«Dette kravet innebærer at medlemsstatene kan stille språklige krav dersom traktatens bestemmelser overholdes.»
- 2) I artikkel 3 nr. 1 skal nytt punkt 2a lyde:

«2a) mengden av visse ingredienser eller kategorier av ingredienser i samsvar med bestemmelsene i artikkel 7.»
- 3) I artikkel 5 skal nr. 1 lyde:
 - «1. Et næringsmiddels varebetegnelse skal være den betegnelse som i henhold til Det europeiske fellesskaps bestemmelser er fastsatt for næringsmidlet.
 - a) I mangel av fellesskapsbestemmelser skal varebetegnelsen være den betegnelse som er fastsatt i gjeldende lover og forskrifter i medlemsstaten der salget til den endelige forbruker og til storhusholdninger finner sted.

I mangel av en slik betegnelse skal varebetegnelsen være det navn som ifølge sedvane brukes i medlemsstaten der salget til endelig forbruker eller til storhusholdninger finner sted, eller en beskrivelse av

næringsmidlet, og om nødvendig av dets bruk, som skal være så nøyaktig at kjøperen blir opplyst om dets egentlige art og kan skjelne det fra produkter som det vil kunne forveksles med.

- b) Varebetegnelsen som produktet er lovlig framstilt og markedsført under i produsent-medlemsstaten, skal også være tillatt å bruke i markedsførings-medlemsstaten.

Dersom anvendelsen av de øvrige bestemmelser i dette direktiv, særlig dem som er fastsatt i artikkel 3, gjør det umulig for forbrukerne i markedsførings-medlemsstaten å få fullt kjennskap til næringsmidlets egentlige art og skjelne det fra andre næringsmidler som det vil kunne forveksles med, skal imidlertid varebetegnelsen utfylles med andre beskrivende opplysninger som skal angis i tilknytning til varebetegnelsen.

- c) I unntakstilfeller der varebetegnelsen gjelder et næringsmiddel som er så forskjellig fra næringsmidlet som er kjent under denne betegnelsen, med hensyn til sammensetning eller framstilling at bestemmelsene i bokstav b) ikke er tilstrekkelige til å sikre korrekt forbrukeropplysning i markedsførings-medlemsstaten, skal produksjonsmedlemsstatens varebetegnelse ikke brukes i markedsførings-medlemsstaten.»

- 4) I artikkel 6 nr. 2 skal bokstav c) lyde:

- «c) produkter som består av en enkelt ingrediens,
- dersom varebetegnelsen er identisk med ingrediensens betegnelse, eller
 - dersom ingrediensens art klart framgår av varebetegnelsen.»

- 5) I artikkel 6 nr. 5 bokstav b) skal første strekpunkt lyde:

«— kan ingredienser som hører inn under en av kategoriene oppført i vedlegg I, og som inngår i et annet næringsmiddel, angis med bare navnet på denne kategorien.

Endringer i listen over kategoriene oppført i vedlegg I kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17.

Betegnelsen «stivelse» oppført i vedlegg I skal imidlertid alltid utfylles med angivelse av ingrediensens spesifikke vegetabiliske opprinnelse dersom ingrediensen kan inneholde gluten.»

- 6) I artikkel 6 nr. 5 bokstav b) skal annet strekpunkt lyde:

«— skal ingredienser som hører inn under en av kategoriene oppført i vedlegg II, angis med navnet på denne kategorien, etterfulgt av sitt spesifikke navn eller EØF-nummer; når det gjelder en ingrediens som hører inn under flere kategorier, skal den kategori angis som svarer til ingrediensens hovedfunksjon i næringsmidlet.

De endringer som skal foretas i nevnte vedlegg som følge av utviklingen innen teknisk og vitenskapelig kunnskap, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17.

Betegnelsen «modifisert stivelse» oppført i vedlegg II skal imidlertid alltid utfylles med angivelse av ingrediensens spesifikke vegetabiliske opprinnelse dersom ingrediensen kan inneholde gluten.»

- 7) Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

1. Mengden av en ingrediens eller en kategori av ingredienser anvendt i framstillingen eller tilberedningen av et næringsmiddel skal angis i samsvar med denne artikkel.

2. Angivelsen nevnt i nr. 1 skal være obligatorisk

a) dersom den aktuelle ingrediens eller kategori av ingredienser inngår i varebetegnelsen eller vanligvis forbindes med varebetegnelsen av forbrukeren, eller

b) dersom den aktuelle ingrediens eller kategori av ingredienser framheves i merkingen ved hjelp av ord, bilder eller en grafisk framstilling, eller

c) dersom den aktuelle ingrediens eller kategori av ingredienser er av vesentlig betydning for å kjenne et næringsmiddel og skille det fra andre produkter det vil kunne forveksles med på grunn av sin betegnelse eller sitt utseende, eller

d) i tilfeller fastsatt etter framgangsmåten i artikkel 17.

3. Nr. 2 får ikke anvendelse

a) på en ingrediens eller en kategori av ingredienser

— der drenet nettovekt er angitt i samsvar med artikkel 8 nr. 4, eller

— der mengden i henhold til fællesskapsbestemmelsene allerede skal oppgis i merkingen,

— som brukes i små mengder som aromagivende bestanddeler,

— som selv om den forekommer i varebetegnelsen, ikke vil være avgjørende for forbrukerens valg i markedsføringsmedlemsstaten fordi variasjonen i mengde ikke er så vesentlig at den kjennetegner næringsmidlet eller skiller det fra andre lignende produkter. I tvilstilfeller skal det avgjøres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17 om vilkårene i dette strekpunkt er oppfylt,

- b) dersom mengden av en ingrediens eller en kategori av ingredienser er uttrykkelig fastsatt i særlige fællesskapsbestemmelser uten at den skal angis i merkingen,
- c) i tilfellene nevnt i artikkel 6 nr. 5 bokstav a) fjerde og femte strekpunkt,
- d) i tilfeller som fastsettes etter framgangsmåten i artikkel 17.

4. Den angitte mengde uttrykt i prosent skal svare til mengden av ingrediensen eller ingrediensene som notert på framstillings-tidspunktet. For visse næringsmidler kan det imidlertid fastsettes unntak fra dette prinsippet i fællesskapsbestemmelsene. Slike bestemmelser skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17.

5. Betegnelsen nevnt i nr. 1 skal oppføres enten i næringsmidlets varebetegnelse, i umiddelbar nærhet av varebetegnelsen eller i listen over ingredienser i forbindelse med den aktuelle ingrediens eller kategori av ingredienser.

6. Denne artikkel får anvendelse med forbehold for fællesskapsbestemmelsene om deklarasjon av næringsinnhold i næringsmidler.»

- 8) Ny artikkel 13a skal lyde:

«Artikkel 13a

1. Medlemsstatene skal sørge for å forby salg på sitt territorium av næringsmidler dersom betegnelsene fastsatt i artikkel 3 og artikkel 4 nr. 2 ikke er avfattet på et språk som er lett forståelig for forbrukeren, med mindre

forbrukeropplysningen med hensyn til én eller flere betegnelser i merkingen faktisk sikres ved andre tiltak som skal fastsettes etter framgangsmåten i artikkel 17.

2. I samsvar med traktatens bestemmelser kan medlemsstaten der produktet markedsføres, kreve på sitt territorium at betegnelsene i merkingen skal avfattes på ett eller flere av Fællesskapets offisielle språk etter medlemsstatens valg.

3. Nr. 1 og 2 er ikke til hinder for at betegnelsene i merkingen avfattes på flere språk.»

- 9) I artikkel 14 oppheves annet ledd.

Artikkel 2

Om nødvendig skal medlemsstatene endre sine lover og forskrifter slik at de

— innen 14. august 1998 tillater handel med produkter som er i samsvar med dette direktiv,

— innen 14. februar 2000 forbyr handel med produkter som ikke er i samsvar med dette direktiv. Handelen med produkter som ikke er i samsvar med dette direktiv, men som er merket innen denne dato, skal likevel tillates inntil lagrene er tømt.

Medlemsstatene skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 27. januar 1997.

For Europaparlamentet

J. M. GIL-ROBLES

President

For Rådet

G. ZALM

Formann

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/09****nr. 47/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 90/97 av 9. desember 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 194/97 av 31. januar 1997 om fastsetjing av høgsteinnholdet av visse ureinande stoff i næringsmiddel⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XII etter nr. 54q (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2232/96) skal nytt nr. 54r lyde:

“54r. **397 R 0194:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 194/97 av 31. januar 1997 om fastsetjing av høgsteinnholdet av visse ureinande stoff i næringsmiddel (EFT nr. L 31 av 1.2.1997, s. 48).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 194/97 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 av 9.7.1998, s. 45, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 27 av 9.7.1998, s. 36.

⁽²⁾ EFT nr. L 31 av 1.2.1997, s. 48.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 194/97**av 31. januar 1997****om fastsetjing av høgsteinnhaldet av visse ureinande stoff i næringsmiddel(*)****(Tekst som er relevant for EØS)****KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 315/93 av 8. februar 1993 om fastsettelse av framgangsmåter i Fællesskapet i forbindelse med forurensende stoffer i næringsmidler⁽¹⁾, særleg artikkel 2, og

ut frå desse synsmåtane:

For å verne folkehelsa må det i medhald av forordning (EØF) nr. 315/93 fastsetjast høgsteinnhald av visse ureinande stoff. Høgsteinnhaldet må vedtakast i form av ei fællesskapsliste som ikkje er uttømmende, og som kan syne høgsteinnhaldet av det same ureinande stoffet i ulike næringsmiddel saman med analytiske påvisingsgrenser. Det kan òg opplystast om kva prøvetakings- og analysemetodar som skal nyttast.

For å verne folkehelsa er det viktig at innhaldet av ureinande stoff vert halde innanfor toksikologiske grenser som kan godtakast. Dersom det er mogleg, må innhaldet reduserast ytterlegare ved hjelp av god framstillingspraksis.

Grønsaker har ein grunnleggjande næringsfunksjon og spelar ei viktig rolle i vernet av folkehelsa. Forbruket av grønnsaker bør difor fremjast ved å betre kvaliteten på dei produkta som vert tilbodne.

Nokre medlemsstatar har vedteke eller tek sikte på å vedta eit høgsteinnhald av nitrat i visse grønnsaker.

I lys av ulikskapane mellom medlemsstatane og den faren for konkurransevriding som følgjer av dette, må det gjerast fællesskapstiltak for å sikre ein einsarta marknad, samstundes som prinsippet om rimeleg samhøve vert etterlevd.

Særskilde tiltak med sikte på betre kontroll av ureiningskjelder i landbruket, saman med reglar for god praksis, kan medverke til å minske innhaldet av ureinande stoff, særleg nitrat, i visse grønnsaker.

Dei klimatiske tilhøva, produksjonsmetodane og kostvanane er svært ulike i regionane i Fællesskapet. Difor bør det fastsetjast ulikt høgsteinnhald av nitrat i grønnsaker for ulike årstider. Dessutan bør medlemsstatane mellombels kunne gje løyve til at salat og spinat som vert dyrka på og er meinte for konsum på territoriet deira, vert marknadsførde med eit nitratinnhald som er større enn det som er fastsett i del I nr. 1.1 i vedlegget, men berre på det vilkåret at dei mengdene som finst, framleis kan godtakast ut frå omsynet til folkehelsa.

Salat- og spinatproducentar som er etablerte i medlemsstatar der det er gjeve slike løyve, bør gradvis endre dyrkingsmetodane sine ved å ta i bruk dei reglane for god praksis som er tilrådde på nasjonalt plan, slik at dei etter ein overgangsperiode stettar dei krava til høgsteinnhald som er fastsette på fællesskapsplan.

Det bør fastsetjast felles verdiar så snart som råd.

På grunnlag av tilgjengelege vitenskaplege data bør det granskast om det bør fastsetjast høgsteinnhald av ureinande stoff i barnemat for spedbarn og småbarn.

Det må sikrast fri omsetjing i heile Fællesskapet av næringsmiddel med eit innhald av ureinande stoff som er mindre eller likt dei høgsteinnhaldet som er fastsette i vedlegget.

Medlemsstatane må vedta føremålstenlege overvakingstiltak med omsyn til ureinande stoff som finst i næringsmiddel.

Alle høgsteinnhald som vert vedtekne på fællesskapsplan, må vurderast på nytt for å ta omsyn til utviklinga av den vitenskaplege og tekniske kunnskapen og til betra framstillingspraksis.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 31, 1.2.1997, s. 48, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 47/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 37 av 13.2.1993, s. 1.

Dei høgsteinnhalda som er fastsette for salat og spinat, bør vurderast på nytt og eventuelt reduserast innan 1. oktober 1998. Denne vurderinga må byggje på resultatata av kontroll som vert gjennomført av medlemsstatane.

I samsvar med artikkel 3 i forordning (EØF) nr. 315/93 er Vitskapsutvalet for næringsmiddel rådspurt om dei føresegnene som vil kunne verke inn på folkehelsa.

Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegnen frå Det faste næringsmiddelutvalet -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Ved denne forordninga vert det fastsett eit høgsteinnhald av visse ureinande stoff i ulike næringsmiddel.

Artikkel 2

1. Når dei produkta som er oppførde i vedlegget til denne forordninga, vert marknadsførde, kan dei ikkje ha eit innhald av ureinande stoff som er større enn dei høgsteinnhalda som er fastsette i vedlegget.

2. I grunnjevne tilfelle kan medlemsstatane i ein overgangsperiode gje løyve til at salat og spinat som vert dyrka på og er meinte for konsum på territoriet deira, vert marknadsførde med eit nitratinnhald som er større enn det som er fastsett i del I nr. 1.1 i vedlegget, på det vilkåret at det vert nytta reglar for god praksis som gradvis fører til at dei høgsteinnhalda som er fastsette på fællesskapsplan, vert etterlevde.

3. Medlemsstatane skal kvart år gje dei andre medlemsstatane og Kommisjonen melding om korleis nr. 2 vert nytta.

Artikkel 3

På grunnlag av resultatata av kontroll som vert gjennomført av medlemsstatane, skal Kommisjonen innan 1. oktober 1998 vurdere på nytt dei høgsteinnhalda som er fastsette for salat og spinat i vedlegget; høgsteinnhalda skal eventuelt reduserast.

Artikkel 4

Dei prøvetakings- og analysemetodane som skal nyttast, er fastsette i vedlegget til denne forordninga.

Artikkel 5

Denne forordninga tek til å gjelde 20. dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Ho skal nyttast frå 15. februar 1997. Dei produkta som er nemnde i del I nr. 1.2 i vedlegget og alt finst på marknaden den dato den denne forordninga vert teken i bruk, og som ikkje er i samsvar med føresegnene i denne forordninga, kan som unntak frå artikkel 2 framleis marknadsførast inntil lagra er tømde.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 31. januar 1997.

For Kommisjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

HØGSTEINNHALDET AV VISSE UREINANDE STOFF I NÆRINGSMIDDEL

I. Ureinande stoff frå landbruket

1. Nitrat

1.1. Ferske grønsaker

Produkt	Høgsteinnhald av nitrat ⁽¹⁾ (mg NO ₃ /kg ferskt produkt)		Prøvetakingsmetode	Referansem metode for analyse
Spinat (<i>Spinacia oleracea</i> L.)	Frå 15. februar 1997 til 31. desember 1998:		Kommissjonsdirektiv 79/700/EØF ⁽³⁾	
	hausta frå 1. november til 31. mars	3 000		
	hausta frå 1. april til 31. oktober	2 500		
	Frå 1. januar 1999	2 500 ⁽²⁾		
Salat (<i>Lactuca sativa</i> L.) bortsett frå salat som er dyrka på friland	hausta frå 1. oktober til 31. mars	4 500 ⁽²⁾	Direktiv 79/700/EØF Det skal likevel vere minst ti einingar per laboratorieprøve	
	hausta frå 1. april til 30. september	3 500 ⁽²⁾		
	hausta frå 1. mai til 31. august	2 500 ⁽²⁾		

1.2. Andre foredla grønsaker meinte for konsum

Produkt	Høgsteinnhald av nitrat ⁽¹⁾ (mg NO ₃ /kg ferskt produkt)		Prøvetakingsmetode	Referansem metode for analyse
Konservert, djupfryst eller fryst spinat		2 000	Direktiv 79/700/EØF	

II. Andre ureinande stoff

⁽¹⁾ Høgsteinnhaldet gjeld ikkje for næringsmiddel som er framstilte spesielt for spedbarn og småbarn.

⁽²⁾ Med atterhald for ny vurdering innan 1. oktober 1998 i medhald av føresegnene i artikkel 3.

⁽³⁾ TEF nr. L 207 av 15.8.1979, s. 26.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/10****nr. 48/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 91/97 av 9. desember 1997⁽¹⁾.

Rådsforordning (EF) nr. 434/97 av 3. mars 1997 om endring av forordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 716/97 av 23. april 1997 om endring av vedlegg II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 748/97 av 25. april 1997 om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽⁴⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 749/97 av 25. april 1997 om endring av vedlegg I, II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽⁵⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XIII nr. 14 (rådsforordning (EØF) nr. 2377/90) skal nye strekpunkter lyde:

- “- **397 R 0434:** Rådsforordning (EF) nr. 434/97 av 3. mars 1997 (EFT nr. L 67 av 7.3.1997, s. 1),
- **397 R 0716:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 716/97 av 23. april 1997 (EFT nr. L 106 av 24.4.1997, s. 10),
- **397 R 0748:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 748/97 av 25. april 1997 (EFT nr. L 110 av 26.4.1997, s. 21),
- **397 R 0749:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 749/97 av 25. april 1997 (EFT nr. L 110 av 26.4.1997, s. 24).”

Artikkel 2

Teksten til rådsforordning (EF) nr. 434/97 og kommisjonsforordning (EF) nr. 716/97, nr. 748/97 og nr. 749/97 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbato

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 av 9.7.1998, s. 46, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 27 av 9.7.1998, s. 41.

⁽²⁾ EFT nr. L 67 av 7.3.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 106 av 24.4.1997, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 110 av 26.4.1997, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 110 av 26.4.1997, s. 24.

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 434/97**av 3. mars 1997****om endring av forordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 43,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegn frå Europaparlamentet⁽²⁾,

med tilvising til fråsegn frå Økonomi- og sosialutvalet⁽³⁾ og

ut frå desse synsmåtane:

I medhald av forordning (EØF) nr. 2377/90⁽⁴⁾ skal det gradvis gjerast ei vurdering av stoff som var godkjende for bruk den dagen då forordninga tok til å gjelde, og etter artikkel 14 i forordninga skal frå 1. januar 1997 «tilførsel til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon av veterinærpreparater inneholdende farmakologisk virksomme stoffer som ikke er oppført i vedlegg I, II eller III, være forbudt i Fellesskapet».

For at denne fellesskapsframgangsmåten skal kunne førast vidare på gode vitskaplege vilkår utan å vere til hinder for at veterinærer og andre brukarar har tilgang til stoff som er naudsynte for å verne om dyrehelsa, bør denne fristen lengjast, med ulik lang tid alt etter kva type stoff det dreier seg om, for stoff der det før 1. januar 1996 er levert inn søknad til Kommisjonen eller Det europeiske kontoret for lækjemiddelvurdering om fastsetjing av maksimumsgrenser for restmengder -

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfærd i Brussel, 3. mars 1997.

For Rådet

M. DE BOER

Formann

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 1**

I artikkel 14 i forordning (EØF) nr. 2377/90 vert følgjande ledd lagde til:

«For stoffer som det var tillatt å benytte den dag denne forordning trådte i kraft, og for hvilke det før 1. januar 1996 var innlevert søknad til Kommisjonen eller Det europeiske kontor for legemiddelvurdering om fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder, skal imidlertid datoen nevnt i foregående ledd forskyves

- til 1. januar 1998 for derivater av pyrazolidon, nitroimidazol, arsaniltsyre og fenylbutazon og
- til 1. januar 2000 for andre stoffer.

Kontoret skal innen 7. juni 1997 offentliggjøre en liste over disse stoffene.»

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde den dagen ho vert kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Ho skal nyttast frå 1. januar 1997.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjord i EFT L 67, 7.3.1997, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 48/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF nr. C 381 av 17.12.1996, s. 9.

(2) Fråsegn gjeven 20. februar 1997 (enno ikkje offentleggjord i TEF).

(3) Fråsegn gjeven 27. februar 1997 (enno ikkje offentleggjord i TEF).

(4) TEF nr. L 224 av 18.8.1990, s. 1. Forordninga sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 17/97 (TEF nr. L 5 av 9.1.1997, s. 12).

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 716/97**av 23. april 1997****om endring av vedlegg II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)****KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 434/97⁽²⁾, særleg artikkel 6, 7 og 8, og

ut frå desse synsmåtane:

I samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90 må det gradvis fastsetjast maksimumsgrenser for restmengder av alle farmakologisk verksame stoff som vert nytta i Fellesskapet i veterinærpreparat som skal tilførast dyr som er meinte for næringsmiddelproduksjon.

Maksimumsgrenser for restmengder kan først fastsetjast etter at Utvalet for veterinærpreparat har granska alle viktige opplysningar med omsyn til om restmengder av det aktuelle stoffet er skadelege for forbrukarane av næringsmiddel av animalsk opphav, og med omsyn til kva innverknad restmengdene har på den industrielle foredlinga av næringsmiddel.

Når det skal fastsetjast maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparat i næringsmiddel av animalsk opphav, må det gjerast greie for kva dyreartar slike restmengder kan finnast i, kor store restmengder som kan tillatast i kvart av dei aktuelle kjøtveva frå dyret som er handsama (målvev), og kva type restmengd som skal kontrollerast (restmarkør).

Når det gjeld kontrollen av restmengder i medhald av regelverket til Fellesskapet på dette området, bør maksimumsgrensene for restmengder vanlegvis fastsetjast for målvev i levra eller nyrene. Levra og nyrene vert ofte fjerna frå skrottar i internasjonal handel, og difor bør det òg fastsetjast grenseverdiar for muskel- eller feittvev.

Dersom veterinærpreparat skal tilførast eggleggjande fjørfe, dyr i laktasjon eller honningbier, må det òg fastsetjast grenseverdiar for egg, mjølk eller honning.

Hormonet som frigjer gonadotropinet D-Phe⁶, og neostigmin bør førast opp i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90.

For å gjere det mogleg å fullføre vitenskaplege granskingar bør ivermektin førast opp i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Det bør fastsetjast ein frist på 60 dagar før denne forordninga tek til å gjelde, slik at medlemsstatane, for å ta omsyn til føresegnene i denne forordninga, får høve til å gjere naudsynte tilpassingar i løyva til å marknadsføre dei aktuelle veterinærpreparata som er gjevne i medhald av rådsdirektiv 81/851/EØF⁽³⁾, sist endra ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾.

Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for veterinærpreparat -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 1**

Vedlegg II og III til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert endra i samsvar med vedlegget til denne forordninga.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 106, 24.4.1997, s. 10, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 48/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

⁽¹⁾ TEF nr. L 224 av 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ TEF nr. L 67 av 7.3.1997, s. 1.

⁽³⁾ TEF nr. L 317 av 6.11.1981, s. 1.

⁽⁴⁾ TEF nr. L 214 av 24.8.1993, s. 31.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde 60. dagen etter at ho er kunngjord
i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 23. april 1997.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG

I forordning (EØF) nr. 2377/90 vert det gjort følgjande endringar:

A. I vedlegg II vert det gjort følgjande endringar:

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
«2.85. Hormonet som frigjør gonadotropinet D-Phe ⁶ «2.86. Neostigmin	Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler»	

B. I vedlegg III vert det gjort følgjande endringar:

2. Parasittmidler

2.3. Midler som virker på endo- og ectoparasitter

2.3.1. Avermektiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«2.3.1.6. Ivermektin	22,23-dihydro- avermektin B 1 a	Dyr av hjortefamilien, herunder reinsdyr	20 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 20 µg/kg	Muskler Fett Lever Nyrer	Midlertidige MRL utløper 1. januar 1999»

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 748/97

av 25. april 1997

om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESKAPA HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 716/97⁽²⁾, særleg artikkel 6, 7 og 8, og

ut frå desse synsmåtane:

I samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90 må det gradvis fastsetjast maksimumsgrenser for restmengder av alle farmakologisk verksame stoff som vert nytta i Fellesskapet i veterinærpreparat som skal tilførast dyr som er meinte for næringsmiddelproduksjon.

Maksimumsgrenser for restmengder kan først fastsetjast etter at Utvalet for veterinærpreparat har granska alle viktige opplysningar med omsyn til om restmengder av det aktuelle stoffet er skadelege for forbrukarane av næringsmiddel av animalsk opphav, og med omsyn til kva innverknad restmengdene har på den industrielle foredlinga av næringsmiddel.

Når det skal fastsetjast maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparat i næringsmiddel av animalsk opphav, må det gjerast greie for kva dyreartart slike restmengder kan finnast i, kor store restmengder som kan tillatast i kvart av dei aktuelle kjøtveva frå dyret som er handsama (målvev), og kva type restmengd som skal kontrollerast (restmarkør).

Når det gjeld kontrollen av restmengder i medhald av regelverket til Fellesskapet på dette området, bør maksimumsgrensene for restmengder vanlegvis fastsetjast for målvev i levra eller nyrene. Levra og nyrene vert ofte fjerna frå skrottar i internasjonal handel, og difor bør det òg fastsetjast grenseverdier for muskel- eller feittvev.

Dersom veterinærpreparat skal tilførast eggleggjande fjørfe, dyr i laktasjon eller honningbier, må det òg fastsetjast grenseverdier for egg, mjølk eller honning.

Moksidektin bør førast opp i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Isoxsuprin og praziquantel bør førast opp i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Det bør fastsetjast ein frist på 60 dagar før denne forordninga tek til å gjelde, slik at medlemsstatane, for å ta omsyn til føresegnene i denne forordninga, får høve til å gjere naudsynte tilpassingar i løyva til å marknadsføre dei aktuelle veterinærpreparata som er gjevne i medhald av rådsdirektiv 81/851/EØF⁽³⁾, sist endra ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾.

Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for veterinærpreparat -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 1**

Vedlegg I og II til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert endra i samsvar med vedlegget til denne forordninga.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 110, 26.4.1997, s. 21, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 48/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF nr. L 224 av 18.8.1990, s. 1.

(2) TEF nr. L 106 av 24.4.1997, s. 10.

(3) TEF nr. L 317 av 6.11.1981, s. 1.

(4) TEF nr. L 214 av 24.8.1993, s. 31.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde 60. dagen etter at ho er kunngjord
i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 25. april 1997.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG

I forordning (EØF) nr. 2377/90 vert det gjort følgjande endringar:

A. I vedlegg I vert det gjort følgjande endringar:

2. Parasittmidler

2.3. Midler som virker på endo- og ectoparasitter

2.3.1. Avernemektiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«2.3.1.5. Moksidektin	Moksidektin	Storfe, sauer	500 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg	Fett Lever Muskler, nyrer»	

B. I vedlegg II vert det gjort følgjande endringar:

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
«2.79. Isoxsuprin	Storfe, dyr av hestefamilien	Bare til terapeutisk bruk i samsvar med rådsdirektiv 96/22/EF(*)
2.80. Praziquantel	Sauer	Unntatt søyer i laktasjon
(*) EFT nr. L 125 av 23.5.1996, s. 3.»		

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 749/97**av 25. april 1997****om endring av vedlegg I, II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)****KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 748/97⁽²⁾, særleg artikkel 6, 7 og 8, og

ut frå desse synsmåtene:

I samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90 må det gradvis fastsetjast maksimumsgrenser for restmengder av alle farmakologisk verksame stoff som vert nytta i Fellesskapet i veterinærpreparat som skal tilførast dyr som er meinte for næringsmiddelproduksjon.

Maksimumsgrenser for restmengder kan først fastsetjast etter at Utvalet for veterinærpreparat har granska alle viktige opplysningar med omsyn til om restmengder av det aktuelle stoffet er skadelege for forbrukarane av næringsmiddel av animalsk opphav, og med omsyn til kva innverknad restmengdene har på den industrielle foredlinga av næringsmiddel.

Når det skal fastsetjast maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparat i næringsmiddel av animalsk opphav, må det gjerast greie for kva dyreartart slike restmengder kan finnast i, kor store restmengder som kan tillatast i kvart av dei aktuelle kjøtveva frå dyret som er handsama (målvev), og kva type restmengd som skal kontrollerast (restmarkør).

Når det gjeld kontrollen av restmengder i medhald av regelverket til Fellesskapet på dette området, bør maksimumsgrensene for

restmengder vanlegvis fastsetjast for målvev i levera eller nyrene. Levera og nyrene vert ofte fjerna frå skrottar i internasjonal handel, og difor bør det òg fastsetjast grenseverdier for muskel- eller feittvev.

Dersom veterinærpreparat skal tilførast eggleggjande fjørfe, dyr i laktasjon eller honningbier, må det òg fastsetjast grenseverdier for egg, mjølk eller honning.

Difloxacin og vedaprofen bør førast opp i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Tiomersal og timerfonat bør førast opp i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90.

For å gjere det mogleg å fullføre vitenskaplege granskingar bør klavulansyre førast opp i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90.

For å gjere det mogleg å fullføre vitenskaplege granskingar bør det tidsrommet som det i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90 tidlegare er fastsett at dei mellombels maksimumsgrensene for restmengder er gyldige for, lengjast for dexametason.

Det bør fastsetjast ein frist på 60 dagar før denne forordninga tek til å gjelde, slik at medlemsstatane, for å ta omsyn til føresegnene i denne forordninga, får høve til å gjere naudsynte tilpassingar i løyva til å marknadsføre dei aktuelle veterinærpreparata som er gjevne i medhald av rådsdirektiv 81/851/EØF⁽³⁾, sist endra ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾.

Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for veterinærpreparat -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 110, 26.4.1997, s. 24, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 48/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

⁽¹⁾ TEF nr. L 224 av 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ TEF nr. L 110 av 26.4.1997, s. 21.

⁽³⁾ TEF nr. L 317 av 6.11.1981, s. 1.

⁽⁴⁾ TEF nr. L 214 av 24.8.1993, s. 31.

Artikkel 1

Vedlegg I, II og III til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert endra i samsvar med vedlegget til denne forordninga.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde 60. dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 25. april 1997.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG

I forordning (EØF) nr. 2377/90 vert det gjort følgjande endringar:

A. I vedlegg I vert det gjort følgjande endringar:

1. Parasittmidler

1.2. Antibiotika

1.2.3. Kinoloner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.3.3. Difloxacin	Difloxacin	Kyllinger, kalkuner	1 900 µg/kg 600 µg/kg 300 µg/kg 400 µg/kg	Lever Nyrer Muskler Hud/fett»	

4. Anti-inflammatoriske midler

4.1. Ikke-steroid anti-inflammatoriske midler

4.1.1. Derivater av arylpropionsyre

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«4.1.1.1. Vedapofen	Vedapofen	Dyr av hestefamilien	1 000 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 20 µg/kg	Nyrer Lever Muskler Fett»	

B. I vedlegg II vert det gjort følgjande endringar:

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
«2.82. Tiomersal	Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler	Bare til bruk som konserveringsmiddel i flerdosevaksiner i en konsentrasjon på høyst 0,02 %
2.83. Timerfonat	Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler	Bare til bruk som konserveringsmiddel i flerdosevaksiner i en konsentrasjon på høyst 0,02 %»

C. I vedlegg III vert det gjort følgjande endringar:

1. Anti-infektiva

1.2. Antibiotika

1.2.10. Betalaktamasehemmende midler

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.10.1. Klavulansyre	Klavulansyre	Storfe, sauer, svin	200 µg/kg	Muskler, lever, nyrer, fett	Midlertidige MRL utløper 1. juli 1999»
		Storfe, sauer	200 µg/kg	Melk	

4. Kortikoider

4.1. Glukokortikoider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«4.1.1. Dexametason	Dexametason	Storfe, svin, dyr av hestefamilien	2,5 µg/kg	Lever	Midlertidige MRL utløper 1. juli 1997»
			0,5 µg/kg	Muskler, nyrer	
		Storfe	0,3 µg/kg	Melk	

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/11****nr. 49/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 11/98 av 6. mars 1998⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/16/EF av 10. april 1997 om 15. endring av direktiv 76/769/EØF om avgrensning av marknadføring og bruk av visse farlege stoff og preparat⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 4 (rådsdirektiv 76/769/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 L 0016:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/16/EF av 10. april 1997 (EFT nr. L 116 av 6.5.1997, s. 31).”

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 97/16/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 272 av 8.10.1998, s. 16, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 42 av 8.10.1998, s. 39.

⁽²⁾ EFT nr. L 116 av 6.5.1997, s. 31.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 97/16/EF**av 10. april 1997****om 15. endring av direktiv 76/769/EØF om avgrensning av marknadføring og bruk av visse farlege stoff og preparat(*)****EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 100 A,

med tilvising til framlegget frå Kommissjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegnen frå Økonomi- og sosialutvalet⁽²⁾,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 189 B i traktaten⁽³⁾, og

ut frå desse synsmåtanane:

Ved artikkel 7 A i traktaten vert det skipa eit område utan indre grenser, der det er sikra fritt varebyte og fri rørsle for personar, tenester og kapital.

Bortsett frå Austerrike, Finland, Hellas, Italia og Luxembourg er alle medlemsstatane part i konvensjonen om kamp mot havureining ved utslepp frå land (Paris-konvensjonen av 1974). Paris-kommissjonen, som er det utøvande organet for Paris-konvensjonen, held heksakloretan og dei stoffa som kan dannast ved bruken av det, for å vere stoff som fører til ureining som bør fjernast i samsvar med artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i Paris-konvensjonen. Ved eit mandat som det vedtok 4. mars 1996, gav Rådet Kommissjonen fullmakt til forhandle fram ei avgjerd med sikte på å gradvis avskaffe bruken av heksakloretan, med visse unntak for bruk i industrien for ikkje-jarnhaldige metall, særleg for bruk i ikkje-integrerte aluminiumsverk og i visse magnesiumlegeringar. Dei forhandlingane som vart førde under møtet til Oslo-kommissjonen og Paris-kommissjonen i Oslo i juni

1996, leidde til vedtaking av PARCOM-avgjerd 96/1 om gradvis avskaffing av bruken av heksakloretan i industrien for ikkje-jarnhaldige metall, som kom i staden for PARCOM-avgjerd 92/4 og 93/1 om det same emnet. I PARCOM-avgjerd 96/1 er det fastsett at det i 1998 skal vurderast på nytt om det er naudsynt å ha unntak frå forbodet mot bruk av heksakloretan.

Dei avgrensingane som medlemsstatane er pålagde med omsyn til marknadføring av heksakloretan til bruk i industrien for ikkje-jarnhaldige metall, har direkte innverknad på korleis den felles marknaden verkar. Difor er det naudsynt å gjere lovgjevinga i medlemsstatane likare på dette området og å endre vedlegg I til direktiv 76/769/EØF⁽⁴⁾.

På bakgrunn av omfanget og verknadene av den planlagde åtgjerda er dei fellesskapstiltaka som er fastsette i dette direktivet, ikkje berre naudsynte, men òg uomgjengelege for å nå dei uttala måla. Medlemsstatane kan ikkje nå måla kvar for seg. Dessutan er det alt fastsett i direktiv 76/769/EØF at måla skal nåast på fellesskapsplan -

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:**Artikkel 1**

Vedlegg I til direktiv 76/769/EØF vert endra i samsvar med vedlegget til dette direktivet.

Artikkel 2

Medlemsstatane skal vedta og kunngjere dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, innan 31. desember 1997. Dei skal straks melde frå til Kommissjonen om dette.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 116, 6.5.1997, s. 31, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 49/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. C 382 av 31.12.1994, s. 35, og TEF nr. C 12 av 17.1.1996, s. 12.

(²) TEF nr. C 236 av 11.9.1995, s. 12.

(³) Europaparlamentsfråsegn av 20. september 1995 (TEF nr. C 269 av 16.10.1995, s. 63), felles haldning frå Rådet av 26. november 1996 (TEF nr. C 41 av 10.2.1997, s. 1), europaparlamentsavgjerd av 16. januar 1997 (TEF nr. C 33 av 3.2.1997) og rådsavgjerd av 13. mars 1997.

(⁴) TEF nr. L 262 av 27.9.1976, s. 201. Direktivet sist endra ved direktiv 94/60/EF (TEF nr. L 365 av 31.12.1994, s. 1).

Dei skal nytte desse føresegnene frå 1. januar 1998.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde 20. dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utfærd i Brussel, 10. april 1997.

For Rådet

A. VAN DOK VAN WEELE

Formann

For Europaparlamentet

J.M. GIL-ROBLES

President

VEDLEGG

I vedlegg I til direktiv 76/769/EØF vert følgjande stoff lagt til:

«xx Heksakloretan
CAS-nr. 67-72-1
EINECS-nr. 2006664

Må ikke brukes ved produksjon eller bearbeiding av ikke-jernholdige metaller.

Som unntak fra dette kan medlemsstatene på sitt territorium tillate bruk av heksakloretan (HCE)

- i ikke-integrerte aluminiumsverk der det produseres spesialstøpegods for bruksområder med strenge krav til kvalitets- og sikkerhetsstandarder, og som har et gjennomsnittlig forbruk på under 1,5 kg HEC per dag. På bakgrunn av utviklingen av ny kunnskap om og nye teknikker for erstatningsprodukter skal Kommisjonen, i forståelse med medlemsstatene og innen rammene av PARCOM, vurdere dette unntaket på nytt innen 31. desember 1998,
- til kornforfining ved produksjon av magnesiumlegeringene AZ81, AZ91 og AZ92. På bakgrunn av utviklingen av ny kunnskap om og nye teknikker for erstatningsprodukter skal Kommisjonen, i forståelse med medlemsstatene og innen rammene av PARCOM, vurdere dette unntaket på nytt innen 31. desember 1998.»

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/12****nr. 50/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 30/98 av 30. april 1998⁽¹⁾.

Tjuande kommisjonsdirektiv 97/1/EF av 10. januar 1997 om tilpassing til den tekniske utviklinga av vedlegg II, III, VI og VII til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsdirektiv 97/18/EF av 17. april 1997 om utsetjing av datoen for forbod mot dyreforsøk for delemne eller kombinasjonar av delemne i kosmetiske produkt⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XVI nr. 1 (rådsdirektiv 76/768/EØF) skal nye strekpunkter lyde:

- “- **397 L 0001:** Tjuande kommisjonsdirektiv 97/1/EF av 10. januar 1997 (EFT nr. L 16 av 18.1.1997, s. 85),
- **397 L 0018:** Kommisjonsdirektiv 97/18/EF av 17. april 1997 (EFT nr. L 114 av 1.5.1997, s. 43).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 97/1/EF og 97/18/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utfærdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbato

(¹) EFT nr. L 310 av 19.11.1998, s. 14, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 48 av 19.11.1998, s. 222.

(²) EFT nr. L 16 av 18.1.1997, s. 85.

(³) EFT nr. L 114 av 1.5.1997, s. 43.

TJUANDE KOMMISSJONSDIREKTIV 97/1/EF

av 10. januar 1997

om tilpassing til den tekniske utviklinga av vedlegg II, III, VI og VII til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

KOMMISSJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske felleksskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 76/768/EØF av 27. juli 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter⁽¹⁾, sist endra ved kommissjonsdirektiv 96/41/EF⁽²⁾, særleg artikkel 12,

etter samråd med Vitskapsutvalet for kosmetologi og

ut frå desse synsmåtane:

I samsvar med artikkel 12 i direktiv 76/768/EØF har den franske regjeringa gjeve Kommissjonen melding om at ho for eit tidsrom på eitt år har stogga marknadsføringa, mot eller utan vederlag, av kosmetiske produkt og kroppspoleieprodukt som inneheld ekstrakt av hjerne, ryggmerg eller augepleie frå storfe som er over seks månader gamle, og frå sauer og geiter som er over tolv månader gamle.

I kommissjonsvedtak 96/362/EF⁽³⁾ om endring av vedtak 96/239/EF om nødtiltak til vern mot bovin spongiform encefalopati⁽⁴⁾ er det fastsett at Det sameinte kongeriket ikkje skal sende frå territoriet sitt til dei andre medlemsstatane eller til tredjestatar produkt som er framstilte av storfe som er slakta i Det sameinte kongeriket, og som m.a. skal nyttast i kosmetiske produkt, med unntak av dei produkta som er oppførde i vedlegget til vedtaket, og at Det sameinte kongeriket skal tillate produksjon av produkta i vedlegget berre i verksemdar som er under offentleg veterinærkontroll, og som har synt seg å drive i samsvar med dei vilkåra som er fastsette i vedlegget.

Epizootien bovin spongiform encefalopati (BSE) har utvikla seg i Det sameinte kongeriket, men for aagneblinken er den geografiske utbreiinga hans ikkje kjend fullt ut.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 16, 18.1.1997, s. 85, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 50/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Felleksskaps Tidende.

⁽¹⁾ TEF nr. L 262 av 27.9.1976, s. 169.

⁽²⁾ TEF nr. L 198 av 8.8.1996, s. 36.

⁽³⁾ TEF nr. L 139 av 12.6.1996, s. 17.

⁽⁴⁾ TEF nr. L 78 av 28.3.1996, s. 47.

For tida er det ikkje mogleg å påvise sjukdommen i inkubasjonstida.

Den vitskaplege kunnskapen om spongiforme encefalopatiar er under stadig utvikling. Ulike vitskaplege publikasjonar og rapportar frå velrenommerte internasjonale organ, t.d. Verdhelseorganisasjonen, kan gje nye opplysningar.

Framveksten av ein variant av Creutzfeldt-Jakobs sjukdom (CJD-V) reiser spørsmålet om BSE kan overførast til menneske. Det er enno ikkje prova nokon årsakssamanheng mellom CJD-V og eksponering av folk for BSE-smittestoffet.

Etter dei dataa som er tilgjengelege i dag, har det vore mogleg å påvise smittefare i hjerne, ryggmerg og auge hjå storfe med BSE.

Det er sannkjent at dei tilrådde inaktiveringsmetodane ikkje kan nyttast i kosmetikksektoren på ekstrakt frå hjerne, ryggmerg og auge.

Kosmetikkindustrien har i fleire år gjennomført tilrådingane om BSE frå statlege og internasjonale organ. Den europeiske bransjeforeininga for parfyme-, kosmetikk- og kroppspoleieindustrien (COLIPA) rådde 22. april 1996 medlemmene sine frå å nytte storfevev eller ekstrakt frå storfevev som stammar frå hjerne, ryggmerg og auge. Vev og væsker frå hjerne, ryggmerg og auge hjå sauer og geiter og delemne frå slike vev og væsker vert så godt som ikkje nytta i kosmetiske produkt.

Vitskapsutvalet for kosmetologi gav 21. oktober 1994 og 29. mars, 11. april og 18. juli 1996 fråsegner om faren for å overføre BSE-smittestoffet når det vert nytta materiale frå storfe.

Vitskapsutvalet for kosmetologi gav 2. oktober 1996 ei fråsegn om at det ikkje kan utelukkast at det kan vere farleg å nytte vev og væsker frå hjerne, ryggmerg og auge hjå storfe, sauer og geiter og delemne frå slike vev og væsker i kosmetiske produkt.

Røynslene har synt at scrapie hjå sau ikkje er farleg for menneske. Nyare data syner likevel at BSE-smittestoffet kan overførast til sauer, og difor må det takast omsyn til at BSE-smittestoffet har større overføringsrekkevidd enn scrapie-smittestoffet.

Det må gjerast tiltak for å sikre helsa og tryggleiken til forbrukarane, utan å vente på sikre vitskaplege prov på at det finst ein årsakssamanheng mellom BSE og CJD eller varianten hans.

Difor er det tilrådeleg å mellombels forby bruken av visse delemne frå storfe, sauer og geiter i kosmetiske produkt.

Dette direktivet må vurderast på nytt når alle dei førnemnde punkta er granska, og seinast to år etter at dei tiltaka som er oppførde i vedlegget, er gjennomførde.

Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for tilpassing til den tekniske utviklinga av direktiv om fjerning av tekniske handelshindringar på området kosmetiske produkt -

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Direktiv 76/768/EØF vert endra i samsvar med vedlegget.

Artikkel 2

Medlemsstatane skal gjere dei tiltaka som er naudsynte for å sikre at kosmetiske produkt som inneheld dei stoffa som er oppførde i vedlegget, ikkje kan marknadsførast frå 30. juni 1997.

Artikkel 3

Seinast to år etter den dagen dette direktivet tek til å gjelde, skal Kommissjonen eventuelt gjere framlegg om ei endring av direktivet i lys av utviklinga av den vitskaplege kunnskapen.

Artikkel 4

1. Medlemsstatane skal setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, innan 30. juni 1997. Dei skal straks melde frå til Kommissjonen om dette.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

2. Medlemsstatane skal sende Kommissjonen teksta til dei internrettslege føresegnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar.

Artikkel 5

Dette direktivet tek til å gjelde tredje dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Artikkel 6

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 10. januar 1997.

For Kommissjonen

Emma BONINO

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG

I vedlegg II til direktiv 76/768/EØF skal nytt referansenummer 419 lyde:

«419. Vev og væsker fra hjerne, ryggmarg og øyne som stammer fra storfe, sauer og geiter, og bestanddeler av slike vev og væsker.»

KOMMISJONSDIREKTIV 97/18/EF**av 17. april 1997****om utsetjing av datoen for forbod mot dyreforsøk for delemne eller kombinasjonar av delemne i kosmetiske produkt(*)****(Tekst som er relevant for EØS)****KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 76/768/EØF av 27. juli 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsdirektiv 97/1/EF⁽²⁾, særleg artikkel 4 nr. 1 bokstav i),

etter samråd med Vitskapsutvalet for kosmetologi og

ut frå desse synsmåtane:

Målet med direktiv 76/768/EØF er framfor alt å verne folkehelsa, og for dette føremålet er det heilt naudsynt å gjere visse toksikologiske prøver for å vurdere om delemne eller kombinasjonar av delemne som inngår i kosmetiske produkt, sikrar tryggleiken for menneskehelsa.

I medhald av artikkel 4 nr. 1 bokstav i) i direktiv 76/768/EØF skal medlemsstatane, for å støtte krava i direktivet, forby marknadsføring av kosmetiske produkt som inneheld delemne eller kombinasjonar av delemne som er utprøvde på dyr etter 1. januar 1998.

I andre leddet i denne føresegna er det fastsett at Kommisjonen skal leggje fram eit utkast til tiltak for å utsetje den førnemnde datoen dersom det ikkje har vore god nok framgang i utviklinga av metodar som fullgodt kan kome i staden for dyreforsøk, særleg i dei tilfella der det trass i alle rimelege freistnader ikkje er vitskapleg stadfesta at dei alternative forsøksmetodane gjev forbrukaren eit jamgodt vern når det vert teke omsyn til retningslinjene for giftverknadsprøver frå Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD).

Det er gjort framgang i forskning innan alternative forsøksmetodar, særleg på dei områda som gjeld opptak gjennom huda og lokale farar for auge og hud. Det har enno ikkje vore mogleg å stadfeste nokon av dei alternative forsøksmetodane vitskapleg. OECD har enno ikkje vedteke retningslinjer for giftverknadsprøver som høver for alternative forsøksmetodar.

Det er lite sannsynleg at eit høgare utviklingssteg i teknikken er nådd før 1. januar 1998. Difor bør den datoen som er fastsett i artikkel 4 nr. 1 bokstav i) i direktiv 76/768/EØF, utsetjast i samsvar med andre leddet i denne føresegna.

I direktiv 76/768/EØF er det fastsett at datoen skal utsetjast med eit tilstrekkeleg tidsrom som i alle høve må vere på minst to år. Difor må det fastsetjast ein dato etter 1. januar 2000. På det noverande tidspunktet er det svært vanskeleg å slå fast når visse alternative forsøksmetodar for utprøving av om visse delemne eller kombinasjonar av delemne er skadelege for menneskehelsa, vil vere vitskapleg godkjende.

Det kan likevel slåast fast på førehand at det etter kvart vil liggje føre alternative metodar for opptak gjennom huda, foto-irritasjon, auge-irritasjon og hud-irritasjon.

Av omsyn til føremålet med føresegna bør likeins den vitskaplege nyvurderinga ikkje utsetjast for lenge. På det noverande tidspunktet må det difor fastsetjast ein dato som det på førehand kan slåast fast at ingen alternative forsøksmetodar vil vere fullt ut vitskapleg godkjende innan.

Difor er det føremålstenleg å utsetje datoen til 30. juni 2000.

Under desse omstenda er det ikkje mogleg å fastsetje ein frist som sikrar at forbodet mot dyreforsøk kan setjast i kraft frå ein viss dato. Difor kan Kommisjonen berre delvis nytte den avgjerdsmakta som han er gjeven etter artikkel 4 nr. 1 bokstav i) i direktivet.

Difor må det fastsetjast at Kommisjonen skal leggje fram eit nytt utkast til tiltak på dei same vilkåra som dei som er fastsette i den førnemnde artikkelen.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 114, 1.5.1997, s. 43, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 50/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 262 av 27.9.1976, s. 169.

(²) TEF nr. L 16 av 18.1.1997, s. 85.

Utsetjinga av datoen må ikkje hindre at det vert freista å minske talet på forsøksdyr og lidingane deira der dette er mogleg, særleg ved hjelp av masseundersøkingssprøver (screening tests).

Det må gjerast alt som råd er, for å sikre at alternative metodar til dyreforsøk vert utvikla, godkjende og godtekne. I samsvar med føresegnene i artikkel 130 F nr. 3 i traktaten og det fjerde rammeprogrammet for forskning må Kommisjonen gjere dei tiltaka som er naudsynte for å fremje forskning i og godkjenning av alternative metodar til dyreforsøk for delemne og kombinasjonar av delemne som inngår i kosmetiske produkt.

Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for tilpassing til den tekniske utviklinga av direktiv om fjerning av tekniske handelshindringar på området kosmetiske produkt -

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

I artikkel 4 nr. 1 bokstav i) første leddet i direktiv 76/768/EØF vert «1. januar 1998» bytt ut med «30. juni 2000».

Artikkel 2

Dersom det ikkje har vore god nok framgang i utviklinga av metodar som fullgodt kan kome i staden for dyreforsøk, særleg i dei tilfella der det trass i alle rimelege freistnader ikkje er vitskapleg stadfesta at dei alternative forsøksmetodane gjev forbrukaren eit jamgodt vern når det vert teke omsyn til retningslinjene for giftverknadsprøver frå OECD, skal Kommisjonen innan 1. januar 2000, i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i

artikkel 10 i direktiv 76/768/EØF, leggje fram eit utkast til tiltak for å utsetje den datoen som er nemnd i artikkel 1, for dei forsøksmetodane der framgangen i utviklinga av alternative metodar ikkje har vore god nok. Før Kommisjonen legg fram utkastet til tiltak, skal han rådføre seg med Vitskapsutvalet for kosmetologi.

Artikkel 3

1. Medlemsstatane skal setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, innan 31. desember 1997. Dei skal straks melde frå til Kommisjonen om dette.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

2. Medlemsstatane skal sende Kommisjonen teksta til dei internrettslege føresegnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar.

Artikkel 4

Dette direktivet tek til å gjelde tredje dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Artikkel 5

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 17. april 1997.

For Kommisjonen

Emma BONINO

Medlem av Kommisjonen

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/13**

nr. 51/98
av 29. mai 1998

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 67/97 av 4. oktober 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 95/467/EF av 24. oktober 1995 om gjennomføring av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF om byggjeverer⁽²⁾, kommisjonsvedtak 96/603/EF av 4. oktober 1996 om utarbeiding av lista over byggjeverer som høyrer inn under klasse A "Bidrar ikke til brann" i vedtak 94/611/EF om gjennomføring av artikkel 20 i rådsdirektiv 89/106/EØF om byggevarer⁽³⁾, kommisjonsvedtak 97/161/EF av 17. februar 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjeverer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til metallankerboltar til festing av lette system i betong⁽⁴⁾, kommisjonsvedtak 97/176/EF av 17. februar 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjeverer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til konstruksjonstrevarer og tilhøyrande varer⁽⁵⁾ og kommisjonsvedtak 97/177/EF av 17. februar 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjeverer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til injeksjonsboltar av metall til bruk i murverk⁽⁶⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XXI nr. 1 (rådsdirektiv 89/106/EØF) skal nye strekpunkter lyde:

- **395 D 0467:** Kommisjonsvedtak 95/467/EF av 24. oktober 1995 (EFT nr. L 268 av 10.11.1995, s. 29),
- **396 D 0603:** Kommisjonsvedtak 96/603/EF av 4. oktober 1996 (EFT nr. L 267 av 19.10.1996, s. 23),
- **397 D 0161:** Kommisjonsvedtak 97/161/EF av 17. februar 1997 (EFT nr. L 62 av 4.3.1997, s. 41),
- **397 D 0176:** Kommisjonsvedtak 97/176/EF av 17. februar 1997 (EFT nr. L 73 av 14.3.1997, s. 19),
- **397 D 0177:** Kommisjonsvedtak 97/177/EF av 17. februar 1997 (EFT nr. L 73 av 14.3.1997, s. 24)."

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsvedtak 95/467/EF, 96/603/EF, 97/161/EF, 97/176/EF og 97/177/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbato

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 5.2.1998, s. 38, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 5 av 5.2.1998, s. 146.

⁽²⁾ EFT nr. L 268 av 10.11.1995, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 267 av 19.10.1996, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 62 av 4.3.1997, s. 41.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 73 av 14.3.1997, s. 19.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 73 av 14.3.1997, s. 24.

KOMMISJONSVEDTAK

av 24. oktober 1995

om gjennomføring av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF om byggjevarer(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(95/467/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13, og

ut frå desse synsmåtene:

I artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF er det fastsett to ulike framgangsmåtar for samsvarsattestering av ei vare. Etter artikkel 13 nr. 4 skal Kommisjonen avgjere, etter samråd med Det faste byggeutvalet, kva framgangsmåte i artikkel 13 nr. 3 som skal nyttast for ei viss vare eller varegruppe.

Valet av framgangsmåte må gjerast etter dei kriteria som er fastsette i artikkel 13 nr. 4.

I artikkel 13 nr. 4 er det fastsett at Kommisjonen i kvart tilfelle skal velje den framgangsmåten som «er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten»; dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabrikk finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det for visse varer bør nyttast eit godkjent sertifiseringsorgan for å stette dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtene som er nemnde i artikkel 13 nr. 3, er utførleg omtala i vedlegg III til direktiv 89/106/EØF. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtene skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegget.

Den framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg 3 nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn, andre og tredje alternativ, medan den framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg 3 nr. 2 i) og ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Det faste byggeutvalet er vorte rådspurt i samsvar med artikkel 13 og etter føresegnene i artikkel 20 og gav ei positiv fråsegn 27. september 1995 -

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Dei varene og varegruppene som er oppførde i vedlegg 1, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåte der produsenten har eineansvaret for eit system for produksjonskontroll ved fabrikk som sikrar at varene er i samsvar med dei aktuelle tekniske spesifikasjonane.

Artikkel 2

Dei varene som er oppførde i vedlegg 2, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som finst ved fabrikk og produsenten har ansvaret for, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølvde vara.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 268, 10.11.1995, s. 29, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 51/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

Artikkel 3

Framgangsmåten for samsvarsattestering i medhald av vedlegg 3 skal gå fram av standardiseringsmandata.

Artikkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfærdet i Brussel, 24. oktober 1995.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG 1

- Skorsteinar, røykkanalar og særskilde varer: skorsteinssetter.
- Gipsvarer: gipsplater, blokker, himlingselement og gips puss, medrekna relevante tilhøyrsvarer som ikkje er nemnde i vedlegg 2.
- Berelag: alle typar berelag som er meinte for bruk i byggje- og anleggsarbeid der krava til kvart einskilt lag ikkje er avgjerande⁽¹⁾.

VEDLEGG 2

- Skorsteinar, røykkanalar og særskilde varer: prefabrikkerte skorsteinar (element i etasjehøgde), røykkanalføringar (element eller blokker), skorsteinar med fleire vegger (element eller blokker), skorsteinsblokker med enkel vegg, modular for frittståande og veggfaste skorsteinar.
- Gipsplater og tyntlaminerte himlingselement, fiberhaldige gipsplater og komposittplater (laminerte) som inneheld materiale i euroklasse A, B eller C og har ei yting ved brannpåverknad som kan endre seg under produksjonsprosessen, og der det iblanda materialet er å finne på ei overflate som kan verte utsett for brann, medrekna relevante tilhøyrsvarer som er meinte for bruk i vegger, skiljevegger eller himlingar (eller kledningar i himlingar) som er underlagde krav til yting ved brannpåverknad.
- Berelag: alle typar berelag for bruk i byggverk der krava til kvart einskilt lag er avgjerande⁽²⁾.

⁽¹⁾ «Ikkje avgjerande» tyder at dersom laget bryt saman og tilhøva er normale, kan desse krava ikkje setje bygningen eller delar av han i ein tilstand utover bruksdugleiken og brotsgrensa.

⁽²⁾ «Avgjerande» tyder at dersom laget bryt saman, kan desse krava setje bygningen eller delar av han i ein tilstand utover bruksdugleiken og brotsgrensa.

VEDLEGG 3

VAREGRUPPE:

SKORSTEINAR, RØYKKANALAR OG SÆRSKILDE BYGGJEVARER (1/1)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare(r)	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar (brannmotstand) ⁽¹⁾	System for samsvarsattestering
Prefabrikkerte skorsteinar (element i etasjehøgde), røykkanalføringar (element eller blokker), skorsteinar med fleire vegger (element eller blokker), skorsteinsblokker med enkel vegg, modular for frittstående og veggfaste skorsteinar	Skorsteinar	A	2+ ⁽²⁾
Skorsteinshetter	Skorsteinar	A - B	4 ⁽³⁾

⁽¹⁾ For yting ved brannpåverknad, sjå kommisjonsvedtak 94/611/EF (TEF nr. L 241 av 16.9.1994, s. 25).

⁽²⁾ System 2+: Sjå byggjevaredirektivet (BVD), vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna prov på at eit godkjent organ utfører produksjonskontroll ved fabrikk på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning.

⁽³⁾ System 4: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i BVD og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE:

GIPSVARER (1/4)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare(r)	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar (brannmotstand) ⁽¹⁾	System for samsvarsattestering
Gipsplater og tynnlaminerte himlingselement, fiberhaldige gipsplater og komposittplater (laminerte) der det iblanda materialet er å finne på ei overflate som kan verte utsett for brann, medrekna relevante tilhøyrsvarer	I vegger, skiljevegger eller himlingar (eller kledningar i himlingar) som er underlagde krav om yting ved brannpåverknad	A - B - C ⁽²⁾ A - B - C ⁽³⁾ D - E - F	1 ⁽⁴⁾ 3 ⁽⁵⁾ 4 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ For yting ved brannpåverknad, sjå kommisjonsvedtak 94/611/EF.

⁽²⁾ Materiale i klasse A, B eller C der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som er framstilte av brennbare råstoff) eller er vorten endra ved iblanding av visse stoff, t.d. brannhemmande midlar.

⁽³⁾ Materiale i klasse A, B eller C der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som er framstilte av ikkje-brennbare råstoff).

⁽⁴⁾ System 1: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

⁽⁵⁾ System 3: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

⁽⁶⁾ System 4: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i BVD og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE:

GIPSVARER (2/4)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare(r)	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar (brannmotstand) ⁽¹⁾	System for samsvarsattestering
Gipsplater, blokker, himlings-element og gips puss, medrekna relevante tilhøyrsvarer	I vegger, skiljevegger eller himlingar med sikte på vern mot brann i berande element og/eller inndeling i brannceller	Alle	3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 3: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i BVD og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE:

GIPSVARER (3/4)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei, vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare(r)	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar (brannmotstand) ⁽¹⁾	System for samsvarsattestering
Gipsplater, medrekna relevante tilhørsvarer	Til avstiving av vindlastberande vegger med bindingsverk av tre eller takstolar av tre	—	3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 3: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i BVD og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE:

GIPSVARER (4/4)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare(r)	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar (brannmotstand) ⁽¹⁾	System for samsvarsattestering
Gipsplater, blokker, himlings-element og puss, medrekna relevante tilhørsvarer	I vegger, skiljevegger eller himlingar ved tilfelle og bruksmåtar som ikkje er nemnde i (1/4), (2/4) eller (3/4)	—	4 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 4: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i BVD og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE:

BERELAG (1/1)**System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare(r)	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar (brannmotstand) ⁽¹⁾	System for samsvarsattestering
Berelag	I byggverk der krava til kvart einskilt lag er avgjerande ⁽¹⁾		1 ⁽³⁾
	I byggverk der krava til kvart einskilt lag ikkje er avgjerande ⁽²⁾		3 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ «Avgjerande» tyder at dersom laget bryt saman, kan desse krava setje bygningen eller delar av han i ein tilstand utover bruksdugleiken og brotsgrensa.

⁽²⁾ «Ikkje avgjerande» tyder at dersom laget bryt saman og tilhøva er normale, kan desse krava ikkje setje bygningen eller delar av han i ein tilstand utover bruksdugleiken og brotsgrensa.

⁽³⁾ System 1: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

⁽⁴⁾ System 3: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i BVD og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

KOMMISJONSVEDTAK**av 4. oktober 1996****om utarbeiding av lista over byggjevarer som høyrer inn under klasse A
«Bidrar ikke til brann» i vedtak 94/611/EF om gjennomføring av artikkel
20 i rådsdirektiv 89/106/EØF om byggevarer(*)**

(Tekst som er relevant for EØS)

(96/603/EF)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLEKSKAPA
HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske felleksskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾,med tilvising til kommisjonsvedtak 94/611/EF av 9. september 1994 om gjennomføring av artikkel 20 i direktiv 89/106/EØF om byggevarer⁽³⁾, særleg artikkel 1 nr. 1, og

ut frå desse synsmåtane:

I artikkel 3 nr. 2 i direktiv 89/106/EØF er det fastsett at det for å ta omsyn til moglege skilnader i vernnivå på nasjonalt, regionalt eller lokalt plan kan gjevast høve til å dele kvart grunnleggjande krav inn i ytingsklassar i basisdokumenta og i dei tekniske spesifikasjonane.

I medhald av punkt 4.2.1 i basisdokument nr. 2 «Brannsikring» i kommisjonsmelding om basisdokumentene til rådsdirektiv 89/106/EØF⁽⁴⁾, kan det fastsetjast ulike nivå for det fastsett at det skal utarbeidast ei harmonisert løysing som gjer det mogleg å vurdere kva yting varene har ved brannpåverknad. Løysinga kan innebere bruk av forsøk som skjer i full skala eller i laboratorium, og som svarer til aktuelle scenario frå verkelege brannar.

Denne løysinga kjem inn under eit klassifiseringssystem som ikkje er fastlagt i basisdokumentet, men som vart vedteke ved vedtak 94/611/EF.

I klassifiseringssystemet i vedtak 94/611/EF vart kategorien «Bidrar ikke til brann» skipa med sikte på å dekkje byggjevarer som det ikkje er naudsynt å prøve ytinga ved brannpåverknad for, og som er oppførde i klasse A i tabell 1 og 2, og dessutan i tabell 1 i «liste over ikke-brennbare varer».

I artikkel 20 nr. 2 i direktiv 89/106/EØF er det fastsett kva framgangsmåte som skal nyttast for å vedta dei føresegnene som er naudsynte for å skipe klassar av krav når slike ikkje inngår i basisdokumenta.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggjeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Dei materiala som er oppførde i vedlegget til dette vedtaket, og byggjevarer som er framstilte av dei, skal på grunn av den låge brenneevna si og på dei vilkåra som òg er oppførde i vedlegget, klassifiserast i klasse A («Bidrar ikke til brann») i tabell 1 og 2 i vedlegget til vedtak 94/611/EF.

For føremålet med denne klassifiseringa er det ikkje påkravd at materiala og byggjevarer som er framstilte av dei, vert prøvde med omsyn til yting ved brannpåverknad.

Artikkel 2

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 4. oktober 1996.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 267, 19.10.1996, s. 23, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 51/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Felleksskaps Tidende.

⁽¹⁾ TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

⁽²⁾ TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

⁽³⁾ TEF nr. L 241 av 16.9.1994, s. 25.

⁽⁴⁾ TEF nr. C 62 av 28.2.1994, s. 1.

VEDLEGG

Materiale som skal klassifiserast i brannmotstandsklasse A i vedtak 94/611/EF utan at prøving er naudsynt

Allmenne merknader

Byggjeverer som skal klassifiserast i klasse A utan prøving, bør vere framstilte berre av eit eller fleire av dei materiala som er oppførde nedanfor. Varer som er framstilte ved å lime saman eit eller fleire av materiala nedanfor, skal klassifiserast i klasse A utan prøving, på det vilkåret at limet utgjer høgst 0,1 % etter vekt eller volum (den lågaste verdien skal nyttast).

Plater (t.d. av isolasjonsmateriale) som har eitt eller fleire organiske lag, eller varer som inneheld eit organisk materiale som ikkje er jamt fordelt (bortsett frå lim), er ikkje tekne med i lista.

Varer som er framstilte ved å dekkje eit eller fleire av materiala nedanfor med eit uorganisk lag (t.d. varer som er dekte med eit vernande lag av metall), kan òg klassifiserast i klasse A utan prøving.

Materiala i tabellen kan ikkje innehalde meir enn 1,0 % jamt fordelt organisk materiale etter vekt eller volum (den lågaste verdien skal nyttast).

Materiale	Merknader
Ekspandert leire	
Ekspandert perlitt	
Ekspandert vermikulitt	
Mineralull	
Skumglas	
Betong	Omfattar ferdigblanda betong og prefabrikkerte varer av armert og spennarmert betong
Betong med tilslag (lette mineraltilslag med låg tettleik, utan integrert varmeisolasjon)	Kan innehalde hjelpestoff og tilsetjingsstoff (t.d. flygeoske), pigment og andre materiale. Omfattar prefabrikkerte element
Element av trykcherda lettbetong	Element som inneheld hydrauliske bindemiddel, t.d. sement og/eller kalk, blanda med finmateriale (kiselhaldige materiale, flygeoske, masomnslag) og luftporedannande materiale. Omfattar prefabrikkerte element
Fibersement	
Sement	
Kalk	
Masomnslag/flygeoske	
Mineraltilslag	
Jarn, stål og rustfritt stål	Ikkje i findelt form
Kopar og koparlegeringar	Ikkje i findelt form
Sink og sinklegeringar	Ikkje i findelt form

Materiale	Merknader
Aluminium og aluminiumslegeringar	Ikkje i findelt form
Bly	Ikkje i findelt form
Gips og gips puss	Kan innehalde tilsetjingsstoff (retarderingsmiddel, fyllstoff, fibrar, pigment, kalsiumhydroksid, hjelpestoff og mjuknarar, stoff som held på luft og på vatn), tilslag med låg tettheit (t.d. naturleg eller knust sand) eller lette tilslag (t.d. perlitt eller vermikulitt)
Mørtel som inneheld uorganiske bindemiddel	Pussmørtel og golvmørtel basert på eitt eller fleire uorganiske bindemiddel, t.d. sement, kalk, mursement og gips
Element av leire	Element av leire eller andre leirhaldige materiale, med eller utan sand, brennbare stoff eller andre tilsetjingsstoff. Omfattar teglstein, fliser og element av eldfast leire (t.d. skorsteinsfôringar)
Element av kalsiumsilikat	Element framstilte av ei blanding av kalk og naturlege kiselhaldige materiale (sand, kiselhaldig grus eller stein, eller blandingar av desse materiala). Kan omfatte fargestoff
Varer av naturstein og skifer	Element av skifer eller naturstein som er tilarbeidde eller ikkje (størkningsbergarter, sedimentære bergarter eller omdanna bergarter)
Element av gips	Omfattar blokker og andre element av kalsiumsulfat og vatn som kan innehalde fibrar, fyllstoff, tilslag og andre tilsetjingsstoff, og eventuelt fargestoff
Terrasso	Omfattar prefabrikkerte terrassofliser av betong og golvdekket lagt på staden
Glas	Omfattar varmeforsterka glas, kjemisk herda glas, laminert glas og trådglass
Keramisk glas	Keramisk glas av krystallinsk glas og restglas
Keramikk	Omfattar tørrpressa og våtpressa varer, glaserte eller uglaserte

KOMMISJONSVEDTAK**av 17. februar 1997****om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarear i medhald av
artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til
metallankerboltar til festing av lette system i betong(*)**

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/161/EF)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtene:

I samband med samsvarsattestering av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtene i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabriken finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtene som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til

vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtene skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Dei varene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabriken, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkel 2

Framgangsmåten for samsvarsattestering i medhald av vedlegg II skal gå fram av mandata for retningslinjer for europeisk teknisk godkjenning.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 17. februar 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 62, 4.3.1997, s. 41, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 51/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

VEDLEGG I

Metallankerboltar til festing av lette system i betong: til bruk i ikkje-berande system for å feste og/eller bere i betong bygningsselement, t.d. lette nedsenka himlingar, og utstyr.

VEDLEGG II

VAREGRUPPE

Metallankerboltar til festing av lette system i betong (1/1)

System for samsvarsattesting

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattesting
Metallankerboltar til festing av lette system i betong	I ikkje-berande system for å feste og/eller bere i betong bygningsselement, t.d. lette nedsenka himlingar, og utstyr		2 +

System 2 +: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna sertifisering av produksjonskontrollen ved fabrikk frå eit godkjent organ på grunnlag av innleiande inspeksjon av fabrikk og produksjonskontrollen ved fabrikk og på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning av produksjonskontrollen ved fabrikk.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

KOMMISJONSVEDTAK**av 17. februar 1997****om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av
artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til
konstruksjonstrevarer og tilhøyrande varer(*)****(Tekst som er relevant for EØS)****(97/176/EF)****KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåttane:

I samband med samsvarsattestering av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåttane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabrikkens finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåttane som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåttane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved

tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåttane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåttane som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåttane som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggjeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Dei varene og varegruppene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåtte der produsenten har eineansvaret for eit system for produksjonskontroll ved fabrikkens som sikrar at varene er i samsvar med dei aktuelle tekniske spesifikasjonane.

Artikkel 2

Dei varene som er oppførde i vedlegg II, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåtte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikkens, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 73, 14.3.1997, s. 19, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 51/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

Artikkel 3

Framgangsmåten for samsvarsattesting i medhald av vedlegg III skal gå fram av mandata for harmoniserte standardar.

Artikkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 17. februar 1997.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG I**Festeinnretningar til konstruksjonstrevarer**

Samanbindarar for tre, splittingar, sylindriske døblingar av stål eller tre, treskruar, gjenga boltar, trespikrar.

Desse varene kan vere handsama eller ikkje handsama mot brann og biologiske åtak.

VEDLEGG II**Konstruksjonsheiltrevarer***Bygningsdelar*

Bygningsdelar til bruer, bygningsdelar til fagverk, jarnbanesviller, bygningsdelar til golv, vegger og tak, t.d. bjelkar, bogar, dragarar, sperrer, søyler, master, pælar.

Modular

Fagverk, golv, vegger, tak, rammer.

Desse varene kan vere handsama eller ikkje handsama mot brann og biologiske åtak.

Stolpar**Konstruksjonslimtrevarer og andre limte trevarer***Bygningsdelar*

Bygningsdelar til bruer, bygningsdelar til fagverk, bygningsdelar til golv, vegger og tak, t.d. bjelkar, bogar, dragarar, sperrer, søyler, master, pælar.

Modular

Fagverk, golv, vegger, tak, rammer.

Desse varene kan vere handsama eller ikkje handsama mot brann og biologiske åtak.

VEDLEGG III

VAREGRUPPE

KONSTRUKSJONSTREVARER (1/3)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
Varene i denne kolonna kan vere handsama eller ikkje handsama mot brann eller biologiske åtak.	Bruer, jarnbanespor og byggverk	A, B, C ⁽¹⁾	1 ⁽⁴⁾
Konstruksjonsheiltrevarer		A, B, C ⁽²⁾ A ⁽³⁾ , D, E, F	2+ ⁽⁵⁾
<i>Bygningsdelar</i>			
Bygningsdelar til bruer, bygningsdelar til fagverk, jarnbanesviller, bygningsdelar til golv, vegger og tak, t.d. bjelkar, bogar, dragarar, sperrer, søyler, master, pælar.			
<i>Modular</i>			
Fagverk, golv, vegger, tak, rammer.			
Stolpar	Luftleidningar		2+ ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som er framstilte av brennbare råstoff).

⁽²⁾ Materiale der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som er framstilte av ikkje-brennbare råstoff).

⁽³⁾ Materiale i klasse A der ytinga ved brannpåverknad ikkje treng prøvast, i samsvar med vedtak 96/603/EF.

⁽⁴⁾ System 1: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

⁽⁵⁾ System 2+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna sertifisering av produksjonskontrollen ved fabrikk frå eit godkjent organ på grunnlag av innleiande inspeksjon av fabrikk og produksjonskontrollen ved fabrikk og på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning av produksjonskontrollen ved fabrikk.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

VAREGRUPPE

KONSTRUKSJONSTREVARER (2/3)**System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
<p>Varene i denne kolonna kan vere handsama eller ikkje handsama mot brann eller biologiske åtak.</p> <p>Konstruksjonslimtrevarer og andre limte trevarer</p> <p><i>Bygningsdelar</i></p> <p>Bygningsdelar til bruer, bygningsdelar til fagverk, bygningsdelar til golv, vegger og tak, t.d. bjelkar, bogar, dragarar, sperrer, søyler, master, pælar.</p> <p><i>Modular</i></p> <p>Fagverk, golv, vegger, tak, rammer.</p>	Bruer og byggverk		1 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 1: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

VAREGRUPPE:

KONSTRUKSJONSTREVARER (3/3)**System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
<p>Varene i denne kolonna kan vere handsama eller ikkje handsama mot brann eller biologiske åtak.</p> <p>Festeinnretningar til konstruksjonstrevarer</p> <p>Samanbindarar for tre, splittringar, sylindriske døblingar av stål eller tre, treskruar, gjenga boltar, trespikrar.</p>	Konstruksjonstrevarer		3 ⁽¹⁾
<p>⁽¹⁾ System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.</p>			

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

KOMMISJONSVEDTAK

av 17. februar 1997

om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevare i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til injeksjonsboltar av metall til bruk i murverk(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/177/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtene:

I samband med samsvarsattestering av ei vare må Kommissjonen velje den av dei to framgangsmåtene i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskrevendende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabrikkens finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtene som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtene skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Dei varene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikkens, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFTL 73, 14.3.1997, s. 24, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 51/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

Artikkel 2**Artikkel 3**

Framgangsmåten for samsvarsattestering i medhald av vedlegg II skal gå fram av mandata for retningslinjer for europeisk teknisk godkjenning.

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane..

Utfærd i Brussel, 17. februar 1997.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG I

Injeksjonsboltar av metall til bruk i murverk: til å feste og/eller bere i murverk berande element (som medverkar til stabiliteten til byggverket) eller tunge bygningsdelar, t.d. kledningselement, og utstyr.

VEDLEGG II

VAREGRUPPE:

INJEKSJONSBOLTAR AV METALL TIL BRUK I MURVERK (1/1)**System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltent bruk (brannmotstand)	Nivå eller klassar	System for samsvars- attestering
Injeksjonsboltar av metall til bruk i murverk	Til å feste og/eller bere i murverk berande element (som medverkar til stabiliteten til byggverket) eller tunge bygningsdelar, t.d. kledningselement, og utstyr		1 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 1: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/14**

nr. 52/98
av 29. mai 1998

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 67/97 av 4. oktober 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 97/462/EF av 27. juni 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til trebaserte plater⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/463/EF av 27. juni 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til plastankerbolter til bruk i betong og murverk⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/464/EF av 27. juni 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sanitærtekniske varer⁽⁴⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/555/EF av 14. juli 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sement, byggjekalk og andre hydrauliske bindemiddel⁽⁵⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/556/EF av 14. juli 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald

av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til samansette system/modular for utvendig varmeisolasjon med puss⁽⁶⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/638/EF av 19. september 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til festeinnretningar for konstruksjonstrevarer⁽⁷⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XXI nr. 1 (rådsdirektiv 89/106/EØF) skal nye strekpunkter lyde:

- “- **397 D 0462:** Kommisjonsvedtak 97/462/EF av 27. juni 1997 (EFT nr. L 198 av 25.7.1997, s. 27),
- **397 D 0463:** Kommisjonsvedtak 97/463/EF av 27. juni 1997 (EFT nr. L 198 av 25.7.1997, s. 31),
- **397 D 0464:** Kommisjonsvedtak 97/464/EF av 27. juni 1997 (EFT nr. L 198 av 25.7.1997, s. 33),
- **397 D 0555:** Kommisjonsvedtak 97/555/EF av 14. juli 1997 (EFT nr. L 229 av 20.8.1997, s. 9),
- **397 D 0556:** Kommisjonsvedtak 97/556/EF av 14. juli 1997 (EFT nr. L 229 av 20.8.1997, s. 14),
- **397 D 0638:** Kommisjonsvedtak 97/638/EF av 19. september 1997 (EFT nr. L 268 av 1.10.1997, s. 36).”

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 5.2.1998, s. 38, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 5 av 5.2.1998, s. 146.

⁽²⁾ EFT nr. L 198 av 25.7.1997, s. 27.

⁽³⁾ EFT nr. L 198 av 25.7.1997, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 198 av 25.7.1997, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 229 av 20.8.1997, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 229 av 20.8.1997, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 268 av 1.10.1997, s. 36.

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsvedtak 97/462/EF, 97/463/EF, 97/464/EF, 97/555/EF, 97/556/EF og 97/638/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utfærdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

KOMMISJONSVEDTAK

av 27. juni 1997

om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til trebaserte plater(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/462/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtene:

I samband med samsvarsattestering av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtene i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabrikk finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtene som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved

tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtene skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Dei varene og varegruppene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåte der produsenten har eineansvaret for eit system for produksjonskontroll ved fabrikk som sikrar at varene er i samsvar med dei aktuelle tekniske spesifikasjonane.

Artikkel 2

Dei varene som er oppførde i vedlegg II, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikk, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølvde vara.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 198, 25.7.1997, s. 27, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 52/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

⁽¹⁾ TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

⁽²⁾ TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

Artikkel 3

Framgangsmåten for samsvarsattestering i medhald av vedlegg III skal gå fram av mandata for harmoniserte standardar.

Artikkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 27. juni 1997.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG I

Trebaserte plater i euroklasse B⁽¹⁾, C⁽¹⁾, D, E eller F som ikkje har dekklag, som har dekklag og er finerte eller overflatehandsama, og som er meinte for innandørs eller utandørs bruk i ikkje-berande bygningsdelar.

VEDLEGG II

Trebaserte plater som ikkje har dekklag, som har dekklag og er finerte eller overflatehandsama, og som er meinte for innandørs eller utandørs bruk i berande bygningsdelar.

Trebaserte plater i euroklasse B⁽²⁾ eller C⁽²⁾ som ikkje har dekklag, som har dekklag og er finerte eller overflatehandsama, og som er meinte for innandørs eller utandørs bruk i ikkje-berande bygningsdelar.

⁽¹⁾ Materiale der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen.

⁽²⁾ Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen på grunn av tilsetjing av kjemiske stoff.

VEDLEGG III

VAREGRUPPE

TREBASERTE PLATER (1/2)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
Trebaserete plater som ikkje har dekklag, som har dekklag og er finerte eller overflatehandsama	Innandørs eller utandørs bruk i berande bygningsdelar	B-C ⁽¹⁾	1 ⁽²⁾
		— B-C ⁽²⁾ , D, E, F	— 2+ ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen på grunn av tilsetjing av kjemiske stoff.

⁽²⁾ Materiale der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen.

⁽³⁾ System 1: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

⁽⁴⁾ System 2+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna sertifisering av produksjonskontrollen ved fabrikk frå eit godkjent organ på grunnlag av innleiande inspeksjon av fabrikk og produksjonskontrollen ved fabrikk og på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning av produksjonskontrollen ved fabrikk.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

VAREGRUPPE

TREBASERTE PLATER (2/2)**System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
Trebaserete plater som ikkje har dekklag, som har dekklag og er finerte eller overflatehandsama	Innandørs eller utandørs bruk i ikkje-berande bygningsdelar	B-C ⁽¹⁾	1 ⁽³⁾
		— B-C ⁽²⁾	— 3 ⁽⁴⁾
		— D-E- F	— 4 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen på grunn av tilsetjing av kjemiske stoff.

⁽²⁾ Materiale der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen på grunn av tilsetjing av kjemiske stoff.

⁽³⁾ System 1: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

⁽⁴⁾ System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

⁽⁵⁾ System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området..

KOMMISJONSVEDTAK

av 27. juni 1997

om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til plastankerboltar til bruk i betong og murverk(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/463/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtane:

I samband med samsvarsattestering av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskreven og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabrikk finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to

framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggjeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Dei varene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikk, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkel 2

Framgangsmåten for samsvarsattestering i medhald av vedlegg II skal gå fram av mandata for retningslinjer for europeisk teknisk godkjenning.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferd i Brussel, 27. juni 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 198, 25.7.1997, s. 31, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 52/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

VEDLEGG I

Plastankerboltar til bruk i betong og murverk: til bruk i system, t.d. fasadesystem, for å feste og/eller bere element som medverkar til å gjere systema stabile.

VEDLEGG II

VAREGRUPPE

Plastankerboltar til bruk i betong og murverk (1/1)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
Plastankerboltar til bruk i betong og murverk	I system, t.d. fasadesystem, for å feste og/eller bere element som medverkar til å gjere systema stabile		2+ ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 2+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna sertifisering av produksjonskontrollen ved fabrikk frå eit godkjent organ på grunnlag av innleiande inspeksjon av fabrikk og produksjonskontrollen ved fabrikk og på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning av produksjonskontrollen ved fabrikk.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

KOMMISJONSVEDTAK

av 27. juni 1997

om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sanitærtekniske varer(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/464/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtane:

I samband med samsvarsattestering av ei vare må Kommissjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabrikkens finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til

vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggjeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Dei varene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikkens, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkel 2

Framgangsmåten for samsvarsattestering i medhald av vedlegg II skal gå fram av mandata for harmoniserte standardar.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 27. juni 1997.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 198, 25.7.1997, s. 33, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 52/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

VEDLEGG I

Sanitærtekniske varer til bruk inne i bygningar

Tilbakeslagsventilar: vakuumentilar til utlufting av røyrleidningar.

Modular for pumpestasjonar for spillvatn og anlegg for pumping av avløpsvatn.

Sanitærtekniske varer til bruk utanfor bygningar

Modular og element for reinseanlegg for avløpsvatn og utstyr for reinsing på staden.

Septiktankar.

Prefabrikkerte avløpskanalar.

Mannhøl og inspeksjonskammer.

Lok, stigtrinn, stigar og handlister til mannhøl og inspeksjonskammer, sluktoppar.

Utskiljarar.

VEDLEGG II

VAREGRUPPE

SANTÆRTEKNISKE VARER TIL BRUK INNE I BYGNINGAR (1/2)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
Tilbakeslagsventilar: vakuumentilar til utlufting av røyrleidningar	Inne i bygningar		4 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

VAREGRUPPE

SANITÆRTEKNISKE VARER TIL BRUK INNE I BYGNINGAR (2/2)

System for samsvarsattesting

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattesting
Modular for pumpestasjonar for spillvatn og anlegg for pumping av avløpsvatn	Inne i bygningar		3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

VAREGRUPPE

SANITÆRTEKNISKE VARER TIL BRUK UTANFOR BYGNINGAR (1/3)

System for samsvarsattesting

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattesting
Modular og element for reinseanlegg for spillvatn og utstyr for reinsing på staden — Septiktankar	Utanfor bygningar, til regnvatn, avløpsvatn som inneheld fekaliar, og anna organisk avløpsvatn		3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

VAREGRUPPE

SANITÆRTEKNISKE VARER TIL BRUK UTANFOR BYGNINGAR (2/3)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
Prefabrikkerte avløpskanalar	Utanfor bygningar, til avløpsvatn frå bygningar og andre byggverk, medrekna vegar		3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

VAREGRUPPE

SANITÆRTEKNISKE VARER TIL BRUK UTANFOR BYGNINGAR (3/3)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
Mannhøl og inspeksjonskammer Lok, stigtrinn, stigar og handlister til mannhøl og inspeksjonskammer, sluktoppar	Til køyrebaner, parkeringsplassar og vegskuldrer og utanfor bygningar		4 ⁽¹⁾
Utskiljarar	Til fjerning av avløpsvatn frå bygningar og andre byggverk, medrekna vegar		4 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

KOMMISJONSVEDTAK

av 14. juli 1997

om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sement, byggjekalk og andre hydrauliske bindemiddel(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/555/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtene:

I samband med samsvarsattestering av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabrikk finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn

og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Dei varene og varegruppene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåte der produsenten har eineansvaret for eit system for produksjonskontroll ved fabrikk som sikrar at varene er i samsvar med dei aktuelle tekniske spesifikasjonane.

Artikkel 2

Dei varene som er oppførde i vedlegg II, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikk, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkel 3

Framgangsmåten for samsvarsattestering i medhald av vedlegg III skal gå fram av mandata for harmoniserte standardar.

Artikkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 14. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 229, 20.8.1997, s. 9, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 52/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

VEDLEGG I

Byggjekalk

Kalsiumkalk
Dolomittkalk
Hydraulisk kalk

VEDLEGG II

Vanleg sement, medrekna

Portlandsement,

Portlandkomposittsement: (portlandsement med slagg: A-S og B-S; portlandsement med silikatstøv: A-D; portlandsement med pozzolan: naturleg A-P, naturleg B-P, kunstig A-Q og kunstig B-Q; portlandsement med flygeoske: kiselhaldig A-V, kiselhaldig B-V, kalkhaldig A-W og kalkhaldig B-W; portlandsement med kalkskifer: A-T og B-T; portlandsement med kalkstein: A-L og B-L; portlandkomposittsement: A-M og B-M),

Masomnsement: A, B og C,

Pozzolansement: A og B,

Komposittsement: A og B.

Spesialsement, medrekna

Lågvarmesement

Sulfatfast sement

Kvit sement

Sjøvassfast sement

Sement med lågt alkali-innhald

Kalsiumaluminatsement

Mursement

Hydrauliske bindemiddel til vegbygging

VEDLEGG III

VAREGRUPPE

SEMENT, BYGGJEKALK OG ANDRE HYDRAULISKE BINDEMIDDEL

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattestering
Vanleg sement, medrekna — Portlandsement — Portlandkomposittsement: portlandsement med slag portlandsement med silikatstøv portlandsement med pozzolan portlandsement med flygeoske portlandsement med kalkskifer portlandsement med kalkstein portlandkomposittsement — Masomnsement — Pozzolansement — Komposittsement	Framstilling av betong, mørtel, injiseringsmasse og andre blandingar til stabilisering av berelag	—	1+
Spesialsement, medrekna — Lågvarmesement — Sulfatfast sement — Kvit sement — Sjøvassfast sement — Sement med lågt alkali-innhald		—	1+
Kalsiumaluminatsement		—	1+
Mursement		—	1+
Byggjekalk, medrekna — Kalsiumkalk — Dolomittkalk — Hydraulisk kalk		—	2
Hydrauliske bindemiddel til vegbygging	Framstilling av betong, mørtel, injiseringsmasse og andre blandingar til stabilisering av berelag	—	2+

System 1+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), med stikkprøvekontroll ved fabrikk.

System 2: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), første alternativ, medrekna sertifisering av produksjonskontrollen ved fabrikk frå eit godkjent organ på grunnlag av innleiande inspeksjon av fabrikk og produksjonskontrollen ved fabrikk (utan jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning av produksjonskontrollen ved fabrikk).

System 2+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna sertifisering av produksjonskontrollen ved fabrikk frå eit godkjent organ på grunnlag av innleiande inspeksjon av fabrikk og produksjonskontrollen ved fabrikk og på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning av produksjonskontrollen ved fabrikk.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

KOMMISJONSVEDTAK**av 14. juli 1997****om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjeverer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til samansette system/modular for utvendig varmeisolasjon med puss(*)**

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/556/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtane:

I samband med samsvarsattestering av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabrikk finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til

vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggjeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Dei varene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikk, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkel 2

Framgangsmåten for samsvarsattestering i medhald av vedlegg II skal gå fram av mandata for retningslinjer for europeisk teknisk godkjenning.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 14. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 229, 20.8.1997, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 52/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(2) TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

VEDLEGG I

Samansette system/modular for utvendig varmeisolasjon med puss der det er nytta varer som er klassifiserte i brannmotstandsklasse A⁽¹⁾, B⁽¹⁾ eller C⁽¹⁾ og A (utan prøving), D, E eller F, som skal nyttast på yttervegger som er underlagde brannforskrifter, og samansette system/modular for utvendig varmeisolasjon med puss som skal nyttast på yttervegger som ikkje er underlagde brannforskrifter.

Samansette system/modular for utvendig varmeisolasjon med puss der det er nytta varer som er klassifiserte i brannmotstandsklasse A⁽²⁾, B⁽²⁾ eller C⁽²⁾, som skal nyttast på yttervegger som er underlagde brannforskrifter.

- (¹) Materiale der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen.
 (²) Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen.

VEDLEGG II

VAREGRUPPE

SAMANSETTE SYSTEM/MODULAR FOR UTVENDIG VARMEISOLASJON MED PUSS (1/1)

System for samsvarsattestering

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
Samansette system/modular	I yttervegger som er underlagde brannforskrifter for utvendig varmeisolasjon med puss	A ⁽¹⁾ - B ⁽¹⁾ - C ⁽¹⁾	1
		A ⁽²⁾ - B ⁽²⁾ - C ⁽²⁾ A (utan prøving) D - E - F	2+
	I yttervegger som ikkje er underlagde brannforskrifter	Alle	2+

System 1: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

System 2+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna sertifisering av produksjonskontrollen ved fabrikk frå eit godkjent organ på grunnlag av innleiande inspeksjon av fabrikk og produksjonskontrollen ved fabrikk og på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning av produksjonskontrollen ved fabrikk.

- (¹) Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen.
 (²) Materiale der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

KOMMISJONSVEDTAK

av 19. september 1997

om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til festeinnretningar for konstruksjonstrevarer(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/638/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtane:

I samband med samsvarsattestering av ei vare må Kommissjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabrikk finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved

tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggjeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Dei varene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikk, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkel 2

Framgangsmåten for samsvarsattestering i medhald av vedlegg II skal gå fram av mandata for harmoniserte standardar.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfærd i Brussel, 19. september 1997.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 268, 1.10.1997, s. 36, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 52/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF L 220 av 30.8.1993, s. 1.

VEDLEGG I

Skjerplater, tannplatesamanbindarar, spikerplater, holplater.

VEDLEGG II

SAMSVARSATTESTERING

Varegruppe: **Festeinnretningar for konstruksjonstrevarer (1/1)**

1. System for samsvarsattesting

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltent bruk	Nivå eller klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattesting
Skjerplater, tannplate-samanbindarar, spikerplater, holplater	Festeinnretningar for konstruksjonstre- varer		2 +

System 2+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna sertifisering av produksjonskontrollen ved fabrikk frå eit godkjent organ på grunnlag av innleiande inspeksjon av fabrikk og produksjonskontrollen ved fabrikk og på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning av produksjonskontrollen ved fabrikk.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje yteevna til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yteevne vara har på dette området.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/15****nr. 53/98
av 29. mai 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg XIX (Forbrukervern)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 15/98 av 6. mars 1998⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/55/EF av 6. oktober 1997 om endring av direktiv 84/450/EØF om villedende reklame til også å omfatte sammenlignende reklame⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XIX nr. 2 (rådsdirektiv 84/450/EØF) tilføyes følgende:

“, endret ved:

- **397 L 0055:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/55/EF av 6. oktober 1997 (EFT nr. L 290 av 23.10.1997, s. 18).”

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 97/55/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 272 av 8.10.1998, s. 22, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 42 av 8.10.1998, s. 99.

⁽²⁾ EFT nr. L 290 av 23.10.1997, s. 18.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDirektiv 97/55/EF

av 6. oktober 1997

om endring av direktiv 84/450/EØF om villedende reklame til også å omfatte sammenlignende reklame(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 25. juni 1997, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Et av Fællesskapets viktigste mål er å gjennomføre det indre marked. Det må treffes tiltak for at det indre marked skal kunne virke tilfredsstillende. Det indre marked er et område uten indre grenser, med fritt varebytte og fri bevegelse for personer, tjenester og kapital.
- 2) Gjennomføringen av det indre marked medfører et stadig større og mer variert tilbud. For at forbrukerne skal kunne dra størst mulig nytte av det indre marked, og fordi reklame er et svært viktig middel til å skape reelle avsetningsmuligheter for varer og tjenester i hele Fællesskapet, bør de grunnleggende bestemmelsene om den sammenlignende reklamens form og innhold være ensartede, og vilkårene for bruk av sammenlignende reklame i medlemsstatene bør harmoniseres. Dersom disse vilkårene oppfylles, vil det bidra til at fortrinnene ved forskjellige sammenlignbare produkter kan påvises objektivt. Sammenlignende reklame kan i forbrukernes interesse også fremme konkurransen mellom vareleverandører og tjenesteytere.

- 3) De enkelte medlemsstaters lover og forskrifter om sammenlignende reklame er svært ulike. Reklame når ut over landegrensene og mottas på andre medlemsstaters territorium. Tillatelse til eller forbud mot sammenlignende reklame etter de ulike nasjonale lovgivninger kan være til hinder for fritt varebytte og fri bevegelse for tjenester og kan skape konkurransevridning. Særlig kan foretak rammes av former for reklame som konkurrentene har utviklet, og som de ikke kan besvare med de samme midler. Adgangen til å yte tjenester i tilknytning til sammenlignende reklame bør sikres. Det er en oppgave for Fællesskapet å avhjelpe denne situasjonen.

- 4) I henhold til sjettede betraktning i rådsdirektiv 84/450/EØF av 10. september 1984 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om villedende reklame⁽⁴⁾ skal det etter en harmonisering av de nasjonale bestemmelsene om villedende reklame «i en senere fase tas stilling til ..., så langt det er nødvendig, også sammenlignende reklame, på grunnlag av hensiktsmessige forslag fra Kommisjonen».

- 5) I nr. 3 bokstav d) i vedlegget til rådsresolusjon av 14. april 1975 om Det europeiske økonomiske fællesskaps første program for en politikk for forbrukervern og forbrukeropplysning⁽⁵⁾ regnes retten til opplysninger som en grunnleggende forbrukerrettighet. Denne rettigheten bekreftes i nr. 40 i vedlegget til rådsresolusjon av 19. mai 1981 om Det europeiske økonomiske fællesskaps annet program for forbrukervern og forbrukeropplysning⁽⁶⁾, som særlig omhandler forbrukeropplysning. Sammenlignende reklame kan være et legitimt middel til å opplyse forbrukerne om deres interesse dersom den sammenligner egenskaper som er konkrete, relevante, dokumenterbare og representative, og dersom reklamen ikke er villedende.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 290, 23.10.1997, s. 18, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 53/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIX (Forbrukervern), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.⁽¹⁾ TEF L 40 av 11.2.1989, s. 12.

⁽¹⁾ EFT C 180 av 11.7.1991, s. 14, og EFT C 136 av 19.5.1994, s. 4.

⁽²⁾ EFT C 49 av 24.2.1992, s. 35.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 18. november 1992 (EFT C 337 av 21.12.1992, s. 142), Rådets felles holdning av 19. mars 1996 (EFT C 219 av 27.7.1996, s. 14) og europaparlamentsbeslutning av 23. oktober 1996 (EFT C 347 av 16.11.1996, s. 69). Europaparlamentsbeslutning av 16. september 1997 og rådsbeslutning av 15. september 1997.

⁽⁴⁾ EFT L 250 av 19.9.1984, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT C 92 av 25.4.1975, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 133 av 3.6.1981, s. 1.

- 6) Begrepet sammenlignende reklame bør gis en vid definisjon, slik at det omfatter alle former for sammenlignende reklame. eller tjenester ved å vise til konkurrentens handelsnavn eller det varemerke vedkommende er innehaver av.
- 7) Det bør fastsettes på hvilke vilkår sammenlignende reklame er tillatt hva sammenligningen angår, slik at det kan fastslås hvilke former for sammenlignende reklame som kan føre til konkurransevridning, være til skade for konkurrentene og påvirke forbrukernes valg på en uheldig måte. Slike vilkår for tillatt reklame bør omfatte kriterier som muliggjør en objektiv sammenligning av varers og tjenesters egenskaper.
- 8) Det bør være mulig å sammenligne bare prisen på varer og tjenester dersom denne sammenligningen oppfyller visse vilkår, særlig forutsatt at den ikke er villedende.
- 9) For å forhindre at sammenlignende reklame brukes på en konkurransebegrensende og urimelig måte, bør det være tillatt bare å sammenligne konkurrerende varer og tjenester som dekker de samme behov eller er beregnet på de samme formål.
- 10) De internasjonale opphavsrettskonvensjoner og de nasjonale bestemmelser om erstatningsansvar i og utenfor kontraktsforhold får anvendelse dersom det i sammenlignende reklame vises til eller gjengis resultater fra sammenlignende prøver utført av tredjemann.
- 11) Vilklårene for sammenlignende reklame bør være kumulative og oppfylles i sin helhet. I samsvar med traktaten er det opp til medlemsstatene å bestemme i hvilken form og med hvilke midler disse vilklårene skal gjennomføres, i den grad form og midler ikke allerede er fastlagt i dette direktiv.
- 12) I disse vilklårene bør det særlig tas hensyn til bestemmelsene som følger av rådsforordning (EØF) nr. 2081/92 av 14. juli 1992 om beskyttelse av geografiske betegnelser og opprinnelsesbetegnelser for landbruksvarer og næringsmidler⁽¹⁾, særlig artikkel 13, og til andre fællesskapsbestemmelser fastsatt på landbruksområdet.
- 13) I henhold til artikkel 5 i første rådsdirektiv 89/104/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om varemerker⁽²⁾ skal innehaveren av et registrert varemerke ha en enerett som innebærer at vedkommende kan forby tredjemann å ta i bruk i næringsvirksomhet et tegn som er identisk med eller ligner varemerket, for identiske varer eller tjenester, eller eventuelt andre varer.
- 14) For å gjøre sammenlignende reklame effektiv kan det imidlertid være nødvendig å identifisere en konkurrents varer eller tjenester ved å vise til konkurrentens handelsnavn eller det varemerke vedkommende er innehaver av.
- 15) En slik bruk av en annens varemerke, handelsnavn eller andre kjennetegn innebærer ingen krenkelse av vedkommendes enerett dersom vilklårene fastsatt i dette direktiv er oppfylt, og dersom formålet utelukkende er å skjelve og derved framheve forskjellene på en objektiv måte.
- 16) Det bør fastsettes bestemmelser om at sammenlignende reklame som ikke oppfyller vilklårene fastsatt i dette direktiv, kan kontrolleres ved hjelp av den adgang til rettslig og/eller administrativ klage som er nevnt i artikkel 4 og 5 i direktiv 84/450/EØF. I samsvar med 16. betraktning i nevnte direktiv kan frivillig kontroll utøvet av uavhengige organer for å motarbeide villedende reklame forhindre at saker framlegges til administrativ eller rettslig behandling, og bør derfor oppmuntres. Artikkel 6 får på samme måte anvendelse på ulovlig sammenlignende reklame.
- 17) Uavhengige nasjonale organer kan samordne sitt arbeid gjennom sammenslutninger eller organisasjoner etablert på fællesskapsplan og kan bl.a. behandle klager på tvers av landegrensene.
- 18) Artikkel 7 i direktiv 84/450/EØF, der medlemsstatene gis tillatelse å beholde eller vedta bestemmelser med henblikk på å sikre et mer omfattende vern av forbrukere, personer som utøver virksomhet innen handel, industri eller håndverk eller i frie yrker, samt av offentligheten i sin alminnelighet, bør ikke få anvendelse på sammenlignende reklame, ettersom formålet med å endre nevnte direktiv er å fastsette på hvilke vilkår sammenlignende reklame er tillatt.
- 19) En sammenligning som framstiller varer eller tjenester som en etterligning eller kopi av varer eller tjenester med et beskyttet varemerke eller handelsnavn, anses ikke å oppfylle vilklårene for tillatt sammenlignende reklame.
- 20) Dette direktiv berører ikke på noen måte fællesskapsbestemmelser om reklame for bestemte varer og/eller tjenester eller restriksjoner på eller forbud mot reklame i bestemte medier.
- 21) Dersom en medlemsstat i samsvar med traktatens bestemmelser forbyr reklame for visse varer eller tjenester, kan dette forbudet, enten det pålegges direkte eller av et organ eller en organisasjon som i henhold til vedkommende medlemsstats lovgivning har ansvaret for å regulere utøvelsen av virksomhet innen handel, industri eller

(¹) EFT L 208 av 24.7.1992, s. 1.

(²) EFT L 40 av 11.2.1989, s. 1. Direktivet sist endret ved vedtak 92/10/EØF (EFT L 6 av 11.1.1992, s. 35).

håndverk eller i frie yrker, utvides til også å omfatte sammenlignende reklame.

- 22) Medlemsstatene skal ikke være forpliktet til å tillate sammenlignende reklame for varer eller tjenester som de i samsvar med traktatens bestemmelser opprettholder eller innfører forbud mot, herunder forbud mot markedsføringsmetoder eller reklame rettet mot sårbare forbrukergrupper. Medlemsstatene kan i samsvar med traktatens bestemmelser opprettholde eller innføre forbud mot eller begrensninger i bruken av sammenlignende reklame for tjenester i forbindelse med frie yrker, enten forbudene pålegges direkte eller av et organ eller en organisasjon som i henhold til vedkommende medlemsstats lovgivning har ansvaret for å regulere utøvelsen av et fritt yrke.
- 23) Regulering av sammenlignende reklame på vilkårene fastsatt i dette direktiv er nødvendig for at det indre marked skal kunne virke tilfredsstillende, og det er derfor påkrevd med tiltak på fellesskapsplan. Vedtakelse av et direktiv er den mest hensiktsmessige framgangsmåten, ettersom det fastsetter ensartede generelle prinsipper, men overlater til medlemsstatene å velge den best egnede form og metode for å nå disse mål. Dette er i samsvar med nærhetsprinsippet -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 84/450/EØF gjøres følgende endringer:

- 1) Tittelen skal lyde:

«Rådsdirektiv av 10. september 1984 om villedende og sammenlignende reklame».

- 2) Artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

Formålet med dette direktiv er å verne forbrukere og personer som utøver virksomhet innen handel, industri eller håndverk eller i et fritt yrke, samt offentligheten i sin alminnelighet, mot villedende reklame og de urimelige følger av slik reklame, og å fastsette på hvilke vilkår sammenlignende reklame er tillatt.»

- 3) I artikkel 2 skal nytt nr. 2a lyde:

«2a. sammenlignende reklame, enhver reklame som direkte eller indirekte viser til en konkurrent eller til varer eller tjenester som tilbys av en konkurrent.»

- 4) Ny artikkel 3a skal lyde:

«Artikkel 3a

1. Sammenlignende reklame skal hva sammenligningen angår, være tillatt dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) reklamen er ikke villedende i henhold til artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 og artikkel 7 nr. 1,
- b) den sammenligner varer eller tjenester som dekker samme behov eller er beregnet på samme formål,
- c) den sammenligner objektivt én eller flere egenskaper ved disse varene og tjenestene som er konkrete, relevante, dokumenterbare og representative, herunder prisen,
- d) den forårsaker ikke forveksling på markedet mellom annonsøren og en konkurrent eller mellom annonsørens og en konkurrents varemerker, handelsnavn, andre kjennetegn, varer eller tjenester,
- e) den bringer ikke i vanry eller taler nedsettende om en konkurrents varemerker, handelsnavn, andre kjennetegn, varer, tjenester, virksomhet eller situasjon,
- f) for varer med opprinnelsesbetegnelse gjelder den i hvert enkelt tilfelle varer med samme betegnelse,
- g) den drar ikke urimelig fordel av den anseelse som er knyttet til en konkurrents varemerker, handelsnavn eller andre kjennetegn, eller av konkurrerende varers opprinnelsesbetegnelse,
- h) den framstiller ikke varer eller tjenester som en etterligning eller kopi av varer eller tjenester med et beskyttet varemerke eller handelsnavn.

2. I enhver sammenlignende reklame som omhandler et særskilt tilbud, skal det klart og entydig angis når tilbudet slutter å gjelde, eller eventuelt at det særskilte tilbudet bare gjelder så langt beholdningen av de aktuelle varer eller tjenester rekker, og dersom det særskilte tilbudet ennå ikke har begynt å gjelde, den dato da perioden for den særskilte prisen eller andre særskilte vilkår begynner.»

- 5) I artikkel 4 nr. 1 skal første og annet ledd lyde:

«1. Medlemsstatene skal, til gagn for forbrukerne så vel som for konkurrenter og offentligheten i sin alminnelighet, påse at det finnes effektive og tilstrekkelige midler som sikrer at villedende reklame kan bekjempes og bestemmelsene om sammenlignende reklame overholdes.

Slike midler skal omfatte rettslige bestemmelser der det er fastsatt at personer eller organisasjoner som i henhold til nasjonal lovgivning har rettslig interesse i å forby villedende reklame eller regulere sammenlignende reklame, kan:

- a) ta rettslige skritt mot slik reklame, og/eller
- b) framlegge slik reklame for en forvaltningsmyndighet som har myndighet til å treffe avgjørelse med hensyn til klager eller til å innlede rettsforfølging.»

6) I artikkel 4 nr. 2 gjøres følgende endringer:

- a) I første ledd erstattes strekpunktene med følgende strekpunkter:

«— å påby opphør av villedende reklame eller ulovlig sammenlignende reklame eller å innlede rettsforfølging for å få påbudt opphør av slik reklame, eller

— dersom den villedende reklamen eller ulovlige sammenlignende reklamen ennå ikke er nådd ut til offentligheten, men dette er umiddelbart forstående, å forby offentliggjøring eller å innlede rettsforfølging med sikte på å forby reklamen.»

- b) I tredje ledd skal de innledende ordene lyde:

«Medlemsstatene kan dessuten, med sikte på å hindre ettervirkninger av en villedende reklame eller ulovlig sammenlignende reklame som er påbudt opphørt ved en endelig avgjørelse, gi domstolene eller forvaltningsmyndighetene myndighet til:»

7) Artikkel 5 skal lyde:

«Artikkel 5

Dette direktiv utelukker ikke at uavhengige organer fører frivillig kontroll, som medlemsstatene kan oppmuntre til, med villedende eller sammenlignende reklame, og at personer og organisasjoner nevnt i artikkel 4 kan klage til slike organer, forutsatt at klagebehandlingen ved disse organene kommer i tillegg til den rettslige eller administrative behandling som er nevnt i samme artikkel.»

8) I artikkel 6 skal bokstav a) lyde:

- «a) å kreve at annonsøren framlegger bevis for at de faktiske opplysninger som reklamen inneholder, er riktige, dersom et slikt krav, på bakgrunn av den rettslige interesse annonsøren eller en annen part har i saken, synes hensiktsmessig ut fra forholdene i det aktuelle tilfellet, og, for sammenlignende reklame, å kreve at annonsøren framlegger slike bevis innen kort tid, og»

9) Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

1. Dette direktiv skal ikke hindre medlemsstatene i å beholde eller vedta bestemmelser om villedende reklame med henblikk på å sikre et mer omfattende vern av forbrukere, personer som utøver virksomhet innen handel, industri eller håndverk eller i frie yrker, samt av offentligheten i sin alminnelighet.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse på sammenlignende reklame hva sammenligningen angår.

3. Bestemmelsene i dette direktiv får anvendelse med forbehold for fællesskapsbestemmelser om reklame for bestemte varer og/eller tjenester eller restriksjoner på eller forbud mot reklame i visse medier.

4. Bestemmelsene om sammenlignende reklame i dette direktiv skal ikke forplikte medlemsstater som i samsvar med traktatens bestemmelser opprettholder eller innfører forbud mot reklame for visse varer eller tjenester, enten forbudene pålegges direkte eller av et organ eller en organisasjon som i henhold til vedkommende medlemsstats lovgivning har ansvaret for å regulere utøvelsen av virksomhet innen handel, industri eller håndverk eller i frie yrker. Dersom slike forbud er begrenset til visse medier, får direktivet anvendelse på de medier som ikke er omfattet av forbudene.

5. Ingen bestemmelser i dette direktiv skal være til hinder for at medlemsstatene i samsvar med traktatens bestemmelser opprettholder eller innfører forbud mot eller restriksjoner på bruken av sammenlignende reklame for tjenester i forbindelse med frie yrker, enten forbudene eller restriksjonene pålegges direkte eller av et organ eller en organisasjon som i henhold til vedkommende medlemsstats lovgivning har ansvaret for å regulere utøvelsen av et fritt yrke.

Artikkel 2**Klageordninger**

Kommisjonen skal undersøke muligheten for å innføre effektive tiltak for å behandle klager på tvers av landegrensene i forbindelse med sammenlignende reklame. Innen to år etter ikrafttredelsen av dette direktiv skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om resultatene av undersøkelsen og eventuelt vedlegge forslag.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 30

måneder etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

2. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 6. oktober 1997.

For Europaparlamentet

J. M. GIL-ROBLES

President

For Rådet

J. POOS

Formann

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/6/16****nr. 54/98
av 3. juni 1998****om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige
områder utenfor de fire friheter****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 10/94 av 12. august 1994⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 616/96/EF av 25. mars 1996 om tilpassing av avgjerd nr. 1110/94/EF om det fjerde rammeprogram for Det europeiske fellesskaps virksomhet i forbindelse med forskning, teknologisk utvikling og pilotprosjekter (1994-1998) som følge av tilmeldinga av Republikken Austerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige til Den europeiske unionen⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 2535/97/EF av 1. desember 1997 om annen tilpasning av beslutning nr. 1110/94/EF om det fjerde rammeprogram for Det europeiske fellesskaps virksomhet i forbindelse med forskning, teknologisk utvikling og pilotprosjekter (1994-1998)⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens protokoll 31 artikkel 1 nr. 5 andre strekpunkt tilføyes følgende:

“, endret ved:

- **396 D 0616:** Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 616/96/EF av 25. mars 1996 (EFT nr. L 86 av 4.4.1996, s. 69),
- **397 D 2535:** Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 2535/97/EF av 1. desember 1997 (EFT nr. L 347 av 18.12.1997, s. 1).”

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft 4. juni 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 3. juni 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbato

⁽¹⁾ EFT nr. L 253 av 29.9.1994, s. 32, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 36 av 29.9.1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 86 av 4.4.1996, s. 69.

⁽³⁾ EFT nr. L 347 av 18.12.1997, s. 1.

EF-ORGANER

KOMMISJONEN

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1381- Imetal/English China Clays)

99/EØS/6/17

1. Kommisjonen mottok 25. januar 1999 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretaket Imetal SA overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele English China Clays PLC, ved et offentlig overtakelsestilbud kunngjort 11. januar 1999.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Imetal: byggematerialer, industrimineraler (herunder kaolin og kalsiumkarbonatmel) samt metallforedling i Europa og Nord-Amerika,
 - English China Clays: mineraler (særlig kaolin og kalsiumkarbonater) samt kjemikalier i Europa og Nord-Amerika.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 28 av 3.2.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1381 - Imetal/English China Clays, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13, og sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1423
- CRH/Ibstock)

99/EØS/6/18

1. Kommisjonen mottok 26. januar 1999 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretaket CRH plc, som tilhører gruppen CRH, overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele Ibstock plc, ved et offentlig overtakelsestilbud kunngjort 21. desember 1998.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - CRH: produksjon og levering av et stort utvalg byggematerialer og byggevarer, handelsvirksomhet og ”gjør-det-selv”-butikker,
 - Ibstock: hovedsakelig byggevarer.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 28 av 3.2.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1423 - CRH/Ibstock, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13, og sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

**Melding om et fellesforetak
(Sak nr. IV/E-2/37.359)**

99/EØS/6/19

1. Kommisjonen mottok 23. desember 1998 melding i henhold til artikkel 2 og 4 i rådsforordning nr. 17/62 om et planlagt fellesforetak mellom Degussa AG (Degussa) og Norddeutsche Affinerie AG (NA) med navnet "Degussa-Na Edelmetalle GmbH" (Degussa-NA). Bakgrunnen for avtalen er at de to morselskapene ønsker å rasjonalisere sine smelteanlegg for edelmetaller. Degussa vil nedlegge en kupolovn og berike edelmetall som inneholder preprodukter hos NA med sikte på framstilling av et halvfabrikat, en metallbarre kalt "Guldisch". NA vil nedlegge et edelmetallverk og raffinere sin egen "Guldisch" ved Degussas anlegg, dvs. produsere rent edelmetall. Dermed vil Degussa behandle begge de to produsentenes "Guldisch".

Formålet med denne arbeidsdelingen er å samarbeide innen kjøp og salg av preprodukter. Av skattemessige hensyn vil fellesforetaket normalt ikke opptre uavhengig, men som et datterforetak av morselskapene.

2. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at det meldte fellesforetaket kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning nr. 17/62.
3. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til det planlagte fellesforetaket for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 29 av 4.2.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 299 24 64) eller med post, med referanse IV/E-2/37.359, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate E
Office 2/46
Avenue de Cortenberg 158
B-1049 Brussel

**Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1410 - Deutsche Post/Danzas)**

99/EØS/6/20

1. Kommisjonen mottok 18. januar 1999 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretaket Deutsche Post AG overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele Danzas Holding AG, ved et offentlig overtakelsestilbud kunngjort 19. januar 1999.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Deutsche Post: levering av brev- og pakkepost nasjonalt og internasjonalt, ekspresslevering nasjonalt og internasjonalt, logistikkjenester,
 - Danzas: spedisjon og logistikkjenester.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 25 av 30.1.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1410 - Deutsche Post/Danzas, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13, og sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

**Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt
foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1335 – Dana/Glacier Vandervell)**

99/EØS/6/21

Kommisjonen vedtok 11.12.1998 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fællesskaps offisielle publikasjoner,
- i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 398M1335. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fællesskaps regelverk. Dersom De ønsker nærmere opplysninger om abonnering, bes De henvende Dem til:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
tel: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

**Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt
foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1387 – Lufthansa/Menzies/Sigma at Manchester)**

99/EØS/6/22

Kommisjonen vedtok 13.1.1999 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fællesskaps offisielle publikasjoner,
- i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 399M1387. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fællesskaps regelverk. Dersom De ønsker nærmere opplysninger om abonnering, bes De henvende Dem til:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
tel: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

99/EØS/6/23

**Anmodning om negativattest og melding med sikte på unntak
(Sak nr. IV/36.551 - Financial Times Information Ltd.,
Dow Jones Information Publishing Inc. og Knight Ridder Business
Information Inc. (nå Dialog Corporation plc.)**

1. Kommisjonen mottok 20. juni 1997 en anmodning om negativattest/melding om avtaler i henhold til artikkel 2 og 4 i rådsforordning nr. 17/62 fra Financial Times Information Ltd., Dow Jones Information Publishing Inc. og Knight Ridder Business Information Inc. (nå Dialog Corporation plc). Avtalene, som er datert 23. september 1996, omhandler samarbeid innen utvikling og vedlikehold av en ny elektronisk database for historisk næringslivs- og finansinformasjon til bruk over hele verden.
2. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at de meldte avtalene kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning nr. 17/62.
3. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til de meldte avtalene for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest 30 dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 24 av 29.1.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 98 07) eller med post, med referanse IV/36.551/D1, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate D
Office 5/52
Avenue de Cortenberg 100
B-1049 Brussel

99/EØS/6/24

**Melding om en samarbeidsavtale
(Sak nr. IV/F-2/37.145 - MTU - Volvo Aero)**

1. Kommisjonen mottok 8. juli 1998 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning nr. 17/62 om en samarbeidsavtale inngått mellom MTU Motoren- und Turbinen-Union München GmbH (D) og Volvo Aero Corporation (S). Formålet med avtalen er programbasert utforming, utvikling og produksjon av samt produktstøtte for lavtrykksturbiner til flymotorer med et reaksjonstrykk på minst 14 000 lbs til store kommersielle fly. Partene har til hensikt å tilby produktene på verdensbasis.
2. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at de meldte avtalene kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning nr. 17/62.
3. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til de meldte avtalene for Kommisjonen.
4. Merknadene må være Kommisjonen i hende senest en måned etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 23 av 28.1.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 90 00) eller med post, med referanse IV/F-2/37.145, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate F
Office Cortenberg 150 - 1/63
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel